

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ระบบเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลความเร็วสูง
High speed sampling and analysis system

หนังสืออ้างอิง
ห้ามนำออกนอกห้องสมุด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

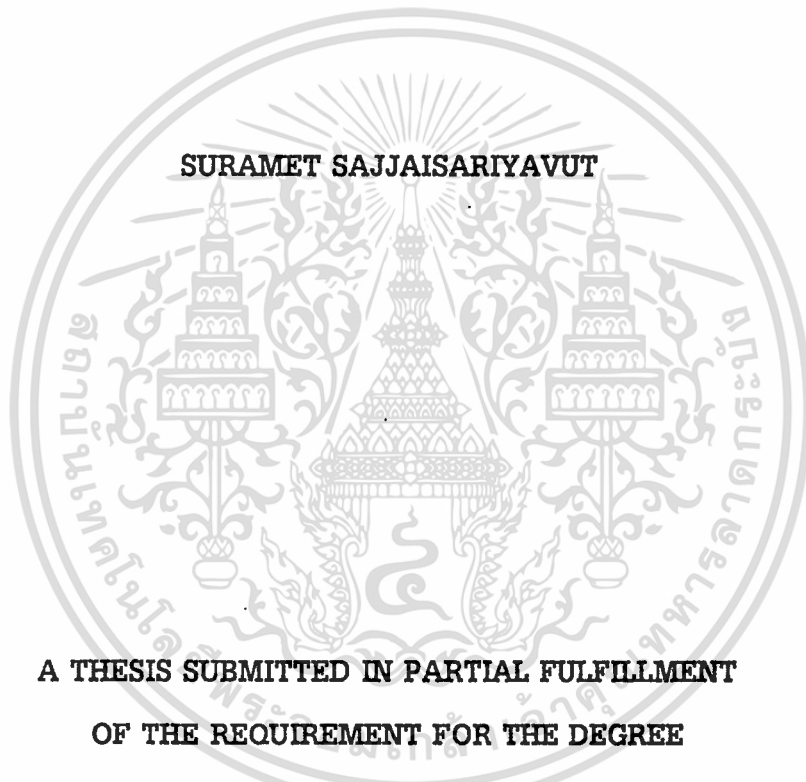
พ.ศ. 2537

ISBN 974-621-170-6

เลขหม.....
เลขที่ วิชา..... 21392.....
วัน, เดือน, ปี 19 ก.ย. 2537

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงหรือทำซ้ำ และต้องนำคืนถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

HIGH SPEED SAMPLING AND ANALYSIS SYSTEM

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE
MASTER OF ENGINEERING IN ELECTRICAL ENGINEERING
GRADUATE SCHOOL
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1994

ISBN 974-621-170-6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ระบบเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลความเร็วสูง
นักศึกษา	นาย สุรเมธ สัจจอิสริยาวุฒิ
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ผศ. พลผดุง ผดุงกุล
ระดับการศึกษา	วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า
ปีการศึกษา	2537

บทคัดย่อ

ปัจจุบันขั้นตอนการเก็บข้อมูลจากระบบในธรรมชาติต้องอาศัยอุปกรณ์ตัวแปลงสัญญาณซึ่งทำหน้าที่แปลงสัญญาณที่ต่อเนื่อง (analog) เป็นสัญญาณแบบไม่ต่อเนื่อง (digital) เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้เข้าสู่ขบวนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ แต่ระบบเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลที่ออกแบบขึ้นโดยทั่วไปในประเทศในปัจจุบันเป็นระบบที่มีความเร็วค่อนข้างต่ำ (น้อยกว่า 1 เมกกะเฮิร์ต) และถ้าต้องการใช้งานกับสัญญาณที่มีความเร็ว 5 เมกกะเฮิร์ตขึ้นไป เช่น สัญญาณภาพ ต้องอาศัยเครื่องมือและโปรแกรมวิเคราะห์จากต่างประเทศ ซึ่งมีราคาสูง วิทยานิพนธ์นี้เป็นการออกแบบสร้างเครื่องต้นแบบเพื่อเป็นพื้นฐานของการพัฒนาระบบเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลความเร็วสูงขึ้นใช้เองภายในประเทศ ระบบทางฮาร์ดแวร์ประกอบด้วยส่วนแปลงข้อมูล จากสัญญาณอนาลอกขนาด 0-2.55 โวลต์เป็นสัญญาณดิจิตอล ขนาด 8 บิตด้วยอัตราเร็วในการสุ่มข้อมูล 20 ล้านครั้งต่อวินาที จากช่องสัญญาณอนาลอกที่กำหนดซึ่งมีทั้งสิ้น 8 ช่องสัญญาณ เก็บไว้ในหน่วยความจำความเร็วต่ำ (ความเร็วในการเข้าถึงข้อมูล 70 ns) ที่ได้รับการออกแบบให้ใช้กับการเก็บข้อมูลที่มีความเร็วสูงขึ้นด้วยวิธีการ bank switching ขนาด 256 กิโลไบต์ (128 Kbyte x 2) ซึ่งสามารถขยายขนาดความจุหน่วยความจำได้สูงถึง 16 เมกกะไบต์ เมื่อข้อมูลได้รับการวิเคราะห์และ/หรือประมวลผลแล้ว ผู้ใช้สามารถแปลง ข้อมูลที่ได้ให้กลับไปอยู่ในรูปของสัญญาณอนาลอกเพื่อนำไปใช้งานต่อไป นอกจากนี้ระบบที่ออกแบบขึ้นนี้ยังรองรับการทำงานให้ลักษณะที่ต้องการเก็บและแสดงผลที่ได้ทันทีอีกด้วย โดยที่ประสิทธิภาพด้านความเร็วในการแสดงผลนั้นขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของระบบคอมพิวเตอร์ที่นำมาเชื่อมต่อ ในส่วนซอฟต์แวร์นั้นเพื่อให้สะดวกต่อการใช้งานและเรียนรู้จึงได้ทำการพัฒนาขึ้นบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟท์วินโดวส์

Thesis Title	High speed sampling and analysis system
Student	Suramet Sajjaisariyavut
Thesis Advisor	Asst. Prof. Polphadung Phadungkul
Level of Study	Master of Engineering in Electrical Engineering
Department	Electronics
	King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Academic Year	1994

Abstract

Analog to Digital and Digital to Analog converter (ADC & DAC) are only one tool for join the real world quantities (Analog) with computer data (Digital) for analysis. This system is designed to be low cost but still remain the advantage of high speed system. The system's hardware is consist of converter for convert analog input signal (0-2.55 Volt) from one selected of eight input channel to be 8 bits digital signal and keep in 256 Kbytes (128Kb x 2), expanded to 16 Mbytes, low speed memory which is designed to operate in higher speed by using "bank switching" technique. For the real time data sampling works, this system is designed to support too and the system's real time performance is belong to the connected computer system. Moreover, because of this system software is developed under Microsoft Windows operating system, so the user is easy to learn and used.

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณ

ท่านอาจารย์ ผศ. พลผดุง ผดุงกุล อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ให้การสนับสนุนทั้งความรู้ คำปรึกษา ความคิด กำลังใจ ชี้แนะแนวทาง ให้กับผู้เขียนมาโดยตลอดเวลาที่ศึกษา ค้นคว้า และการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่กรุณาให้การสนับสนุนในการศึกษามาโดยตลอด

ขอขอบคุณ

บริษัท อิเลคทรอนิกส์ซอร์ส จำกัด ที่กรุณาเป็นสื่อกลางในการติดต่อขอตัวอย่างอุปกรณ์เพื่อใช้ในการทดลอง

บริษัท Harris Semiconductor USA. ที่กรุณาเอื้อเพื่อสนับสนุนอุปกรณ์อนาล็อกสวิตช์ความเร็วสูง
คุณ ชมธร ชัยจรูญพร ที่ให้ความสนับสนุนช่วยเหลือด้านอุปกรณ์ คำแนะนำ และหนังสือค้นคว้า
คุณ ศิระ ธิกุลสุรگان ที่ช่วยเหลือด้านงานเอกสาร และกำลังใจ
คุณ เจริญศักดิ์ มันทาดิลก ที่ช่วยเหลือด้านงานเอกสาร
คุณ ธนภัทร ฉายากุล ที่ช่วยเหลือด้านงานเอกสาร

และ พี่ๆ น้องๆ และเพื่อนทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและกำลังใจมาโดยตลอดเวลาในการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อไทย	I
บทคัดย่ออังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญรูป	VII
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 กล่าวนำ	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 สิ่งที่ได้รับการพัฒนาขึ้นสำหรับวิทยานิพนธ์	2
1.4 ขอบเขตประสิทธิภาพของระบบที่ออกแบบและพัฒนาขึ้น	2
1.5 โครงสร้างและแผนภาพของระบบ	2
1.6 รายละเอียดของวิทยานิพนธ์	4
บทที่ 2 คุณสมบัติ วิธีใช้งานและการออกแบบสำหรับอุปกรณ์ความเร็วสูงบางตัว ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์นี้	5
2.1 NE5539 Ultra high speed operational amplifier	5
2.1.1 คุณสมบัติและหน้าที่ของชาสัญญาณ	5
2.1.2 การใช้งาน NE5539	6
2.2 CA3318 High speed analog to digital convertor	8
2.2.1 คุณสมบัติและหน้าที่ของชาสัญญาณ	8
2.2.2 การกำหนดจังหวะการทำงานของ CA3318	8
2.3 MAX910 High speed programable threshold voltage comparators	10
2.3.1 คุณสมบัติและหน้าที่ของชาสัญญาณ MAX 910	10
2.3.2 การใช้งาน MAX910	13
2.4 HI-201HS High Speed Quad SPST CMOS Analog Switch	14
2.4.1 คุณสมบัติบางประการ การใช้งาน และชาสัญญาณ	14
บทที่ 3 การออกแบบระบบส่วนฮาร์ดแวร์	17
3.1 โครงสร้างและแผนภาพของระบบ ส่วนฮาร์ดแวร์	17
3.2 การออกแบบระบบส่วนอนาลอก	18
3.2.1 วงจรเลือกช่องสัญญาณเข้า	18
3.2.2 วงจรขยายแบบอินสทรูเมนต์	20
3.2.3 วงจรขยายสัญญาณแบบกำหนดการขยายได้	

3.2.4	วงจรถึงและค้ำสัญญาณ	22
3.2.5	วงจรแปลงข้อมูลจากอนาลอกเป็นดิจิตอล	22
3.2.6	วงจรแปลงข้อมูลจากดิจิตอลเป็นอนาลอก	24
3.3	การออกแบบระบบส่วนดิจิตอล	26
3.3.1	วงจรถึงสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำ	26
3.3.2	วงจรถึงกลุ่มตำแหน่งหน่วยความจำและค้ำตำแหน่งหน่วยความจำ	28
3.3.3	วงจรถึงหน่วยความจำ	29
3.3.4	วงจรถึงควบคุมจังหวะการอ่านเขียนหน่วยความจำที่ความเร็วสูง	30
3.3.5	วงจรถึงส่วนเก็บข้อมูลตามเวลาจริง	35
3.3.6	วงจรถึงกำหนดสัญญาณนาฬิกา	35
3.3.7	วงจรถึงกำหนดสภาวะการทำงาน	38
3.4	ส่วนเชื่อมต่อกับระบบคอมพิวเตอร์	38
บทที่ 4	การออกแบบระบบส่วนซอฟต์แวร์	40
4.1	โครงสร้างของระบบซอฟต์แวร์	40
4.2	องค์ประกอบของ MDI	41
4.3	ตำแหน่งพอร์ท I/O และวิธีการส่งงานระบบเก็บข้อมูล	48
4.3.1	ตำแหน่งรายละเอียดของพอร์ท	48
4.3.2	วิธีส่งงานระบบ	49
4.4	โปรแกรม FFT และ IFF ที่นำมาใช้	52
4.4.1	วิธีการทำงานของโปรแกรม	52
4.4.2	วิธีการแก้ไขโปรแกรมที่ใช้งานกับไมโครซอฟต์แวร์วินโดวส์	55
4.4	โปรแกรมทางสถิติที่นำมาใช้	56
4.5	วิธีการสร้างกราฟในการแสดงผล	56
4.6	วิธีเพิ่มโปรแกรมย่อยเพื่อการวิเคราะห์	56
บทที่ 5	ผลการทดสอบระบบ	58
5.1	ส่วนอนาลอก	58
5.2	ส่วนดิจิตอล	58
5.2.1	ผลการทดสอบการเลือกช่องสัญญาณ	58
5.2.2	ผลการทดสอบวงจรถึงควบคุมจังหวะการอ่านเขียนหน่วยความจำที่ความเร็วสูง	61
5.2.3	ผลการทดสอบวงจรถึงสัญญาณพัลส์แคบ	62
5.2.4	ผลการทดสอบวงจรถึงหน่วยความจำเมื่อติดต่อกับระบบคอมพิวเตอร์	63
บทที่ 6	สรุป วิจารณ์ และ แนวทางการแก้ไขปรับปรุงประสิทธิภาพ	69
เอกสารอ้างอิง		71

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.	วงจรถัดทั้งหมดที่ใช้ในระบบ	73
ภาคผนวก ข.	ลายวงจรถัดพิมพ์ที่ใช้ในระบบ	83
ภาคผนวก ค.	โปรแกรมของระบบที่พัฒนามานไมโครซอฟท์วินโดวส์	90
ภาคผนวก ง.	โปรแกรมที่ใช้ทดสอบระบบบน DOS.	

สารบัญรูป

หน้า

รูป 1.1	โครงสร้างของระบบฮาร์ดแวร์	3
รูป 1.2	โครงสร้างของระบบซอฟต์แวร์	3
รูป 2.1	ตำแหน่งขาสัญญาณของ NE5539	5
รูป 2.2	การต่อวงจรเพิ่มเพื่อลดสัญญาณรบกวนที่มากับระบบไฟเลี้ยง	7
รูป 2.3	วงจรภายในของ NE5539	7
รูป 2.4	โครงสร้างภายใน CA3318	8
รูป 2.5	ผังเวลาการทำงานของ CA3318 เมื่อกำหนดลอจิกที่ขาเฟลเป็นลอจิกต่ำและลอจิกสูง	9
รูป 2.6	ตำแหน่งและหน้าที่ของขาสัญญาณของ MAX 910	11
รูป 2.7	โครงสร้างภายในของ MAX 910	13
รูป 2.8	ตำแหน่งขาสัญญาณของ HI-201HS	15
รูป 2.9	โครงสร้างของ switch cell ภายใน HI-201HS	15
รูป 3.1	แผนภาพโครงสร้างโดยละเอียดของระบบฮาร์ดแวร์	18
รูป 3.2	วงจรควบคุมการเลือกช่องสัญญาณเข้า	19
รูป 3.3	วงจรเลือกช่องสัญญาณเข้า	19
รูป 3.4	ผังเวลาของวงจรนับสำหรับเลือกช่องสัญญาณเข้า	20
รูป 3.5	วงจรขยายแบบอินสทรูเมนต์	21
รูป 3.6	วงจรขยายสัญญาณแบบกำหนดการขยายได้	21
รูป 3.7	วงจรเก็บและค้างสัญญาณ	22
รูป 3.8	วงจรแปลงข้อมูลจากอนาลอกเป็นดิจิตอล	23
รูป 3.9	วงจรระดับแรงดันอ้างอิงของ CA3318	24
รูป 3.10 (ก)	วงจรส่วนกำหนดข้อมูลดิจิตอลให้กับวงจรแปลงข้อมูลจากดิจิตอลเป็นอนาลอก	25
รูป 3.10 (ข)	วงจรส่วนกำหนดข้อมูลดิจิตอลให้กับวงจรแปลงข้อมูลจากดิจิตอลเป็นอนาลอก	25
รูป 3.11	วงจรกำเนิดสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำ	26
รูป 3.12	วงจรมับกำเนิดสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำ	27
รูป 3.13 (ก)	วงจรเลือกกลุ่มตำแหน่งหน่วยความจำ	28
รูป 3.13 (ข)	วงจรค้างตำแหน่งหน่วยความจำ	29
รูป 3.14	วงจรหน่วยความจำและส่วน decode	30
รูป 3.15	วงจรส่วนเลือกกลุ่มสัญญาณที่จะติดต่อกับหน่วยความจำเก็บข้อมูล	31
รูป 3.16	วงจรเปรียบเทียบค่าตำแหน่งหน่วยความจำ	32
รูป 3.17	วงจรส่วนหน่วงสัญญาณเพื่อรอการเปลี่ยนตำแหน่งหน่วยความจำ	33
รูป 3.18	วงจรกำเนิดสัญญาณพัลส์ขนาดเล็กลงและผังเวลา	34

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.19	วงจรถมคุมการเปลี่ยนสัญญาณ chip select ของหน่วยความจำ	34
รูป 3.20	วงจรถมคุมข้อมูลตามเวลาจริง	35
รูป 3.21	วงจรถมคุมการเกิดสัญญาณนาฬิกาส่วนหารแบบไบนารี	36
รูป 3.22	วงจรถมคุมการเกิดสัญญาณนาฬิกาส่วนหารสิบ	37
รูป 3.23	วงจรถมคุมการเลือกความถี่	37
รูป 3.24	วงจรถมคุมการกำหนดสภาวะการทำงาน	38
รูป 3.25	วงจรถมคุมการเชื่อมต่อกับระบบคอมพิวเตอร์แบบ IBM PC	39
รูป 4.1	โครงสร้างระบบซอฟต์แวร์	40
รูป 4.2	โพล์ชาร์ตของส่วนรับ message จากระบบปฏิบัติการไมโครซอฟท์วินโดวส์ Winmain	43
รูป 4.3	โพล์ชาร์ตของส่วนจัดการ message จาก Client window	44
รูป 4.3 (ต่อ)	โพล์ชาร์ตของส่วนจัดการ message จาก Client window (ต่อ)	45
รูป 4.4	โพล์ชาร์ตของส่วนแสดงกราฟ (Show Graph)	46
รูป 4.5	โพล์ชาร์ตของส่วนจัดการกราฟ (Display Graph)	47
รูป 4.6	วิธีการควบคุมการทำงานของระบบ	51
รูป 4.7	โพล์ชาร์ตการทำงานของการทำงานการหาค่ามากที่สุดและน้อยที่สุด	57
รูป 5.1	กราฟแสดงอัตราขยายของวงจรถมคุมความถี่	58
รูป 5.2	สัญญาณของวงจรถมคุมการเลือกช่องสัญญาณที่อัตราเก็บข้อมูล 20 เมกกะเฮิรท์ ที่จำนวนช่องสัญญาณเข้า 5 ช่อง	59
รูป 5.3	สัญญาณของวงจรถมคุมการเลือกช่องสัญญาณที่อัตราเก็บข้อมูล 10 เมกกะเฮิรท์ ที่จำนวนช่องสัญญาณเข้า 5 ช่อง	59
รูป 5.4	สัญญาณของวงจรถมคุมการเลือกช่องสัญญาณที่อัตราเก็บข้อมูล 1 เมกกะเฮิรท์ ที่จำนวนช่องสัญญาณเข้า 5 ช่อง	59
รูป 5.5	สัญญาณของวงจรถมคุมการเลือกช่องสัญญาณที่อัตราเก็บข้อมูล 20 เมกกะเฮิรท์ ที่จำนวนช่องสัญญาณเข้า 3 ช่อง	60
รูป 5.6	สัญญาณของวงจรถมคุมการเลือกช่องสัญญาณที่อัตราเก็บข้อมูล 10 เมกกะเฮิรท์ ที่จำนวนช่องสัญญาณเข้า 3 ช่อง	60
รูป 5.7	สัญญาณของวงจรถมคุมการเลือกช่องสัญญาณที่อัตราเก็บข้อมูล 1 เมกกะเฮิรท์ ที่จำนวนช่องสัญญาณเข้า 3 ช่อง	60
รูป 5.8	ลักษณะสัญญาณวงจรถมคุมการอ่านเขียนหน่วยความจำ ที่อัตราเก็บข้อมูล 10 เมกกะเฮิรท์	61
รูป 5.9	ลักษณะสัญญาณวงจรถมคุมการอ่านเขียนหน่วยความจำ ที่อัตราเก็บข้อมูล 5 เมกกะเฮิรท์	61
รูป 5.10	สัญญาณของวงจรถมคุมการสร้างพัลส์แคบที่อัตราเก็บข้อมูล 20 เมกกะเฮิรท์	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 5.11 สัญญาณของวงจรสร้างพัลส์แคบที่อัตราเก็บข้อมูล 10 เมกกะเฮิร์ต	62
รูป 5.12 สัญญาณของวงจรสร้างพัลส์แคบที่อัตราเก็บข้อมูล 5 เมกกะเฮิร์ต	63
รูป 5.13 สัญญาณของวงจรสร้างพัลส์แคบที่อัตราเก็บข้อมูล 5 เมกกะเฮิร์ต	63
รูป 5.14 สัญญาณที่ขาสัญญาณบางขาของหน่วยความจำในขณะที่กำลังติดต่อกับระบบคอมพิวเตอร์	64
รูป 5.15 แสดงจอภาพคอมพิวเตอร์เมื่อระบบซอฟต์แวร์ทำงานในช่วงเริ่มต้น	65
รูป 5.16 แสดงจอภาพคอมพิวเตอร์เมื่อระบบซอฟต์แวร์แสดงภาพของสัญญาณอนาล็อกเข้า 500 กิโลเฮิร์ต ลักษณะ sine, triangle และ square ที่อัตราเก็บข้อมูล 20 เมกกะเฮิร์ต	65
รูป 5.17 แสดงจอภาพคอมพิวเตอร์เมื่อใช้ระบบซอฟต์แวร์ ในขณะที่กำลังเลือกการทำ FFT	66
รูป 5.18 แสดงภาพสัญญาณเข้าแบบ sine และผลการทำ FFT	66
รูป 5.19 แสดงภาพการหาค่ามากที่สุดของสัญญาณเข้า	67
รูป 5.20 แสดงภาพการหาค่า SD ของสัญญาณเข้า	67
รูป 5.21 แสดงการกำหนดชื่อเพื่อเก็บข้อมูลแบบ real time	68
รูป 5.22 แสดงผลของการใช้งานระบบเก็บข้อมูลในการเก็บสัญญาณโทรทัศน์ ภาคผนวก.	68
รูป ก.1 วงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกา	74
รูป ก.2 วงจรช่องสัญญาณและส่วนควบคุม	75
รูป ก.3 วงจรขยายแบบอินสทรูเมนต์และวงจรถ่ายกำหนดการขยายได้	76
รูป ก.4 วงจรแปลงข้อมูลอนาล็อกเป็นดิจิตอล	77
รูป ก.5 วงจรแปลงข้อมูลดิจิตอลเป็นอนาล็อก	78
รูป ก.6 วงจรกำเนิดและคงตำแหน่งหน่วยความจำและส่วนควบคุมการอ่านเขียนที่ความเร็วสูง	79
รูป ก.7 วงจรหน่วยความจำพร้อมส่วนบัฟเฟอร์และส่วน decode	80
รูป ก.8 วงจรควบคุมการส่งการระบบ	81
รูป ก.9 วงจรเชื่อมต่อกับระบบคอมพิวเตอร์	82
รูป ข.1 ลายวงจรพิมพ์ส่วนกำเนิดสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำและวงจรถควบคุมด้านอุปกรณ์	84
รูป ข.2 ลายวงจรพิมพ์ส่วนกำเนิดสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำและวงจรถควบคุมด้านบัตรรี	84
รูป ข.3 ลายวงจรพิมพ์ส่วนแผ่นวงจรหลักด้านอุปกรณ์	85
รูป ข.4 ลายวงจรพิมพ์ส่วนแผ่นวงจรหลักด้านบัตรรี	86
รูป ข.5 ลายวงจรพิมพ์ส่วนกำเนิดความถี่ด้านอุปกรณ์	87
รูป ข.6 ลายวงจรพิมพ์ส่วนกำเนิดความถี่ด้านบัตรรี	87
รูป ข.7 ลายวงจรพิมพ์ส่วนหน่วยความจำด้านอุปกรณ์	88
รูป ข.8 ลายวงจรพิมพ์ส่วนหน่วยความจำด้านบัตรรี	88
รูป ข.9 ลายวงจรพิมพ์ส่วนอนาล็อกด้านบัตรรี	89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 กล่าวนำ

เมื่อทำการพิจารณาปริมาณที่ปรากฏในธรรมชาติจะพบว่าปริมาณเกือบทั้งหมดเป็นปริมาณที่มีการเปลี่ยนแปลง ในลักษณะที่ต่อเนื่องกันเช่น อุณหภูมิของอากาศ ปริมาณของน้ำในถังน้ำที่อยู่ใต้ก๊อกน้ำที่เปิดอยู่ ปริมาณไฟฟ้าสถิตย์ภายในแท่งอำพันเมื่อถูกับผ้าสักหลาดเป็นต้นคือ สัญญาณอนาลอก (Analog) และ สัญญาณดิจิตอล (Digital) ต่อมาเมื่อการคิดค้นคอมพิวเตอร์จึงเกิดคอมพิวเตอร์ขึ้นสองชนิดคือ อนาลอกคอมพิวเตอร์ และ ดิจิตอลคอมพิวเตอร์ ด้วยความง่ายและสะดวกในการออกแบบสร้างจึงทำให้ดิจิตอลคอมพิวเตอร์ได้รับการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วจนในปัจจุบันกว่า 99 เปอร์เซ็นต์ของคอมพิวเตอร์ในโลกเป็นดิจิตอลคอมพิวเตอร์ทั้งสิ้นด้วยคุณสมบัติการทำงานภายในของดิจิตอลคอมพิวเตอร์ ซึ่งทำงานในลักษณะการเปิดและปิดของสัญญาณซึ่งเป็นแบบไม่ต่อเนื่อง ทำให้ไม่สามารถเชื่อมระบบในธรรมชาติซึ่งเป็นลักษณะอนาลอกเข้ากับคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันได้โดยตรง ดังนั้นจึงต้องอาศัยอุปกรณ์ตัวกลางกลุ่มหนึ่งในการเชื่อมต่อเรียกอุปกรณ์นี้ว่าตัวแปลงสัญญาณ(converter) ซึ่งมีอยู่สองชนิดคือ ตัวแปลงสัญญาณจากอนาลอกเป็นดิจิตอล เรียกว่า analog to digital converter และ ตัวแปลงสัญญาณจากดิจิตอลเป็น อนาลอก เรียกว่า digital to analog converter เมื่อได้ ข้อมูลแล้วจึงทำการเก็บและนำไปวิเคราะห์ต่อไป

ในปัจจุบันมีการตื่นตัวกันมาในงานการวิเคราะห์สัญญาณต่างๆ เช่น การจดจำเสียงพูด การจดจำภาพ การแยกแยะวัตถุ การจดจำลายนิ้วมือ เป็นต้น ซึ่งงานเหล่านี้ต้องทำการแปลงข้อมูลที่ได้ทั้งหมดให้อยู่ในรูปของข้อมูลแบบดิจิตอลทั้งสิ้น บางครั้งจำเป็นจะต้องใช้อุปกรณ์ที่มีความเร็วในการเก็บข้อมูลสูง จึงจำเป็นต้องจัดหาซื้อระบบฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ในการวิเคราะห์มาจากต่างประเทศ ทำให้มีหน่วยงานไม่กี่แห่งสามารถทำงานวิจัยในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ ต้องอาศัยเครื่องมือที่มีความสามารถสูง แนวทางหลักของงานวิจัยนี้จึงเป็นการออกแบบต้นแบบระบบเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลที่มีความเร็วสูง แต่จะต้องใช้อุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ภายในประเทศมากที่สุดและราคาของระบบโดยรวมแล้วจะต้องไม่สูงมากนักเป็นหลักเพื่อให้เกิดความกระชับของเนื้อหาดังนั้นสำหรับในวิทยานิพนธ์นี้จะใช้คำว่า "ระบบเก็บข้อมูล" แทนระบบเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลความเร็วสูง และ "หน่วยความจำ" แทน หน่วยความจำเก็บข้อมูลของระบบเก็บข้อมูล

1.2 วัตถุประสงค์

ในวิทยานิพนธ์นี้เป็นการนำเสนอการสร้างและออกแบบต้นแบบระบบเก็บข้อมูลความเร็วสูงขึ้นใช้เองภายในประเทศ และ เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะและพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในการออกแบบระบบดิจิตอลที่ความเร็วประมาณ 20 เมกกะเฮิร์ตและระบบอนาลอก ซึ่งทำงานที่ความเร็วประมาณ 5 เมกกะเฮิร์ต เนื่องจากระบบซอฟต์แวร์ที่ใช้กับระบบเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลความเร็วสูงได้ทำการพัฒนาขึ้นบนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟท์วินโดวส์ซึ่งเป็นระบบปฏิบัติการแบบกราฟฟิกทำให้ผู้ใช้สามารถใช้งานระบบได้ง่ายขึ้นและเป็นการสร้างทักษะและความชำนาญในการออกแบบ

โปรแกรมภายในระบบปฏิบัติการไมโครซอฟท์วินโดวส์ ซึ่งเป็นพื้นฐานของระบบปฏิบัติการ Windows NT ซึ่งคาดว่าจะเป็นที่นิยมใช้มากในอนาคต

1.3 สิ่งที่ได้รับการพัฒนาขึ้นสำหรับวิทยานิพนธ์

เนื่องจากระบบทำการสุ่มข้อมูลด้วยความเร็ว 20 เมกกะเฮิร์ต ทำให้หน่วยความจำที่มีในปัจจุบันซึ่งมีความเร็วในการเข้าถึงข้อมูล (Access time) 70 นาโนวินาที ทำงานไม่ทัน จึงได้ทำการพัฒนาเทคนิคการสลับชุดหน่วยความจำให้สามารถใช้หน่วยความจำความเร็วต่ำกับความเร็วในการอ่านเขียนหน่วยความจำที่ความเร็วสูงกว่า 2 เท่า ของความเร็วในการอ่านเขียนหน่วยความจำความเร็วต่ำนั้น โดยเพิ่มอุปกรณ์ไม่มากนักและเมื่อต้องการเพิ่มความเร็วในการอ่านเขียนให้มากขึ้นก็สามารถเพิ่มความเร็วขึ้นไปได้อีก โดยการเปลี่ยนอุปกรณ์ให้มีคุณสมบัติทำงานที่ความเร็วสูงขึ้นเท่านั้น โดยไม่ต้องจัดผังเวลาสัญญาณของระบบใหม่

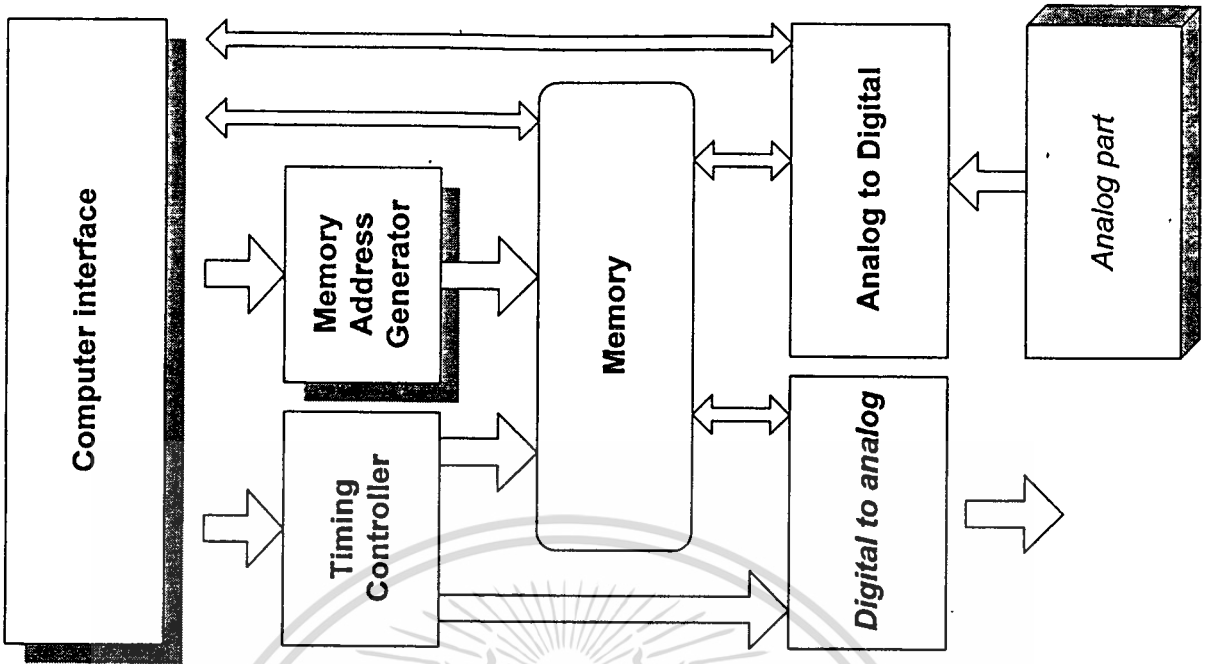
เทคนิคอีกอันหนึ่งที่ทำการพัฒนาขึ้น คือการสร้างสัญญาณที่มีขนาดแคบมาก เพื่อป้องกันปัญหาอันเนื่องมาจากการเขียนหน่วยความจำผิดพลาด ในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานะ (Transition) ของสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำ

1.4 ขอบเขตประสิทธิภาพของระบบที่ออกแบบและพัฒนาขึ้น

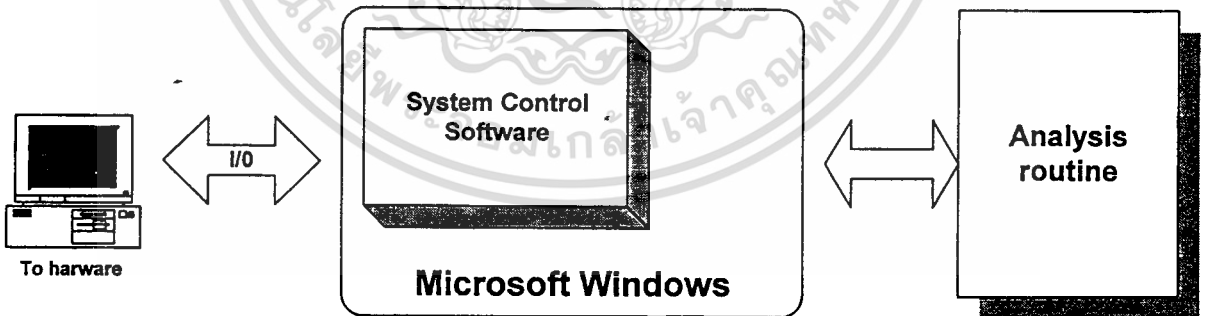
- มีช่องสัญญาณเข้าได้ 8 ช่อง และเลือกได้โดยกำหนดจากซอฟต์แวร์
- รับสัญญาณนอกโลกในรูปของความต่างศักย์โดยตรง ตั้งแต่ 0.00 - 2.55 โวลต์
- เลือกอัตราขยายของสัญญาณที่เข้าได้ 3 ระดับ คือ 1, 10, 100 เท่า โดยทางซอฟต์แวร์
- มีหน่วยความจำเก็บข้อมูลเริ่มต้นไม่น้อยกว่า 256 กิโลไบต์ ขยายได้ถึง 16 เมกกะไบต์
- มีอัตราเร็วในการสุ่มข้อมูล 20 ล้านข้อมูลต่อวินาที
- มีอัตราเร็วในการเก็บข้อมูลลงหน่วยความจำได้ถึง 24 ค่า (ตั้งแต่ 2 Hz ถึง 20 MHz)
- สามารถกำหนดช่วงหน่วยความจำในการเก็บ และ/หรือ วิเคราะห์ข้อมูล ได้
- สามารถแสดงผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลในรูปกราฟที่ต้องการ

1.5 โครงสร้างและแผนภาพของระบบ

ระบบเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลความเร็วสูงนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลักคือ ส่วนฮาร์ดแวร์ และ ส่วนซอฟต์แวร์ ซึ่งจะกล่าวถึงโดยวิธีการและเทคนิคในการออกแบบโดยละเอียดในบทที่ 3 และบทที่ 4 ลักษณะของโครงสร้างของระบบทั้งสองส่วนจะเป็นดังรูป 1.1 และ 1.2

รูป 1.1 โครงสร้างของระบบฮาร์ดแวร์

รูป 1.2 โครงสร้างของระบบซอฟต์แวร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 รายละเอียดของวิทยานิพนธ์

ในวิทยานิพนธ์นี้ได้แบ่งออกเป็น 6 บท และภาคผนวก 2 ภาค โดยมีรายละเอียดของแต่ละบทโดยสังเขปดังต่อไปนี้

- บทที่ 1 เป็นการกล่าวถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของวิทยานิพนธ์
- บทที่ 2 เป็นการกล่าวถึงการใช้งานอุปกรณ์ที่สำคัญบางชิ้น ซึ่งยังไม่มีการใช้เป็นที่แพร่หลาย
- บทที่ 3 กล่าวถึงโครงสร้าง แนวทาง และเทคนิคในการออกแบบระบบ ส่วนฮาร์ดแวร์
- บทที่ 4 กล่าวถึงโครงสร้าง การออกแบบ และวิธีการใช้งานระบบส่วนซอฟต์แวร์
- บทที่ 5 เป็นผลการทดสอบระบบที่สร้างขึ้น
- บทที่ 6 เป็นบทสรุป วิจารณ์ และแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบ

ในส่วนท้ายของวิทยานิพนธ์นี้เป็นภาคผนวกซึ่งแต่ละภาคจะมีรายละเอียดดังนี้
 ภาคผนวก ก วงจรทั้งหมด และวงจรแบ่งเป็นส่วนๆ ของส่วนฮาร์ดแวร์
 ภาคผนวก ข แสดงรูปแผ่นวงจรพิมพ์ทั้งหมดที่ใช้ในการพัฒนาระบบ
 ภาคผนวก ค โปรแกรมควบคุมระบบที่พัฒนาขึ้นบนไมโครซอฟท์วินโดวส์
 ภาคผนวก ง โปรแกรมที่ใช้ทดลองระบบบน DOS.

บทที่ 2

คุณสมบัติ วิธีใช้งานและการออกแบบสำหรับอุปกรณ์ความเร็วสูงบางตัวที่ใช้ในวิทยานิพนธ์นี้

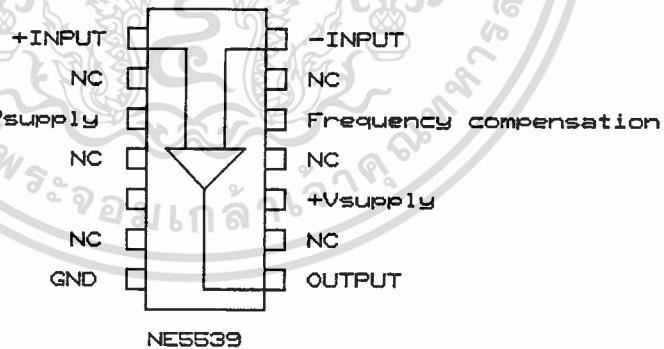
2.1 NE5539 Ultra high speed oprational amplifier

2.1.1 คุณสมบัติและหน้าที่ของชาสัญญาณ

NE5539 เป็นออปแอมป์ทำงานที่ความเร็วสูงได้รับการออกแบบเพื่อใช้ในวงจรรขยายสัญญาณภาพ วงจรรขยายสัญญาณ ย่านความถี่วิทยุ และวงจรถ่ายที่ต้องการความเร็วในการเปลี่ยนแปลงสัญญาณต่อเวลาสูง ในการใช้งานไม่จำเป็นต้องมีการชดเชยจากภายนอกเมื่อกำหนดให้ออปแอมป์มีอัตราขยายมากกว่า 7 เท่า แต่ก็ยังคงทำงานได้ในกรณีที่อัตราขยายน้อยกว่า 7 เท่าโดยการเพิ่ม อุปกรณ์ทำการชดเชยจากภายนอก เนื่องจากทางอินพุทของ NE5539 เป็นวงจรถ่าย emitter follower ทำให้อุปกรณ์ตัวนี้มีค่าอินพุทอิมพีแดนซ์แบบดิฟเฟอเรนเชียลที่เชื่อมที่ค่อนข้างสูง คุณสมบัติโดยทั่วไปของ NE5539 จะเป็นดังนี้

- ผลคูณของอัตราขยายกับความถี่ (Gain Bandwidth Product) เป็น 1.2 GHz ที่อัตราขยาย 17 dB
- Slew rate 600 โวลต์ต่อไมโครวินาที
- Full Power response 48 เมกกะเฮิรตซ์
- อัตราขยายความต่างศักย์ที่ open loop เป็น 52 dB

ลักษณะตำแหน่งของขาสัญญาณเป็นดังรูป 2.1

รูป 2.1 ตำแหน่งขาสัญญาณของ NE5539

ขา 1 (+INPUT)

เป็นขาสัญญาณอินพุตด้านบวก

ขา 3 (-Vsupply)

เป็นขาความต่างศักย์ไฟเลี้ยงด้านลบ ปกติมีค่าไม่เกิน -12 โวลต์

ขา 7 (GND)

เป็นขากราวด์ของความต่างศักย์ไฟเลี้ยง

ขา 8 (OUTPUT)

เป็นเอาต์พุตของออปแอมป์

ขา 10 (+Vsupply)

เป็นขาความต่างศักย์ไฟเลี้ยงด้านบวก ปกติมีค่าไม่เกิน 12 โวลต์

ขา 12 (Frequency compensation)

เป็นขาสัญญาณที่ใช้ในการชดเชย เมื่ออุปกรณ์ทำงานที่อัตราขยายน้อยกว่า 7 เท่า

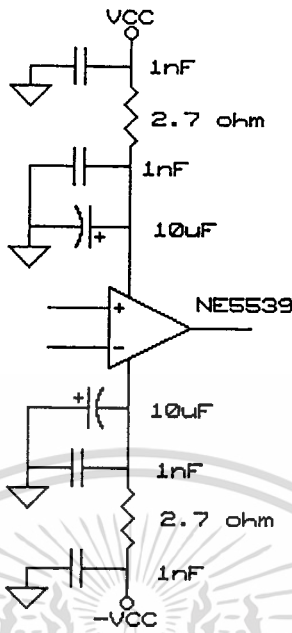
ขา 14 (-INPUT)

เป็นขาสัญญาณอินพุตด้านลบ

2.1.2 การใช้งาน NE5539

โครงสร้างภายในของ NE5539 ประกอบด้วยวงจรรขยายความถี่สูงสองส่วน ส่วนแรกด้านอินพุตประกอบด้วยทรานซิสเตอร์ต่อเป็นแบบดาไลงตัน สองชุด ประกอบกันเป็นวงจรรขยายแบบดิฟเฟอเรนเชียลที่มีอัตราขยาย 50 เท่า ในส่วนสองเป็นวงจรรขยายชั้นเดียวที่มีอินพุตเฟสหนึ่งมาจากด้านหนึ่งของวงจรรขยายแบบดิฟเฟอเรนเชียล ส่วนเฟสที่เหลือจะถูกรวมเข้ากับเอาต์พุตของส่วนนี้ ในส่วนของเอาต์พุตประกอบด้วยทรานซิสเตอร์ต่อเป็นวงจรรขยายแบบดาไลงตัน ในการใช้งาน NE5539 นั้นเนื่องจากอุปกรณ์นี้ได้รับการออกแบบให้สามารถทำงานกับความถี่สูง ดังนั้นในการออกแบบวงจรและใช้งานต้องทำบนแผ่นวงจรพิมพ์แบบสองหน้าและในบริเวณพื้นที่ของแผ่นวงจรพิมพ์ที่ไม่มีการใช้งานจะต้องทำเป็นกราวด์เพลน การเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์ภายในวงจรที่ออกแบบขึ้นต้องระมัดระวังเรื่องระยะของสายในการเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์ภายในวงจร ถ้าจำเป็นต้องใช้ชอกเก็ตจะต้องใช้ชอกเก็ตแบบขากลมซึ่งมีค่าความจุแฝงที่รอยต่อระหว่างขาอุปกรณ์กับชอกเก็ตต่ำ นอกจากนั้นในส่วนของวงจรไฟเลี้ยงต้องต่อผ่านตัวต้านทานหรือตัวต้านทานที่มีขดลวดต่อคร่อมอยู่ค่า 2.7 โอห์ม โดยมีตัวเก็บประจุค่า 10 ไมโครฟารัดและ 1 นาโนฟารัดต่ออยู่ดังรูป 2.2 เพื่อลดสัญญาณรบกวนที่มากับระบบไฟเลี้ยง

ในการใช้งานทางด้านความถี่วิทยุควรใช้สายนำสัญญาณที่มีค่าอิมพีแดนซ์ต่ำเช่น 50 โอห์ม สำหรับงานด้านโทรคมนาคมทั่วไปและ 75 โอห์มในกรณีที่ใช้กับงานระบบภาพ โดยปกติแล้ว NE5539 มีเอาต์พุตอิมพีแดนซ์ต่ำ แต่สำหรับการใช้งานบางประเภทที่ต้องมีอิมพีแดนซ์ของระบบเท่ากัน วิธีการง่ายที่สุดสำหรับ NE5539 คือ การเพิ่มตัวต้านทานที่มีค่าเท่ากับอิมพีแดนซ์ที่ต้องการต่ออนุกรมกับเอาต์พุตของ NE5539

รูป 2.2 การต่อวงจรเพิ่มเพื่อลดสัญญาณรบกวนที่มากับระบบไฟเลี้ยง

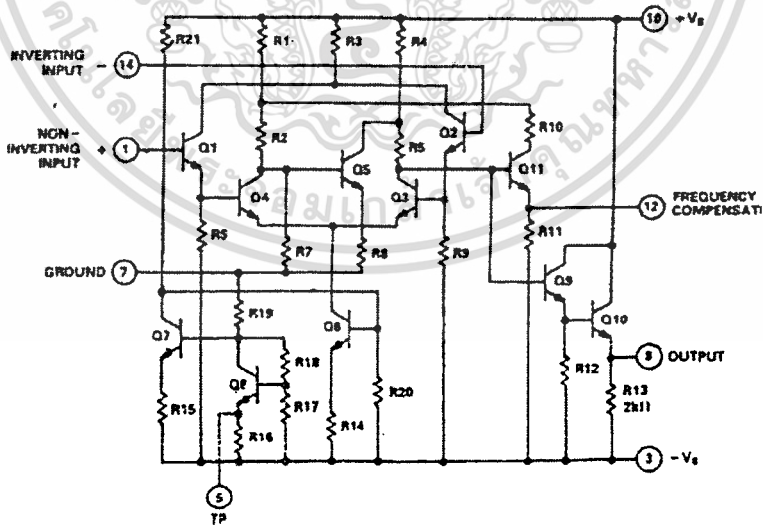

Figure 12. AD5539 Circuit

รูป 2.3 วงจรภายในของ NE5539

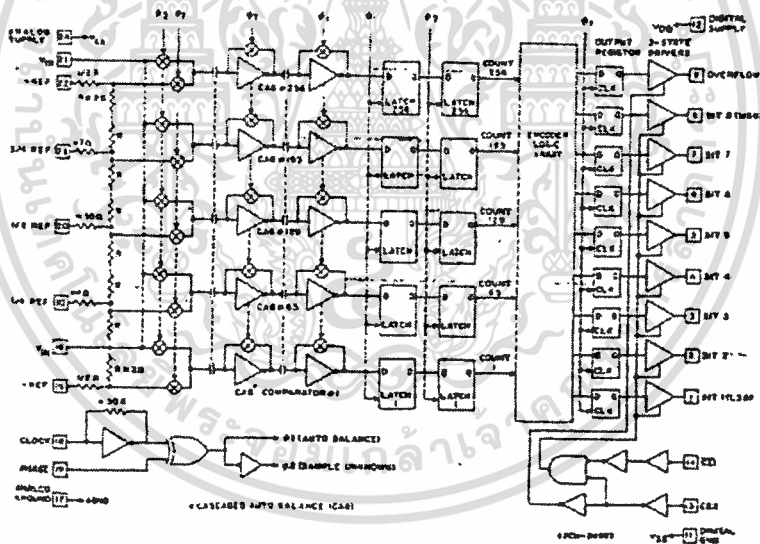
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 CA3318 High speed analog to digital convertor

2.2.1 คุณสมบัติและหน้าที่ของขาสัญญาณ

CA 3318 เป็นอุปกรณ์วงจรรวมที่ทำหน้าที่แปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอลแบบแฟลชขนาด 8 บิต ขนาด 24 ขา โครงสร้างภายในเป็นสวิตช์อิเล็กทรอนิกส์ทำหน้าที่ผ่านสัญญาณที่ต้องการส่งเข้าสู่ตัวเปรียบเทียบจำนวน 256 ชุด ซึ่งทำหน้าที่เปรียบเทียบสัญญาณอินพุตที่เป็นอนาล็อกกับแรงดันอ้างอิงของตัวเปรียบเทียบทั้ง 256 ชุด ซึ่งกำหนดจากภายนอก ผลการเปรียบเทียบที่ได้จะถูกส่งเข้าฟิลิฟลอปทำหน้าที่ค้างผลและเลื่อนผลที่ได้เมื่อได้รับสัญญาณนาฬิกาเข้าสู่จอร์จเข้ารหัส เพื่อทำการเปลี่ยนผลให้อยู่ในรูปของเลขฐานสอง ขนาด 8 บิต ในกรณีนี้ ผลในการถอดรหัสมีค่าเกิน 255 จะให้เอาท์พุทออกทางบิตที่ 9 ค่าเลขฐานสองทั้ง 9 บิตนี้จะถูกค้างเอาไว้ด้วยฟิลิฟลอปอีกชุดหนึ่ง ซึ่งจะมีเอาท์พุทแบบสามสถานะ โดยจังหวะการทำงานภายในของ CA3318 นี้จะมีอยู่สองแบบ ซึ่งจะให้ผลการแปลงในครั้งและหนึ่งสัญญาณนาฬิกา คุณสมบัติโดยทั่วไปของ CA3318 คือ

- เป็นตัวแปลงสัญญาณจากอนาล็อกเป็นดิจิตอลแบบแฟลช ขนาด 8 บิต
- อัตราการแปลงสัญญาณ 20 ล้านครั้งต่อวินาที เมื่อให้ไฟเลี้ยง 5 โวลต์
- มีการแยกระบบกราวด์ของอนาล็อกกับดิจิตอลอย่างเด็ดขาด

รูป 2.4 โครงสร้างภายใน CA3318

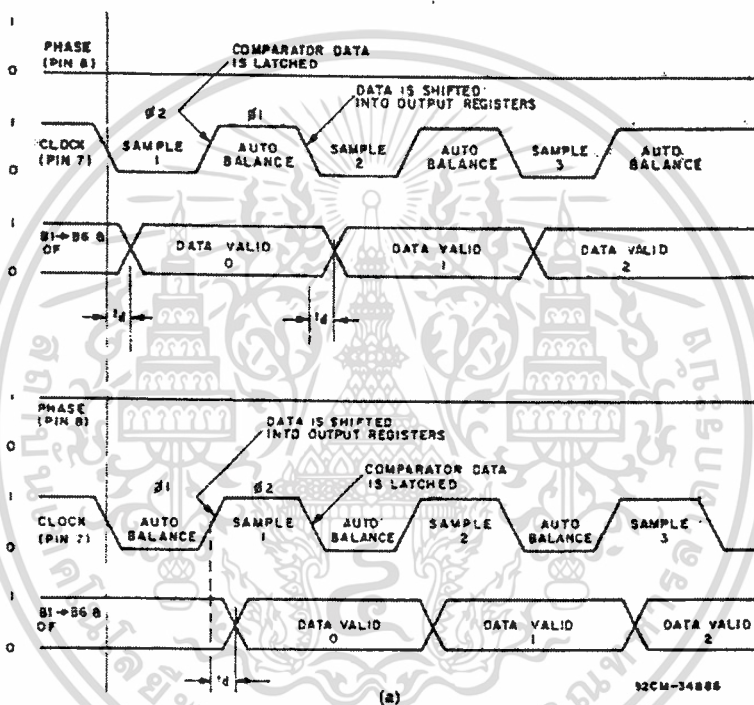
2.2.2 การกำหนดจังหวะการทำงานของ CA3318

ในการแปลงสัญญาณของ CA 3318 นั้นเมื่ออยู่สองแบบคือแบบแปลงในครั้งสัญญาณนาฬิกาและแปลงในหนึ่งสัญญาณนาฬิกา โดยการกำหนดลอจิกให้กับขา 19 (phase) เมื่อกำหนดให้ขาเฟสเป็นลอจิกต่ำ เอาท์พุท ϕ_1 จะมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเป็นตรงข้ามกับลอจิกของสัญญาณนาฬิกาที่เข้า ในขณะที่ $\phi 2$ จะให้ลอจิกตามสัญญาณนาฬิกา ผลของการเปรียบเทียบจากตัวเปรียบเทียบ จะค้างไว้ที่ขอบขาขึ้นของสัญญาณ $\phi 1$ และเมื่อ $\phi 1$ เป็นขอบขาลง จะเป็นการเลื่อนผลการตรวจรหัสที่ได้ให้กับฟลิปฟล็อปที่เอาท์พุท ซึ่งจะให้อาท์พุทได้ภายในครึ่งสัญญาณนาฬิกา

เมื่อกำหนดให้ขาเฟสมีลอจิกเป็นสูง จะทำให้อาท์พุท $\phi 1$ มีค่าลอจิกตามสัญญาณนาฬิกาจากภายนอก ในขณะที่ $\phi 2$ มีค่าลอจิกตรงข้ามกับสัญญาณนาฬิกาจากภายนอก เมื่อ $\phi 2$ เป็นขอบลงข้อมูลจากตัวเปรียบเทียบก็จะถูกค้างไว้จนกว่าจะ $\phi 2$ เป็นขอบขาขึ้นอีกครั้งในสัญญาณนาฬิกาถัดมา จึงทำการเลื่อนข้อมูลให้กับฟลิปฟล็อปที่เอาท์พุท ซึ่งจะเห็นได้ว่าการแปลงจะใช้เวลาหนึ่งสัญญาณนาฬิกา ดังนั้นในการใช้งานนั้นปกติแล้วมักจะกำหนดให้ CA 3318 ทำงานด้วยวิธีการแรก ซึ่งให้อาท์พุทออกมาเร็วกว่าวิธีการสอง

รูป 2.5 ผังเวลาการทำงานของ CA3318 เมื่อกำหนดลอจิกที่ขาเฟสเป็นลอจิกต่ำและลอจิกสูง

ขาสัญญาณของ CA3318

ขา 1-8 (D0-D7)

ขาสัญญาณเอาท์พุทแบบดิจิตอลของการแปลงสัญญาณอนาลอก

ขา 9 (OVERFLOW)

เป็นขาสัญญาณที่บอกว่าขณะนี้สัญญาณอนาลอกที่แปลงเข้ามามีค่ามากกว่าความต่างศักย์อ้างอิง

ขา 21,16 (Vin)

เป็นขารับสัญญาณอนาล็อกที่ต้องการแปลงเป็นดิจิตอล

ขา 22 (Vref), 23 (3/4 Vref), 20 (1/2 Vref) , 10 (1/4 Vref)

เป็นขาสัญญาณที่รับความต่างศักย์อ้างอิง

ขา 15 (-Vref)

เป็นขาสัญญาณรับสัญญาณด้านลบของสัญญาณอนาล็อกที่ต้องการแปลงเป็นดิจิตอล

ขา 18 (CLOCK)

เป็นขาสัญญาณรับสัญญาณนาฬิกาที่ใช้กำหนดจังหวะการแปลงข้อมูลจากอนาล็อกเป็นดิจิตอล

ขา 24 (AVcc)

เป็นขาความต่างศักย์ไฟเลี้ยงส่วนอนาล็อกภายใน

ขา 17 (AGND)

เป็นขาราวด์ของความต่างศักย์ไฟเลี้ยงส่วนอนาล็อกภายใน

ขา 12 (DVcc)

เป็นขาความต่างศักย์ไฟเลี้ยงส่วนดิจิตอลภายใน

ขา 11 (DGND)

เป็นขาราวด์ของความต่างศักย์ไฟเลี้ยงส่วนดิจิตอลภายใน

ขา 14 (-CE)

เป็นขาสัญญาณกำหนดให้ผลการแปลงข้อมูลจากอนาล็อกเป็นดิจิตอลออกทางขาสัญญาณ D0-D7

ขา 13 (CE2)

เป็นขาสัญญาณทำหน้าที่เหมือนกับ -CE แต่ต่างกันเฉพาะลอจิกควบคุมเป็นลอจิกสูงและทำหน้าที่ควบคุมเอาต์พุตของขาสัญญาณ OVERFLOW ด้วย

2.3 MAX910 High speed programmable threshold voltage comparators

2.3.1 คุณสมบัติและหน้าที่ของขาสัญญาณ MAX 910

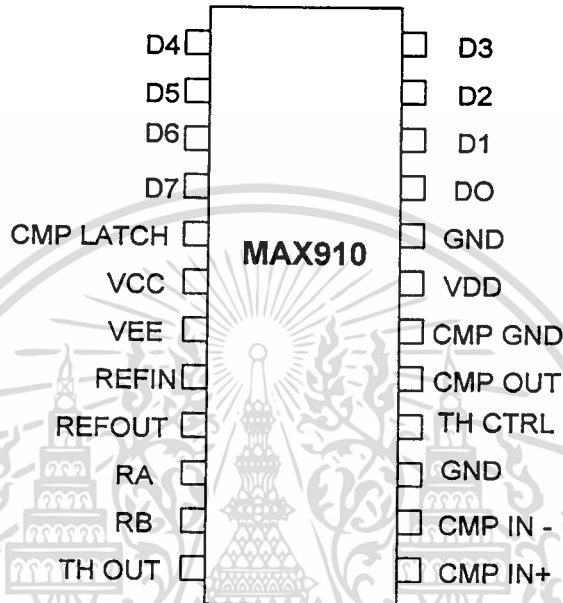
MAX910 เป็นอุปกรณ์เปรียบเทียบความต่างศักย์ความเร็วสูงตัวแรกที่มีวงจรแปลงสัญญาณจากดิจิตอลเป็นอนาล็อกแบบ 8 บิตอยู่ภายในพร้อมกับมีวงจรกำเนิดระดับแรงดันอ้างอิงภายใน เพื่อให้สามารถกำหนดค่าความต่างศักย์อ้างอิงสำหรับการเปรียบเทียบค่า โดยขาสัญญาณทางด้านดิจิตอลเป็นระดับ TTL ทำให้สามารถเชื่อมต่อเข้ากับระบบไมโครโปรเซสเซอร์ได้โดยตรง วงจรเปรียบเทียบภายในทำงานได้เร็วมากสามารถให้เอาต์พุตของการเปรียบเทียบได้ภายในเวลาเพียง 8 นาโนวินาที ทำให้เหมาะสมกับการใช้งานด้านเครื่องมือสำหรับการทดสอบสัญญาณต่างๆ เนื่องจากมีขนาดเล็กลงที่จำเป็นทั้งหมดบรรจุไว้ภายในอุปกรณ์เพียงตัวเดียวทำให้ลดค่าของความจริงแฝงอันเนื่องมาจากการออกแบบวงจรปกติ

ระดับความละเอียดของค่าความต่างศักย์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบของตัวแปรสัญญาณจากดิจิตอลเป็นอนาล็อก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดได้ 2 ค่าคือ 10 มิลลิโวลต์และ 20 มิลลิโวลต์ (หรือค่าความต่างศักย์เอาท์พุทสูงสุดของแต่ละแบบ คือ 2.56 และ 5.12 โวลต์) เมื่อใช้วงจรกำหนดภายใน วงจรภายในส่วนดิจิทัลและอนาลอกของ MAX 910 จะแยกแหล่งจ่ายไฟฟ้าออกจากกัน ซึ่งทั้งสองส่วนสามารถจ่ายระดับแรงดันเป็น +5,-5 หรือ +5,-5.2 โวลต์ก็ได้ ตำแหน่งและหน้าที่ของขาสัญญาณต่างๆจะเป็นดังรูป 2.6

รูป 2.6 ตำแหน่งและหน้าที่ของขาสัญญาณของ MAX 910

ขา 1-4,21-24 (D0-D7)

เป็นขาสัญญาณในระดับ TTL ที่รับข้อมูลที่ต้องการแปลงเป็นอนาลอก

ขา 5 (CMP LATCH)

เป็นขาสัญญาณที่เป็นสัญญาณอินพุทที่ใช้กำหนดให้ค้างผลลัพธ์ของการเปรียบเทียบค่าโดยวงจรเปรียบเทียบภายในให้ค้างเอาไว้

ขา 6 (VCC)

เป็นขารับแรงดันไฟฟ้าที่จ่ายเลี้ยงให้กับระบบอนาลอกภายใน ในการใช้งานโดยทั่วไปจะต่อกับไฟเลี้ยงระบบอนาลอกทั้งหมด ปกติต่อกับระดับแรงดัน 5 โวลต์

ขา 7 (VEE)

เป็นขารับแรงดันไฟฟ้าด้านลบที่จ่ายเลี้ยงให้กับระบบอนาลอกภายใน โดยปกติจะต่อกับระดับแรงดัน 5 โวลต์

หรือ -5.2 โวลต์

ขา 8 (REFIN)

เป็นขาที่รับระดับแรงดันอ้างอิงในการให้เอาต์พุต อาจต่อกับขา REFOUT เพื่อใช้ระดับแรงดันอ้างอิงภายใน หรือจะต่อกับระดับแรงดันอ้างอิงภายนอกก็ได้

ขา 9 (REFOUT)

เป็นขาที่ให้ระดับแรงดันอ้างอิง +2.56 โวลต์ ในกรณีถ้าต้องการให้แรงดันที่เอาต์พุตของวงจรแปลงข้อมูลจากอนาล็อกเป็นดิจิตอลเป็น +2.56 โวลต์ให้ต่อขานี้เข้ากับขา REFIN

ขา 10 (RA)

ตัวต้านทานค่า 320 โอห์ม ต่อเข้ากับขาสัญญาณ TH OUT เพื่อกำหนดให้เอาต์พุตมีค่าสูงสุดที่ +2.55 โวลต์ และมีระดับความละเอียดเป็น 10 มิลลิโวลต์

ขา 11 (RB)

ตัวต้านทานค่า 640 โอห์ม ต่อเข้ากับขาสัญญาณ TH OUT เพื่อกำหนดให้เอาต์พุตมีค่าสูงสุดที่ +5.10 โวลต์ และมีระดับความละเอียดเป็น 20 มิลลิโวลต์

ขา 12 (TH OUT)

เป็นขาสัญญาณเอาต์พุตที่ได้จากการแปลงสัญญาณดิจิตอลเป็นอนาล็อก ต้องต่อเข้ากับขาสัญญาณ RA หรือ RB เพื่อกำหนดเอาต์พุตสูงสุดและระดับความละเอียด

ขา 13 (CMP IN+)

เป็นขาสัญญาณด้านบวกของสัญญาณที่ต้องการนำมาเปรียบเทียบ

ขา 14 (CMP IN-)

เป็นขาสัญญาณด้านลบของสัญญาณที่ต้องการนำมาเปรียบเทียบ

ขา 15,20 (GND)

เป็นขากราวด์ของระดับแรงดันไฟเลี้ยงส่วนอนาล็อก ซึ่งแยกจากขากราวด์ของระบบดิจิตอล

ขา 16 (TH CTRL)

เป็นขาสัญญาณที่ใช้ในการปรับอินพุตที่เข้าสู่ส่วนแปลงข้อมูลจากดิจิตอลเป็นอนาล็อก ปกติจะต่อผ่านค่าความต้านทานแบบปรับค่าละเอียดขนาด 10 กิโลโอห์ม โดยต่อระหว่างตัวต้านทาน 500 กิโลโอห์มจำนวนสองตัว ซึ่งต่ออยู่กับแรงดันไฟเลี้ยงส่วนอนาล็อกด้านบวกและด้านลบ เพื่อใช้ในการปรับค่าของระดับความต่างศักย์ที่ระดับต่ำ

ขา 17 (CMP OUT)

ขาสัญญาณเอาต์พุตของผลการเปรียบเทียบค่าของส่วนเปรียบเทียบค่าความต่างศักย์ให้ระดับแรงดันเป็นแบบ TTL

ขา 18 (CMP GND)

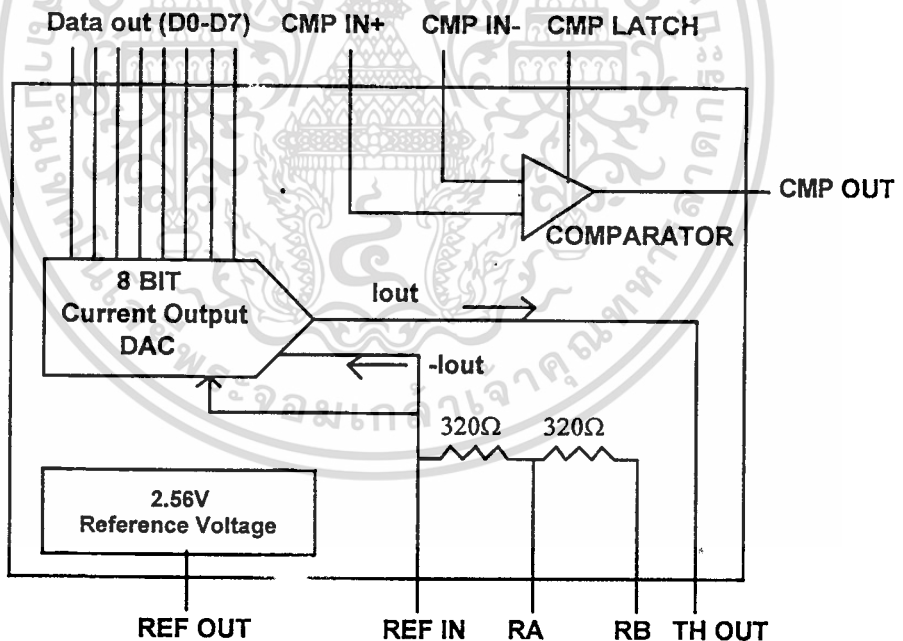
เป็นขาระดับแรงดันอ้างอิงของส่วนเปรียบเทียบค่าความต่างศักย์

ขา 19 (VDD)

ระดับแรงดันไฟฟ้าสำหรับเลี้ยงส่วนดิจิทัล ปกติต่อเข้ากับแรงดันไฟฟ้า 5 โวลต์ของส่วนดิจิทัลของระบบที่ใช้งาน

2.3.2 การใช้งาน MAX910

ในการใช้งาน MAX 910 สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ ส่วนแปลงข้อมูลจากดิจิทัลเป็นอนาล็อกของอุปกรณ์นี้ให้ กระแสซิงค์ จากเอาต์พุตแบบคอมพรีเมนทารีที่อินพุตดิจิทัลมีค่าสูงสุดได้เพียง 8 มิลลิแอมป์ ซึ่งในการใช้งานจะต้องนำไปแปลงเป็นระดับความต่างศักย์ 2.56 หรือ 5.12 โวลต์ โดยการต่อเอาต์พุต TH OUT เข้ากับขา สัญญาณ RA หรือ RB ค่าดิจิทัลที่อินพุตจะเป็นค่าที่ใช้ในการแบ่งกระแสเอาต์พุตระหว่าง Iout และ -Iout ของเอาต์พุต ส่วนแปลงสัญญาณจากดิจิทัลเป็นอนาล็อก เมื่อค่าดิจิทัลที่อินพุตมีค่าเป็น 0 ทั้งหมด TH OUT จะซิงค์กระแสค่าสูงสุดจาก Iout และ -Iout จะไม่มีการซิงค์กระแสและกระแสจะกลับกันเมื่อค่าดิจิทัลที่อินพุตมีค่าเป็น 1 ทั้งหมด ดังนั้นเมื่อค่าดิจิทัลที่อินพุตมีค่าอื่นก็จะเป็นการเฉลี่ยของกระแส Iout และ -Iout ลักษณะของโครงสร้างภายในเป็นดังรูป 2.7

รูป 2.7 โครงสร้างภายในของ MAX 910

ในการใช้งาน MAX 910 จะต้องต่อขาสัญญาณ TH OUT เข้ากับขาสัญญาณ RA หรือ RB เพื่อกำหนดค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต่างศักย์สูงสุดโดยค่าตัวต้านทานภายในที่ขาสัญญาณ RA และ RB จะทำหน้าที่สร้างค่าความต่างศักย์จากกระแสที่ได้จากเอาต์พุต TH OUT ค่าของความต่างศักย์ที่ได้จะเป็นไปตามตาราง 2.1 เมื่อต่อ TH OUT เข้ากับจุด RA หรือ RB โดยใช้แรงดันอ้างอิงภายใน (REF OUT) หรือใช้แรงดันอ้างอิงจากภายนอก (VRefExt)

แรงดันอ้างอิง	ความต้านทาน	Vth(max)	Vth(min)	ความละเอียด
REFOUT	RA (320)	2.56	0.01	10 mV
REFOUT	RB (640)	+2.56	-2.54	20 mV
VRefExt	RA (320)	VRefExt	(VRef_ext)/256	(VRef_ext)/256
VRefExt	RB (640)	VRefExt	-(VRef_ext)x(254/256)	2x(VRef_ext)/256

ตาราง 2.1 ค่าความต่างศักย์ที่ได้เมื่อระดับแรงดันอ้างอิงและตัวต้านทานที่ TH OUT ต่างกัน

ในกรณีที่ต้องการใช้งานที่มีความแม่นยำสูงขึ้นจำเป็นต้องต่อระดับแรงดันอ้างอิงจากภายนอก จะต้องต่อเข้ากับ REFIN ซึ่งค่าของความต่างศักย์เอาต์พุต โดยขึ้นอยู่กับ การเลือกตัวต้านทานจากขาสัญญาณ RA หรือ RB ค่าความต่างศักย์อ้างอิง และค่าของความต่างศักย์ที่ขาสัญญาณ TH CTRL ซึ่งคำนวณได้จากสมการ

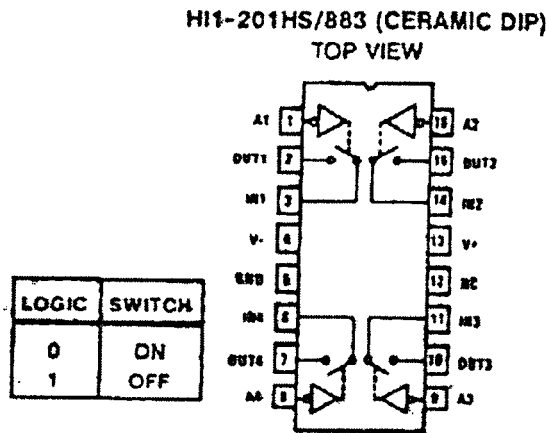
$$V_{TH} = V_{RefIn} - [(255/256) \times (R_{SPAN}/320) \times (V_{RefIn} - V_{TH\ CTRL})]$$

เมื่อ R SPAN มีค่าเป็น 320 โอห์มเมื่อต่อเข้ากับ RA หรือ 640 โอห์มเมื่อต่อเข้ากับ RB

2.4 HI-201HS High Speed Quad SPST CMOS Analog Switch

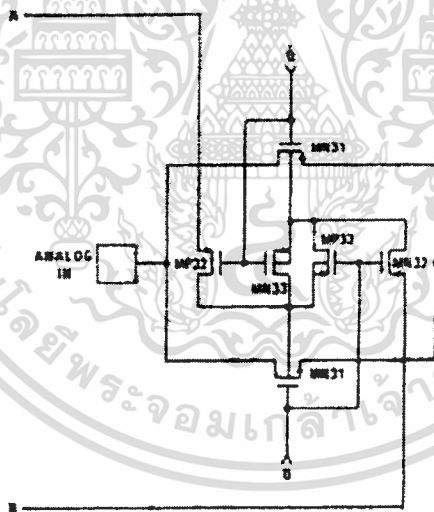
2.4.1 คุณสมบัติบางประการ การใช้งาน และขาสัญญาณ

HI-201HS เป็นอนุกรมลอจิกซีเอ็มโอเอสที่สามารถทำการเปิดปิดด้วยความเร็วสูงโดยมีค่าความต้านทานเมื่อสวิตช์ปิดต่ำ ภายในบรรจุสวิตช์แบบ SPST แยกเป็นอิสระต่อกันจำนวน 4 ชุด โดยมีความเร็วในการสวิตช์เพียง 50 นาโนวินาทีและมีค่าความต้านทานเมื่อสวิตช์ปิด 50 โอห์ม สามารถใช้งานกับสัญญาณอนาล็อกช่วง ± 15 โวลต์ ทนกระแสสูงที่สุดอย่างต่อเนื่องไม่เกิน 25 มิลลิแอมป์ สัญญาณที่ใช้ควบคุมสามารถใช้ได้ทั้งระดับ CMOS และระดับ TTL ตำแหน่งของขาสัญญาณเป็นดังรูป 2.8

รูป 2.8 ตำแหน่งขาสัญญาณของ HI-201HS

โครงสร้างภายในของ HI-201HS ประกอบด้วยวงจร Level shifter driver ทำหน้าที่รับสัญญาณควบคุมซึ่งเป็นระดับ CMOS หรือ TTL มาทำการควบคุมการผ่านของสัญญาณอนาล็อกของ switch cell ซึ่งมีโครงสร้างประกอบขึ้นจาก MOS จำนวน 6 ตัว ดังรูป 2.9

รูป 2.9 โครงสร้างของ switch cell ภายใน HI-201HS

ขาสัญญาณ

ขา 3,6,11,14 (In1, In4, In3, In2)

เป็นขาสัญญาณอนาล็อกอินพุท

ขา 2,7,10,15 (Out1, Out4, Out3, Out2)

เป็นขาสัญญาณอนาล็อกเอาต์พุท

ขา 1,6,11,14 (A1, A4, A3, A2)

เป็นขาสัญญาณควบคุมการเปิด/ปิดของสวิตช์แต่ละชุด เมื่อต้องการให้ผ่านสัญญาณให้ต่อเข้ากับลอจิกต่ำ และให้ลอจิกสูงเมื่อต้องการให้เปิดวงจร สัญญาณควบคุมที่ขานี้อาจเป็นสัญญาณระดับ TTL หรือ CMOS ก็ได้

ขา 4 (V-)

เป็นขาแรงดันไฟเลี้ยงด้านลบ ต้องมีค่าไม่เกิน -18 โวลต์

ขา 13 (V+)

เป็นขาแรงดันไฟเลี้ยงด้านบวก ต้องมีค่าไม่เกิน +18 โวลต์

ขา 5 (GND)

เป็นขากาวด์ของไฟเลี้ยง

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

บทที่ 3

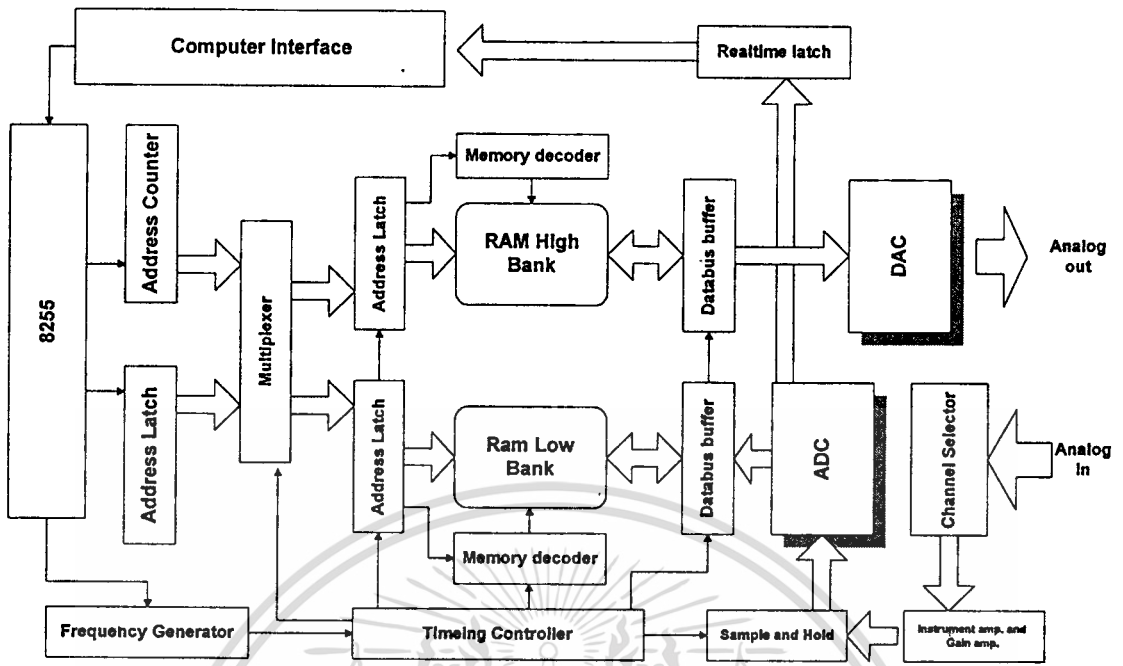
การออกแบบระบบส่วนฮาร์ดแวร์

3.1 โครงสร้างและแผนภาพของระบบ ส่วนฮาร์ดแวร์

ในส่วนของฮาร์ดแวร์จะแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนคือ ส่วนอนาล็อก ส่วนดิจิทัล ในส่วนอนาล็อกจะประกอบด้วยวงจรเลือกช่องสัญญาณเข้าทำการเลือกช่องสัญญาณเข้า 8 ช่องสัญญาณ โดยใช้อนาล็อกสวิตช์เป็นอุปกรณ์ส่งผ่านสัญญาณที่ต้องการเข้าวงจรขยายสัญญาณแบบอินสทรูเมนต์ ที่มีอัตราขยายเป็นหนึ่งเพื่อให้ระบบมีอินพุทอิมพีแดนซ์สูงและเปลี่ยนระดับแรงดันอ้างอิงของสัญญาณเข้า เป็นระดับแรงดันอ้างอิงของระบบ จากนั้นเข้าวงจรขยายสัญญาณแบบกำหนดการขยายได้ เพื่อใช้ในกรณีที่สัญญาณเข้ามานั้นต่ำแล้วผ่านเข้าวงจรค้ำสัญญาณเพื่อค้ำระดับสัญญาณเข้าไว้ จนกว่าวงจรแปลงสัญญาณจากอนาล็อกเป็นดิจิทัลทำการแปลงข้อมูลเรียบร้อย และในส่วนของวงจรแปลงสัญญาณจากดิจิทัลเป็นอนาล็อก ทำหน้าที่ส่งข้อมูลดิจิทัลที่ทำการแปลงแล้วให้กลับไปอยู่ในรูปของสัญญาณอนาล็อกเพื่อใช้งานต่อไป

ส่วนดิจิทัลการทำงานจะเริ่มต้นจากวงจรสร้างสัญญาณนาฬิกาเพื่อเป็นฐานเวลาในการทำงานของระบบ ทั้งหมด ซึ่งผู้ใช้สามารถเลือกค่าความเร็วของสัญญาณนาฬิกาได้ 24 ค่า โดยมีช่วงตั้งแต่ 0 - 20 เมกะเฮิร์ต สัญญาณนาฬิกาที่ความเร็วสูงสุดของระบบจะถูกส่งเข้าจ่ายเพื่อกำหนดจังหวะการสุ่มข้อมูลของวงจรแปลงสัญญาณจากดิจิทัลเป็นอนาล็อก เพื่อแก้ปัญหาของการจัดผังเวลาของส่วนจัดการหน่วยความจำที่อัตราการแปลงข้อมูลต่างกัน จึงได้ออกแบบให้วงจรส่วนแปลงสัญญาณจากอนาล็อกเป็นดิจิทัลทำการสุ่ม ข้อมูลด้วยความเร็วสูงสุดของระบบ แล้วใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงความเร็วของสัญญาณนาฬิกาที่ใช้ควบคุมจังหวะการเขียนหน่วยความจำ เพื่อกำหนดอัตราการบันทึกข้อมูลลงหน่วยความจำ โดยตำแหน่งที่นับจะถูกส่งต่อให้รับวงจรเลือกชุดตำแหน่งหน่วยความจำ ซึ่งทำหน้าที่เลือกกลุ่มตำแหน่งหน่วยความจำที่จะติดต่อเก็บข้อมูลว่าจะมาจากระบบคอมพิวเตอร์ หรือมาจากวงจรถ่ายตำแหน่งหน่วยความจำของระบบเก็บข้อมูล ค่าของตำแหน่งหน่วยความจำที่เลือกแล้วนี้จะถูกส่งผ่านให้กับวงจรค้ำตำแหน่งหน่วยความจำ เมื่อต้องการอ่านค่าจากหน่วยความจำสามารถ ทำการอ่านได้โดยตรงจากพอร์ทข้อมูล

แผนภาพของโครงสร้างระบบฮาร์ดแวร์จะเป็นดังรูป 3.1

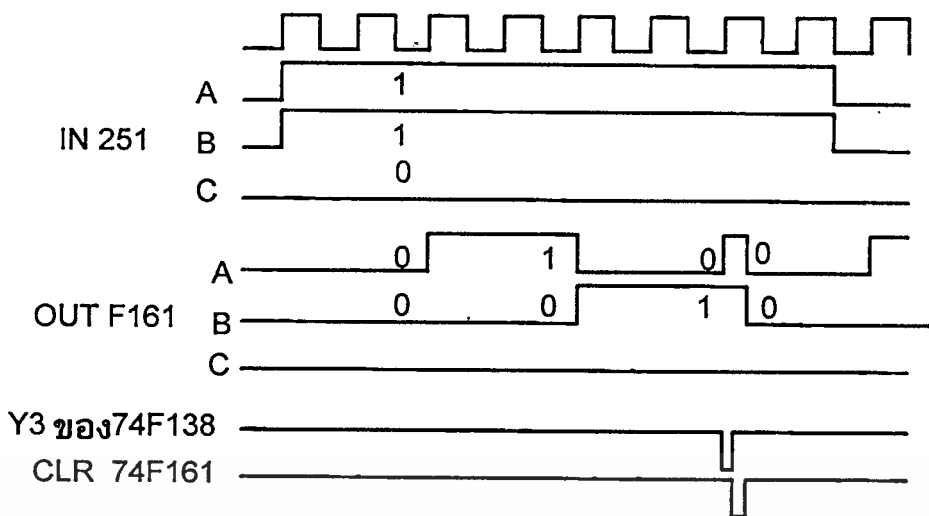
รูป 3.1 แผนภาพโครงสร้างโดยละเอียดของระบบฮาร์ดแวร์

3.2 การออกแบบระบบส่วนอนาล็อก

3.2.1 วงจรเลือกช่องสัญญาณเข้า

จากสัญญาณเข้ามีความถี่ได้ตั้งแต่ DC ถึง 5 เมกกะเฮิร์ต เพื่อให้เลือกรับสัญญาณได้ 8 ช่องจึงเลือกใช้ analog switch 4052 differential 4 channel ซึ่งมีค่าของ bandwidth 40 MHz (sine wave) จำนวน 2 ตัวทำหน้าที่เลือกสัญญาณที่เข้าจากทั้งหมด 8 ช่องสัญญาณ โดยจัดให้ 74F161 ทำหน้าที่เป็นวงจรนับแบบเดินหน้าเพื่อกำหนดช่องสัญญาณที่ต้องการอ่านค่าโดยกำหนดให้เริ่มต้นเลือกช่องสัญญาณจากช่อง 0 เสมอและจำนวนช่องสัญญาณที่จะวนรับสัญญาณเข้าต้องกำหนดเข้าที่ขาสัญญาณ DO_NUMCH, D1_NUMCH, และ D2_NUMCH ซึ่งต่อกับ 74F151 ทำการเลือกให้สัญญาณที่ได้รับการ decode จาก 74F138 ผ่านออกไป เมื่อวงจรนับทำการนับ 74F138 จะให้เอาท์พุทของ Y0-Y7 ตามค่าที่อินพุทของ 74F138 ซึ่งจะให้อาท์พุทเป็นลอจิกต่ำ เมื่อถึงค่าที่กำหนดให้กับ 74F151 ค่าของเอาท์พุทของ 74F138 ซึ่งให้ลอจิกต่ำนั้นจะผ่านออกไปทำการรีเซตวงจรนับให้เริ่มนับค่า 0 ใหม่ ลักษณะวงจรและผังเวลาจะเป็นดังรูป 3.2 และ รูป 3.4 จากการพิจารณาวงจรพบว่าในกรณีที่ทำงานที่ความเร็วสูงจะต้องให้มีการรีเซตค่าใหม่ก่อนที่จะเกิดการนับครั้งต่อไป เนื่องจากความเร็วสูงสุดในการเก็บข้อมูลคือ 20 เมกกะเฮิร์ต ดังนั้นวงจรนับจะต้องถูกรีเซตภายในเวลา 50 นาโนวินาที ดังนั้นจึงเลือกใช้ 74F161, 74F138 และ 74F151 จากคู่มือ IC [1] จะได้ค่าเวลาในการกลับมารีเซตวงจรนับเท่ากับ 9.0 นาโนวินาที

$$(\text{delay } 74F138) + 7.5 \text{ นาโนวินาที } (\text{delay } 74F151) = 16.5 \text{ นาโนวินาที}$$

รูป 3.4 ผังเวลาของวงจรรับสำหรับเลือกช่องสัญญาณเข้า

3.2.2 วงจรขยายแบบอินสทรูเมนต์

เพื่อแยกแยะข้อมูลความเร็วสูงออกจากระบบภายนอกและปรับระดับสัญญาณภายนอกให้มีระดับสัญญาณอ้างอิงของระบบ จึงจัดวงจรทางอินพุตเป็นวงจขยายแบบอินสทรูเมนต์ จากความเร็วของสัญญาณเข้า อนุลอกมีค่าไม่น้อยกว่า 5 เมกกะเฮิร์ต อัตราขยายสัญญาณสูงสุด 100 เท่า และขนาดความต่างศักย์ของสัญญาณเข้าเป็น 0-2.55 โวลต์ ดังนั้นออปแอมป์ที่นำมาใช้งานต้องพิจารณาคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- Gain bandwidth product (GBW)

ในวงจรนี้จะต้องมี GBW เป็นมากกว่า $5\text{MHz} \times 100 = 500\text{MHz} = 0.5\text{GHz}$ ซึ่งสูงมากเกินไป ออปแอมป์ทั่วไป จึงจัดแบ่งเป็นวงจขยาย 2 วงจร โดยให้แต่ละวงจรมีอัตราขยายเป็น 10 เท่า จึงทำให้ค่า GBW ของแต่ละวงจรมีค่า 50 เมกกะเฮิร์ต

- Slew rate

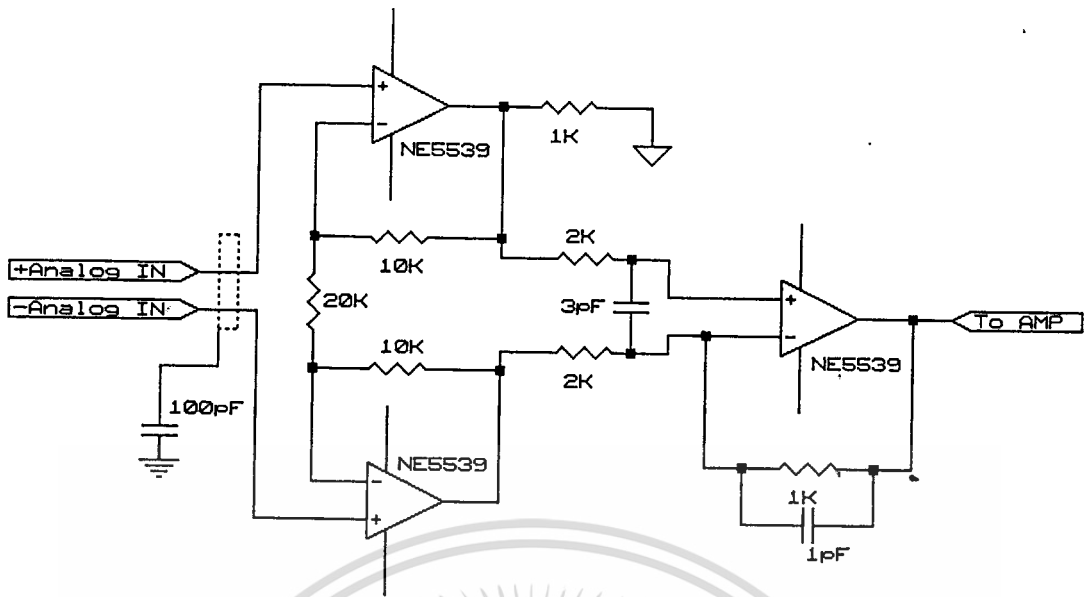
ด้วยขนาดสัญญาณอินพุต 0-2.55 โวลต์ ความถี่มากกว่า 5 เมกกะเฮิร์ต แสดงว่า สัญญาณอินพุต ที่ได้รับจะมีอัตราการเปลี่ยนแปลงจาก 0 โวลต์เป็น 2.55 ได้ภายใน 0.2 ไมโครวินาที ($1/5\text{MHz}$) ดังนั้น slew rate ของออปแอมป์ที่ใช้ควรมีค่า ไม่ต่ำกว่า 12.75 โวลต์ต่อไมโครวินาที ($2.55\text{V}/0.2\mu\text{s}$)

- Input offset voltage

เนื่องจากสัญญาณอินพุตที่เข้ามีค่าได้สูงสุด 2.55 โวลต์ และถูกแปลงเป็นข้อมูลแบบดิจิตอลขนาด 8 บิต ดังนั้นสัญญาณอินพุตจึงถูกแบ่งเป็นระดับ ระดับละ 10 มิลลิโวลต์ ดังนั้น input offset voltage ของออปแอมป์ที่ใช้จะต้องน้อยกว่า 10 มิลลิโวลต์

จากข้อมูลที่ได้จึงเลือกใช้ออปแอมป์ NE 5539 ซึ่งมีค่า GBW = 1200 MHz ที่อัตราขยาย 17 dB, GBW = 350 MHz, slew rate = 600 โวลต์ / ไมโครวินาที และมีค่า input offset voltage น้อยกว่า 5

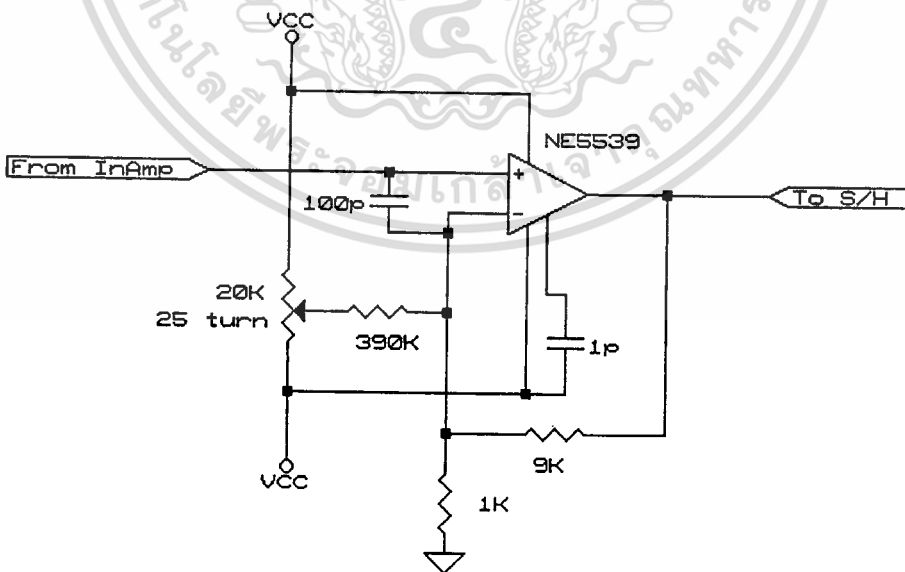
มิลลิโวลต์ จำนวน 3 ตัวจัดเป็นวงจขยายแบบอินสทรูเมนต์ ที่มีอัตราขยายเป็น 1 ดังรูป 3.5

รูป 3.5 วงจรขยายแบบอินสทรูเมนต์

3.2.3 วงจรขยายสัญญาณแบบกำหนดการขยายได้

ใช้เพื่อขยายสัญญาณอินพุตที่มีค่าต่ำให้เหมาะสมสำหรับการส่งข้อมูล โดยใช้ออปแอมป์ NE 5539 ต่อเป็น วงจรขยายแบบ non - inverting ที่มีอัตราขยายเป็น 1 โดยใช้ trimpot ขนาด 20 กิโลโอห์ม และตัวต้านทาน 390 กิโลโอห์ม ทำหน้าที่ปรับ offset ของวงจร ลักษณะวงจรเป็นดังรูป 3.6

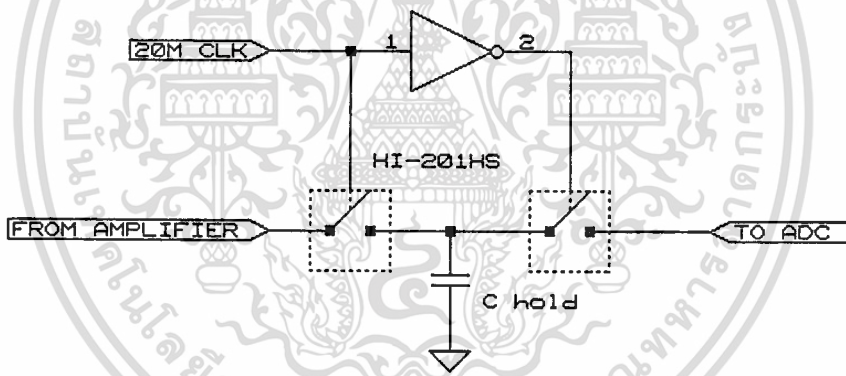
รูป 3.6 วงจรขยายสัญญาณแบบกำหนดการขยายได้

3.2.4 วงจรเก็บและค้างสัญญาณ

เป็นวงจรที่ใช้เพื่อคงค่าความต่างศักย์ของสัญญาณอินพุทให้คงที่ไว้ ในขณะที่วงจรส่วนแปลงข้อมูลจากอนาลอกเป็นดิจิตอลกำลังทำการสุ่มข้อมูลอยู่ ลักษณะของวงจรเป็นดังรูป 3.7 จะเห็นได้ว่าวงจรที่ใช้มีขนาดไม่ซับซ้อน เนื่องจากได้ออกแบบให้วงจรแปลงข้อมูลจากอนาลอกเป็นดิจิตอลทำการสุ่มข้อมูลด้วยอัตราเร็วสูงสุดของระบบคือ 20 ล้านครั้งต่อวินาที ซึ่งมีความเร็วมากพอที่ไม่จำเป็นต้องมีวงจรชดเชย ผลอันเนื่องมาจากรั่วไหลของประจุจากตัวเก็บประจุ C hold ในสถานะค้างสัญญาณ และด้วยอัตราการสุ่มที่แน่นอนค่าเดียวคือ 20 เมกกะเฮิรท์ ทำให้สามารถใช้ค่า C เพียงค่าเดียวได้ เวลาที่ใช้ในการประจุให้กับตัวเก็บประจุ C hold สามารถคำนวณได้จากสมการ

เวลาที่ใช้ในการประจุ = ค่าความต้านทานของอนาลอกสวิตช์ X ค่าของตัวเก็บประจุ

ซึ่งในวิทยานิพนธ์นี้ ได้เลือกใช้ตัวเก็บประจุแบบ เซรามิค เนื่องจากทำงานได้ดีกับความถี่สูง มีค่า 68 พิโคฟาร์ต และค่าความต้านทานของ อนาลอกสวิตช์ เมื่อต่อวงจรมีค่าเป็น 35 โอห์ม เมื่อจ่ายแรงดันไฟเลี้ยงเป็น ± 15 โวลต์ ดังนั้นเวลาที่ใช้ในประจุตัวประจุ C hold จะมีค่าเป็น 2.38 นาโนวินาที ซึ่งมีค่าน้อย เมื่อเทียบกับการสวิตช์ในขณะทำการเก็บและค้างสัญญาณซึ่งมีการสวิตช์ทุก 50 นาโนวินาที สัญญาณที่เอาท์พุทของวงจรเก็บและค้างสัญญาณนี้จะถูกส่งต่อเข้าวงจรแปลงข้อมูลจากอนาลอกเป็นดิจิตอล

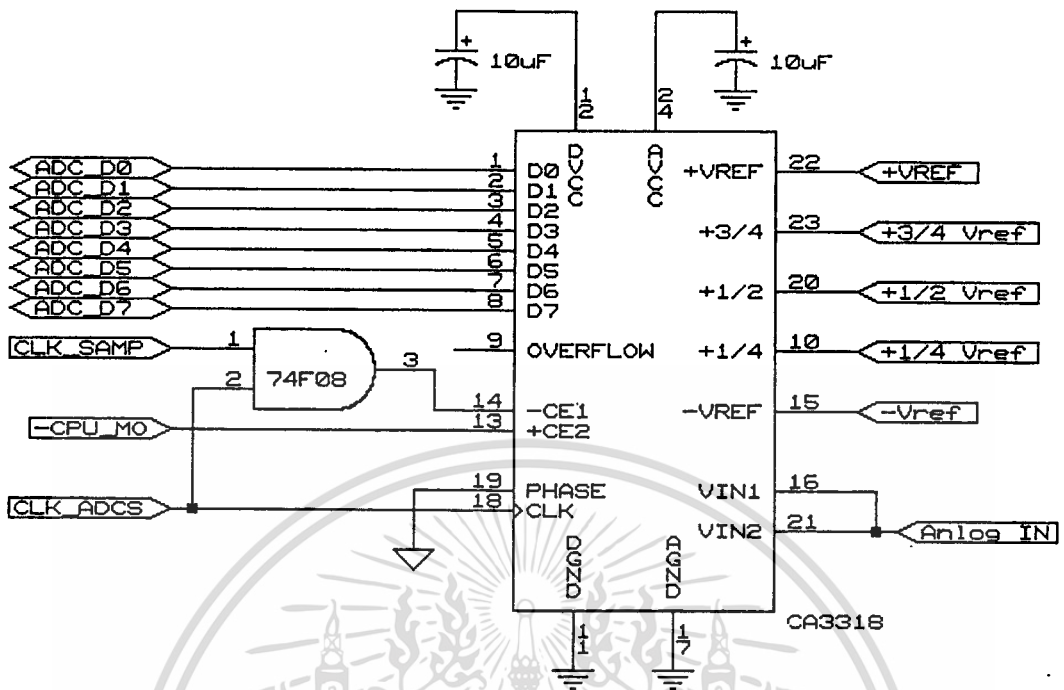

รูป 3.7 วงจรเก็บและค้างสัญญาณ

3.2.5 วงจรแปลงข้อมูลจากอนาลอกเป็นดิจิตอล

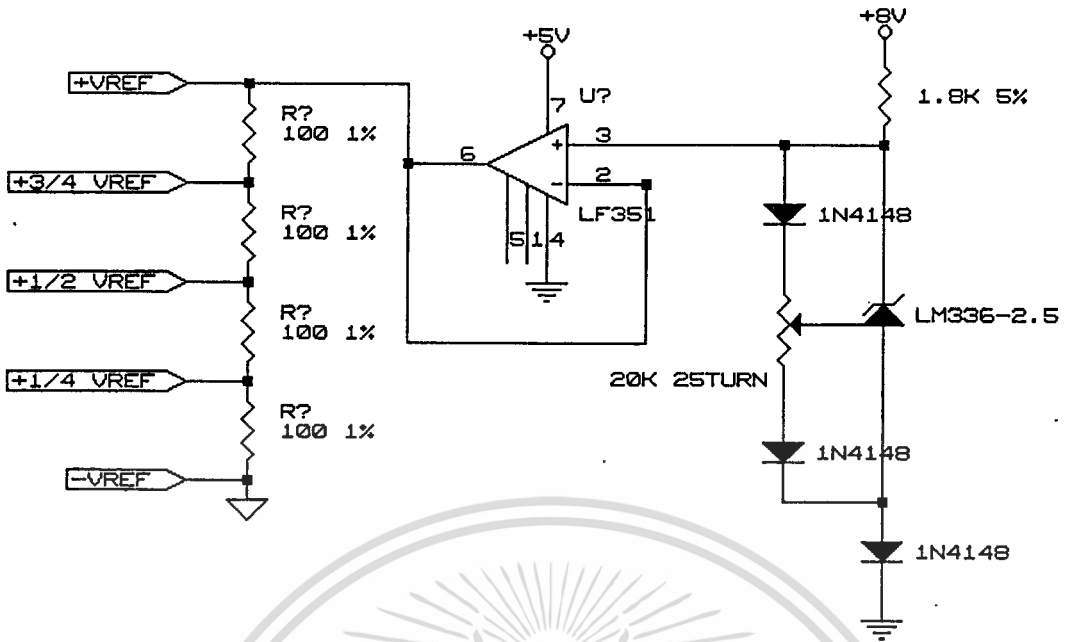
ในการแปลงข้อมูลจากอนาลอกเป็นดิจิตอลได้ทำการพิจารณาวิธีเข้ารหัสข้อมูลแบบต่าง ๆ พบว่า วิธีการเข้ารหัสแบบ PCM นั้นมีความเหมาะสมมากที่สุดในการใช้งาน เนื่องจากต้องการให้ระบบทำการสุ่มข้อมูลด้วยความเร็วสูงถึง 20 เมกกะเฮิรท์ ดังนั้นจึงกำหนดให้ระบบทำงานด้วยความเร็วสูงสุด 20 เมกกะเฮิรท์และเก็บข้อมูล 8 บิต จึงเลือกใช้ RCA CA3318 ซึ่งเป็นไอซีแปลงข้อมูลจากอนาลอกเป็นดิจิตอลแบบเฟลชที่สามารถแปลงข้อมูลด้วยความเร็วสูงถึง 20 เมกกะเฮิรท์ โดยมีเอาท์พุทแบบ tri-state เพื่อให้ CA3318 ทำการสุ่มข้อมูลด้วยความสามารถสูงสุด จึงกำหนดให้ CA3318 ทำงานอยู่ในโหมด 1 โดยการต่อขา phase ลงกราวด์ ซึ่ง CA3318 จะทำการแปลงข้อมูลเสร็จภายในครึ่งสัญญาณนาฬิกา เพื่อให้สัญญาณการสุ่มข้อมูล (20เมกกะเฮิรท์) สัมพันธ์กับสัญญาณเก็บข้อมูล (PRG.CLK) จึงต่อผ่าน 74F08 (AND gate) ลักษณะของวงจรเป็นดังรูป 3.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.8 วงจรแปลงข้อมูลจากอนาลอกเป็นดิจิทัล

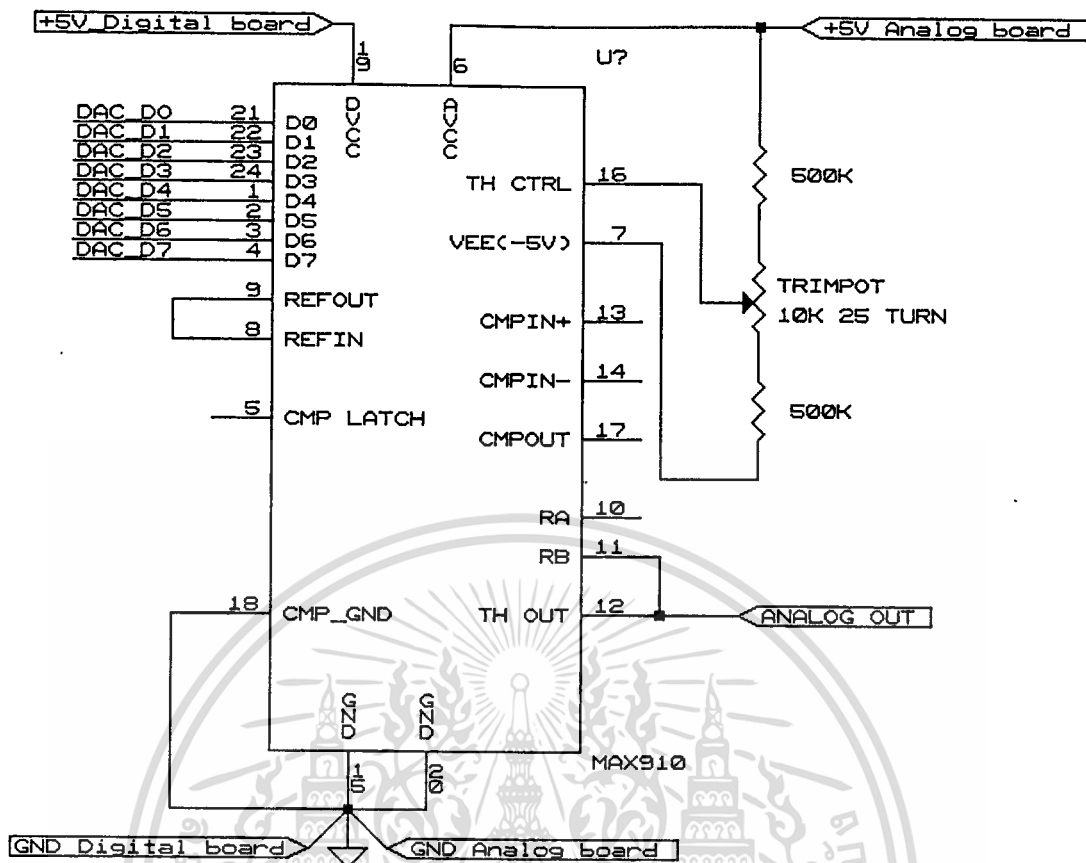
วงจรระดับแรงดันอ้างอิงของ CA3318 ประกอบด้วย LM336-2.5 จัดเป็นวงจรระดับแรงดันอ้างอิงที่ปรับค่าได้และใช้ไดโอด 1N4148 ยกกระดับแรงดันอ้างอิงสูงสุดให้สูงขึ้นอีก 0.6 โวลต์เป็น 3.1 โวลต์ ค่าของระดับแรงดันอ้างอิงปรับให้มีค่าเท่ากับ 2.56 โวลต์ด้วย trim pot 20 กิโลโอห์ม 25 รอบ แล้วต่อเข้ากับ LF 351 ทำหน้าที่เป็นวงจรบัฟเฟอร์เพื่อป้องกันการดึงกระแสโดย CA3318 จากนั้นแรงดันอ้างอิงที่ได้จะถูกต่อผ่านวงจรแบ่งระดับแรงดัน ซึ่งประกอบขึ้นจากตัวต้านทาน 100 โอห์ม 1% เพื่อแบ่งแรงดันมีค่าเป็น 0.25, 0.5, 0.75 และ 1 เท่าของแรงดันอ้างอิง จ่ายให้กับ CA3318 ซึ่งเป็นตัวแปลงข้อมูลจากอนาลอกเป็นดิจิทัลแบบแฟลช ดังรูป 3.9

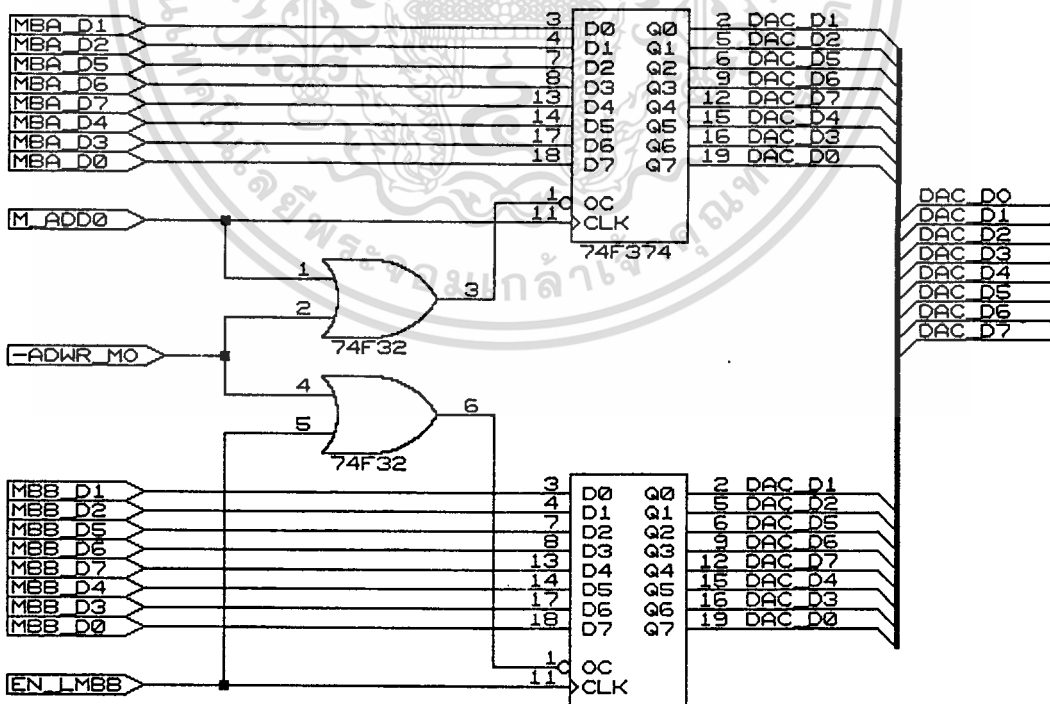
รูป 3.9 วงจรระดับแรงดันอ้างอิงของ CA3318

3.2.6 วงจรแปลงข้อมูลจากดิจิทัลเป็นอนาล็อก

ใช้เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับการวิเคราะห์และ/หรือประมวลผลแล้วส่งออกให้เป็นรูปสัญญาณอนาล็อกเพื่อใช้งานต่อไป ดังรูปที่ 3.10 วงจรส่วนนี้ได้ใช้ MAX 910 ซึ่งเป็น programmable threshold comparator ที่มีวงจรรดับแรงดันอ้างอิงไว้ภายในแล้ว มาทำการดัดแปลงนำเอาเฉพาะส่วนวงจร DAC ความเร็ว 50 นาโนวินาที ซึ่งทำหน้าที่กำหนดค่า threshold voltage มาใช้ ค่าของความต่างศักย์เอาท์พุทสูงสุดกำหนดโดยการเลือกต่อค่าความต้านทานภายใน RA หรือ RB เข้ากับเอาท์พุทเพื่อให้สัมพันธ์กับสัญญาณที่เข้าจึงได้กำหนดให้ต่อกับ RB ซึ่งจะได้ค่าความต่างศักย์เอาท์พุทในช่วง 0.00-2.55 โวลต์ จากหน่วยความจำเก็บข้อมูลมี 2 ชุดจึงต่อเข้ากับ 74F374 สองตัวทำการ latch ข้อมูลที่ได้จากหน่วยความจำเก็บข้อมูลสลับกันควบคุมโดยสัญญาณ M_ADD0 และใช้สัญญาณ ADWR_MO เพื่อกำหนดให้ทำการ latch ข้อมูลเฉพาะเมื่อระบบอยู่ในสภาวะอ่านข้อมูลโดยระบบเก็บข้อมูลเท่านั้น ดังรูป 3.10 (ข)

รูปที่ 3.10(ก) วงจรส่วนกำหนดข้อมูลดิจิทัลให้กับวงจรแปลงข้อมูลจากดิจิทัลเป็นอนาลอก

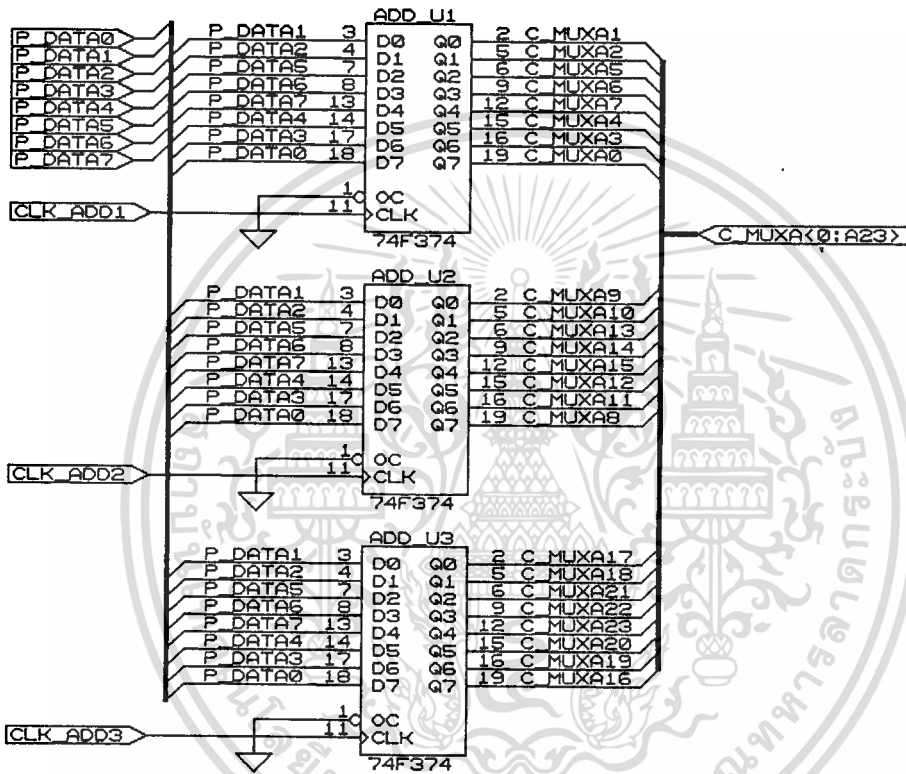
รูปที่ 3.10(ข) วงจรส่วนกำหนดข้อมูลดิจิทัลให้กับวงจรแปลงข้อมูลจากดิจิทัลเป็นอนาลอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การออกแบบระบบส่วนดิจิทัล

เนื่องจากระบบเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลความเร็วสูง ทำการสุ่มข้อมูลด้วยความเร็ว 20 เมกกะเฮิร์ตซ์ ดังนั้น ข้อมูลดิจิทัลที่ได้จากวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิทัล จะเกิดการเปลี่ยนแปลงทุก 50 นาโนวินาที จากการพิจารณาอุปกรณ์ Programmable timer/counter โดยทั่วไปที่มีอยู่ในประเทศ พบว่าไม่สามารถทำงานที่ความเร็วที่ต้องการได้ จึงทำการออกแบบวงจรส่วนดิจิทัลทั้งหมดขึ้นเองโดยใช้อุปกรณ์ดิจิทัลพื้นฐาน

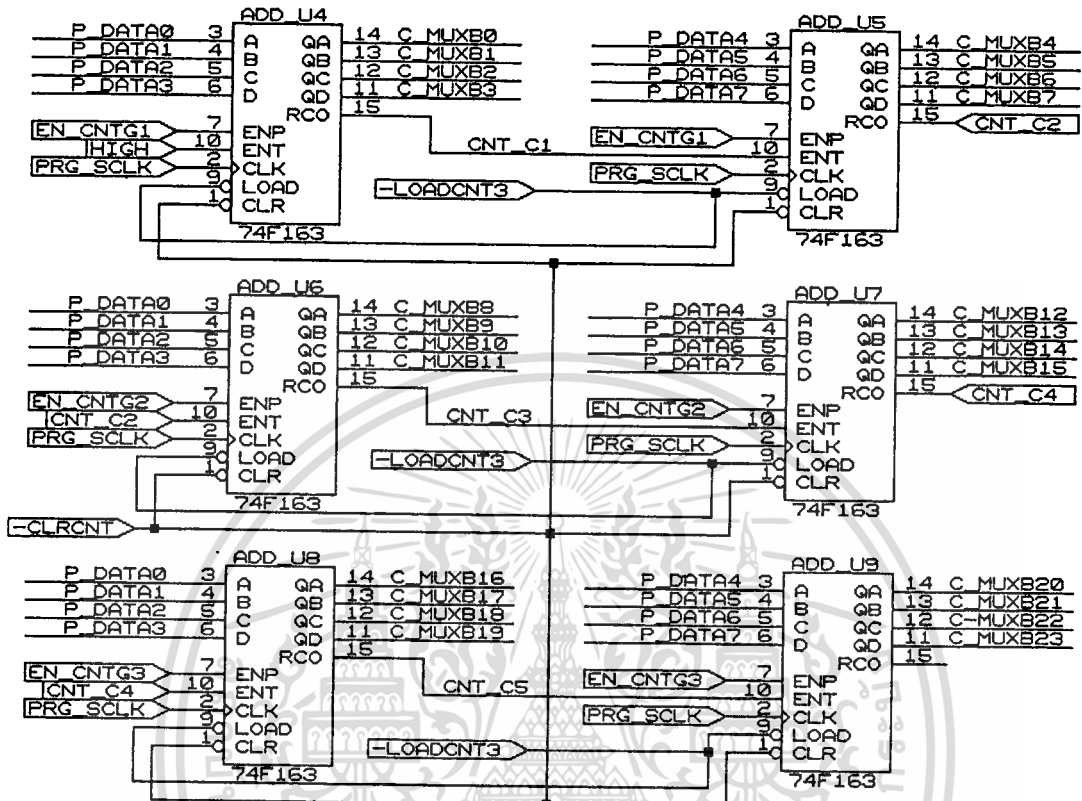
3.3.1 วงจรกำเนิดสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำ

รูป 3.11 วงจรกำเนิดสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำจากระบบคอมพิวเตอร์

วงจรส่วนนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนกำเนิดสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำเพื่อใช้ในสภาวะเก็บข้อมูลและส่วนกำเนิดสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำเมื่อระบบคอมพิวเตอร์ต้องการติดต่อหน่วยความจำ ในส่วนที่ทำหน้าที่ให้กำเนิดสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำเพื่อใช้ในสภาวะเก็บข้อมูล กลุ่มสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำนี้มีการเปลี่ยนแปลงค่าแบบเดินหน้าโดยสัมพันธ์กับความเร็วในการเก็บข้อมูล เมื่อระบบทำการเก็บข้อมูล ที่ความเร็ว 20 เมกกะเฮิร์ตซ์ แสดงว่าตำแหน่งหน่วยความจำต้องเปลี่ยนแปลงภายในเวลาน้อยกว่า 50 นาโนวินาที ดังนั้นเอาต์พุตของวงจรมีทุกบิตจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเสร็จสิ้นภายใน 50 นาโนวินาทีเช่นกัน จึงใช้ 74163 ซึ่งเป็นวงจรมัลติเพลกซ์ขนาด 4 บิตที่กำหนดจุดเริ่มนับได้ เพื่อให้สามารถกำหนดจุดเริ่มต้นของการนับได้และสามารถรีเซ็ตเอาต์พุตทุกบิตโดยสัมพันธ์กับสัญญาณนาฬิกาที่ต่อให้ ในการเลือกตระกูลของอุปกรณ์ที่นำมาใช้งานพบว่า 74LS163 มีค่า propagation delay time (max) เป็น 27 นาโนวินาที ซึ่งใกล้เคียงเวลาที่ใช้ในการสุ่มข้อมูลแต่ละครั้ง จึงพิจารณาเลือกอุปกรณ์ TTL ตระกูล F ที่มีค่า propagation delay time เป็น 11.5 นาโนวินาทีแทน ดังนั้นวงจรจึงประกอบด้วย 74F163 ซึ่งเป็นวงจรมัลติเพลกซ์ขนาด 4 บิต จำนวน 6 ตัวต่อแบบเรียงกันเป็นวงจรมัลติเพลกซ์ขนาด 24 บิต เพื่อให้อ้างหน่วยความจำได้สูงสุด 16 เมกกะไบต์ โดยที่สัญญาณ reset, load

กันเป็นวงจรมีขนาด 24 บิต เพื่อให้อ้างหน่วยความจำได้สูงสุด 16 เมกะไบต์ โดยที่สัญญาณ reset, load และสัญญาณนาฬิกาของวงจรมีตัวถูกต่อเข้าด้วยกัน โดยแยกตามกลุ่มเพื่อควบคุมการ reset, load และการนับให้พร้อมกันทั้ง 6 ตัว ดังรูป 3.12

รูป 3.12 วงจรมีกำเนิดสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำ

ในการติดต่อหน่วยความจำจากระบบคอมพิวเตอร์ที่นำมาเชื่อมต่อ เนื่องจากข้อกำหนดในการออกแบบที่ต้องการให้สามารถนำไปใช้งานกับระบบคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกันได้ และข้อกำหนดในการติดต่อฮาร์ดแวร์กับระบบปฏิบัติการไมโครซอฟท์วินโดวส์ ซึ่งกำหนดไว้ว่าโปรแกรมใดที่พัฒนาขึ้นมาภายใต้ระบบปฏิบัติการไมโครซอฟท์วินโดวส์ต้องไม่มีการติดต่อกับฮาร์ดแวร์ใดโดยการติดต่อหน่วยความจำโดยตรง จึงใช้วิธีกำหนดค่าตำแหน่งโดยผ่านพอร์ท B ของ 8255 โดยแบ่งตำแหน่งหน่วยความจำ ขนาด 24 บิต ออกเป็น 3 ไบต์ และโปรแกรมค่าให้กับ 74F373 สามตัว ซึ่งเป็นคั้งตำแหน่งหน่วยความจำทั้ง 24 บิต โดยโปรแกรมตำแหน่งผ่านพอร์ท C กลุ่มสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำทั้งสองกลุ่มนี้ จะนำไปต่อกับวงจรมีกำเนิดสัญญาณเพื่อเลือกสัญญาณที่จะติดต่อหน่วยความจำต่อไป ดังรูป 3.11

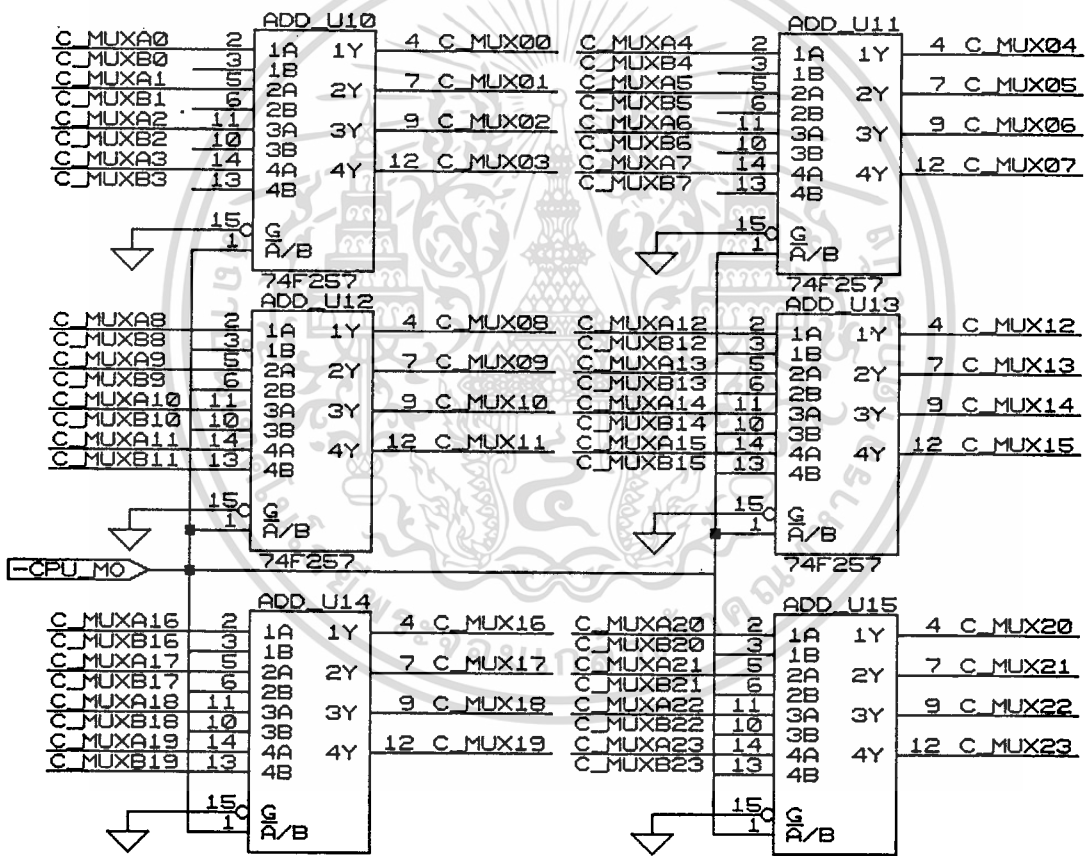
นอกจากกำหนดจุดเริ่มต้นการนับของวงจรมีแล้ว ในการใช้งานบางครั้งต้องการเก็บข้อมูลเพียงกลุ่มหนึ่งไม่ได้ต้องการเก็บทั้งหมดหน่วยความจำ จึงได้ออกแบบวงจรมีเพื่อหยุดการนับให้ตรงตำแหน่งที่ต้องการ โดยใช้ 74F521 ต่อเป็นวงจรมีเปรียบเทียบตำแหน่งตำแหน่งหน่วยความจำที่ให้หยุดนับ โดยค่าที่เปรียบเทียบนั้นได้มาจากการโปรแกรมตำแหน่งหน่วยความจำที่ต้องการหยุดให้กับ 74F374 ที่ทำหน้าที่เป็น วงจรมีกำเนิดสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำจากระบบคอมพิวเตอร์ เป็นการประหยัดอุปกรณ์เนื่องจากในสถานะเก็บข้อมูลระบบเก็บและวิเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลความเร็วสูงไม่มีการใช้งานในหน้าที่การติดต่อกับหน่วยความจำ เมื่อตำแหน่งหน่วยความจำทั้งสองตรงกันจะทำให้เอาต์พุตที่ 74F521 ทั้งสามเปลี่ยนเป็นลอจิก "0" และเอาต์พุตทั้งสามนี้ก็นำไปต่อกับ nor gate เพื่อให้เอาต์พุตสุดท้ายเป็น 1 เป็นการกำหนด or gate ที่ทำหน้าที่ควบคุมการเปิดปิดการให้ผ่านของสัญญาณนาฬิกาเพื่อการเก็บข้อมูลนั้นเปิด ทำให้วงจรนับหยุดการทำงานในที่สุด ซึ่งจะได้กล่าวถึงโดยละเอียดในหัวข้อ 3.3.4 ต่อไป

3.3.2 วงจรเลือกกลุ่มตำแหน่งหน่วยความจำและค้ำตำแหน่งหน่วยความจำ

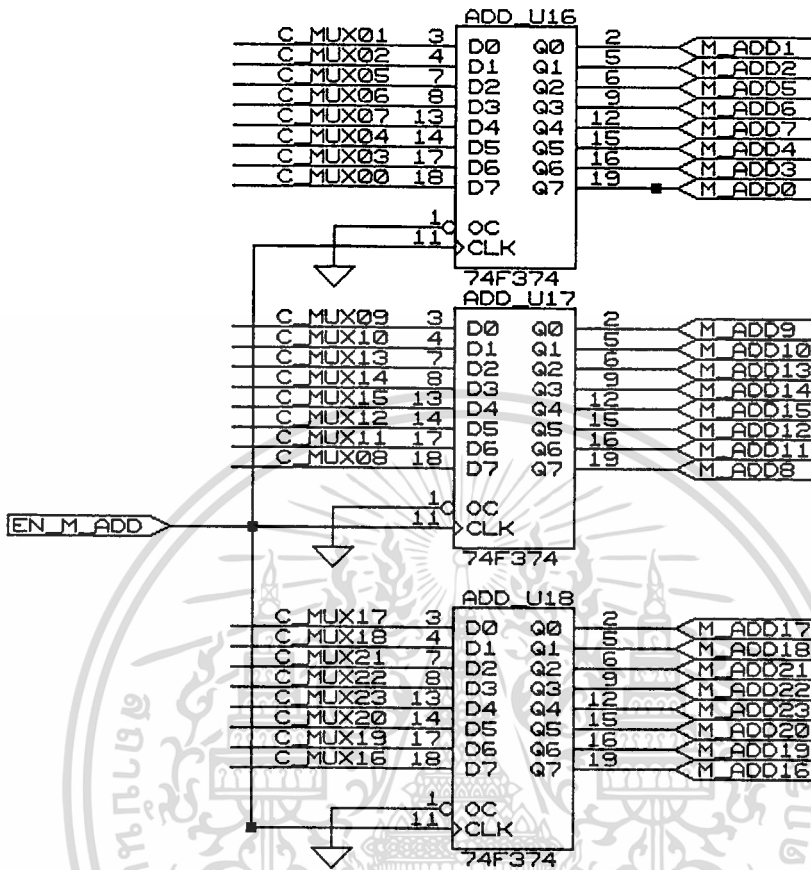
วงจรถูกเลือกกลุ่มตำแหน่งหน่วยความจำในรูปที่ 3.13 (ก) จะทำหน้าที่เลือกกลุ่มสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำที่จะติดต่อกับหน่วยความจำ ระหว่างตำแหน่งหน่วยความจำจากวงจรนับ กับตำแหน่งหน่วยความจำที่มาจากระบบคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่ออยู่ โดยใช้ Multiplexer แบบ 2 เป็น 1 74F257 จำนวน 6 ตัวต่อขนานกัน เป็นวงจรถูกเลือกตำแหน่งหน่วยความจำขนาด 24 บิต โดยสัญญาณควบคุมจะใช้สัญญาณ -CPU_MO ซึ่งผู้ใช้สามารถกำหนดได้ว่าขณะที่ต้องการให้หน่วยความจำติดต่อกับระบบใด

รูป 3.13 (ก) วงจรถูกเลือกกลุ่มตำแหน่งหน่วยความจำ

เนื่องจากเวลาของการอ่านเขียนหน่วยความจำในระหว่างการเก็บข้อมูล มีเวลาที่สั้นกว่าเวลาที่ใช้ในการอ่านเขียนหน่วยความจำ จึงออกแบบให้ใช้เทคนิคการติดต่อกับหน่วยความจำแบบ bank switching การทำงานจะเริ่มต้นเมื่อวงจรถูกเลือกตำแหน่งหน่วยความจำตำแหน่งคู่ สัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำจะผ่านเข้าวงจรค้ำสัญญาณ ดังรูป 3.13 (ข) ซึ่งประกอบขึ้นจาก 74F374 และได้รับสัญญาณให้ค้ำข้อมูลจากวงจรควบคุมการอ่านเขียนที่มีความเร็วสูง ซึ่งจะกล่าวถึงในหัวข้อ 3.3.4 ทำให้ตำแหน่งหน่วยความจำที่ส่งให้หน่วยความจำกลุ่มคู่ค้ำไว้จนกว่าจะมีการติดต่อกับตำแหน่งคู่อีกครั้ง ในขณะที่ตำแหน่งหน่วยความจำจากวงจรถูกเลือกเปลี่ยนเป็นตำแหน่งค้ำ สัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำที่ตำแหน่งคู่อีกครั้งก็ยังคงค้ำอยู่ เนื่องจากไม่มีสัญญาณควบคุมไปเปลี่ยนสถานะของวงจรถูกเลือกสัญญาณ ซึ่งได้มีการนำไปใช้

แหล่งคู่ก็ยังคงค้างอยู่ เนื่องจากไม่มีสัญญาณควบคุมไปเปลี่ยนสถานะของวงจรรหัสสัญญาณ

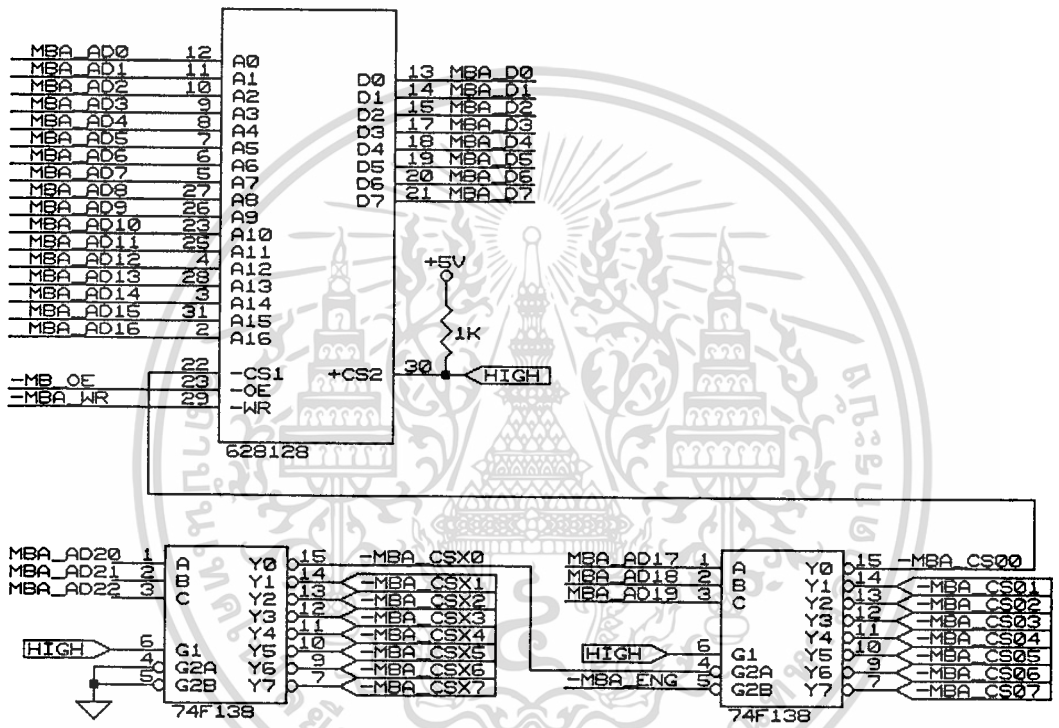
รูป 3.13(ข) วงจรรหัสตำแหน่งหน่วยความจำ

3.3.3 วงจรหน่วยความจำ

เนื่องจากเวลาในการเก็บข้อมูลแต่ละครั้งประมาณ 50 นาโนวินาที จากการพิจารณาพบว่าหน่วยความจำแบบไดนามิกไม่เหมาะสมในการใช้งานถึงแม้ว่าจะมีราคาต่อขนาดความจุถูกกว่าก็ตาม ปัจจุบันไดนามิกแรมมีความเร็วมากที่สุดที่ได้ในประเทศคือ 70 นาโนวินาที แต่เนื่องจากไดนามิกแรมต้องมีขั้นตอนในการรีเฟรชข้อมูล ซึ่งต้องใช้เวลามากกว่าการอ่านเขียนหนึ่งครั้งแม้ว่าในไดนามิกแรมรุ่นใหม่ จะมีการรีเฟรชแบบ hidden ได้ก็ตามแต่ก็ยังต้องเสียเวลาไปอีกประมาณครึ่งหนึ่งของเวลาในการอ่านเขียนปกติ แต่ในการเก็บข้อมูลจะต้องเก็บข้อมูลให้ทันข้อมูลใหม่เสมอ จึงเลือกใช้หน่วยความจำแบบสแตติก 628128 ขนาด 128 กิโลไบต์ ที่มีเวลาของการเข้าถึงข้อมูลเป็น 70 นาโนวินาที จำนวน 2 ตัว เป็นหน่วยความจำหลักของระบบ จะเห็นได้ว่าหน่วยความจำมีความเร็วใกล้เคียงกับเวลาในการอ่านเขียนของระบบมาก ถ้าทำงานที่ความเร็วสูงขึ้นอีกเพียงเล็กน้อยหน่วยความจำก็จะทำงานไม่ได้ทันที เพื่อแก้ข้อจำกัดนี้จึงได้ออกแบบส่วนของหน่วยความจำทำงานแบบ bank switching โดยให้คำสั่งสัญญาณต่างๆ ที่จำเป็นในการอ่านเขียนไว้จนกว่าจะครบเวลาทำงานของหน่วยความจำแล้วจึงเปลี่ยนค่า ในขณะที่คำสั่งสัญญาณของชุดแรกอยู่นั้น ระบบจะย้ายไปติดต่อกับกลุ่มหน่วยความจำอีกชุดหนึ่ง ทำให้เพิ่มเวลาในการอ่านเขียนหน่วยความจำได้ครึ่งหนึ่งของเวลาในการอ่านเขียนเดิม กลุ่มสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำจากวงจรรหัสกลุ่มตำแหน่งหน่วยความจำจะต่อเข้ากับ 74F374 ทำหน้าที่เป็นบัฟเฟอร์ 2 ชุด โดยที่ชุดหนึ่งจะทำงานเมื่อตำแหน่ง

ไม่ว่าการณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

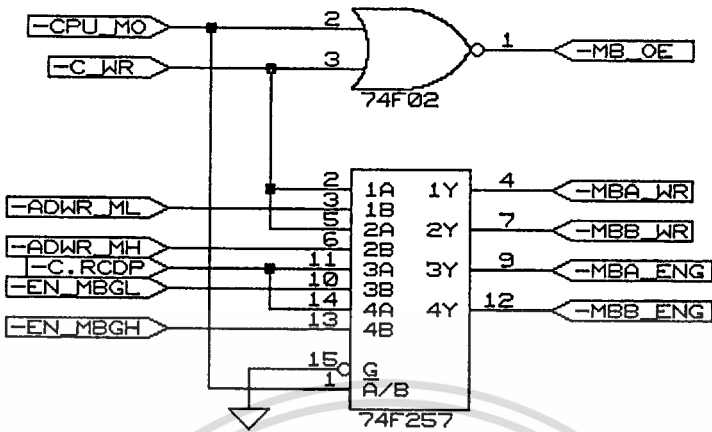
กลุ่มตำแหน่งหน่วยความจำจะต่อเข้ากับ 74F374 ทำหน้าที่เป็นบัฟเฟอร์ 2 ชุด โดยที่ชุดหนึ่งจะทำงานเมื่อตำแหน่งหน่วยความจำติดต่อหน่วยความจำเป็นตำแหน่งหน่วยความจำคี่ และอีกชุดติดต่อเมื่อเป็นตำแหน่งหน่วยความจำคู่ โดยลักษณะการจัดวงจรหน่วยความจำของทั้งสองชุดนี้จะเหมือนกันทั้งหมดแตกต่างเฉพาะจังหวะของสัญญาณอ่านเขียนหน่วยความจำเท่านั้น ลักษณะการจัดวงจรของแต่ละชุดประกอบด้วยตำแหน่งหน่วยความจำ MB#_A0-MB#_A17 ถูกต่อเข้ากับ 628128 ทุกตัว MB#_A18-MB#_A22 ถูกจัดให้ต่อเข้ากับ 74F138 เพื่อแบ่งช่วงหน่วยความจำ 16 MB ออกเป็น 8 ส่วน และผ่านเข้า 74F138 เพื่อทำการแบ่งย่อยออกเป็นอีก 8 ส่วน ๆ ละ 128 KByte แต่ในระบบเริ่มต้นใช้เพียงชุดละ 128 KByte ซึ่งเพิ่มเติมได้ภายหลัง ลักษณะของวงจรเป็นดังรูป 3.14

รูป 3.14 วงจรหน่วยความจำและส่วน decode

3.3.4 วงจรควบคุมจังหวะการอ่านเขียนหน่วยความจำที่ความเร็วสูง

เนื่องจากระบบใช้เทคนิคในการสลับหน่วยความจำในการเก็บข้อมูลและความเร็วในการอ่านเขียนหน่วยความจำอยู่ในระดับนาโนวินาที จึงออกแบบวงจรควบคุมจังหวะการอ่านเขียนหน่วยความจำขึ้นเองโดยใช้วงจรดิจิทัล เนื่องจากสัญญาณที่ติดต่อกับหน่วยความจำเก็บข้อมูลจะมีมาจากสองแหล่งคือจากระบบคอมพิวเตอร์และวงจรถับข้อมูล สำหรับสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำนั้นเมื่ วงจรเลือกสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำทั้งสองกลุ่มแล้ว สัญญาณ -CS ของหน่วยความจำได้มาจากการ decode ตำแหน่งหน่วยความจำที่มาจากวงจรถเลือกสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำสิ่งที่ต้องพิจารณาต่อไปคือสัญญาณที่จะต่อเข้ากับขาสัญญาณ OE,WR ของหน่วยความจำเก็บข้อมูล ซึ่งสัญญาณที่นำมาตอนนี้จะแยกกันเด็ดขาดไม่มีความสัมพันธ์กันจึงใช้ 74F251 ทำหน้าที่เลือกกลุ่มของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวจนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

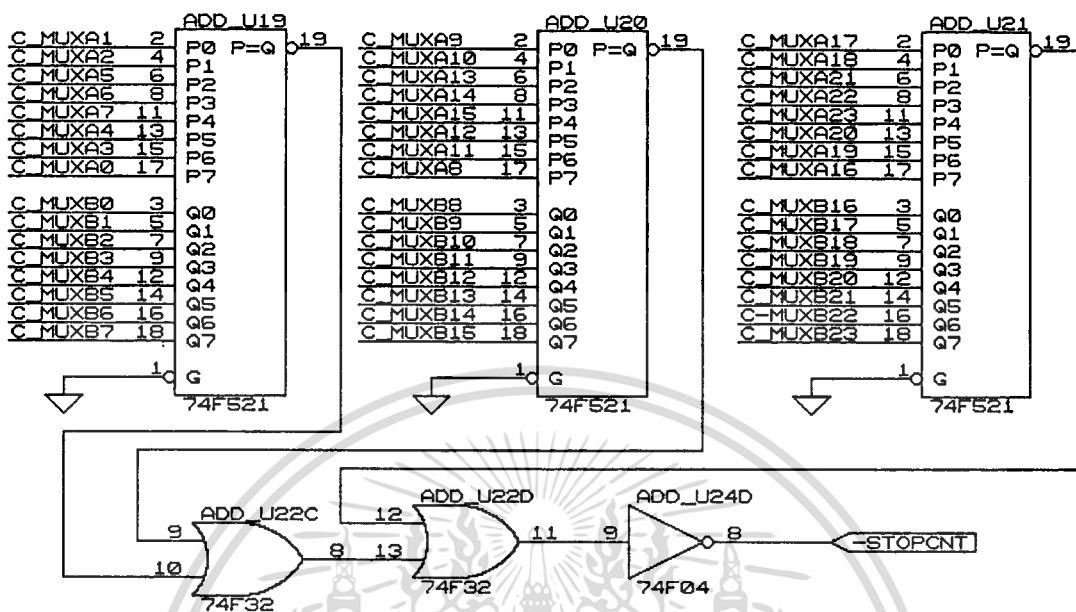

รูป 3.15 วงจรส่วนเลือกกลุ่มสัญญาณที่จะติดต่อกับหน่วยความจำเก็บข้อมูล

จากวงจรถูกกำหนดให้สัญญาณกลุ่ม A เป็นกลุ่มสัญญาณที่มาจากระบบคอมพิวเตอร์ และกลุ่ม B เป็นกลุ่มสัญญาณที่มาจากระบบเก็บข้อมูล สัญญาณที่เป็นสัญญาณ WR ให้กับหน่วยความจำเก็บข้อมูลได้เลือกให้ใช้สัญญาณ C_WR ซึ่งเป็นสัญญาณเขียนที่มาจากระบบคอมพิวเตอร์โดยตรงและต่อให้กับหน่วยความจำเก็บข้อมูลทั้งสองชุดเพราะระบบคอมพิวเตอร์จะต้องมองหน่วยความจำทั้งสองเป็นกลุ่มเดียวโดยมีตำแหน่งหน่วยความจำสลับคู่คี่ ในสถานะที่ระบบเก็บข้อมูลทำการติดต่อกับหน่วยความจำ (ขาสัญญาณ -CPU_MO เป็นลอจิกต่ำ) วงจรนี้จะทำหน้าที่สลับผ่านสัญญาณ ADWR_ML (Address WRite Memory Low) และ ADWR_MH (Address WRite Memory High) ไปเป็นสัญญาณเขียนหน่วยความจำและผ่านสัญญาณ EN_MBGL (ENable Memory Bank Gate Low) กับ EN_MBGH (ENable Memory Bank Gate High) ไปเป็นสัญญาณกำหนดการกำเนิดพัลส์สำหรับขาสัญญาณ -CS ของหน่วยความจำ เมื่ออยู่ในช่วงระบบคอมพิวเตอร์ติดต่อกับหน่วยความจำ(ขาสัญญาณ -CPU_MO เป็นลอจิกสูง) วงจรนี้จะสลับให้สัญญาณ -C_WR (Card WRite) ไปเป็นสัญญาณเขียนของหน่วยความจำสำหรับขาสัญญาณ -OE ของหน่วยความจำนั้น จะใช้ nor gate ทำหน้าที่กลับลอจิกของสัญญาณ -C_WR เมื่อระบบคอมพิวเตอร์ติดต่อกับหน่วยความจำมาต่อ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดสถานะอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำในขณะที่ระบบกำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณที่ใช้เขียนหน่วยความจำและเป็นการกำหนดให้หน่วยความจำอยู่ในสถานะการทำงานแบบ -OE เป็นลอจิกต่ำ ซึ่งจะป้องกันปัญหาที่ข้อมูลถูกส่งออกมาจากหน่วยความจำโดยไม่ต้องการได้ สำหรับการสร้างสัญญาณ ADWR_ML และADWR_MH ได้กล่าวถึงโดยละเอียดในส่วนหน่วยความจำเก็บข้อมูลแล้ว

จังหวะการเขียนหน่วยความจำ จะเริ่มต้นจากสัญญาณนาฬิกาที่ใช้กำหนดอัตราเก็บข้อมูลจ่ายให้กับ or gate โดยมีสัญญาณ -OSC_ON ซึ่งมาจากพอร์ท A บิต 2 ของ 8255 ทำหน้าที่ควบคุมการปิด/เปิดแล้วผ่านให้กับ or gate อีกตัวหนึ่งซึ่งทำการปิด/เปิดโดยสัญญาณจากวงจรเปรียบเทียบตำแหน่งหน่วยความจำเพื่อให้หยุดนับไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อถึงตำแหน่งหน่วยความจำที่ต้องการโดยการตัดสัญญาณนาฬิกาที่จ่ายให้กับวงจรนับ วงจรส่วนเปรียบเทียบค่าจะเป็นดังรูป 3.16

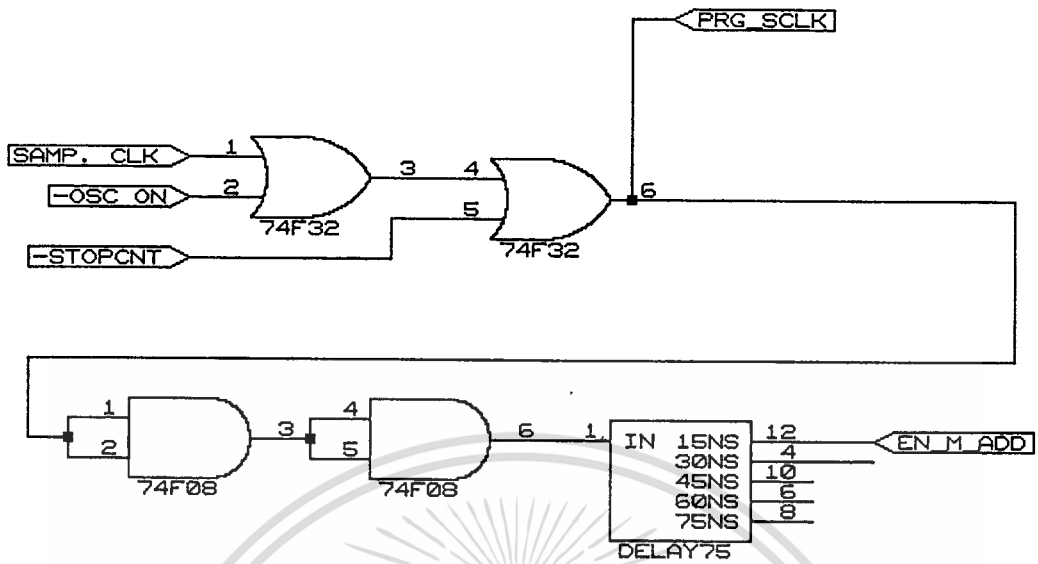
รูป 3.16 วงจรเปรียบเทียบค่าตำแหน่งหน่วยความจำ

เนื่องจากระบบเก็บข้อมูลทำงานด้วยความเร็วค่อนข้างสูง จึงใช้วงจรเปรียบเทียบค่าแบบดิจิทัลพื้นฐานทำการเปรียบเทียบค่าที่ได้จากวงจรนับตำแหน่งหน่วยความจำ และค่าที่ได้จากวงจรถ่ายสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำ เมื่อทุกบิตมีค่าเท่ากัน วงจรส่วนนี้จะให้เอาต์พุตเป็นลอจิกสูง จึงนำมากลับลอจิก เพื่อจ่ายให้กับ or gate ทำหน้าที่หยุดการผ่านสัญญาณนาฬิกา สิ่งที่ต้องพิจารณาสำหรับวงจรส่วนนี้คือ วงจรจะต้องทำการเปรียบเทียบแล้วได้ผลลัพธ์ในการเปรียบเทียบก่อนที่สัญญาณนาฬิกาเก็บข้อมูลลูกใหม่จะมา จากพิจารณาพบว่า 74F521 กับ อินเวอร์เตอร์เกต 74F04 จะมีค่าหน่วงของอุปกรณ์ไม่เกิน 7 และ 6 นาโนวินาทีตามลำดับ ดังนั้น ในส่วนวงจรเปรียบเทียบค่านี้จะให้เอาต์พุต ในเวลาไม่เกิน $11+7+7+6 = 31$ นาโนวินาที ซึ่งเมื่อทำการทดลองกับความเร็วการเก็บข้อมูลระดับ 20 เมกกะเฮิร์ตซ์ ซึ่งมีคาบเวลาเป็น 50 นาโนวินาที วงจรนี้ก็ยังคงทำงานได้อย่างไม่ผิดพลาด

หลังจากสัญญาณนาฬิกาเก็บข้อมูลผ่าน or gate ซึ่งควบคุมโดยวงจรหยุดนับเวลา สัญญาณนี้จะนำไปจ่ายให้กับวงจรนับตำแหน่งหน่วยความจำต่อไป สัญญาณส่วนหนึ่งจะถูกส่งเข้าและถูกหน่วงโดย and gate สองตัว ซึ่งจะหน่วงไปไม่น้อยกว่า 14 นาโนวินาที แล้วผ่านเข้า delay line หน่วงไปอีก 15 นาโนวินาที รวมเป็น 29 นาโนวินาที เพื่อให้มั่นใจว่าค่าตำแหน่งหน่วยความจำซึ่งกำเนิดโดยวงจรนับได้ผ่านวงจรเลือกกลุ่มตำแหน่งหน่วยความจำตรงที่อื่นพุทของ 74F374 แล้วแน่นอน ซึ่งเวลาที่ใช้ตั้งแต่วงจรนับได้รับสัญญาณนาฬิกาให้กำเนิดค่าตำแหน่งบนหน่วยความจำและผ่านวงจรเลือกกลุ่มตำแหน่งหน่วยความจำนั้น มีค่าไม่เกิน 11 และ 6 นาโนวินาทีตามลำดับ ซึ่งรวมแล้วไม่เกิน 17 นาโนวินาที ดังนั้นสัญญาณที่หน่วงไปประมาณ 29 นาโนวินาที นี้จะทำหน้าที่ทริกให้ 74F374 ผ่านค่าตำแหน่งหน่วยความจำให้กับ 74F374 สองชุดซึ่งทำหน้าที่ค้ำค่าตำแหน่งหน่วยความจำใน

เอกสารระหว่างการสลับการติดต่อกับหน่วยความจำเก็บข้อมูลทั้งสองชุด ดังรูป 3.17 ญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งการสลับการติดต่อกับหน่วยความจำเก็บข้อมูลทั้งสองชุด ดังรูป 3.17

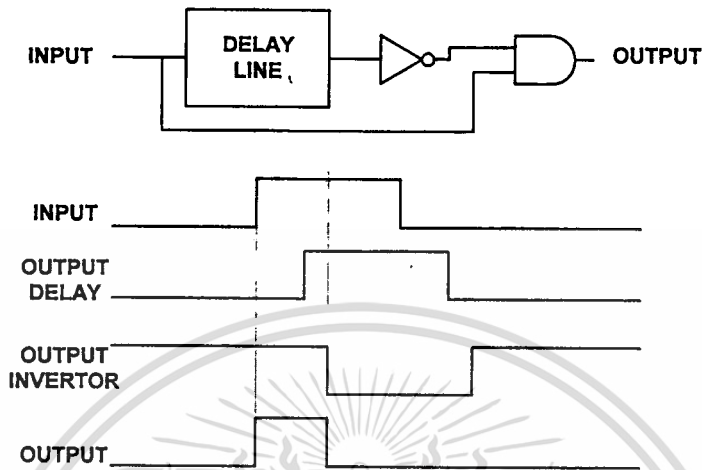

รูปที่ 3.17 วงจรส่วนหน่วงสัญญาณเพื่อรอการเปลี่ยนตำแหน่งหน่วยความจำ

สัญญาณส่วนหนึ่งจะผ่านเข้าวงจรกำเนิดพัลส์ขนาดเล็กมากดังรูป 3.18 ซึ่งทำหน้าที่สร้างสัญญาณ พัลส์ขนาดเล็กมากสำหรับการอ่านเขียนหน่วยความจำ สาเหตุที่ต้องมีวงจรนี้เนื่องจากในระบบเก็บข้อมูลนี้ได้ออกแบบให้ทำงานแบบมีการค้างสัญญาณที่จำเป็นสำหรับการอ่านเขียนหน่วยความจำไว้ ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งหน่วยความจำ ข้อมูล(กรณีเขียนเข้าหน่วยความจำ) และสัญญาณควบคุมต่างๆเช่นสัญญาณ chip select สัญญาณ write เป็นต้น ปัญหาที่จะเกิดขึ้นคือเมื่อระบบเก็บข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลงค่าตำแหน่งหน่วยความจำเป็นตำแหน่งใหม่ ในขณะที่กำลังเปลี่ยนนั้นถ้าสัญญาณ chip select และสัญญาณ write ยังคงค้างสภาวะทำงานอยู่อาจจะทำให้เกิดการเขียนข้อมูลลงในตำแหน่งหน่วยความจำที่ไม่ต้องการได้ นอกจากนั้นถ้าสัญญาณ write เปลี่ยนจากลอจิกทำงานเป็นลอจิกไม่ทำงานก็จะทำให้หน่วยความจำอยู่ในสภาวะอ่านข้อมูล ซึ่งทำให้เกิดการชนกันของข้อมูลที่ค้างเอาไว้สำหรับเขียนลงหน่วยความจำตำแหน่งใหม่ ดังนั้นที่จุดนี้การทำงานที่ดีที่สุดคือการเปลี่ยนให้สัญญาณ chip select ไม่ทำงานชั่วขณะที่กำลังเปลี่ยนแปลงตำแหน่งหน่วยความจำ จากการพิจารณาฝั่งเวลาในการเขียนหน่วยความจำของระบบจะพบว่าใช้เวลาในการอ่านเขียนหน่วยความจำเพียง 50 นาโนวินาที ที่อัตราการเก็บข้อมูลเป็น 20 เมกกะเฮิร์ต ดังนั้นการเปลี่ยนของสัญญาณสภาวะของสัญญาณ chip select จากสภาวะทำงานเป็นไม่ทำงานชั่วขณะจะต้องน้อยที่สุดเท่าที่เป็นไปได้เพื่อให้มีเวลามากพอในการอ่านเขียนหน่วยความจำ แต่สิ่งที่ต้องคำนึงถึงจะต้องให้ขนาดของสัญญาณพัลส์มีค่ากว้างกว่าเวลาที่วงจรค้างตำแหน่งหน่วยความจำใช้ในการเปลี่ยนเอาท์พุท จากการพิจารณาคู่มือพบว่า 74F374 จะให้เอาท์พุทนับตั้งแต่ได้สัญญาณอินพุทภายในเวลาไม่เกิน 10 นาโนวินาที เพื่อป้องกันปัญหาจากอุปกรณ์คุณภาพต่ำกว่าที่ระบุในหนังสือคู่มือ จึงเลือกสร้างพัลส์ขนาดประมาณ 15-20 นาโนวินาที ดังนั้นถ้าระบบเก็บข้อมูลด้วยความเร็ว 20 เมกกะเฮิร์ต คือมีคาบเวลาในการเก็บข้อมูลเป็น 50 นาโนวินาที และใช้เทคนิค bank switching ซึ่งเป็นการสลับชุดหน่วยความจำที่ติดต่อกัน จะทำให้เพิ่มเวลาในการอ่านเขียนหน่วยความจำเป็นสองเท่าคือ 100 นาโนวินาที เมื่อหักลบจากเวลาที่ใช้ในการเปลี่ยนตำแหน่งหน่วยความจำแล้วจะได้ว่ามีเวลาในการติดต่อกับหน่วยความจำเป็น 80 นาโนวินาที ซึ่งมากพอสำหรับหน่วยความจำที่มีขายอยู่ทั่วไป

ในการติดต่อหน่วยความจำเป็น 80 นาโนวินาที ซึ่งมากพอสำหรับหน่วยความจำที่มีขายอยู่ทั่วไป

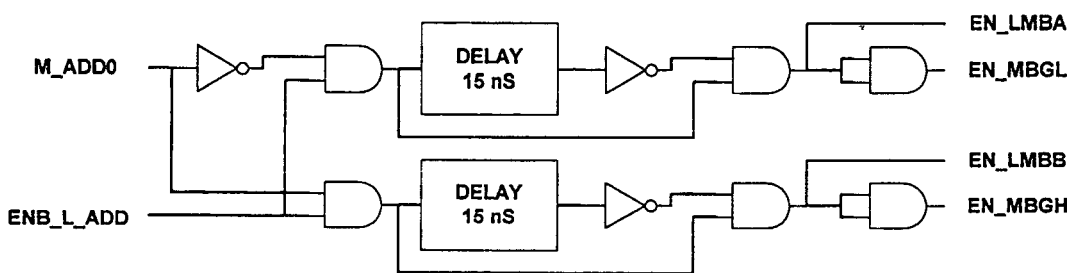
เนื่องจากสัญญาณพัลส์ที่สร้างขึ้นนี้มีระดับเป็นนาโนวินาทีซึ่งมีขนาดแคบมาก จึงนำอุปกรณ์โมโนสเตเบิลทั่วไปมาใช้ไม่ได้จึงทำการออกแบบขึ้นเองดังรูป 3.18

รูป 3.18 วงจรกำเนิดสัญญาณพัลส์ขนาดเล็กมากและผังเวลา

จากรูป 3.18 เมื่อสัญญาณที่เข้ามาเกิดการเปลี่ยนแปลงจากลอจิกต่ำเป็นลอจิกสูงสัญญาณส่วนหนึ่งจะไปรอที่อินพุทของ and gate อีกส่วนหนึ่งจะถูกหน่วงไปด้วย delay line ไป 15 นาโนวินาทีแล้วถูกกลับลอจิกเข้าอินพุทของ and gate อีกข้างหนึ่ง ในช่วงเวลาที่หน่วงไปนี้เอาท์พุทของ and gate จะเปลี่ยนไปเป็นลอจิกสูงตามอินพุท เมื่อเอาท์พุทของอินเวอร์เตอร์เปลี่ยนตามอินพุทแล้วจะบังคับให้เอาท์พุทของ and gate กลายเป็นลอจิกต่ำเช่นเดิมทำให้เกิดเป็นพัลส์แคบๆ โดยที่ความกว้างของพัลส์นี้มีค่าเท่ากับเวลาที่ถูกหน่วงไปโดย delay line และเวลาที่อินเวอร์เตอร์ให้เอาท์พุทออกมาซึ่งในระบบได้กำหนดให้หน่วงเวลาไป 15 นาโนวินาทีและใช้อินเวอร์เตอร์ 74F04 ซึ่งให้เอาท์พุทภายในเวลาประมาณ 4-6 นาโนวินาที ดังนั้นขนาดของพัลส์จะมีค่าประมาณ 20 นาโนวินาทีตามต้องการ

สัญญาณนาฬิกาที่ทำหน้าที่ทริกให้ 74F374 ทำการค้างข้อมูลตำแหน่งหน่วยความจำส่วนหนึ่งจะถูกส่งผ่านเข้าวงจรกำเนิดสัญญาณเพื่อควบคุมการเปลี่ยนของสัญญาณ chip select ดังรูป 3.19

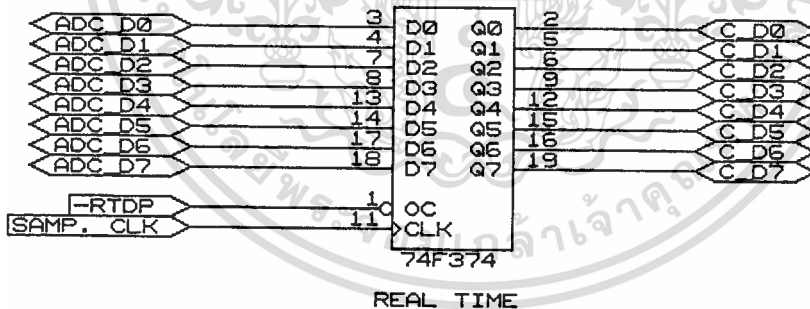

รูป 3.19 วงจรควบคุมการเปลี่ยนสัญญาณ chip select ของหน่วยความจำ

สัญญาณ M_ADD0 เป็นสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำ 0 ในที่นี้นำมาใช้เพื่อกำหนดว่าเป็นการติดต่อกับหน่วยความจำชุดคู่หรือชุดคี่ เมื่อสัญญาณเก็บข้อมูล EN_L_ADD (Enable Latch ADDRESS) เกิดขึ้น สัญญาณ M_ADD0 จะทำหน้าที่เลือกชุดหน่วยความจำที่จะผ่านสัญญาณ EN_L_ADD นี้ให้ ซึ่งจะถูกใช้ในการกำเนิดสัญญาณพัลส์ขนาดแคบมากให้กับวงจรเลือกหน่วยความจำ เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงสัญญาณ chip select ของหน่วยความจำ จากเดิมเป็นลอจิกต่ำ(สภาวะทำงาน)เป็นลอจิกสูง(สภาวะไม่ทำงาน) ช่วงขณะที่สัญญาณ EN_L_ADD ส่วนหนึ่งทำหน้าที่ทริกให้เกิดการเปลี่ยนตำแหน่งหน่วยความจำเป็นตำแหน่งใหม่

3.3.5 วงจรส่วนเก็บข้อมูลตามเวลาจริง

วงจรส่วนนี้ประกอบด้วย 74F374 ทำหน้าที่เป็นวงจรค้างข้อมูลทุกครั้งที่วงจรส่วนแปลงข้อมูลอนาลอกเป็นดิจิตอลแปลงข้อมูลเรียบร้อย เมื่อใดที่ระบบคอมพิวเตอร์ต้องการเก็บข้อมูลตามเวลาจริง ก็สามารถอ่านค่าได้ทันที โดยการอ่านจากพอร์ทตำแหน่ง 04 จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพในการเก็บข้อมูลตามเวลาจริงนี้ขึ้นอยู่กับความเร็วในการอ่านข้อมูลไปจากพอร์ทเท่านั้นคือขึ้นอยู่กับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่นำมาต่อนั่นเอง จากการทดสอบโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์คล้ายไอบีเอ็ม รุ่น 80386SX ทำงานที่สัญญาณนาฬิกา 25 MHz และ รุ่น 80286 ทำงานที่สัญญาณนาฬิกา 12 MHz พบว่าอัตราเร็วสูงสุดที่อ่านข้อมูลได้คือ ประมาณ 3 และ 2 MHz ตามลำดับ ลักษณะวงจรเป็นดังรูป 3.20

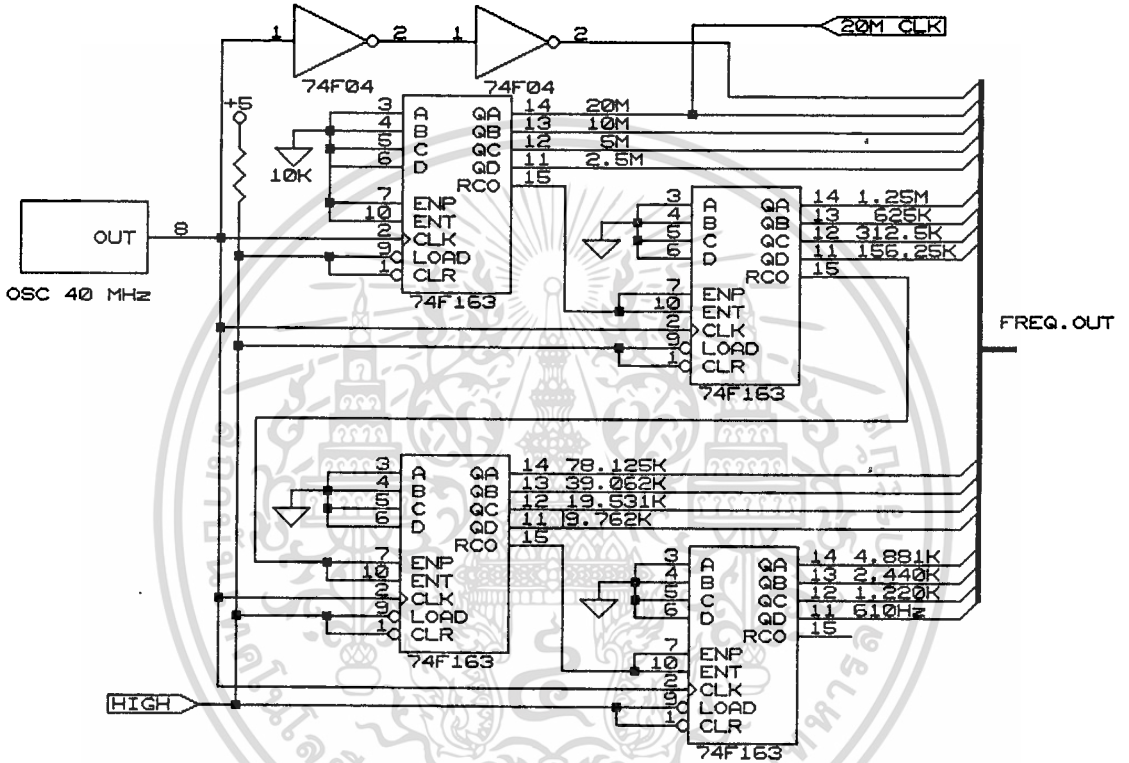

รูป 3.20 วงจรเก็บข้อมูลตามเวลาจริง

3.3.6 วงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกา

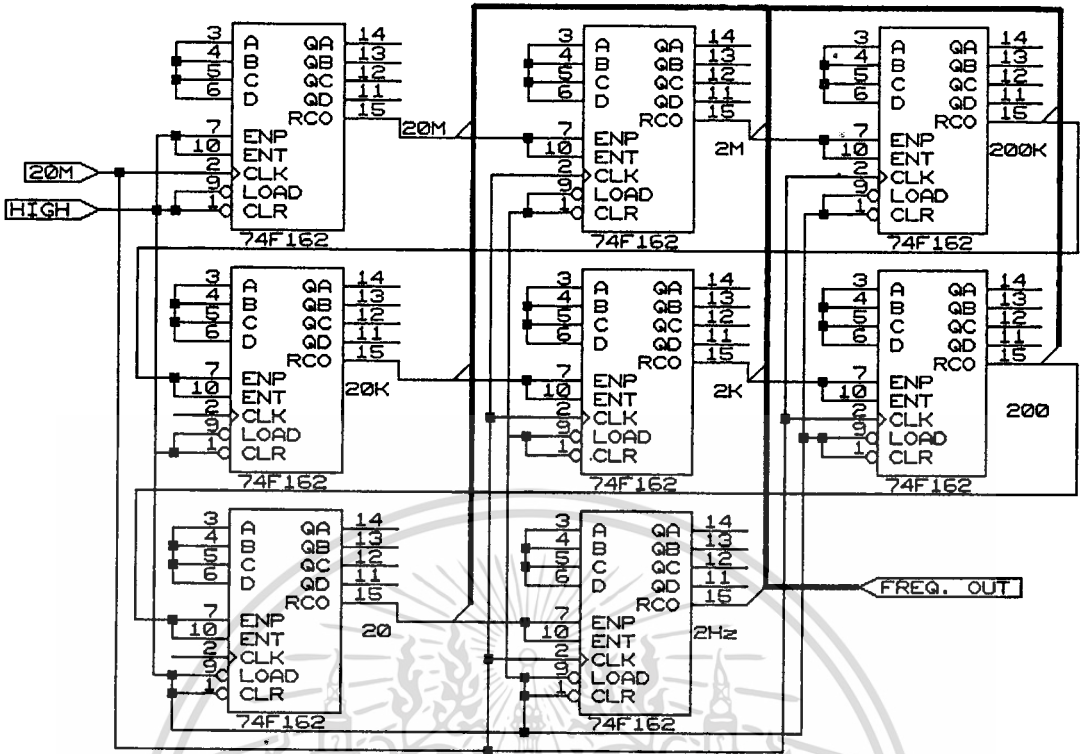
เพื่อให้สามารถรองรับกับการใช้งานได้กว้างขึ้นจึงได้ออกแบบให้ระบบมีสัญญาณนาฬิกาพื้นฐานเพื่อการเก็บข้อมูลทั้งหมด 24 ค่า โดยที่ผู้ใช้สามารถเลือกค่าที่ต้องการได้ตามความเหมาะสม ประกอบด้วยค่าความถี่ 20 MHz, 10 MHz, 5MHz,.....,610Hz และ 20MHz, 2MHz, 200KHz,.....,2Hz วงจรประกอบด้วย oscillator กำเนิดสัญญาณนาฬิกา 40 MHz ผ่านเข้า 74F04 เพื่อขยายกระแสขับ ส่วนหนึ่งผ่านเข้าวงจรนับแบบ binary ประกอบด้วย 74F163 จำนวน 4 ตัวได้เอาท์พุททั้งหมด 16 บิต ซึ่งแต่ละบิตจะเป็นค่าความถี่ที่ถูกหารด้วย 2 ตามลำดับ ดังรูป 3.21 สัญญาณอีกส่วนหนึ่งถูกป้อนให้กับ 74F162 ซึ่งเป็นวงจรนับ 10 โดยที่ค่าที่ได้จากเอาท์พุทไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ QA ของทุกตัวจะเป็นหาร 10 ทั้งหมด จะได้สัญญาณนาฬิกา 20 MHz, 2MHz, 200K,.....2Hz ดังรูป 3.22 สัญญาณทั้ง 24 ค่านี้จะถูกต่อเข้ากับ 74F251 ทำหน้าที่เลือกให้เฉพาะค่าความถี่ที่ต้องการผ่านไปจ่ายให้กับวงจรมับกำหนดค่าตำแหน่งหน่วยความจำ โดยกำหนดรหัสค่าความถี่ผ่าน 8255 พอร์ต B แล้วส่งทริกให้ค่าคงค่าโดยใช้พอร์ต A บิต 6 ซึ่งบิตที่ 3 และ 4 ของค่ารหัสความถี่นี้จะถูก decode โดย 74F139 เพื่อเลือกกลุ่ม และใช้บิต 2-0 ทำหน้าที่เลือกความถี่ที่ต้องการในกลุ่มนั้น ดังรูป 3.23

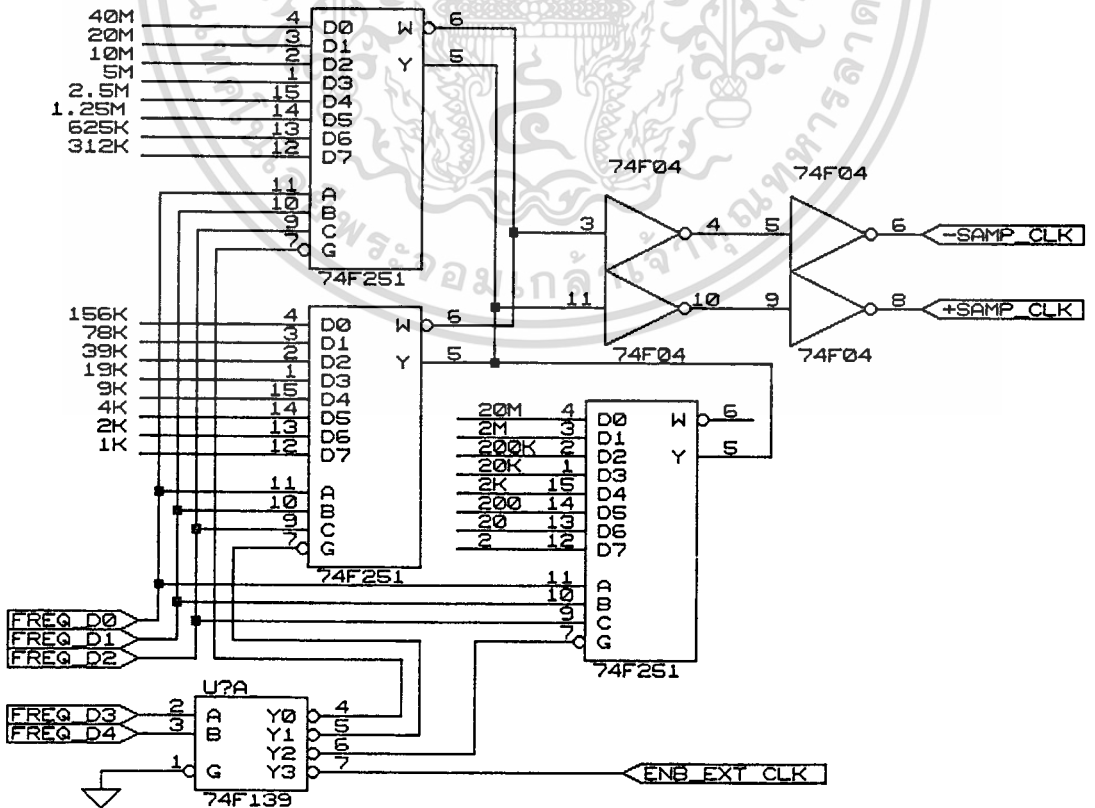

รูป 3.21 วงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาส่วนหารแบบไมนารี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.22 วงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาส่วนหารสิบ

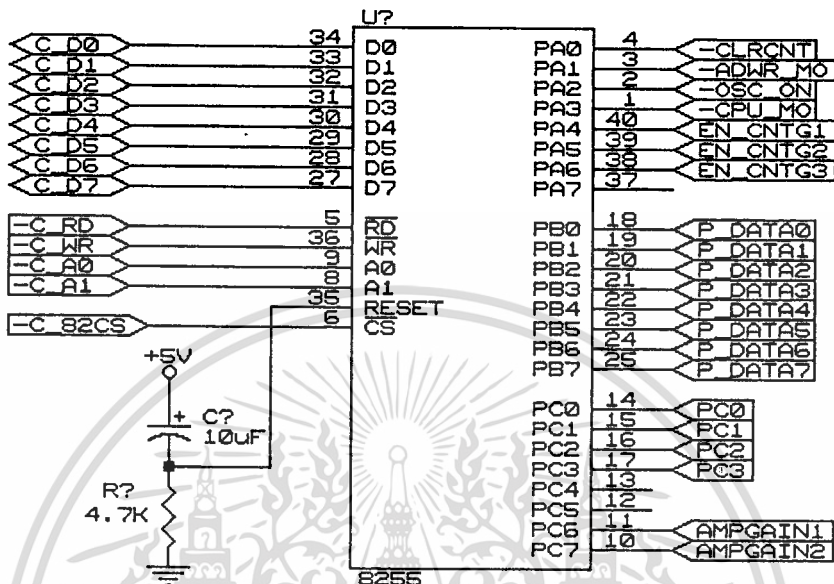

รูป 3.23 วงจรเลือกความถี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ **รูป 3.23** วงจรเลือกความถี่ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.7 วงจรกำหนดสภาวะการทำงาน

เป็นวงจรที่ใช้ควบคุมการทำงานตามสภาวะต่างๆ ของระบบเก็บข้อมูล โดยใช้ 8255 ต่อเข้ากับสัญญาณ C_D0 ถึง C_D7 ซึ่งเป็น data bus โดยมีสัญญาณควบคุมเป็น -C_RD , -C_WR , -C_A0 , -C_A1 และ -C_8255 ลักษณะของวงจรเป็นดังรูป 3.24

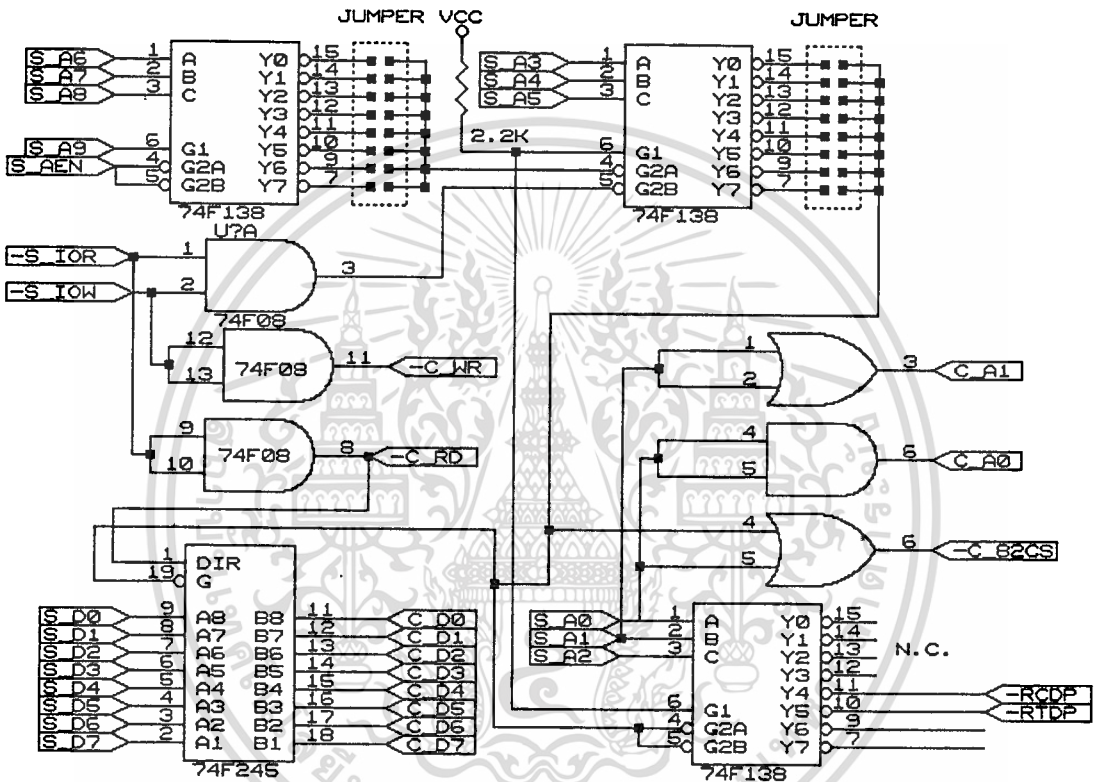

รูป 3.24 วงจรกำหนดสภาวะการทำงาน

3.4 ส่วนเชื่อมต่อกับระบบคอมพิวเตอร์

เนื่องจากต้องการให้ระบบเก็บข้อมูลที่สร้างขึ้น สามารถนำไปใช้งานกับระบบคอมพิวเตอร์ อื่นๆนอกเหนือจากระบบไมโครคอมพิวเตอร์ไอบีเอ็มหรือคล้ายกัน และจากข้อกำหนดในการออกแบบระบบซอฟต์แวร์ที่ต้องการพัฒนาบรรณปฏิบัติการไมโครซอฟต์แวร์ ซึ่งกำหนดให้โปรแกรมที่พัฒนภายใต้อระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์แวร์ทำการติดต่อกับฮาร์ดแวร์ได้เฉพาะผ่านทางพอร์ท I/O เท่านั้น จึงกำหนดให้ระบบคอมพิวเตอร์ติดต่อกับระบบเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลความเร็วสูงโดยผ่านพอร์ท I/O และเพื่อเป็นการลดจำนวนพอร์ทที่ต้องใช้ในการติดต่อกับระบบ จึงใช้วิธีการ multiplex โดยกำหนดให้พอร์ท B ของ 8255 เป็นพอร์ทข้อมูลและพอร์ท C เป็นพอร์ทส่งโปรแกรมระบบฮาร์ดแวร์ โดยนำเอาสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำ 10 บิตล่าง (A0-A9) ผ่าน 74F138 จำนวนสามตัว โดย 74F138 ตัวแรกทำหน้าที่กำหนดช่วงของพอร์ทจากทั้งหมด 512 พอร์ท (200H-3FFH) แบ่งเป็น 8 ช่วง ช่วงละ 64 พอร์ท โดยนำเอาสัญญาณ A9 มาต่อที่ขา Enable 2 เพื่อกำหนดให้ 74F138 ตัวแรกทำงานเฉพาะในช่วงพอร์ท 200H ขึ้นไปเท่านั้น เนื่องจากต้องการติดต่อเฉพาะผ่านพอร์ท I/O เท่านั้นจึงนำสัญญาณ -IOR และ -IOW จากสล็อตมาผ่าน and gate เพื่อให้มีสัญญาณเป็น ลอจิกต่ำ ทุกครั้งที่มีการส่งสัญญาณติดต่อกับ I/O ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหรือเขียนจากไอบีเอ็มพีซีก็ตาม และต่อสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำ A6-A8 เข้ากับขา A B C ตามลำดับ ดังนั้นพอร์ทที่เลือกได้จาก 74F138 ตัวแรกจะเป็น 200H-23FH, 240H-27FH,...,3C0H-3FFH ในทำนองเดียวกัน 74F138 ตัวสองทำหน้าที่แบ่ง 64 พอร์ทที่เลือกแล้วมาแบ่งเป็น 8 ช่วงๆละ 8 พอร์ท โดยใช้สัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำ A5-A3 ทำให้ได้พอร์ทย่อยออกเป็น 00H-07H,08H-0FH,...,38H-3FH

เลือกแล้วมาแบ่งเป็น 8 ช่วงๆละ 8 พอร์ต โดยใช้สัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำ A5-A3 ทำให้ได้พอร์ตย่อยออกเป็น 00H-07H, 08H-0FH, ..., 38H-3FH และ 74F138 ตัวสุดท้ายทำหน้าที่แบ่งให้เลือกเป็นแต่ละตำแหน่งหน่วยความจำ เนื่องจาก 8255 มีการใช้งานพอร์ตรวม 4 พอร์ต ดังนั้นจึงนำเอาสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำ A2 ซึ่งกำหนดช่วงของตำแหน่งหน่วยความจำได้ระดับกลุ่มละ 4 บิตมาผ่าน or gate ร่วมกับสัญญาณเลือกกลุ่มตำแหน่งหน่วยความจำที่ได้จาก 74F138 ตัวที่สอง แล้วจึงนำไปใช้เป็นสัญญาณ CS ให้กับ 8255 ต่อไป (รายละเอียดของพอร์ตต่างๆที่ใช้ในการติดต่อจะกล่าวถึงโดยละเอียดในบทที่ 4 ต่อไป) และใช้ 74F245 เป็นบัฟเฟอร์ในการติดต่อกับ data bus ของระบบคอมพิวเตอร์ โดยนำเอาสัญญาณ -IOR และ -IOW จากสล๊อต วงจรเป็นดังรูป 3.25

รูป 3.25 วงจรส่วนเชื่อมต่อกับระบบคอมพิวเตอร์แบบ IBM PC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

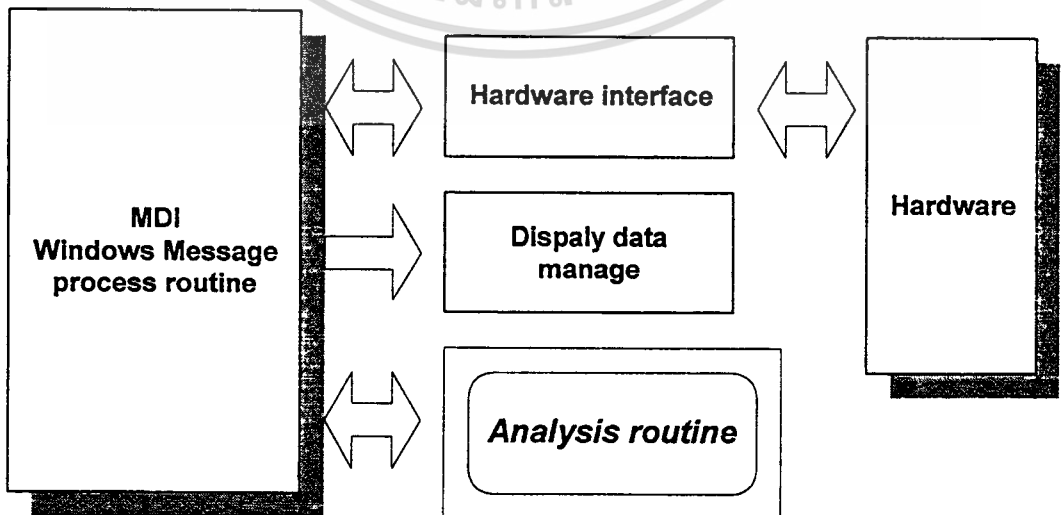
การออกแบบระบบส่วนซอฟต์แวร์

ในการพัฒนาระบบเก็บข้อมูลนี้โดยหลักแล้วต้องการเน้นการพัฒนาทางด้านฮาร์ดแวร์ ดังนั้นในส่วนของซอฟต์แวร์จะเน้นในเฉพาะส่วนของการเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบฮาร์ดแวร์ การนำเสนอผล ส่วนทางด้านวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้ใช้หรือผู้พัฒนาระบบต่อไปสามารถเพิ่มเติมได้ตามความต้องการเนื่องจากได้ออกแบบระบบรองรับเอาไว้แล้ว

4.1 โครงสร้างของระบบซอฟต์แวร์

เนื่องจากระบบเก็บข้อมูลได้รับการออกแบบให้เชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์ โดยให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล(ในวิทยานิพนธ์นี้ได้ทำการทดสอบโดยเชื่อมต่อกับระบบคอมพิวเตอร์แบบ IBM PC) โดยผ่านระบบพอร์ท Input/Output (I/O) แทนการใช้วิธีการอ้างหน่วยความจำของระบบเก็บข้อมูลเป็นหน่วยความจำของระบบคอมพิวเตอร์ที่นำมาเชื่อมต่อโดยตรงด้วยเหตุผลที่ต้องการให้ระบบฮาร์ดแวร์สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานกับคอมพิวเตอร์ได้หลายแบบโดยไม่จำกัดเฉพาะแบบใดแบบหนึ่ง โดยการปรับปรุงนั้นขึ้นอยู่กับกรออกแบบส่วนเชื่อมต่อกับระบบคอมพิวเตอร์ใหม่เท่านั้น สำหรับการออกแบบซอฟต์แวร์เพื่อการทดสอบระบบเก็บข้อมูลนั้นได้ทำการออกแบบระบบปฏิบัติการไมโครซอฟท์วินโดวส์ ซึ่งมีข้อจำกัดว่าโปรแกรมใดที่ทำการพัฒนามระบบปฏิบัติการนี้จะต้องไม่มีการอ้างอิงถึงตำแหน่งหน่วยความจำโดยตรงต้องเรียกหรือขอใช้หน่วยความจำโดยผ่านระบบปฏิบัติการเท่านั้นจึงเป็นเหตุผลเสริมในการออกแบบให้การติดต่อหน่วยความจำเก็บข้อมูล เป็นแบบ I/O โครงสร้างของระบบซอฟต์แวร์เป็นดังรูป 4.1

ในการทำงานของส่วนซอฟต์แวร์จะใช้วิธีการจัดการวินโดวส์แบบ MDI (Multi Document Interface) โดยที่ระบบจะทำการสร้างวินโดวส์ของโปรแกรมแล้วทำการสร้างวินโดวส์เพื่อรองรับการจัดการวินโดวส์ย่อย โดยเรียกวินโดวส์นี้ว่า Client window หรือวินโดวส์หลัก และเรียกวินโดวส์ย่อยเป็น Child windows หรือบางครั้งเรียกว่า วินโดวส์เอกสาร สำหรับในระบบที่ออกแบบขึ้นนี้จะใช้ Child window ทำหน้าที่เป็นส่วนแสดงภาพ

รูป 4.1 โครงสร้างระบบซอฟต์แวร์

4.2 องค์ประกอบของ MDI

ระบบ MDI เป็นวิธีการจัดการโปรแกรมประยุกต์บน Microsoft Windows วิธีการนี้จะอธิบายถึงโครงสร้างของวินโดวส์และการติดต่อกับผู้ใช้ที่อนุญาตให้ผู้ใช้ใช้งานเอกสารหลายๆเอกสารพร้อมกันในโปรแกรมประยุกต์เดียวกัน ระบบ MDI นี้ ถูกนำมาใช้ครั้งแรกในโปรแกรม Microsoft Excel บน Windows รวมทั้ง Program Manager และ File Manager ของ Windows 3 ก็เป็นระบบ MDI ด้วยเหมือนกัน ถึงแม้ว่าวิธีการจัดการ MDI นี้จะมีมาตั้งแต่ Windows 2 แต่สมัยนั้นยังเขียนได้ยากอยู่ ต่อมาใน Windows 3 มีเครื่องมือใหม่ช่วยในการพัฒนาให้ง่ายขึ้นคือ window class 1 class, function 4 functions, data structure 2 ชุด และ message 11 messages

วินโดวส์หลักของโปรแกรมประยุกต์ ที่มีระบบนี้ปกติแล้วจะประกอบด้วย title bar, menu, sizing border, system menu icon และ minimize/maximize icons พื้นที่ของผู้ใช้ ปกติแล้วจะเรียกว่า workspace และไม่ใช่ในการแสดงผลโดยตรงใน workspace จะมีวินโดวส์ย่อยลงไปที่ใช้แสดงเอกสาร หรือไม่มีเลยก็ได้

วินโดวส์ย่อยก็จะมีเหมือนกับหน้าต่างปกติของโปรแกรมประยุกต์ คือมี title bar, sizing order, system menu icon, minimize/maximize icons และอาจมี scroll bar ด้วย แต่ไม่มี menu

ในเวลาหนึ่งจะมีเพียงเอกสารเดียวที่พร้อมทำงานอยู่ เอกสารอื่นจะถูกแสดงอยู่ข้างหลังแต่จะไม่หลุดออกไปนอกวินโดวส์ของ โปรแกรมประยุกต์

- วินโดวส์เอกสารแบบ MDI จะสามารถลดขนาดลงเหลือแต่ icon ได้ และ icon นั้นก็จะแสดงอยู่ที่ด้านล่างของ workspace

- วินโดวส์เอกสารแบบ MDI จะสามารถเพิ่มขนาดได้เต็มที่ โดย title bar ของวินโดวส์นี้จะหายไป และชื่อเพิ่มจะไปปรากฏอยู่ที่ title bar ของ โปรแกรมประยุกต์ ต่อมา system menu icon ของวินโดวส์ก็จะไปอยู่บน menu ของ โปรแกรมประยุกต์ ตำแหน่งแรกสุด และ icon ที่ใช้เรียกขนาดของวินโดวส์คืนมากก็จะไปอยู่ตำแหน่งขวามือสุดของ menu

- มีคำสั่งจากคีย์บอร์ดเพื่อเปิดวินโดวส์เอกสารเหมือนการเปิดวินโดวส์หลักคือในขณะที่ปกติจะใช้ Alt-F4 เพื่อเปิดวินโดวส์ของ โปรแกรมประยุกต์ ก็จะใช้ Ctrl-F4 ในการเปิดวินโดวส์ของเอกสาร และสามารถใช้ Ctrl-F6 เพื่อสลับไปทำงานที่วินโดวส์เอกสารอื่นที่เปิดอยู่ได้ Alt-Spacebar เพื่อเปิด system menu ของวินโดวส์หลัก และ Alt-เครื่องหมายลบ เพื่อเปิด system menu ของวินโดวส์เอกสาร

- ในการใช้ปุ่มลูกศรเลื่อนหัวข้อในเมนู ตัวเลือกจะเลื่อนจาก system menu ไปยังตัวเมนูหัวข้อแรกใน menu bar ในระบบ MDI ตัวเลือกจะเลื่อนจาก system menu ของ โปรแกรมประยุกต์ ไปยัง system menu ของ วินโดวส์ที่ใช้งานอยู่ แล้วเลื่อนต่อไปยัง ตัวเมนูหัวข้อแรกใน menu bar

- ถ้า โปรแกรมประยุกต์ สามารถใช้งานวินโดวส์ย่อยได้หลายแบบ เช่น วินโดวส์ worksheet และวินโดวส์ chart ใน Microsoft Excel ตัวเมนูจะต้องสามารถตอบรับการใช้งานวินโดวส์แบบนั้น คือโปรแกรมต้องเปลี่ยนไปเมื่อวินโดวส์อีกแบบถูกใช้งาน ถ้าไม่มีวินโดวส์ใดใช้งานอยู่จะมีเพียงบางเมนูที่ใช้งานได้เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

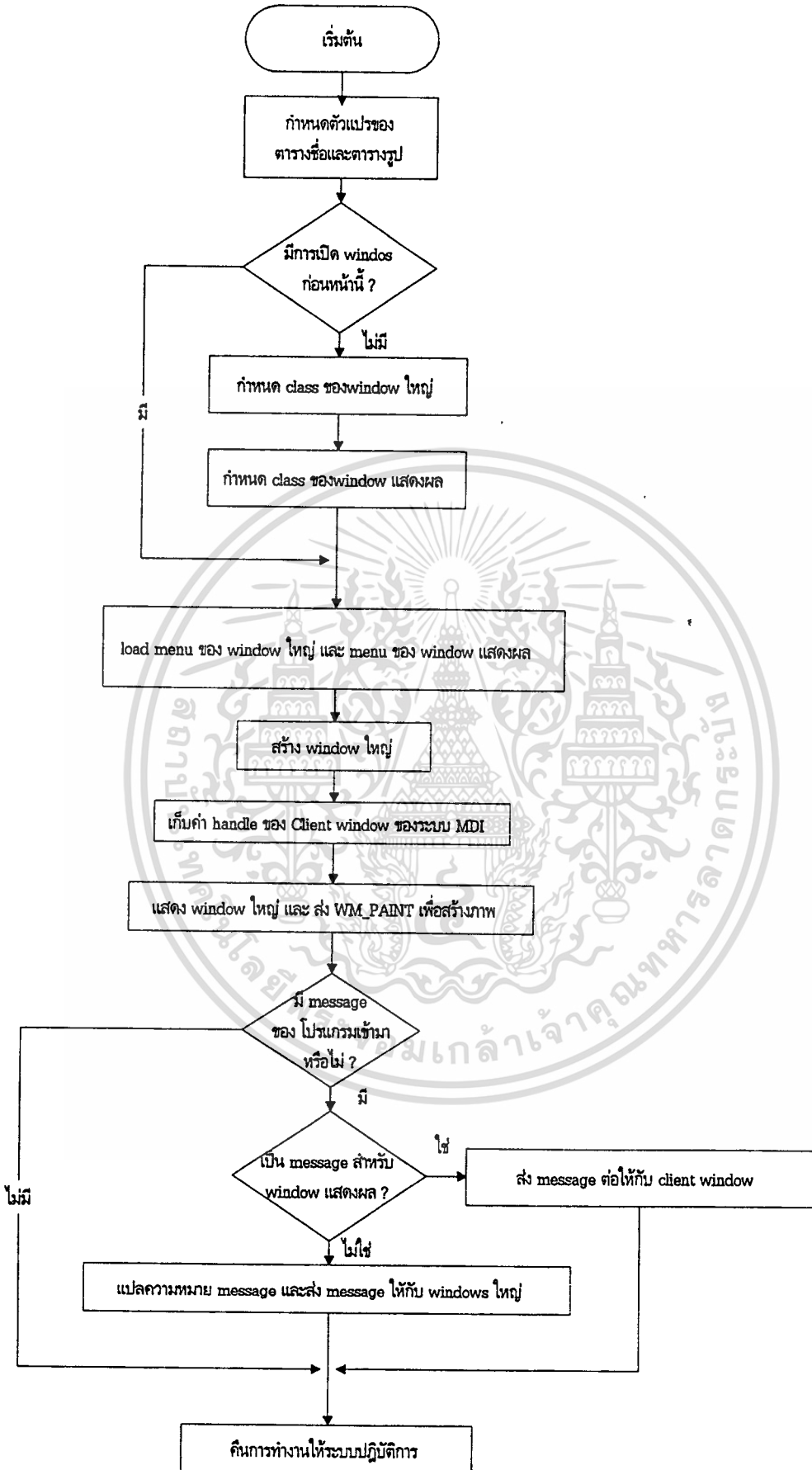
- ในเมนูของ โปรแกรมประยุกต์ จะมีหัวข้อ Window อยู่ โดยตกลงว่าจะอยู่เป็นหัวข้อสุดท้าย ก่อนหัวข้อ Help ในหัวข้อ Window จะมีตัวเลือกที่สั่งให้จัดเรียงตำแหน่งของวินโดวส์ใน workspace คือสามารถ "cascaded" จากมุมซ้ายมือบน หรือ "tiled" ให้เห็นทุกวินโดวส์พร้อมกันได้ และจะมีรายชื่อของเอกสารที่เปิดใช้งานอยู่ เพื่อที่จะได้เลือกเอกสารใดเอกสารหนึ่งขึ้นมาใช้งาน

สิ่งเหล่านี้เป็นระบบ MDI บน Windows 3 บางหัวข้อเป็นสิ่งที่จำเป็น แต่ไม่จำเป็นต้องยึดตามอย่างตายตัว

สำหรับระบบซอฟต์แวร์ที่ออกแบบขึ้นนี้ จะมีขั้นตอนในการทำงานเป็นดังรูป 4.2, 4.3, 4.4 และ 4.5 สำหรับโปรแกรมที่สมบูรณ์จะอยู่ในภาคผนวก ค

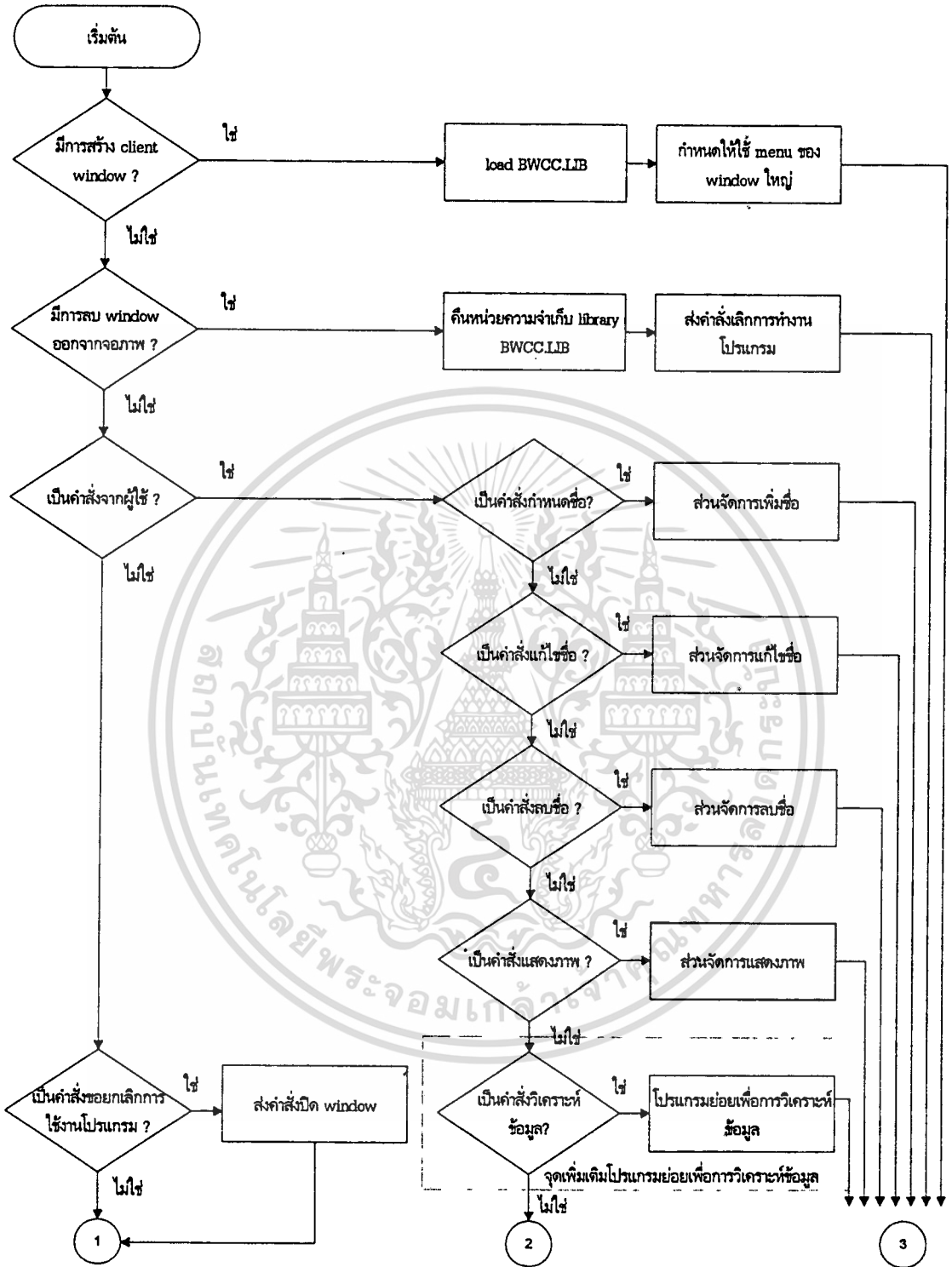
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 4.2 โฟลว์ชาร์ตของส่วนรับ message จากระบบปฏิบัติการไมโครซอฟท์วินโดวส์ WinMain

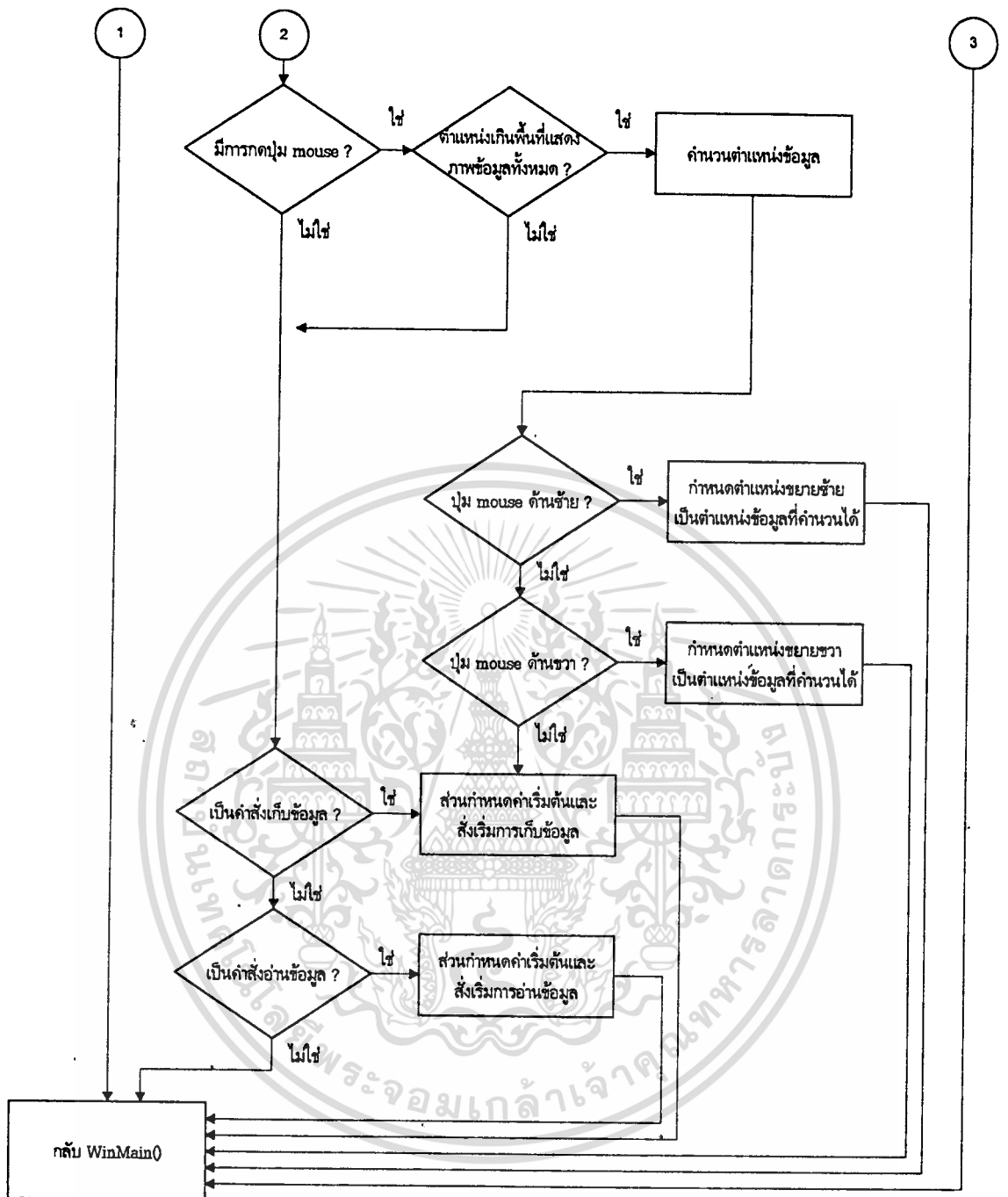
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

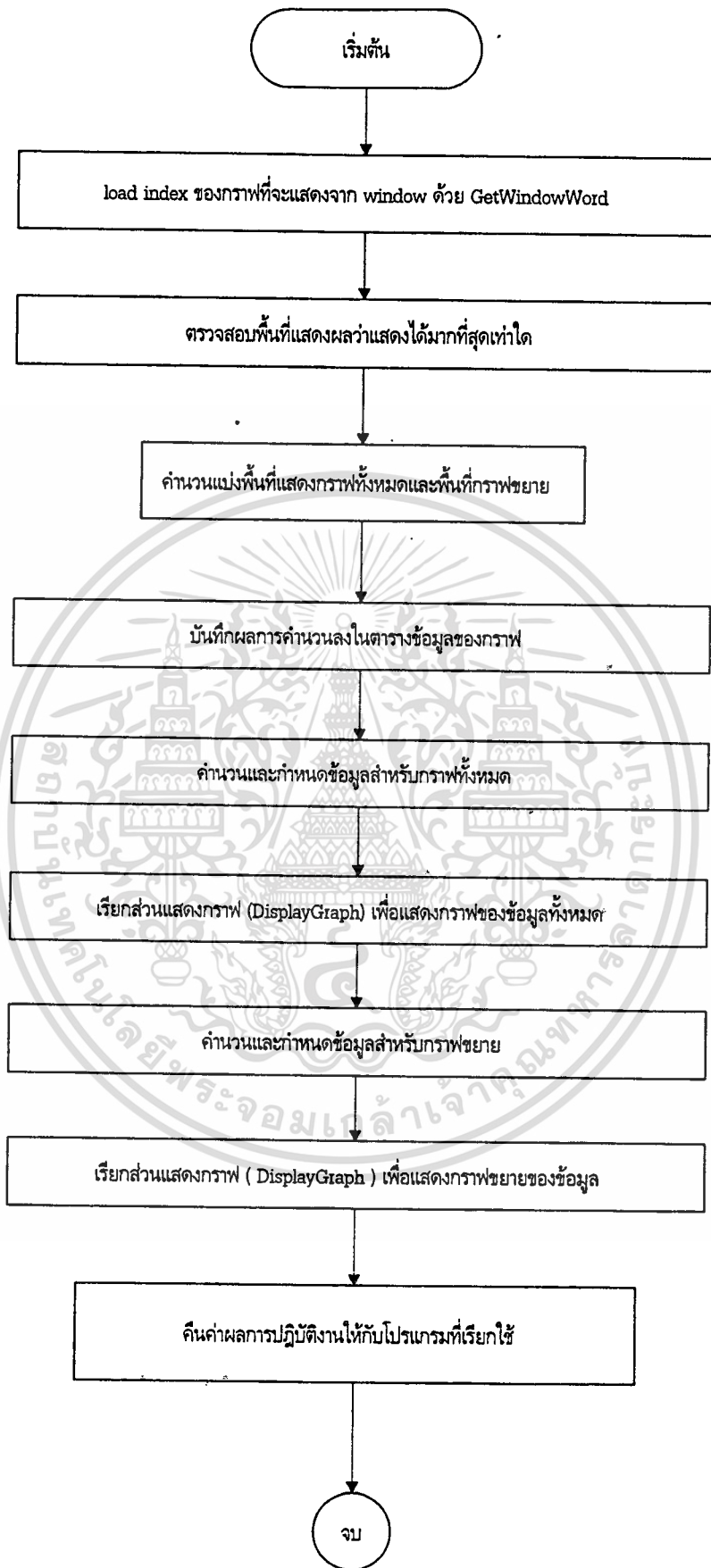

รูป 4.3 โฟลว์ชาร์ตของส่วนจัดการ message ของ Client window

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

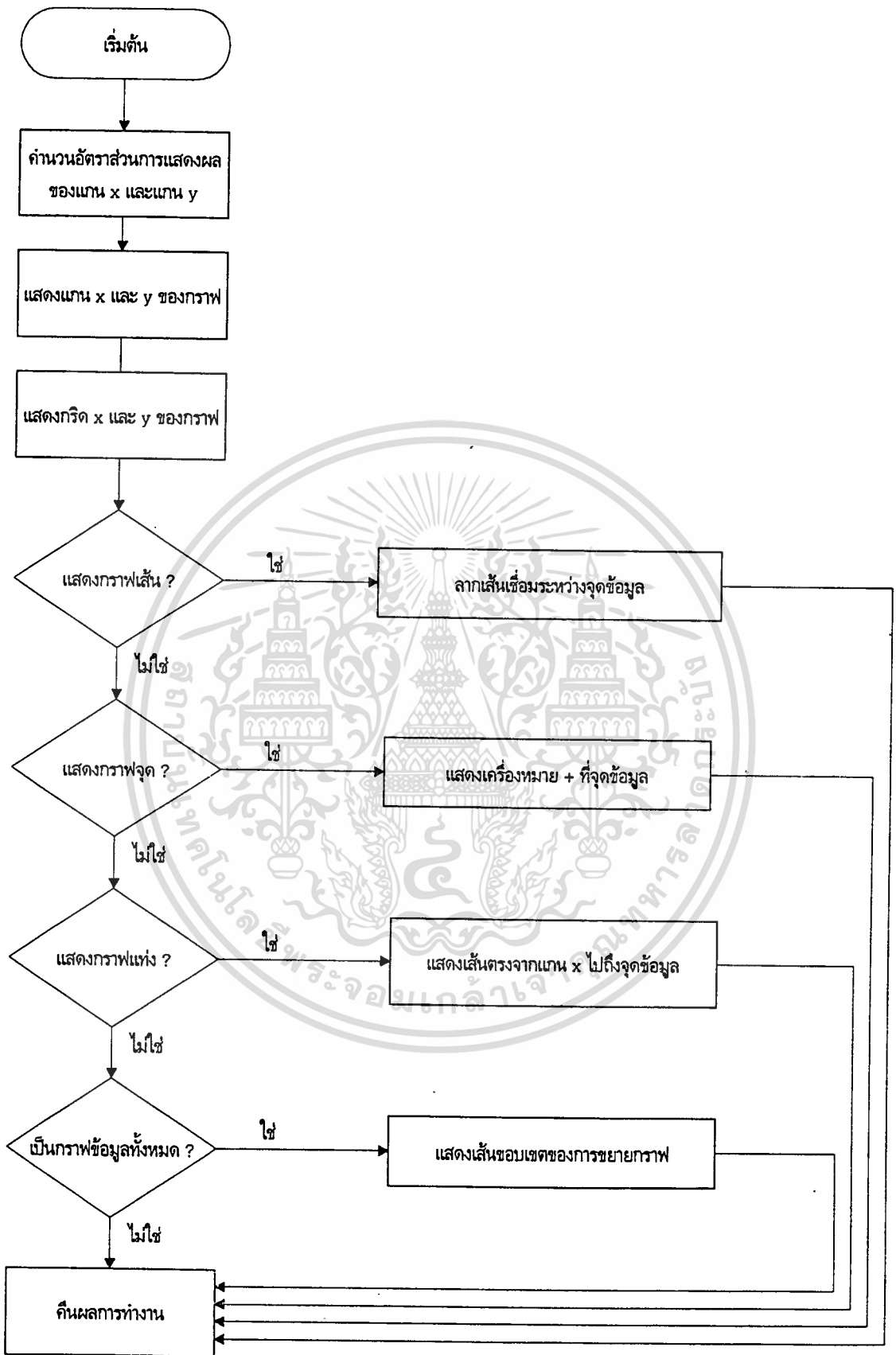

รูป 4.3 (ต่อ) โฟลว์ชาร์ตของส่วนจัดการ message ของ Client window (ต่อ)

รูป 4.4 โฟลว์ชาร์ตของส่วนแสดงกราฟ (ShowGraph)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 4.5 โฟลว์ชาร์ตของส่วนจัดการกราฟ (Display Graph)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ตำแหน่งพอร์ท I/O และวิธีการสั่งงานระบบเก็บข้อมูล

ระบบเก็บข้อมูลจะใช้งานพอร์ททั้งหมด 6 พอร์ท โดยกำหนดให้เรียงลำดับกันดังนี้

พอร์ท	หน้าที่
00-03	เป็นพอร์ทสำหรับการสั่งงานและควบคุม 8255 เพื่อกำหนดหน้าที่ของส่วนต่างระบบเก็บข้อมูล
04	เป็นพอร์ทอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำเก็บข้อมูล (Memory data port)
05	เป็นพอร์ทอ่านข้อมูลแบบเวลาจริง (Real time data)

4.3.1 ตำแหน่งรายละเอียดของพอร์ท

พอร์ท 00

เป็นพอร์ท A ของ 8255 ซึ่งแต่ละบิตทำหน้าที่ดังนี้

บิต	ชื่อสัญญาณ	หน้าที่การทำงาน
0	-CLRCNT (CLear CouNT)	เป็นบิตที่กำหนดให้เอาท์พุทของวงจรถับศูนย์(รีเซ็ต)
1	-ADWR_MO (ADc WRite MOde)	เป็นบิตที่กำหนดให้ระบบเก็บข้อมูลทำงานในสภาวะข้อมูลเข้าหน่วยความจำ
2	-OSC ON	เป็นบิตที่กำหนดการเปิด/ปิดสัญญาณนาฬิกาเก็บข้อมูล
3	-CPU_MO	เป็นบิตกำหนดว่าหน่วยความจำเก็บข้อมูลจะทำงานต่อกับระบบคอมพิวเตอร์(ที่ลอจิกต่ำ)หรือติดต่อกับระบบเก็บข้อมูล(ที่ลอจิกสูง)
4-5	No Connect	สำรองสำหรับการขยายระบบ
6	L_SEL_FR (Latch_SElect FREquency)	เป็นบิตที่ใช้ในการทริกให้วงจรถับ latch ทำการค้างค่าความถี่ที่ต้องการให้กับวงจรถับสัญญาณนาฬิกา
7	L_NUM_CH (Latch Number Channel)	เป็นบิตที่ใช้ในการทริกให้วงจรถับ latch ทำการค้างจำนวนของช่องสัญญาณที่ต้องการให้กับวงจรถับเลือกช่องสัญญาณ

พอร์ท 01

เป็นพอร์ท B ของ 8255 ใช้ในการกำหนดข้อมูลเพื่อกำหนดค่าต่างๆให้กับระบบเก็บข้อมูล เช่น ค่าตำแหน่งหน่วยความจำเริ่มต้นสำหรับการเก็บข้อมูล ค่าจำนวนช่องสัญญาณ ค่ารหัสของความถี่ที่ต้องการใช้งาน ค่าตำแหน่งหน่วยความจำที่หยุดเก็บข้อมูล เป็นต้น

เอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะวิธีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นพอร์ท C ของ 8255 ใช้ในการกำหนดค่าตำแหน่งหน่วยความจำเริ่มต้นและค่าตำแหน่ง หน่วยความจำที่ระบบคอมพิวเตอร์ต้องการติดต่อด้วย โดยการกำหนดให้ค่าดังต่อไปนี้

ค่า	ผลการทำงาน
0	สั่งให้ระบบเก็บข้อมูลอยู่ในสภาวะไม่รับข้อมูล เพื่อป้องกันการเปลี่ยนข้อมูลที่ทำการโปรแกรม
1	กำหนดไบท์ต่ำ (บิท 0-7) ของตำแหน่งหน่วยความจำที่ระบบคอมพิวเตอร์ต้องการติดต่อด้วย
2	กำหนดไบท์กลาง (บิท 8-15) ของตำแหน่งหน่วยความจำที่ระบบคอมพิวเตอร์ต้องการติดต่อด้วย
3	กำหนดไบท์สูง (บิท 16-23) ของตำแหน่งหน่วยความจำที่ระบบคอมพิวเตอร์ต้องการติดต่อด้วย
4	กำหนดไบท์ต่ำ (บิท 0-7) ของตำแหน่งเริ่มต้นของวงจรมัลติพลาเนตตำแหน่งความจำ
5	กำหนดไบท์กลาง (บิท 8-15) ของตำแหน่งเริ่มต้นของวงจรมัลติพลาเนตตำแหน่งความจำ
6	กำหนดไบท์สูง (บิท 16-23) ของตำแหน่งเริ่มต้นของวงจรมัลติพลาเนตตำแหน่งความจำ
7	สำรองสำหรับการขยายระบบ

4.3.2 วิธีการสั่งงานระบบ

ในที่นี้จะสมมติว่าระบบได้ถูกกำหนดพอร์ท I/O เริ่มต้นที่ตำแหน่ง 300H จนถึง 307H

-การกำหนดให้เอาท์พุทวงจรมัลติพลาเนตเป็นศูนย์ทั้งหมด (รีเซ็ต)

OUT 300H,A

-การกำหนดค่าเริ่มต้นของการอ่าน/เขียนข้อมูลหน่วยความจำ

ในการกำหนดค่าเริ่มต้นจะต้องแบ่งค่าตำแหน่งหน่วยความจำทั้ง 24 บิตออกเป็น 3 ไบท์ คือ สูง กลาง และ ต่ำ และกำหนดค่าตำแหน่งที่จะโปรแกรมเป็น 3 , 2 และ 1 ตามลำดับ

OUT 301H,ไบท์สูง

OUT 302H, 3

OUT 301H,ไบท์กลาง

OUT 302H, 2

OUT 301H,ไบท์ต่ำ

OUT 302H, 1

OUT 302H, 00

-การกำหนดจุดหยุดนับของการอ่าน/เขียนข้อมูลหน่วยความจำ

ใช้วิธีการเดียวกับการการอ่าน/เขียนข้อมูลหน่วยความจำ

-การกำหนดให้ระบบเริ่มทำการเก็บข้อมูลเข้าหน่วยความจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการกำหนดให้ระบบเริ่มทำการเก็บข้อมูลจะต้องสั่งให้ผ่านสัญญาณนาฬิกาเก็บข้อมูลและสัญญาณเขียนให้กับระบบ ดังนั้นคือ บิท 2 และบิท 1 ของพอร์ท A 8255 ต้องเป็น ลอจิกต่ำ

OUT 300H, 09H

-การกำหนดให้ระบบทำการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำ

ในการกำหนดให้ระบบเริ่มทำการเก็บข้อมูลจะต้องสั่งให้ผ่านสัญญาณนาฬิกาเก็บข้อมูลและสัญญาณอ่านให้กับระบบ ดังนั้นคือ บิท 2 ของพอร์ท A 8255 ต้องเป็น ลอจิกต่ำ

OUT 300H, 0BH

-การกำหนดความถี่ของการเก็บข้อมูล

OUT 301H, xx xx = ค่ารหัสของความถี่ที่ต้องการ

OUT 300H, 4FH

-การกำหนดจำนวนช่องสัญญาณ

OUT 301H,xx xx = จำนวนช่องสัญญาณเข้าที่ต้องการ

OUT 300H, 8FH

-การอ่าน/เขียนค่าจากหน่วยความจำเก็บข้อมูลจากระบบคอมพิวเตอร์

OUT 301H, ไบท์สูง

OUT 302H, 3

OUT 301H, ไบท์กลาง

OUT 302H, 2

OUT 301H, ไบท์ต่ำ

OUT 302H, 1

OUT 302H, 00

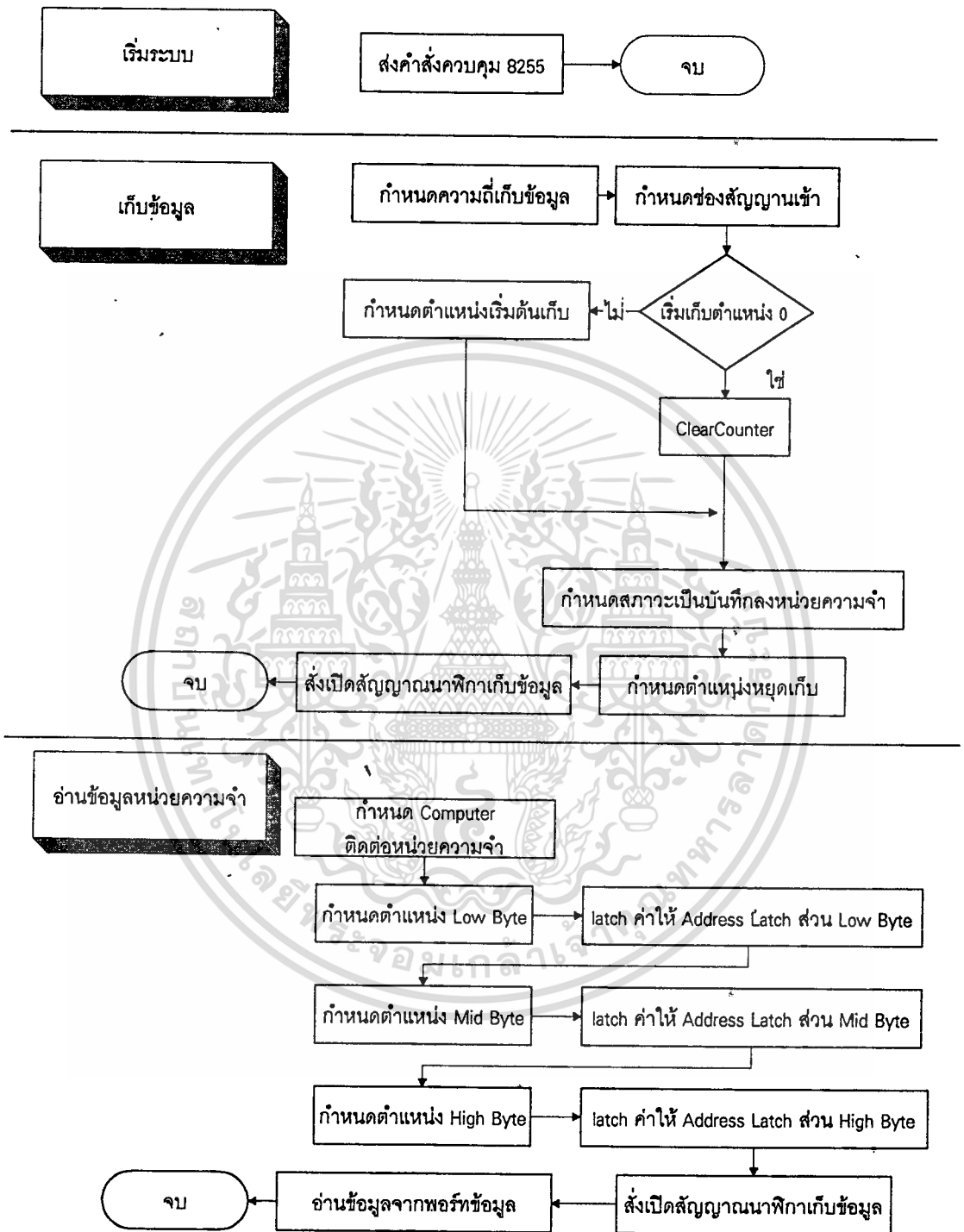
IN xx,304H หรือ -OUT 304H,xx

-การอ่านค่าแบบเวลาจริง

IN 0x0305

-การรีเซทระบบ

OUT 303,80H

รูป 4.6 วิธีการควบคุมการทำงานของระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 โปรแกรม FFT และ IFFT ที่นำมาใช้

โปรแกรม FFT และ IFFT ที่นำมาใช้ทำเป็นโปรแกรมที่พัฒนาเขียนขึ้นโดย PAUL M.EMBREE และ BRUCE KIMBLE ซึ่งนำมาจากเอกสารอ้างอิงนี้ [13] นำมาดัดแปลงเพื่อให้ใช้กับระบบซอฟต์แวร์ที่ออกแบบขึ้นเป็นโปรแกรม FFT แบบ Radix two FFT ซึ่งจะทำงานได้เฉพาะเมื่อมีจำนวนข้อมูลให้เป็นค่า ยกกำลังของ 2 เช่น $2^3 = 8$, $2^{10} = 1024$ ดังนั้นในการใช้งานที่มีจำนวนข้อมูลน้อยกว่าค่ายกกำลังของ 2 จะต้องแทนค่าจำนวนที่เหลือด้วย 0 ทำให้บางกรณีโปรแกรมนี้ไม่สามารถทำงานได้ โดยเฉพาะในกรณีที่จำนวนข้อมูลไม่อยู่ในรูปของ ยกกำลังของ 2

4.4.1 วิธีทำงานของโปรแกรม

จะขออธิบายการทำงานของโปรแกรมในลักษณะของต้นฉบับ ซึ่งเขียนด้วยโครงสร้างของภาษา C บนระบบปฏิบัติการ DOS โปรแกรม FFT ที่นำมาใช้นี้เป็น Cooley-Turkey FFT จะใช้วิธีการ Decimation in time butterfly (DIT) ซึ่งใช้วิธีการแทนค่าลงข้อมูลเดิมที่เข้าทำให้ประหยัดการใช้หน่วยความจำได้มาก วิธีการทำ butterfly แบบแทนที่จะเป็นดังนี้

- (1) ชี้ไปที่ตำแหน่งจุดบนของข้อมูลเข้า
- (2) ทหาผลต่างของตำแหน่งจุดบนข้อมูลเข้าและจุดล่างข้อมูลเข้า
- (3) คำนวณหาค่า W แล้วเก็บไว้

เมื่อเป็นภาษา C จะใช้ตัวแปรดังนี้

x : ตัวชี้จุดเริ่มต้นของอาร์เรย์ของตัวแปร COMPLEX ซึ่งใช้เก็บข้อมูล input และ output

i : ตัวชี้ตำแหน่งบนของ butterfly ใน อาร์เรย์ x

le : ผลต่างระหว่างค่าจุดบนและจุดล่าง

wptr : ตัวชี้ค่า W ปัจจุบัน

n : จำนวนจุดข้อมูลใน FFT

m : ค่ายกกำลังของ 2 ของจำนวนจุดข้อมูล

กำหนดให้ตัวแปร 2 ตัวเป็นและตัวแปรชั่วคราวแบบ COMPLEX คือ temp และ tm แล้วจะได้โปรแกรมเป็น

$$xi = x + i;$$

$$xip = xi + le;$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำมาใช้

```
temp.real = xi -> real + xip -> real;
```

```
temp.imag = xi -> imag + xip -> imag;
```

```
tm.real = xi -> real - xip -> real;
```

```
tm.imag = xi -> imag - xip -> imag;
```

```
xip -> real = tm.real * wptr -> real - tm.imag * wptr -> imag;
```

```
xip -> imag = tm.real * wptr.imag + tm.imag * wptr -> real;
```

```
*xi = temp;
```

เมื่อคำสั่งสุดท้ายจะทำการโอนค่าในตัวแปรชั่วคราวไปไว้ที่ตำแหน่งที่ถูกชี้โดย xi (ค่า output ขาบน จากการทำ butterfly) ปัจจุบันการคำนวณแบบ butterfly ได้รับการพัฒนาต่อไป ดัง DIF FFT ในรูป 5.1b การ butterfly จะถูกจัดในรูป $\log_2 n$ ใน stack เรียกว่า passes แต่ละ passes butterflies จะถูกพิจารณาเป็นกลุ่มที่ใช้ค่า W ไม่เหมือนกัน ในแต่ละ pass ค่า butterfly แรก ในแต่ละกลุ่มจะมีค่า W เดียวกัน ค่าต่อมาจะเป็นคนละค่า และต่อไปเราก็ได้ประโยชน์จากโครงสร้างนี้โดยการทำ butterfly ที่มีค่า W เดียวกันในวงรอบเดียวกัน ขั้นตอนต่อไปเป็นการทำ butterflies เพื่อให้ได้ผลดังนี้

```
for (i = j ; i < n ; i = i + 2*le) {
```

```
xi = x + i;
```

```
xip = xi + le;
```

```
temp.real = xi -> real + xip -> real;
```

```
temp.imag = xi -> imag + xip -> imag;
```

```
tm.real = xi -> real - xip -> real;
```

```
tm.imag = xi -> imag - xip -> imag;
```

```
xip -> real = tm.real * wptr -> real - tm.imag * wptr -> imag;
```

```
xip -> imag = tm.real * wptr -> imag + tm.imag * wptr -> real;
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
*xi = temp;
```

```
}
```

ในวงรอบนี้ ตัวชี้ไปที่ขาบน เริ่มที่ค่า j และ เพิ่มค่าระยะทางระหว่างจุดบนและจุดล่างของ butterfly ที่ละสองเท่า เราสามารถตรวจสอบได้จากรูปการคำนวณ butterfly ที่ใช้ค่า W เดียวกัน ค่าต่อไปในกระบวนการก็คือ $pass$ แต่ละ $pass$ ถูกจัดเตรียมโดยวงรอบต่อไปนี้

```
for (j=0 ; j < le ; j++) {
```

```
    for (i = j ; i < n ; i = i + 2*1e) {
```

```
        xi = x + i;
```

```
        xip = xi + le;
```

```
        temp.real = xi -> real + xip -> real;
```

```
        temp.imag = xi -> imag + xip -> imag;
```

```
        tm.real = xi -> real - xip -> real;
```

```
        tm.imag = xi -> imag - xip -> imag;
```

```
        xip -> real = tm.real * wptr -> real - tm.imag * wptr -> imag;
```

```
        xip -> imag = tm.real * wptr -> imag + tm.imag * wptr -> real;
```

```
        *xi = temp;
```

```
    }
```

```
    wptr = wptr + windex;
```

```
}
```

วงรอบนี้จะเพิ่มค่าของตัวชี้ขาบน j , ไปที่ขาบนของกลุ่มแรกใน $pass$ วงรอบในจะกระทำการกับกลุ่มอื่นๆโดยใช้ j เป็นจุดเริ่มต้น ฟังก์ชันอื่นในวงรอบจะทำการเพิ่มค่าตัวชี้ไปที่ค่าอาเรย์ W ต่อไป ($wptr$) โดย $windex$ ค่า $windex$ ก็จะเปลี่ยนไปในแต่ละ $pass$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนสุดท้ายในการจัดเตรียม การทำ FFT คือทำกับ m passes ทั้งหมด วงรอบนอกของการทำ FFT เป็นดังนี้
 ในที่นี้ W คือตัวชี้ไปที่จุดเริ่มต้นของอาร์เรย์ของค่า twiddle factor W ก่อนการทำแต่ละ pass ระยะทางระหว่างจุดบนและจุดล่างของ butterfly ,le, เป็นครึ่งหนึ่ง และ wptr เริ่มที่ค่า twiddle factor แรก ที่แต่ละการสิ้นสุดของ pass ค่า windex จะเป็นสองเท่า

ส่วนของโปรแกรมข้างบนนี้เป็นส่วนหลังของโปรแกรม FFT ฟังก์ชัน FFT ที่สมบูรณ์,fft, แสดงไว้ใน ภาคผนวก ไม่เหมือนกับส่วนของโปรแกรมที่กล่าวกันมาก่อนแล้ว ที่ฟังก์ชัน fft จะใช้ประโยชน์จากค่า $W\{0\}$ ที่เท่ากับ 1.0 นั้นหมายความว่าในวงรอบ for ของตัวแปร j ที่จุดเริ่มต้น ($j=0$) เมื่อ wptr ไม่ถูก windex เพิ่มค่า,ไม่ต้องการการทวิคูณ, ต้องการเพียงการลดหรือเพิ่ม ฟังก์ชัน fft จะใช้ประโยชน์จากการสร้างวงรอบที่ไม่สัมพันธ์กันเมื่อ $j=0$

ส่วนของโปรแกรมข้างบนนี้จะประมาณว่าอาร์เรย์ W ถูกให้ค่าไว้แล้ว และส่วนของ fft จะทำการให้ค่าอาร์เรย์ W โดยการเรียกตัวเองซ้ำ ด้วยประสิทธิภาพของการคำนวณวิธีนี้ทำให้ไม่ต้องเรียกใช้ฟังก์ชัน cos และ sin เลย และคุณลักษณะอื่นของโปรแกรมนี้อีกคือ โปรแกรมจะให้ค่า W อย่าง static และถ้าการเรียกใช้ fft ครั้งต่อไปใช้ค่า FFT ที่ยาวเท่าเดิม (หรือว่าถ้าตัวแปร m มีค่าเท่ากับ mstore) ค่า W ก็จะถูกนำมาใช้โดยไม่มีค่าคำนวณซ้ำ

ในส่วนสุดท้าย fft คือการกลับบิต ค่า input ที่ป้อนให้ขบวนการ DIF ปกติแล้วจะถูกเรียงจากข้างบนลงมาข้างล่างของหน้า ที่ output ลำดับขององค์ประกอบทางความถี่จะถูกเข้ารหัสไว้ใน FFT แบบ radix 2 จะทำการเข้ารหัสเสมอด้วยวิธีการกลับบิต นั้นหมายความว่าถ้าตัวชี้ตำแหน่ง output ถูกเก็บเป็นแบบเลขฐานสองและมีจำนวนบิตพอที่จะแสดงค่าตัวชี้สูงสุด (m bits) ลำดับของ output ของ FFT สามารถอ่านโดยกลับลำดับการอ่านเช่น 00101011 (ตำแหน่ง 75 จากจุด FFT ทั้งหมด 256 จุด) ก็จะกลายเป็น 11010110 หรือ 212

ฟังก์ชัน fft จะทำการกลับบิตด้วยกระบวนการที่ดัดแปลงจากกระบวนการ Cooley-Turkey ส่วนของโปรแกรมต่อไปนี้จะทำการกลับบิตเหมือนกัน แต่ใช้วิธีใช้ประโยชน์จากความสามารถทางบูลีนของภาษา C

ถึงแม้ว่าวิธีที่สองนี้จะช้ากว่าวิธี Cooley-Turkey แต่แสดงให้เห็นการกลับบิตได้อย่างชัดเจน บิตจากตัวชี้ i จะนำไปเพิ่มให้กับตัวชี้ j ในลำดับที่กลับกัน เพื่อจะได้ให้ค่าตัวชี้ที่กลับบิตสุดท้าย

สำหรับ IFFT นั้นโปรแกรมเหมือนกับ FFT ยกเว้นจะมีการใช้ Complex conjugate ของสัมประสิทธิ์ และมีการทำการลดทอนผลลงด้วยอัตรา $1/N$ ในตอนจบของโปรแกรม

4.4.2 วิธีการแก้ไขโปรแกรม FFT ให้ใช้งานกับไมโครซอฟต์วินโดวส์

เดิมโปรแกรม FFT และ IFFT ดังกล่าวในหัวข้อ 4.3.1 นั้นทำการเขียนขึ้นบนระบบปฏิบัติการ ดอส ซึ่งมีการอ้างและขอใช้หน่วยความจำแตกต่างไปจากการทำงานบนไมโครซอฟท์วินโดวส์ จึงต้องทำการแก้ไขโปรแกรม จุดหลักในการแก้ไขคือการขอใช้หน่วยความจำ โปรแกรมเดิมนั้นใช้ฟังก์ชันของ C คือ malloc() ทำการจองหน่วยความจำขนาดเท่ากับ จำนวนจุดข้อมูลเข้า x ขนาดของตัวแปรแบบ Complex จึงต้องปรับมาใช้ฟังก์ชันของวินโดวส์

ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แทน คือ GlobalAlloc () ซึ่งเป็นการขอใช้หน่วยความจำหลักของระบบ สาเหตุที่ใช้การขอหน่วยความจำของระบบ เนื่องจากในแต่ละวินโดว์ที่สร้างขึ้น จะสามารถขอหน่วยความจำแบบ local ได้จำกัด และได้ตัดส่วนการคำนวณค่าของ w ซึ่งเดิมค้างเอาไว้ก่อน เนื่องจากในการใช้งานหน่วยความจำบนวินโดว์ส. ไม่ควรมีการ lock ใช้หน่วยความจำเป็นเวลานาน และใช้วิธีการคำนวณใหม่ทุกครั้งแทน เนื่องจากทำการขอใช้หน่วยความจำแบบ Global ซึ่งสามารถอ้างหน่วยความจำได้สูงสุดเท่ากับหน่วยความจำของระบบในขณะนั้น ผลที่ได้จากการขอจองแล้ว lock หน่วยความจำ คือค่า pointer ของตัวแปรแบบ far ดังนั้นในโปรแกรมทั้งหมดจึงต้องเปลี่ยนตัวแปร pointer ที่อ้างอิงถึงเป็นตัวแปรแบบ far แทนตัวแปรแบบ near เดิม ก็จะทำให้โปรแกรมสามารถนำมาใช้กับระบบปฏิบัติการไมโครซอฟท์ วินโดว์สได้ แต่ยังมีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือในไมโครซอฟท์วินโดว์สจะไม่อนุญาตให้มีการใช้การติดต่ออินพุทเอาท์พุทกับอุปกรณ์ต่างๆ เช่น คีย์บอร์ด เมาส์ ด้วยตัวโปรแกรมที่เราเขียนขึ้นเอง จะต้องขอใช้จากวินโดว์สเท่านั้น จุดสำคัญอีกจุดหนึ่งคือ เมื่อขอใช้หน่วยความจำและ lock ได้แล้วจะต้องทำงานให้เสร็จเร็วที่สุด และคืนหน่วยความจำให้กับวินโดว์สเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เนื่องจากวินโดว์สเป็นระบบปฏิบัติการแบบ Multitasking จึงต้องมีการใช้หน่วยความจำร่วมกับโปรแกรมอื่นๆด้วย ซึ่งถ้าทำการ lock หน่วยความจำไว้นานเกินไป อาจทำให้เกิดปัญหาขึ้นกับข้อมูลของหน่วยความจำส่วนนั้นๆได้ .

4.5 โปรแกรมทางสถิติที่นำมาใช้

โปรแกรมทางสถิติที่ได้ทำการทดลองเขียนขึ้นใช้กับระบบในที่นี้ คือ โปรแกรมคำนวณหาค่ามากที่สุด, โปรแกรมคำนวณหาค่าน้อยที่สุด, โปรแกรมหาค่า S.D. และโปรแกรมหาค่ากลางตามปกติโดยทั่วไป ซึ่งโปรแกรมเหล่านี้ได้บรรจุไว้ในโปรแกรมของระบบที่พัฒนาขึ้นดังในภาคผนวก ค. แล้ว ดังนั้นจึงขอยกตัวอย่างลักษณะการทำงานเพื่อการหาค่ามากที่สุดและน้อยที่สุดเท่านั้น ซึ่งเป็นดังโฟลว์ชาร์ต รูป 4.7

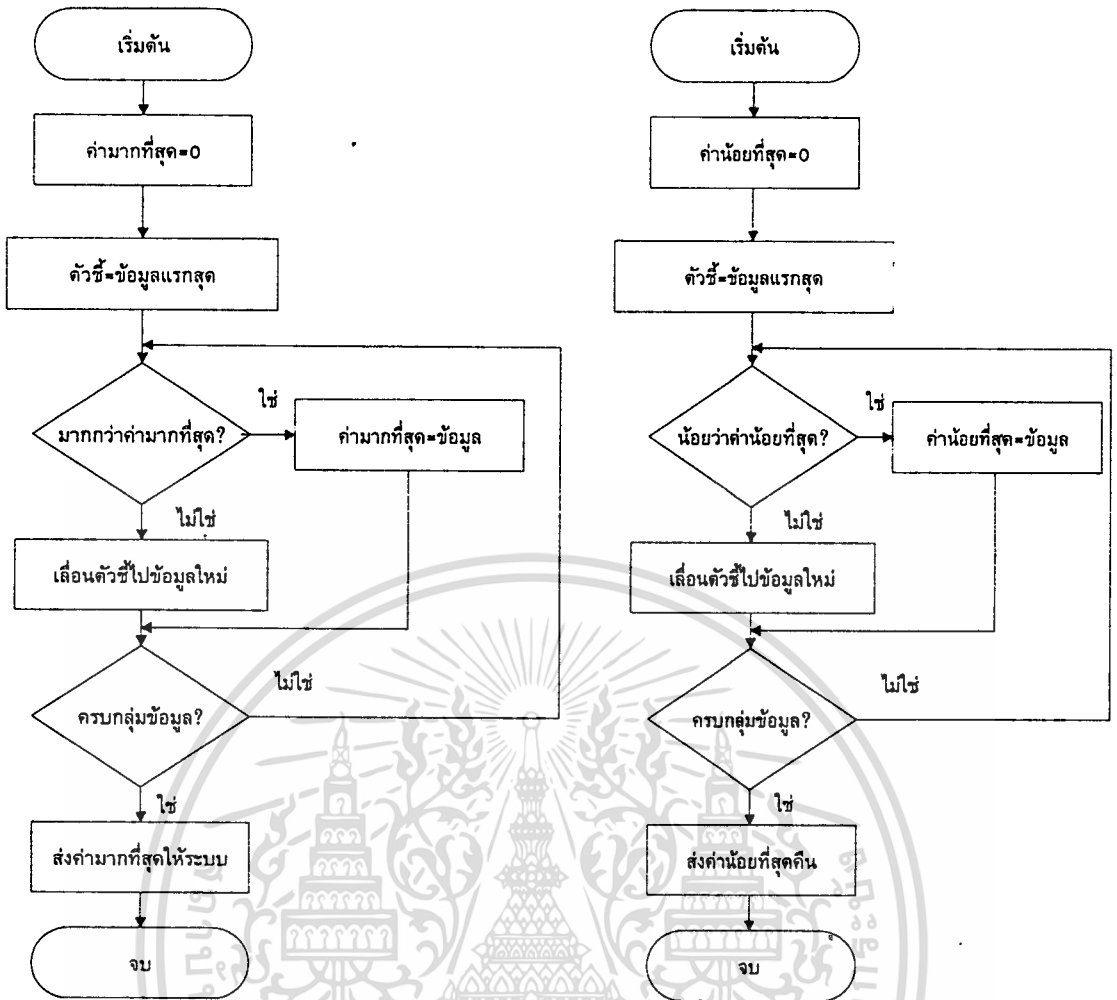
4.6 วิธีสร้างกราฟในการแสดงผล

ในการสร้างกราฟเพื่อการแสดงผลนั้น หลักการที่นำมาใช้คือเมื่อระบบซอฟต์แวร์ได้รับคำสั่งให้สร้างกราฟ โปรแกรมส่วนแสดงกราฟก็จะทำการคำนวณและแบ่งวินโดว์ที่กำลังแสดงผลออกเป็น 3 ส่วน โดยที่ 2 ส่วนบนทำหน้าที่แสดงกราฟที่ขยาย และส่วนล่างแสดงกราฟรวมของข้อมูลทั้งหมด เมื่อมีการกดเมาส์ให้กับจุดใดจุดหนึ่งบนพื้นที่แสดงภาพรวม ซึ่งขั้นตอนโฟลว์ชาร์ตของวิธีการจัดการกราฟ ดังรูป 4.4 และ 4.5

4.7 วิธีเพิ่มโปรแกรมย่อยเพื่อการวิเคราะห์

- เพิ่มคำสั่ง #include <"ชื่อไฟล์ของโปรแกรมที่เพิ่ม">
- เพิ่มรายการของ Menu ในหัวข้อ Analysis
- เพิ่ม ID ของ Menu ที่เพิ่มขึ้นใหม่
- แทรกคำสั่ง case <ID ของ Menu> ใน case ของ WM_COMMAND
- แทรกการเรียกใช้โปรแกรมวิเคราะห์บรรทัดถัดจาก case <ID ของ Menu>
- กรณีที่มีต้องมีการเก็บผลการวิเคราะห์แล้ว ให้ตรวจสอบหาตำแหน่งว่างในตารางของ MainVar ว่ามีตำแหน่งใดว่างบ้างแล้วนำค่าไปเก็บไว้พร้อมตั้งชื่อ
- การแสดงผลภาพผู้ใช้ระบบจะต้องเป็นผู้สั่งด้วยการเลือก menu Name -> Display

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 4.7 โฟลว์ชาร์ตการทำงานของการทำงานหาค่ามากที่สุดและน้อยที่สุด

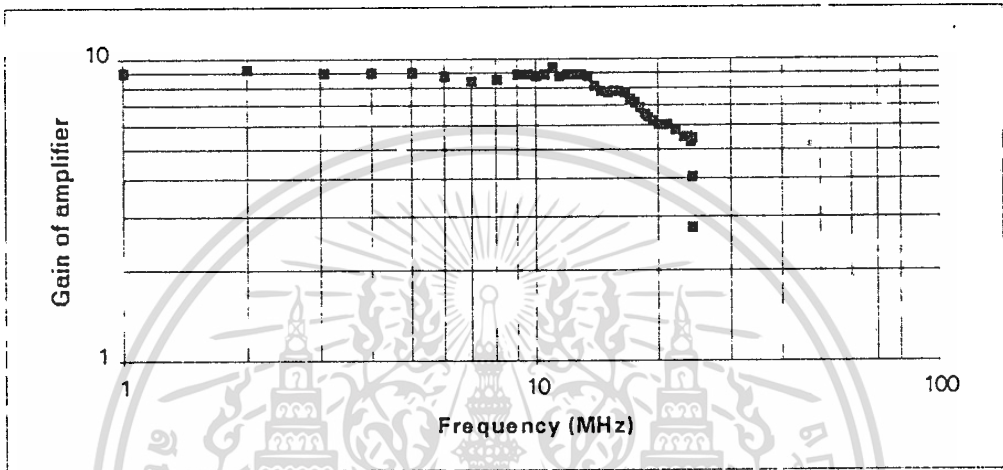
บทที่ 5

ผลการทดสอบระบบ

ในการทดสอบการทำงานได้แบ่งทำการทดสอบเป็นส่วนอนาล็อกและส่วนดิจิทัล

5.1 ส่วนอนาล็อก

5.1.1 ผลการทดสอบอัตราขยายของวงจรขยายที่ออกแบบขึ้น

รูป 5.1 กราฟแสดงอัตราขยายของวงจรต่อความถี่

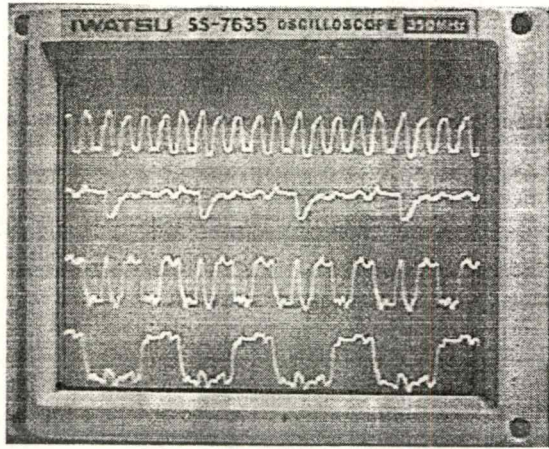
5.2 ส่วนดิจิทัล

เนื่องจากเครื่องมือในการเก็บภาพเช่น logic analyzer มีอยู่มีความเร็วไม่มากพอในการจับสัญญาณของระบบเก็บข้อมูลดังนั้นในวิทยานิพนธ์นี้ได้ใช้การเก็บภาพจากสโคปด้วยกล้องถ่ายภาพโทรทัศน์ลงในเครื่องคอมพิวเตอร์แทน ซึ่งสามารถแสดงสัญญาณได้พร้อมกันเพียง 4 สัญญาณเท่านั้น และสัญญาณบางกลุ่มเช่นสัญญาณที่เกิดขึ้นในขณะระบบกำลังทำการเก็บข้อมูลนั้นไม่สามารถบันทึกได้เนื่องจากค่าตำแหน่งและสัญญาณมีการเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลาจึงไม่ได้ทำการบันทึกไว้ในวิทยานิพนธ์

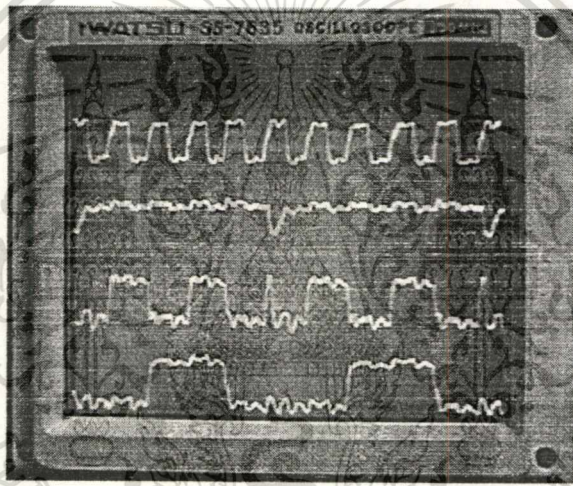
5.2.1 ผลการทดสอบวงจรเลือกช่องสัญญาณ

สำหรับการทดสอบในส่วนนี้ได้จับสัญญาณ 4 สัญญาณพร้อมกัน โดยที่สัญญาณแต่ละเส้นบนจอภาพ เป็นสัญญาณดังต่อไปนี้

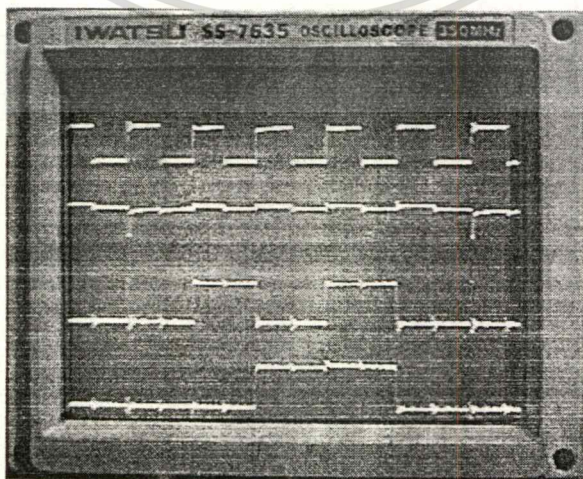
- สัญญาณเส้นบนสุดเป็นสัญญาณอัตราเก็บข้อมูล
- สัญญาณเส้นสองเป็นสัญญาณรีเซตที่กลับมาเคลียร์วงจร
- สัญญาณเส้นสามเป็นสัญญาณที่เอาท์พุทวงจรมับ บิทต่ำสุด (บิท 0)
- สัญญาณเส้นสี่เป็นสัญญาณที่เอาท์พุทวงจรมับ บิท 1

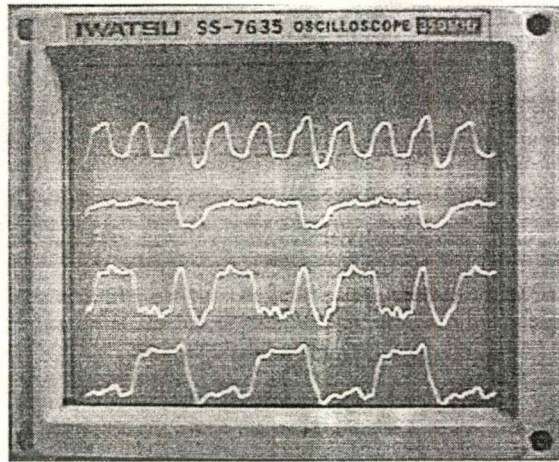
รูป 5.2 สัญญาณของวงจรเลือกช่องสัญญาณที่อัตราเก็บข้อมูล 20 เมกะเฮิรตซ์ ที่จำนวนช่องสัญญาณเข้า 5 ช่อง

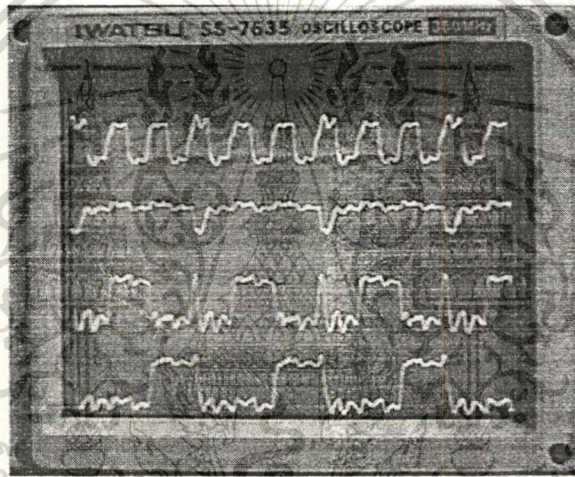
รูป 5.3 สัญญาณของวงจรเลือกช่องสัญญาณที่อัตราเก็บข้อมูล 10 เมกะเฮิรตซ์ ที่จำนวนช่องสัญญาณเข้า 5 ช่อง

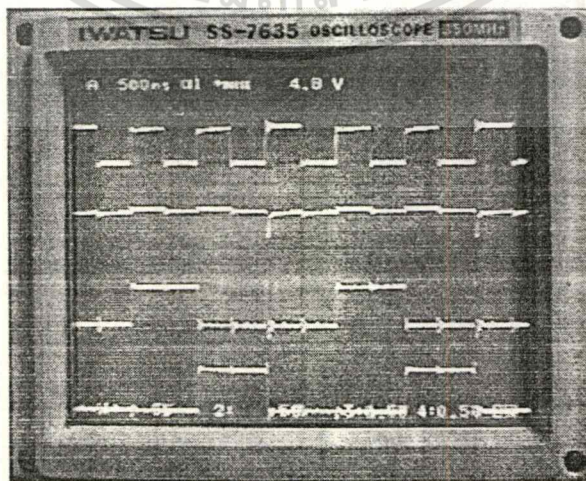
เอกสรูป 5.4 สัญญาณของวงจรเลือกช่องสัญญาณที่อัตราเก็บข้อมูล 1 เมกะเฮิรตซ์ ที่จำนวนช่องสัญญาณเข้า 5 ช่อง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 5.5 สัญญาณของวงจรเลือกช่องสัญญาณที่อัตราเก็บข้อมูล 20 เมกะเฮิรตซ์ ที่จำนวนช่องสัญญาณเข้า 3 ช่อง

รูป 5.6 สัญญาณของวงจรเลือกช่องสัญญาณที่อัตราเก็บข้อมูล 10 เมกะเฮิรตซ์ ที่จำนวนช่องสัญญาณเข้า 3 ช่อง

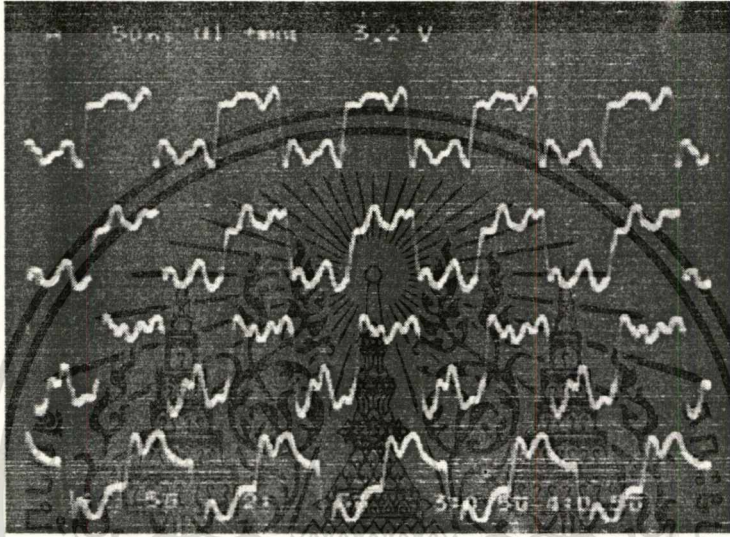

เอกสารรูป 5.7 สัญญาณของวงจรเลือกช่องสัญญาณที่อัตราเก็บข้อมูล 1 เมกะเฮิรตซ์ ที่จำนวนช่องสัญญาณเข้า 3 ช่อง การคำนวณค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

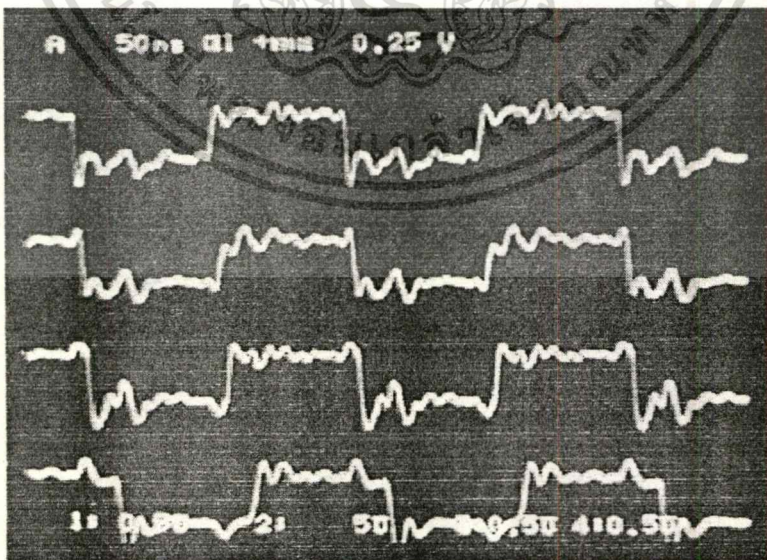
5.2.2 ผลการทดสอบวงจรควบคุมจังหวะการอ่านเขียนหน่วยความจำที่ความเร็วสูง

สำหรับการทดสอบในส่วนนี้ได้จับสัญญาณ 4 สัญญาณพร้อมกัน โดยที่สัญญาณแต่ละเส้นบนจอภาพเป็นสัญญาณดังต่อไปนี้

- สัญญาณเส้นบนสุดเป็นสัญญาณอัตราเก็บข้อมูลที่ผ่านวงจรหารสองแล้ว
- สัญญาณเส้นสองเป็นสัญญาณที่ผ่าน and gate เพื่อเพิ่มเวลาหน่วง
- สัญญาณเส้นสามเป็นสัญญาณก่อนเข้า delay line เพื่อหน่วงไป 15 นาโนวินาที
- สัญญาณเส้นสี่เป็นสัญญาณที่หน่วงไปแล้วและนำไปทริก latch ให้ผ่านค่าตำแหน่งหน่วยความจำ

รูป 5.8 ลักษณะสัญญาณวงจรควบคุมจังหวะการอ่านเขียนหน่วยความจำ ที่อัตราเก็บข้อมูล 10 เมกกะเฮิรตซ์

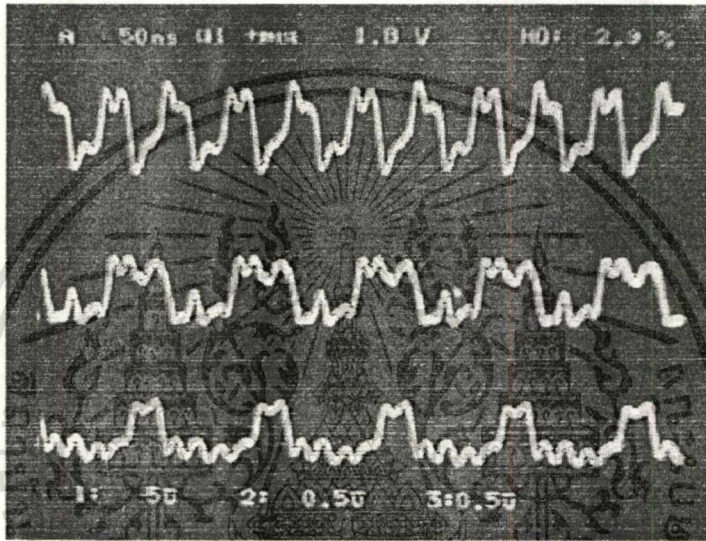
รูป 5.9 ลักษณะสัญญาณวงจรควบคุมจังหวะการอ่านเขียนหน่วยความจำ ที่อัตราเก็บข้อมูล 5 เมกกะเฮิรตซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

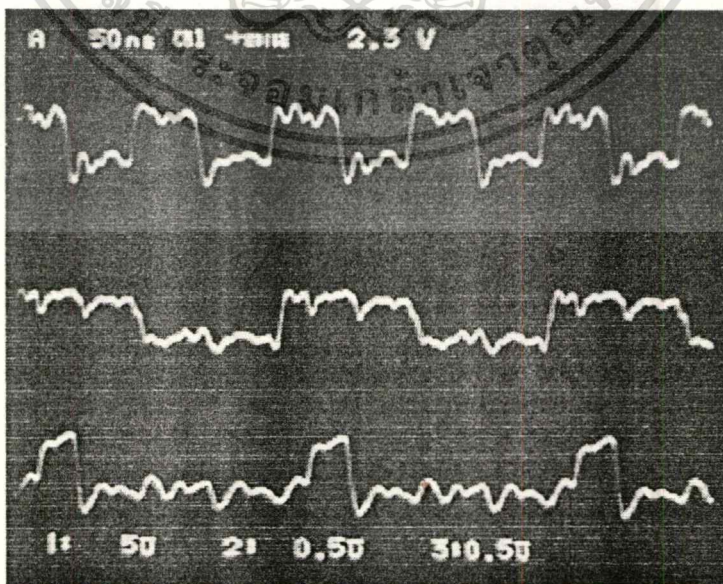
5.2.3 ผลการทดสอบวงจรสร้างสัญญาณพัลส์แคบ

สำหรับการทดสอบในส่วนนี้ได้จับสัญญาณ 3 สัญญาณพร้อมกัน โดยที่สัญญาณแต่ละเส้นบนจอภาพเป็นสัญญาณดังต่อไปนี้

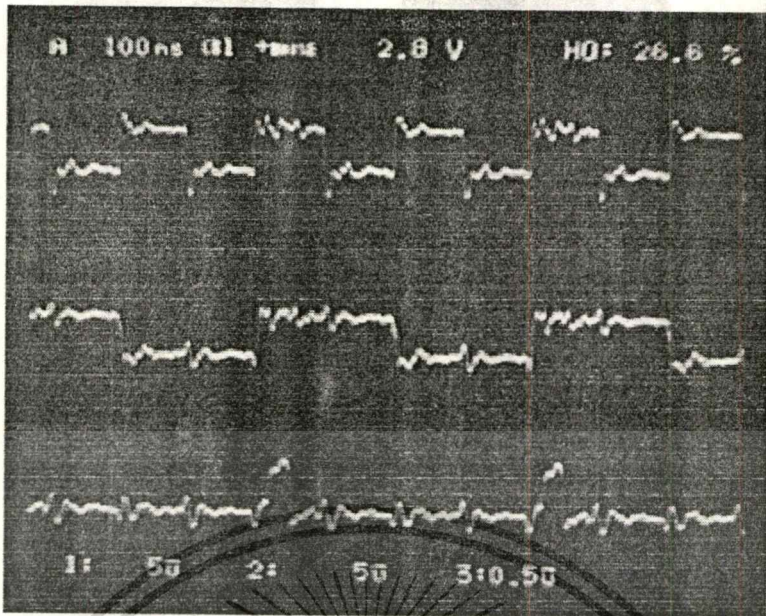
- สัญญาณเส้นบนสุดเป็นสัญญาณอัตราเก็บข้อมูล
- สัญญาณเส้นสองเป็นสัญญาณที่ทริก latch ให้ค้างค่าตำแหน่งหน่วยความจำ
- สัญญาณเส้นสามเป็นสัญญาณพัลส์ขนาดแคบมากที่ใช้ในการควบคุมการกำหนดสัญญาณ chip select ของหน่วยความจำ

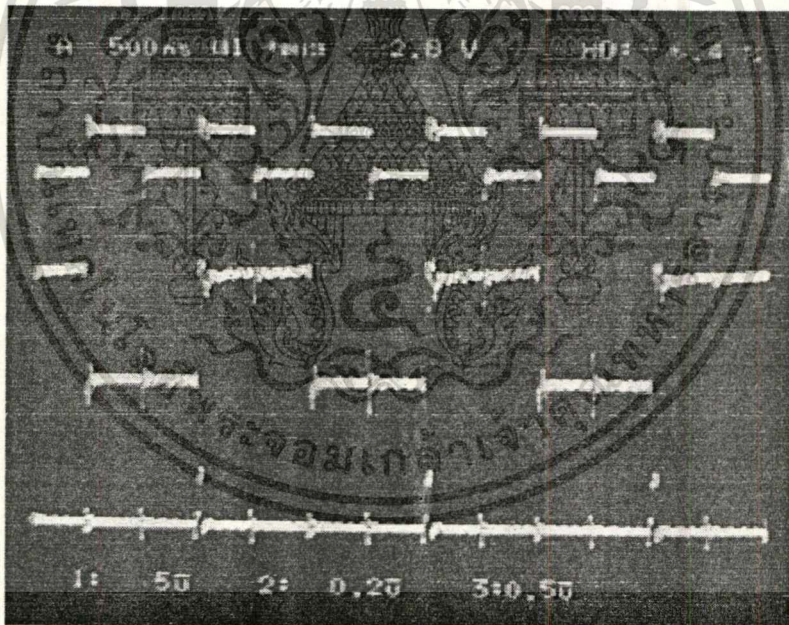
รูป 5.10 สัญญาณของวงจรสร้างพัลส์แคบที่อัตราเก็บข้อมูล 20 เมกกะเฮิรตซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ **รูป 5.11** สัญญาณของวงจรสร้างพัลส์แคบที่อัตราเก็บข้อมูล 10 เมกกะเฮิรตซ์ ระเบียบขั้นตอนการดำเนินการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 5.12 สัญญาณของวงจรสร้างพัลส์แคบที่อัตราเก็บข้อมูล 5 เมกกะเฮิรตซ์

รูป 5.13 สัญญาณของวงจรสร้างพัลส์แคบที่อัตราเก็บข้อมูล 1 เมกกะเฮิรตซ์

5.2.4 ผลการทดสอบวงจรหน่วยความจำเมื่อติดต่อกับระบบคอมพิวเตอร์

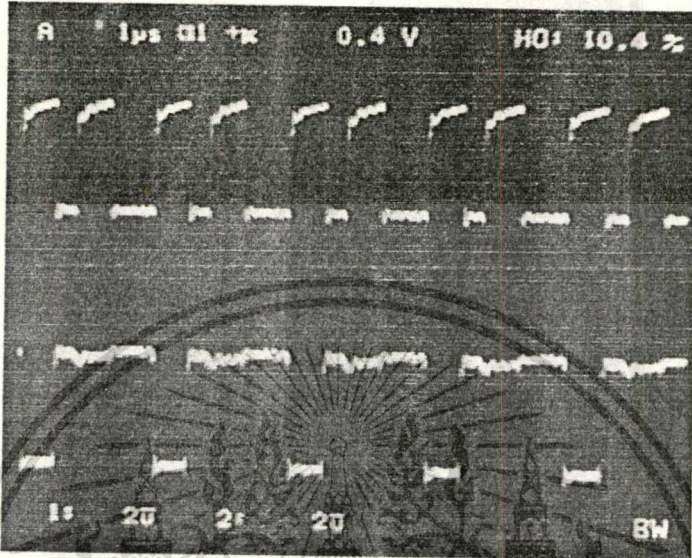
สำหรับการทดสอบในส่วนนี้ได้จับสัญญาณ 2 สัญญาณพร้อมกัน โดยที่สัญญาณแต่ละเส้นบนจอภาพเป็นสัญญาณดังต่อไปนี้

- สัญญาณเส้นบนสุดเป็นสัญญาณที่ขา -OE ของหน่วยความจำ

- สัญญาณเส้นสองเป็นสัญญาณที่ขาสัญญาณ chip select ของหน่วยความจำ

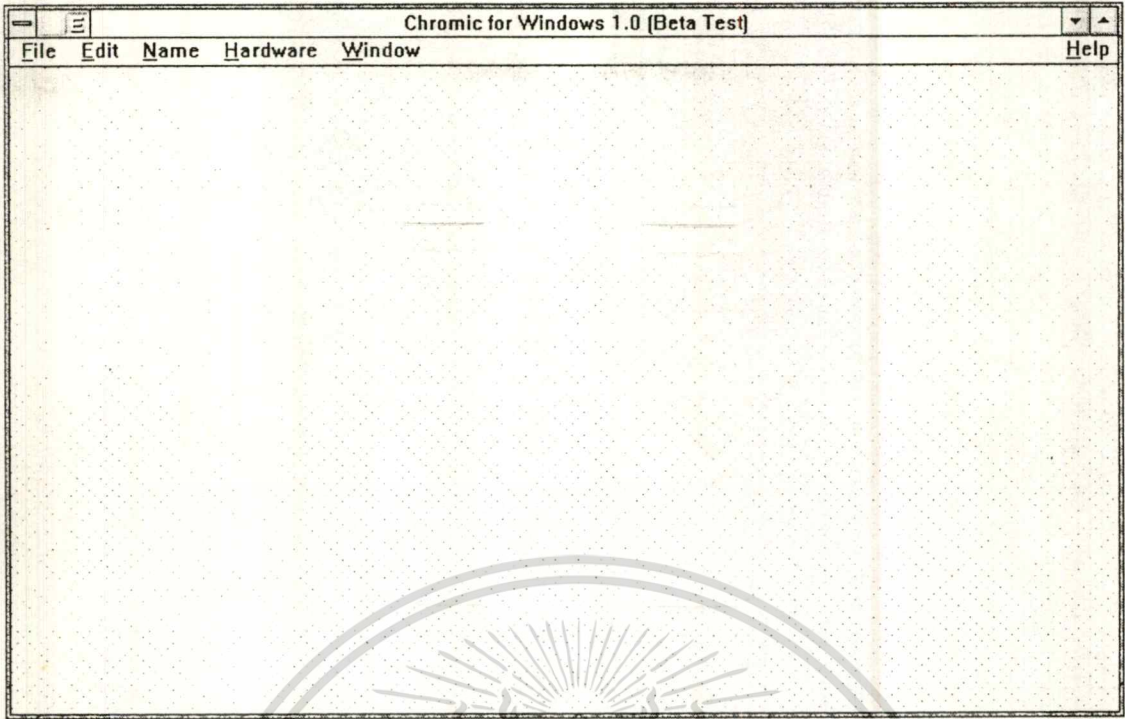
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูป 5.14 เป็นสัญญาณในขณะที่ระบบคอมพิวเตอร์กำลังเขียนข้อมูลเข้าสู่หน่วยความจำของระบบเก็บข้อมูล จะเห็นได้ว่าสัญญาณที่ขา -OE ถูกส่งเปลี่ยนลอจิกไปเป็นลอจิกสูง ในขณะที่เกิดการเลือกหน่วยความจำที่จะเขียนข้อมูล

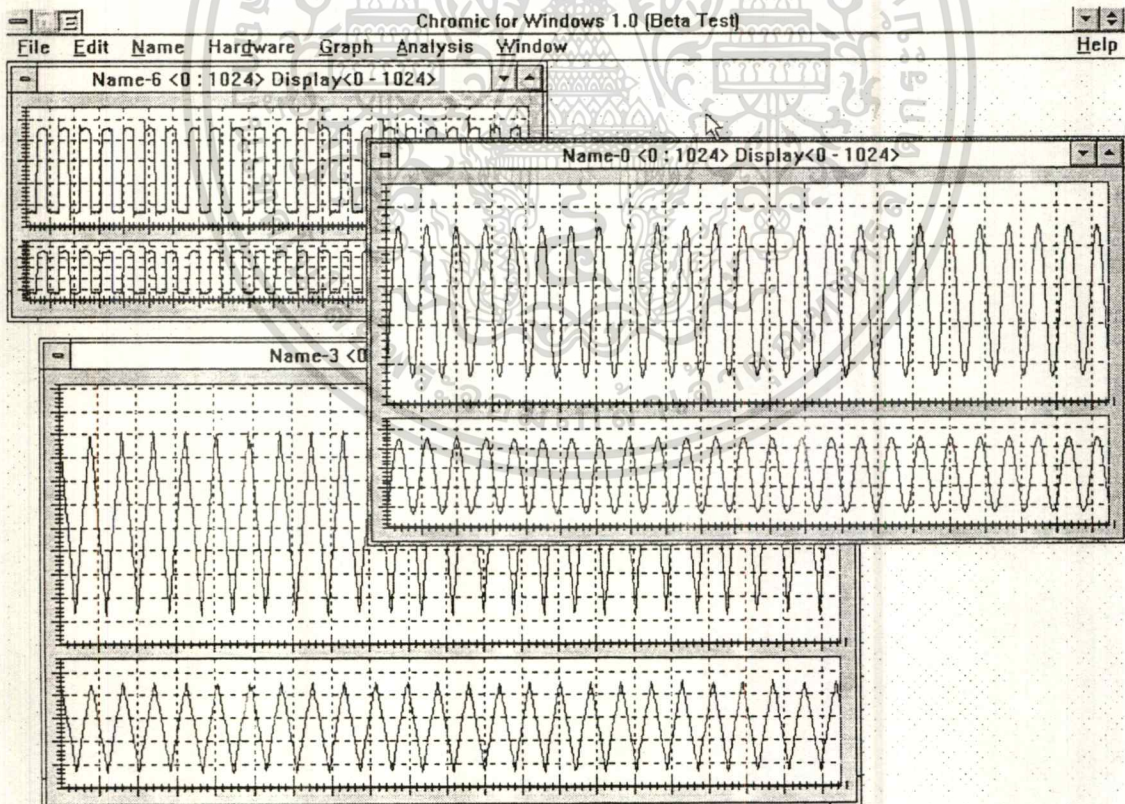

รูป 5.14 สัญญาณที่ขาสัญญาณบางขาของหน่วยความจำในขณะที่กำลังติดต่อกับระบบคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

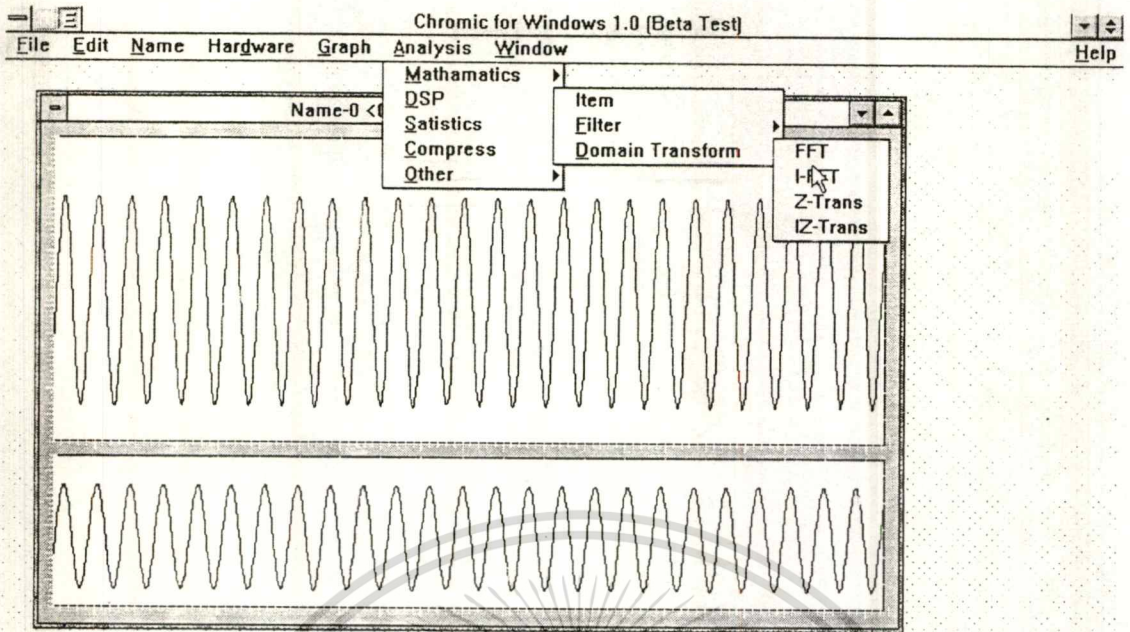
รูป 5.15 แสดงจอภาพคอมพิวเตอร์เมื่อระบบซอฟต์แวร์ทำงานในช่วงเริ่มต้น

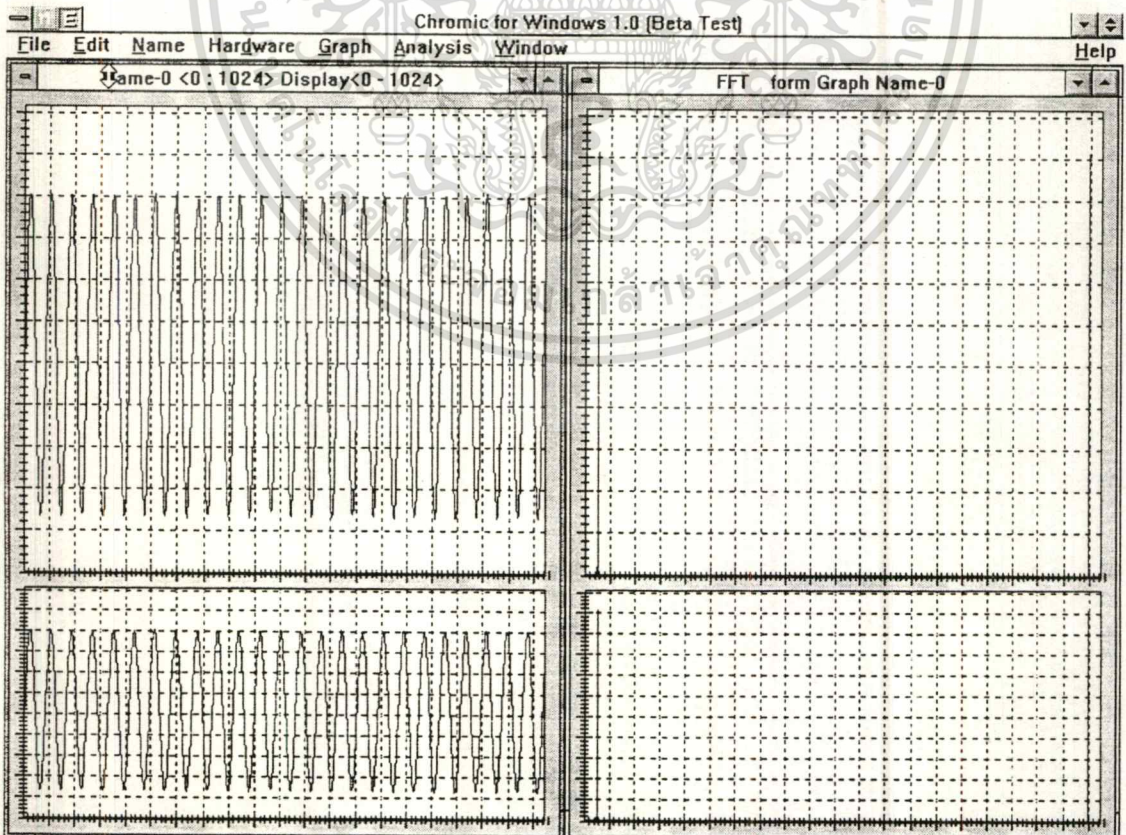
รูป 5.16 แสดงจอภาพคอมพิวเตอร์เมื่อระบบซอฟต์แวร์แสดงภาพของสัญญาณอนาล็อกเข้า

500 กิโลเฮิร์ต ลักษณะ sine, triangle และ square ที่อัตราเก็บข้อมูล 20 เมกกะเฮิร์ต

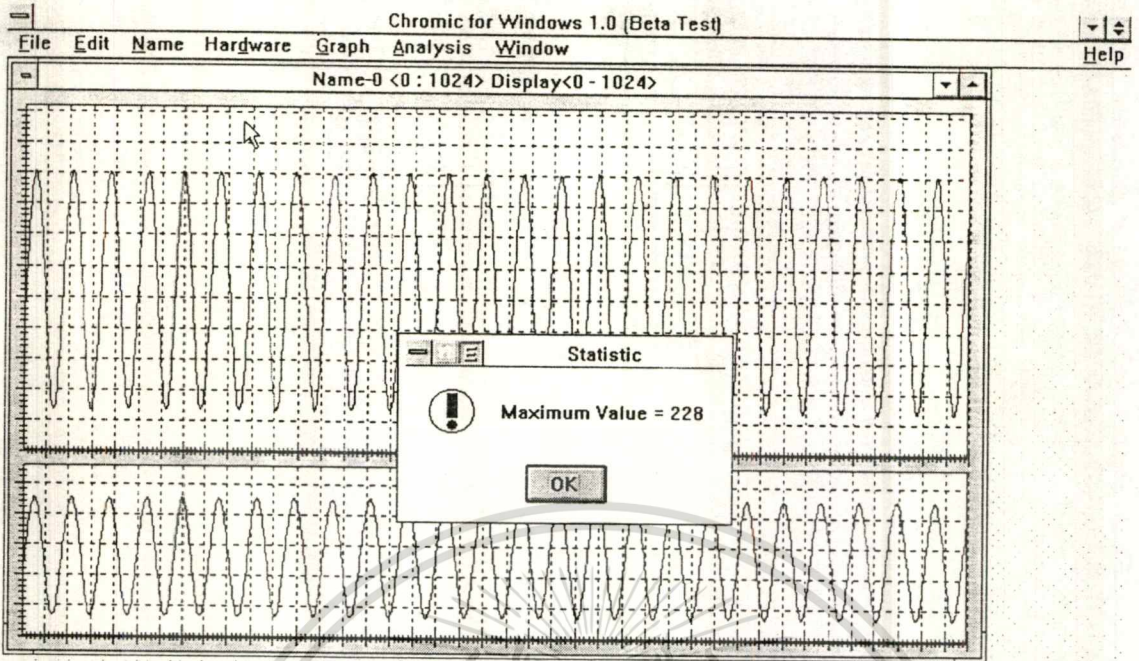
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

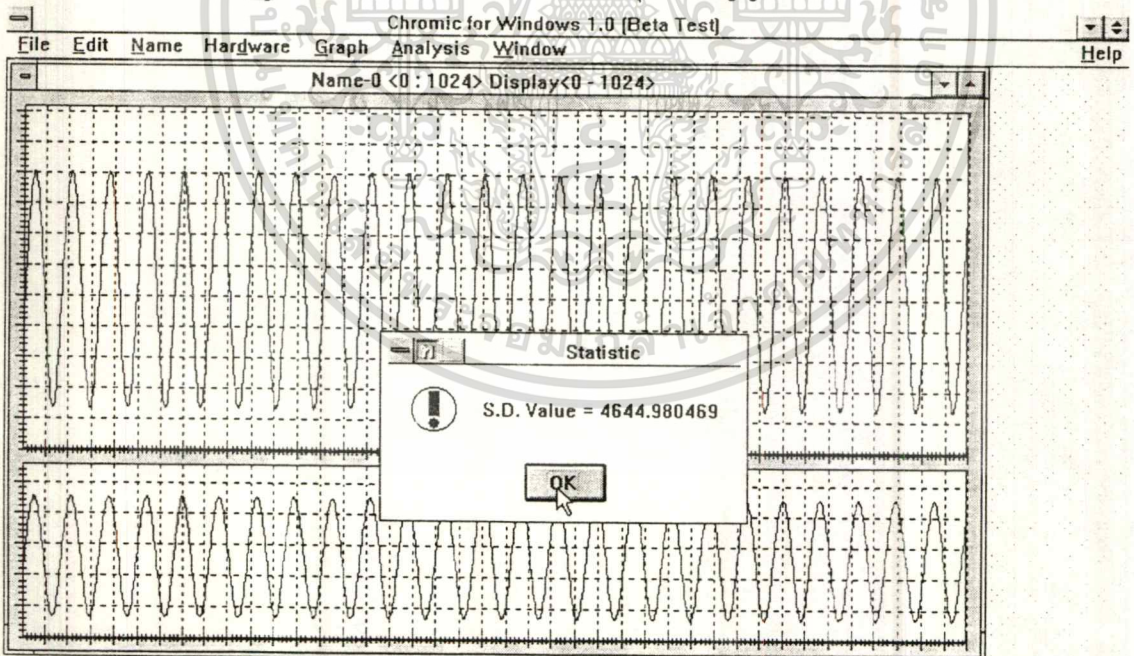
รูป 5.17 แสดงจอภาพคอมพิวเตอร์เมื่อใช้ระบบซอฟต์แวร์ ในขณะที่กำลังเลือกการทำ FFT

รูป 5.18 แสดงภาพสัญญาณเข้าแบบ sine และผลการทำ FFT ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

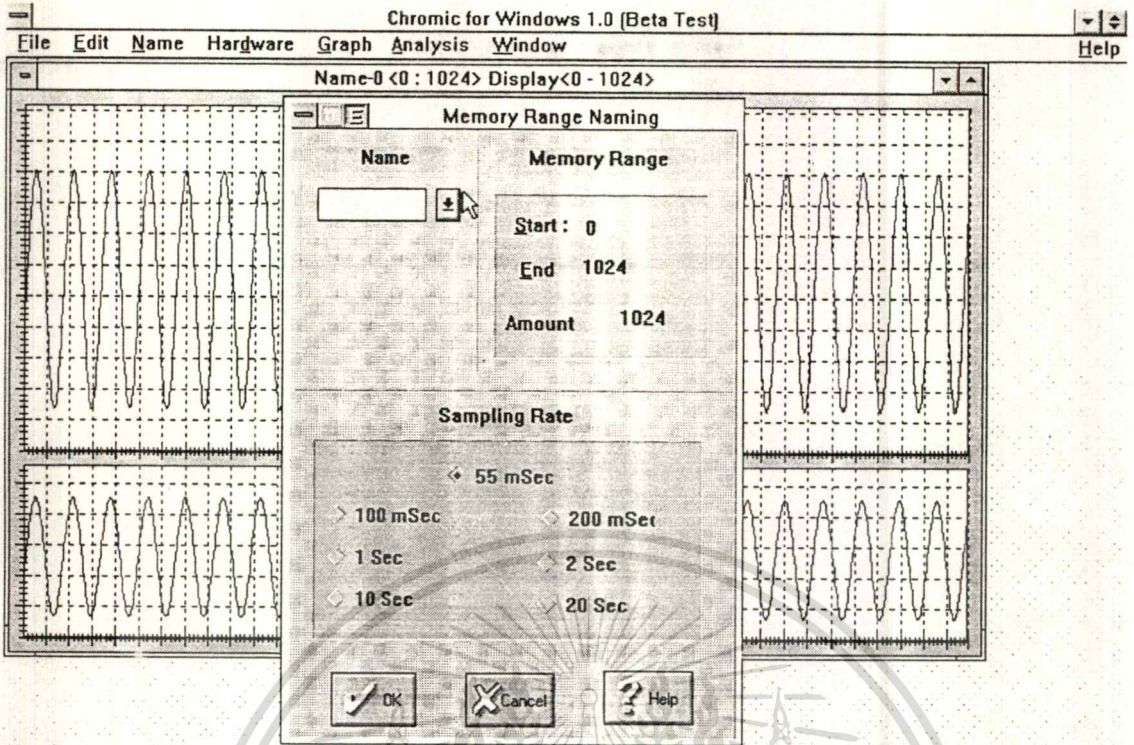

รูป 5.19 แสดงภาพการหาค่ามากที่สุดของสัญญาณเข้า

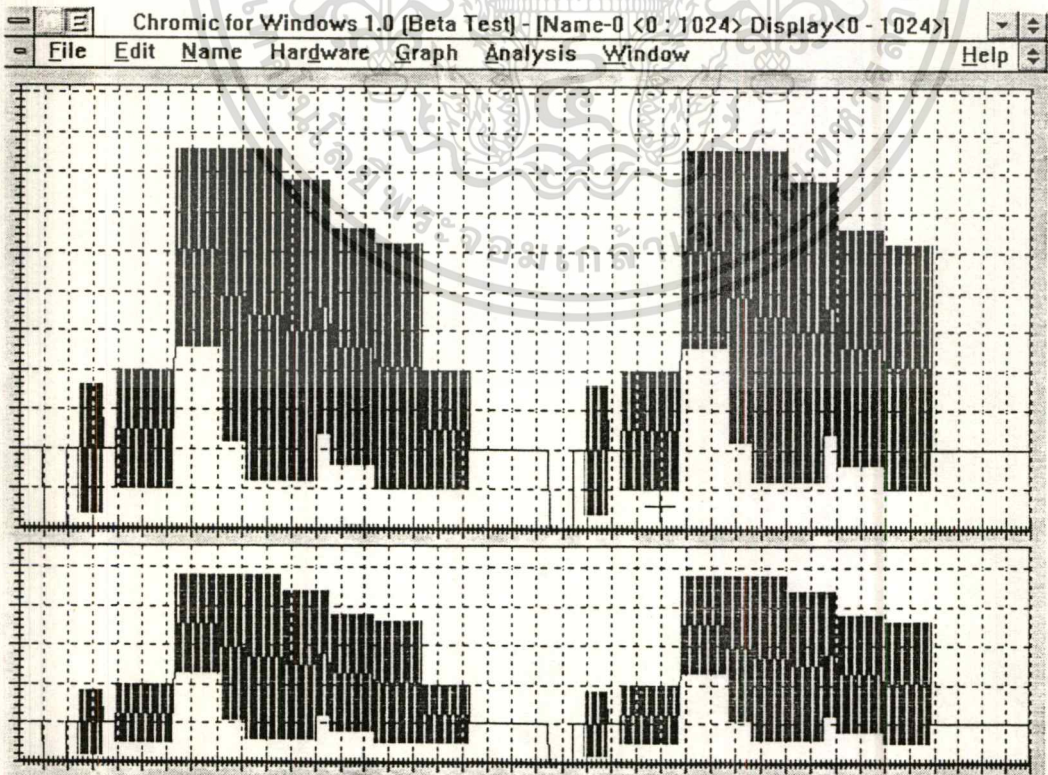

รูป 5.20 แสดงภาพการหาค่า SD ของสัญญาณเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 5.21 แสดงการกำหนดชื่อเพื่อเก็บข้อมูลแบบ real time

รูป 5.22 แสดงผลของการใช้งานระบบเก็บข้อมูลในการเก็บสัญญาณโทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- [1] "Fast Advanced Schottky TTL Logic Databook", National Semiconductor, 1988
- [2] "Samsung Mos Memory Databook", Samsung Semiconductor, 1989
- [3] "Signetics Analog Data Manual", Signetics Corporation, 1983
- [4] "Linear Products Databook", Analog Devices, Inc., 1988
- [5] "High Speed Design Seminar", Analog Devices Inc, 1989
- [6] "RCA Data conversion book", RCA, 1989
- [7] "Borland C++ 2.0 Library reference", Borland International, Inc, 1991
- [8] Charles Petzold, "Programming Windows", Microsoft Press, 1990
- [9] Conger, Jame L., "Windows API Bible", The Waite Group Press, 1992
- [10] Conger, Jame L., "Windows Programming Primer Plus", The Waite Group Press, 1992
- [11] Douglas F. Elliott, "Handbook of Digital Signal Processing", Academic press Inc., 1987
- [12] Lee Adams, "High-Performance C Graphics Programming for Windows", Windcrest Books, 1992
- [13] Paul M. Embree and Bruce Kimble, "C Language Algorithms for Digital Signal Processing", Prentice-Hall International, Inc., 1991
- [14] Peter Norton & Paul L. Yao, "Windows 3.0 Power Programming Technique", Bantum Books Inc., 1990
- [15] Sergio Franco, "Design with Operational Amplifiers and Analog Integrated Circuits", McGraw-Hill book Co., 1988

บทที่ 6

สรุป วิจารณ์ และ แนวทางการแก้ไขปรับปรุงประสิทธิภาพ

สำหรับผลของการศึกษาตามวิทยานิพนธ์นี้ได้พบว่าสามารถออกแบบระบบเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลความเร็วสูงขึ้นใช้เองในประเทศได้ ถึงแม้ว่าจะมีความยุ่งยากบ้างในการจัดหาอุปกรณ์ แต่สิ่งได้รับคือพื้นฐานความรู้และความเข้าใจในการออกแบบระบบทั้งฮาร์ดแวร์และดีจิตอลที่ความเร็วสูง ซึ่งในปัจจุบันมีการศึกษาระบบแบบนี้ไม่มากนักและเป็นพื้นฐานของการพัฒนาระบบที่ความเร็วสูงขึ้นในอนาคต จากการออกแบบสร้างเครื่องต้นแบบ พบว่าสามารถทำการเก็บข้อมูลเข้าหน่วยความจำแบบดีจิตอลได้เร็วถึง 20 เมกกะเฮิรท์

สิ่งที่พบในการทดลองระบบคือเมื่อนำระบบดีจิตอลและระบบฮาร์ดแวร์มาต่อเชื่อมกันเป็นระบบที่สมบูรณ์เกิดมีสัญญาณรบกวนขึ้นกับระบบทั้งหมด ทำให้ข้อมูลที่ได้จากการสุ่มข้อมูลผิดพลาด นอกจากนั้นยังพบว่าสัญญาณรบกวนจากภายนอก เช่น ในขณะที่กระแสไฟฟ้าบ้านตกหรือกระพริบ จะทำให้วงจรส่วนดีจิตอลเกิดสภาวะไม่รับคำสั่งในการทำงานได้ และสิ่งที่พบอีกอันหนึ่งคือ ระบบซอฟต์แวร์มีการทำงานผิดพลาด โดยเฉพาะในส่วนของโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล FFT ให้ผลการวิเคราะห์ผิดจากความเป็นจริง และการอ้างอิงหน่วยความจำผิดพลาด ทำให้มีการแสดงภาพผิดพลาด

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำวิทยานิพนธ์นี้แบ่งได้สองส่วนคือปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการออกแบบระบบและปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อทำการสร้าง ในการออกแบบปัญหาที่พบคือจะต้องพิจารณาข้อมูลของอุปกรณ์เพื่อทำการเลือกใช้ซึ่งหาได้ค่อนข้างยาก และการเลือกอุปกรณ์มาใช้งาน ซึ่งจำเป็นต้องคำนึงถึงการจัดหาให้ได้ภายในประเทศเป็นหลัก ในระหว่างการออกแบบระบบนั้นสิ่งที่ต้องระมัดระวังมากคือ ฝั่งเวลาในการทำงานของระบบเนื่องจากระบบทำงานที่ความเร็วค่อนข้างสูง การที่ออกแบบฝั่งเวลาของการทำงานของระบบผิดพลาดเพียงเล็กน้อย จะกระทบกระเทือนถึงวงจรส่วนอื่นซึ่งมีความสัมพันธ์กันหมด ทำให้เสียเวลาไปค่อนข้างมากในการออกแบบระบบให้ลงตัว ในการสร้างระบบตามที่ออกแบบขึ้นปัญหาที่พบมากที่สุดคือคุณสมบัติของอุปกรณ์แตกต่างจากมาตรฐานไปมาก จนบางครั้งทำให้การออกแบบซึ่งออกแบบให้เพื่ออุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐานยังไม่สามารถทำงานได้ แม้ว่าจะทำการจัดหามาใหม่ก็ยังคงไม่ได้ตามมาตรฐาน นอกจากนั้นอุปกรณ์ที่ใช้ในกลุ่มของการทำงานที่ความเร็วสูงนั้นหาซื้อได้ยากและจะมีไม่กี่แห่ง ส่วนที่มีก็มักมีเบอร์ให้เลือกใช้ไม่มากนัก ทำให้บางครั้งต้องทำการออกแบบใหม่และทำให้การออกแบบลายวงจรซับซ้อนมากขึ้น เป็นผลทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย

ปัญหาที่พบในการออกแบบระบบฮาร์ดแวร์คือมีสัญญาณรบกวนเข้าสู่ระบบได้ง่ายมาเมื่อระบบที่สร้างขึ้นทำงานกับความเร็วสูง การเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์เพียงเล็กน้อยก็ทำให้วงจรได้ผลที่ไม่ต้องการออกมา บางครั้งทำให้เกิดการออสซิลเลต อุปกรณ์ออปแอมป์ที่นำมาใช้ในครั้งแรกทำงานได้ดีที่ระดับสัญญาณขนาดเล็กเท่านั้น เมื่อมีสภาวะที่สัญญาณเอาท์พุทมากกว่า 0.5 โวลต์ก็จะเกิดการตัดยอดของสัญญาณ ทำให้เสียเวลาในการหาค่าตอบไปส่วนหนึ่ง เนื่องจากคาดว่าความผิดพลาดเกิดขึ้นจากการออกแบบ นอกจากนี้ระบบจ่ายไฟเลี้ยงของวงจรที่ทดลองก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีปัญหา เนื่องจากสัญญาณจากระบบไฟเลี้ยงในการทดลองบางครั้งเข้าไปรบกวนทำให้ระบบให้เอาท์พุทที่ผิดพลาดหรือบางครั้งทำให้ระบบทำงานไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากระบบมีปัญหาเรื่องสัญญาณรบกวนค่อนข้างมาก ดังนั้นจึงควรปรับปรุงเรื่องการป้องกันสัญญาณรบกวนเข้าสู่ระบบโดยแยกพิจารณาเป็นส่วนๆ ดังนี้คือ ระบบไฟเลี้ยง, ระบบกราวด์ และการเดินลายวงจร

ระบบไฟเลี้ยง ควรแยกไฟเลี้ยงของวงจรมานอกและวงจรถิจริตอลออกจากกันอย่างเด็ดขาดโดยใช้ Ferrite bead ขนาดเล็ก (โดยปกติจะมีค่าความต้านทานประมาณ 10 ถึง 50 โอห์มที่ 10 เมกกะเฮิรต) ทำการแยก (isolate) แรงดันไฟเลี้ยงของระบบ ไฟเลี้ยงที่จ่ายให้กับไอซีแต่ละตัวควร decouple ด้วยตัวเก็บประจุแบบเซรามิกที่มีค่าเหนี่ยวนำต่ำ ค่าประมาณ 0.01 - 0.1 ไมโครฟารัดและตัวเก็บประจุนี้ควรจะถูกอยู่ใกล้กับอุปกรณ์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้ได้ผลดีที่สุดควรเลือกใช้ตัวเก็บประจุแบบไว้ขา (Surface mounted chip capacitor) เพื่อไม่ให้มีค่าความเหนี่ยวนำแฝงที่เกิดขึ้นจากลวดขาของตัวเก็บประจุ นอกเหนือจากการบายพาสด้วยตัวเก็บประจุแบบเซรามิกแล้ว เพาเวอร์ซัพพลายของแต่ละส่วนควรใช้ตัวเก็บประจุแบบแทนทาลัมที่มีคุณภาพสูง ค่าประมาณ 3 ถึง 20 ไมโครฟารัด บายพาสลงสู่กราวด์เพลาเพื่อกำจัดสัญญาณรบกวนความถี่ต่ำออกไป ข้อควรระวังข้อหนึ่งคือค่าเหนี่ยวนำของ Ferrite bead อาจจะทำให้เกิดวงจรเรโซแนนซ์กับตัวเก็บประจุบายพาสได้.

ระบบกราวด์ ระบบที่มีการแยกกราวด์ออกเป็นกราวด์ของระบบอนาลอกและกราวด์ของระบบดิจิตอล ซึ่งกราวด์ของระบบทั้งสองนี้จะเชื่อมต่อกันที่แหล่งจ่ายไฟของระบบทั้งหมด จะทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอลแบบแฟลช เนื่องจากตัวแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอลแบบแฟลชนี้มีการแยกขากราวด์ภายในของไอซีเป็นขาอนาลอกกราวด์และขาดิจิตอลกราวด์ภายในตัวไอซี เพื่อให้ตัวแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิตอลมีประสิทธิภาพในการทำงานสูงสุด ดังนั้นขากราวด์ทั้งสองจะต้องเชื่อมต่อกับกราวด์เพลนของแต่ละระบบที่จุดที่ใกล้ตัวไอซีให้มากที่สุด แต่ในความเป็นจริงนั้นไม่สามารถออกแบบให้เป็นเช่นนั้นได้ ทางแก้ปัญหอันหนึ่งคือออกแบบให้ไอซีน้อยอยู่บนส่วนของวงจรมานอกที่มีกราวด์เพลนต่อไปถึงกราวด์ของระบบอนาลอกที่แหล่งจ่ายไฟของระบบ อีกวิธีหนึ่งคือ ยังคงแยก DC กราวด์เพลนของอนาลอกและดิจิตอลกราวด์เพลนไว้ แต่ต่อถึงกันทาง AC โดยใช้ตัวเก็บประจุแบบเซรามิกที่มีคุณภาพสูง (มีค่าประมาณ 0.01 ถึง 0.1 ไมโครฟารัด). การต่อขาแต่ละขาของไอซีลงสู่กราวด์เพลนควรเดินสายทองแดงสั้นที่สุด เพื่อลดค่าความเหนี่ยวนำแฝงให้น้อยที่สุด ถ้าเป็นไปได้ควรทำเป็นแบบเพลตทรูโฮลลงสู่กราวด์เพลนจะเป็นการดีที่สุด แต่ถ้าไม่สามารถทำได้ให้ลงกราวด์โดยเจาะตาไ้ลงบนแผ่นวงจรพิมพ์ กราวด์เพลนควรจะมีครอบคลุมพื้นที่ของแผ่นวงจรพิมพ์ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (โดยปกติควรจะมีมากกว่า 75%) ถ้าใช้แผ่นวงจรพิมพ์แบบสองหน้า ด้านที่วางอุปกรณ์ควรเป็นกราวด์เพลนทั้งหมด และอีกด้านหนึ่งจะเป็นลายวงจรที่ใช้เชื่อมต่ออุปกรณ์ กราวด์เพลนควรจะมีแผ่นเข้าไปใต้ตัวอุปกรณ์ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ถ้าหากวงจรมีอุปกรณ์หนาแน่นมาก ทำให้มีพื้นที่สำหรับกราวด์เพลนน้อยลง ดังนั้นจึงควรเลือกใช้แผ่นวงจรพิมพ์แบบหลายชั้น เพื่อที่จะสามารถเลือกใช้ชั้นใดชั้นหนึ่งเป็นกราวด์เพลนได้

การเดินลายวงจร สำหรับระบบความเร็วสูง การเหนี่ยวนำระหว่างลายวงจรทำให้เกิดสัญญาณรบกวนและปัญหาอื่นๆอีกมาก จึงจำเป็นที่จะต้องจัดวางอุปกรณ์บนแผ่นวงจรพิมพ์เพื่อให้ได้การเดินลายทองแดงสั้นที่สุดสำหรับวงจรถิจริตอล ทำให้ไม่สร้างสัญญาณรบกวนกับระบบอนาลอก และต้องระวังไม่ให้มีการข้ามกันระหว่างลายวงจรของส่วนดิจิตอลและส่วนอนาลอก อีกทั้งจะต้องเลือกใช้ชนิดของแผ่นวงจรพิมพ์ที่เหมาะสม เนื่องจากชนิดของชั้นสเตรทของแผ่นวงจรพิมพ์แต่ละชนิดมีคุณสมบัติแตกต่างกัน ซึ่งมีผลต่อระบบทั้งหมด

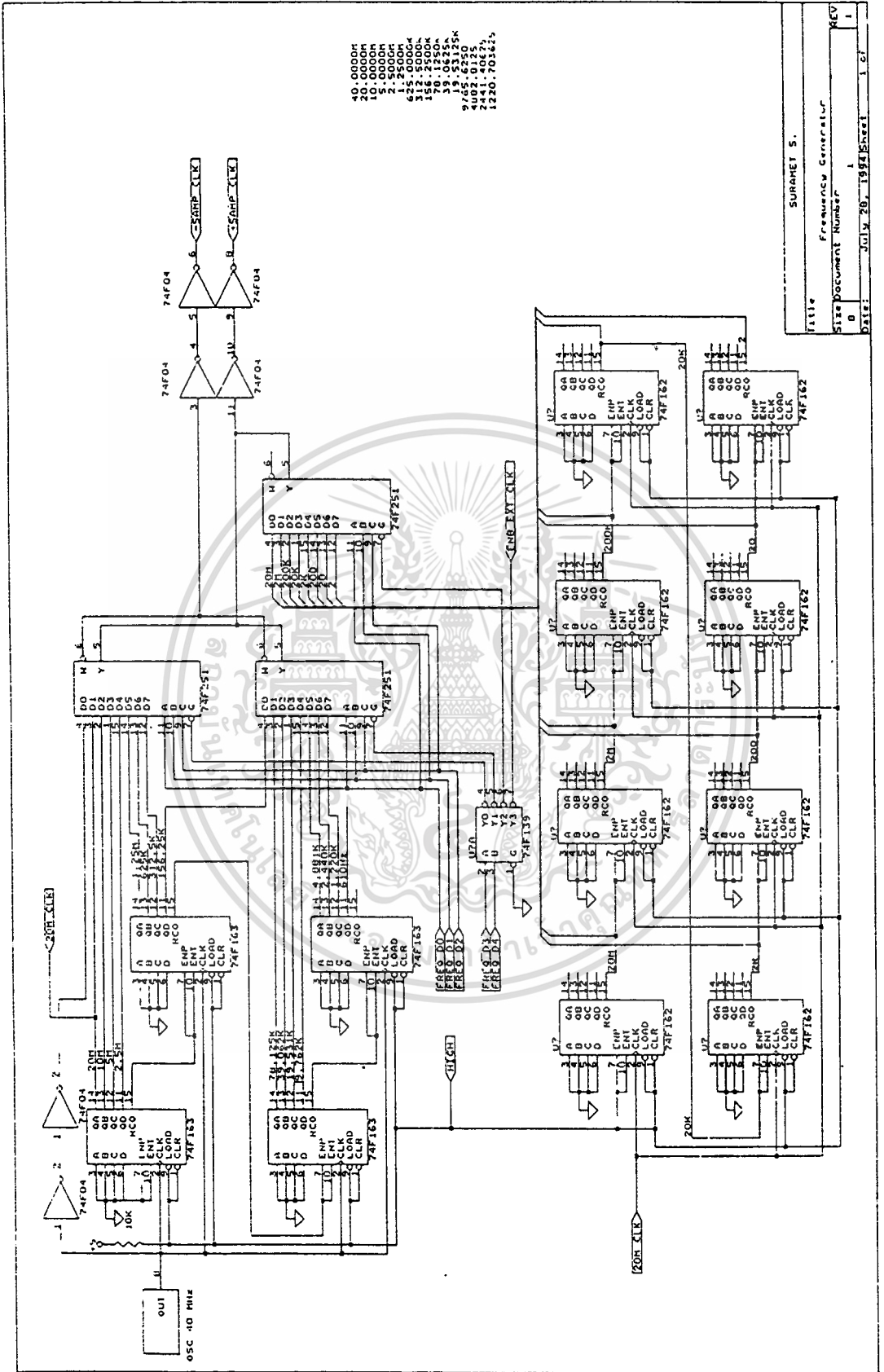
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการพัฒนาระบบเก็บข้อมูลนั้นควรปรับปรุงในส่วนอุปกรณ์ที่ใช้ให้มีการเดินสายวงจรน้อยลงเช่น เปลี่ยนจาก 74F374 เป็น 74F574 ซึ่งแยกกลุ่มของสัญญาณเข้าออกเป็นซ้ายขวา ทำให้การเดินสายวงจรทำได้ง่าย และลดความซับซ้อนลงเป็นต้น สำหรับในส่วนของซอฟต์แวร์เนื่องจากในวิทยานิพนธ์นี้ได้เน้นในทางการศึกษาและ ออกแบบสร้างหลักด้านฮาร์ดแวร์ จึงได้พัฒนาซอฟต์แวร์เน้นเฉพาะในส่วนที่เป็นส่วนเชื่อมต่อกับระบบฮาร์ดแวร์ แต่ได้ออกแบบซอฟต์แวร์ส่วนอื่นไว้เป็นเค้าโครงสำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนาต่อไป ดังนั้นในการพัฒนาควรเพิ่ม สำหรับโปรแกรมย่อยเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านต่างๆเช่น การประมวลสัญญาณเชิงเลข การคำนวณทางสถิติ การคำนวณทางคณิตศาสตร์ การแสดงภาพเป็นกราฟฟิคสามมิติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยในระบบเก็บข้อมูลทำงานได้ สมบูรณ์และตรงกับการใช้งานมากขึ้น สิ่งที่ควรปรับปรุงในระบบส่วนซอฟต์แวร์ คือการปรับปรุงการใช้หน่วยความ จำของระบบให้ดีขึ้น โดยการปรับวิธีการเรียกโปรแกรมสำหรับทำงานต่างๆ จากเดิมที่รวมไว้ในตัวโปรแกรมหลัก เพียงโปรแกรมเดียว เป็นการแยกไว้เป็นโมดูลย่อยไว้ในหน่วยความจำสำรอง เช่น ฮาร์ดดิสก์ เมื่อต้องการใช้ โปรแกรมส่วนนั้นๆ ก็ทำการอ่านเข้าสู่หน่วยความจำเพื่อให้งาน แล้วยกเลิกส่วนที่อยู่ในหน่วยความจำทิ้งไป เพื่อให้โปรแกรมวิเคราะห์อื่นๆเข้ามาต่อไป ซึ่งวิธีการแบบนี้บนระบบปฏิบัติการ DOS เรียกว่าการใช้ Overlay ในขณะที่ บนระบบปฏิบัติการไมโครซอฟท์วินโดวส์จะเรียกว่า DLL (Dynamic Link Library) ซึ่งช่วยในการจัดการหน่วย ความจำระบบซอฟต์แวร์ที่ออกแบบขึ้นทำได้สะดวกและโอกาสผิดพลาดลดลงไป

ถึงแม้ว่าวิทยานิพนธ์นี้จะมีข้อบกพร่องอยู่หลายจุด แต่ก็สามารถเป็นต้นแบบและแนวทางสำหรับการ สร้างระบบเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลที่มีความเร็วสูงต่อไปในอนาคต

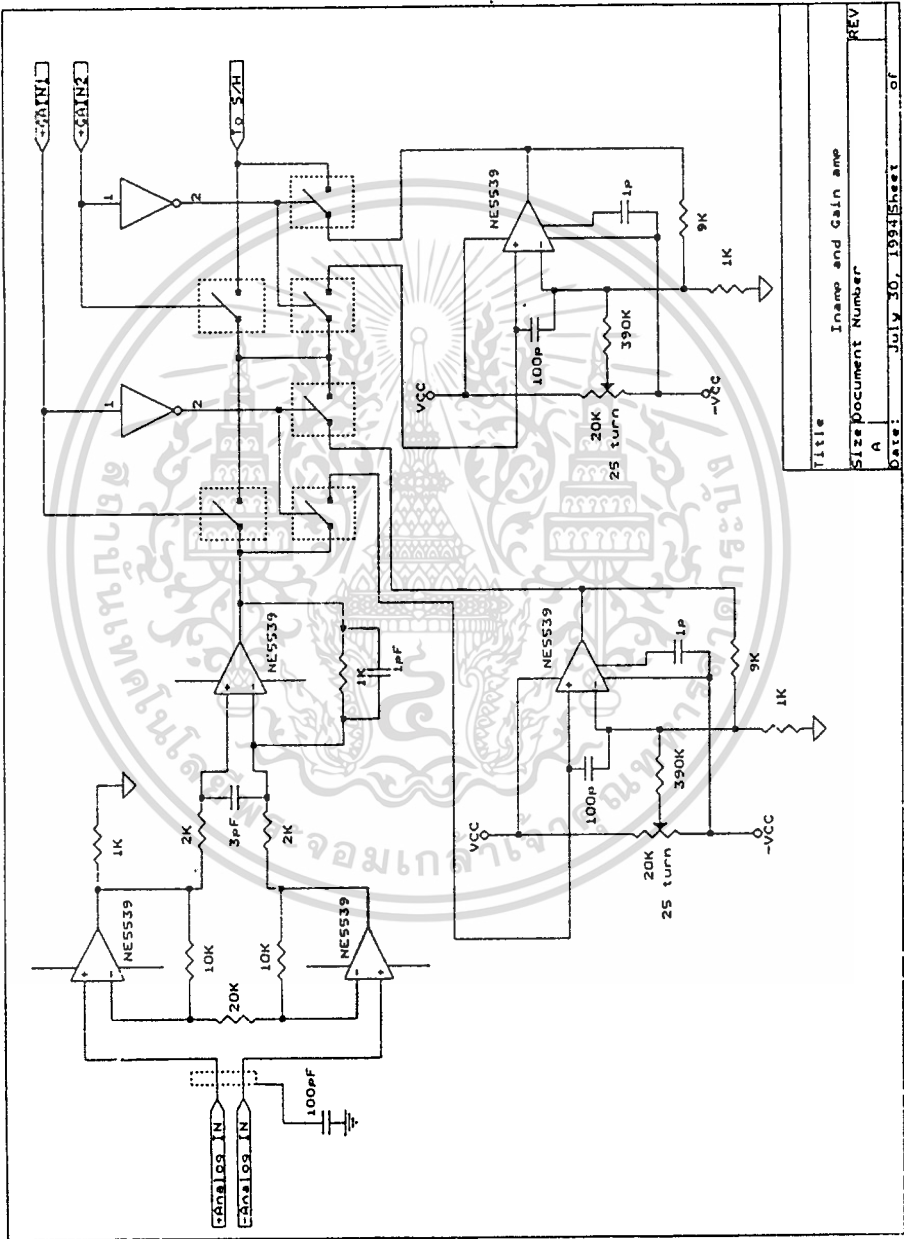

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

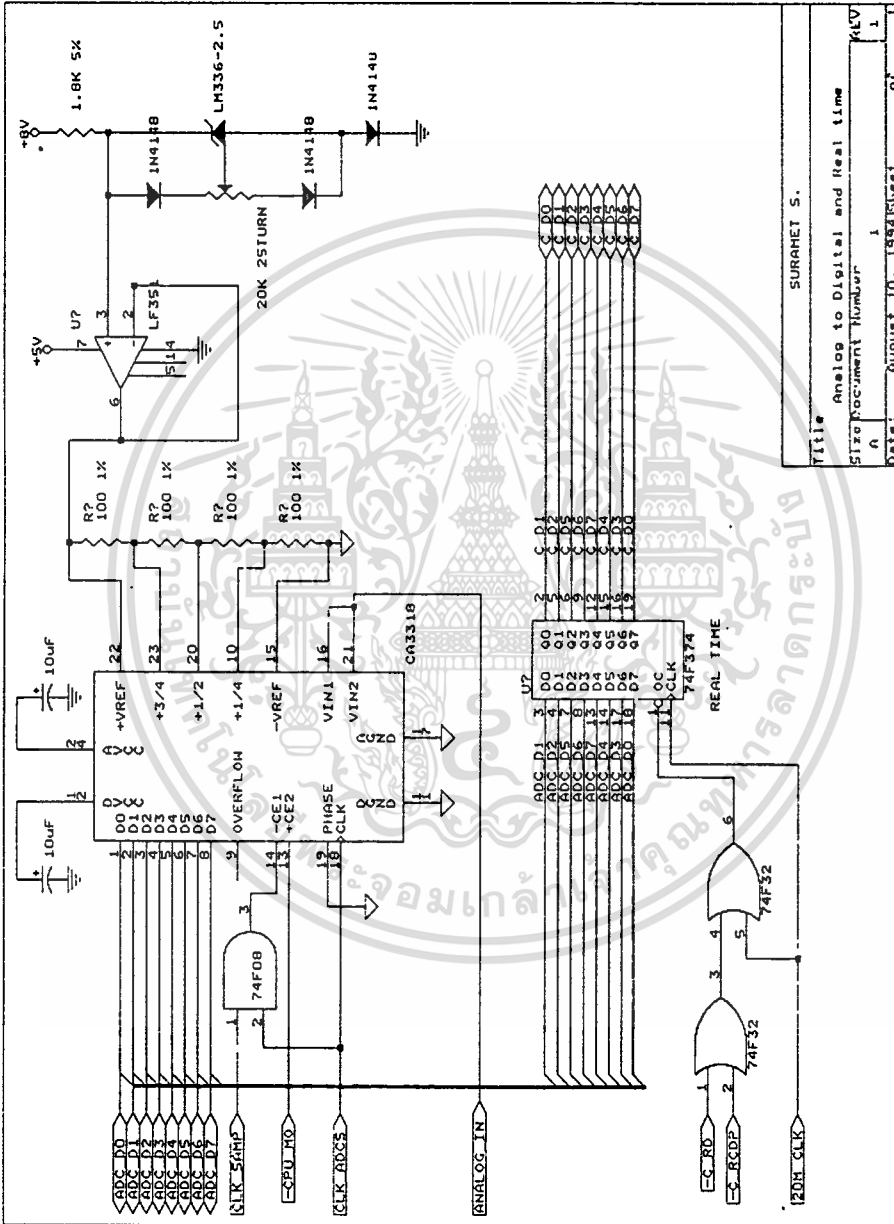
รูป ก.1 วงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title	Iname and Gain ame
Size	Document Number
A	REV
Date: July 30, 1994	Sheet of

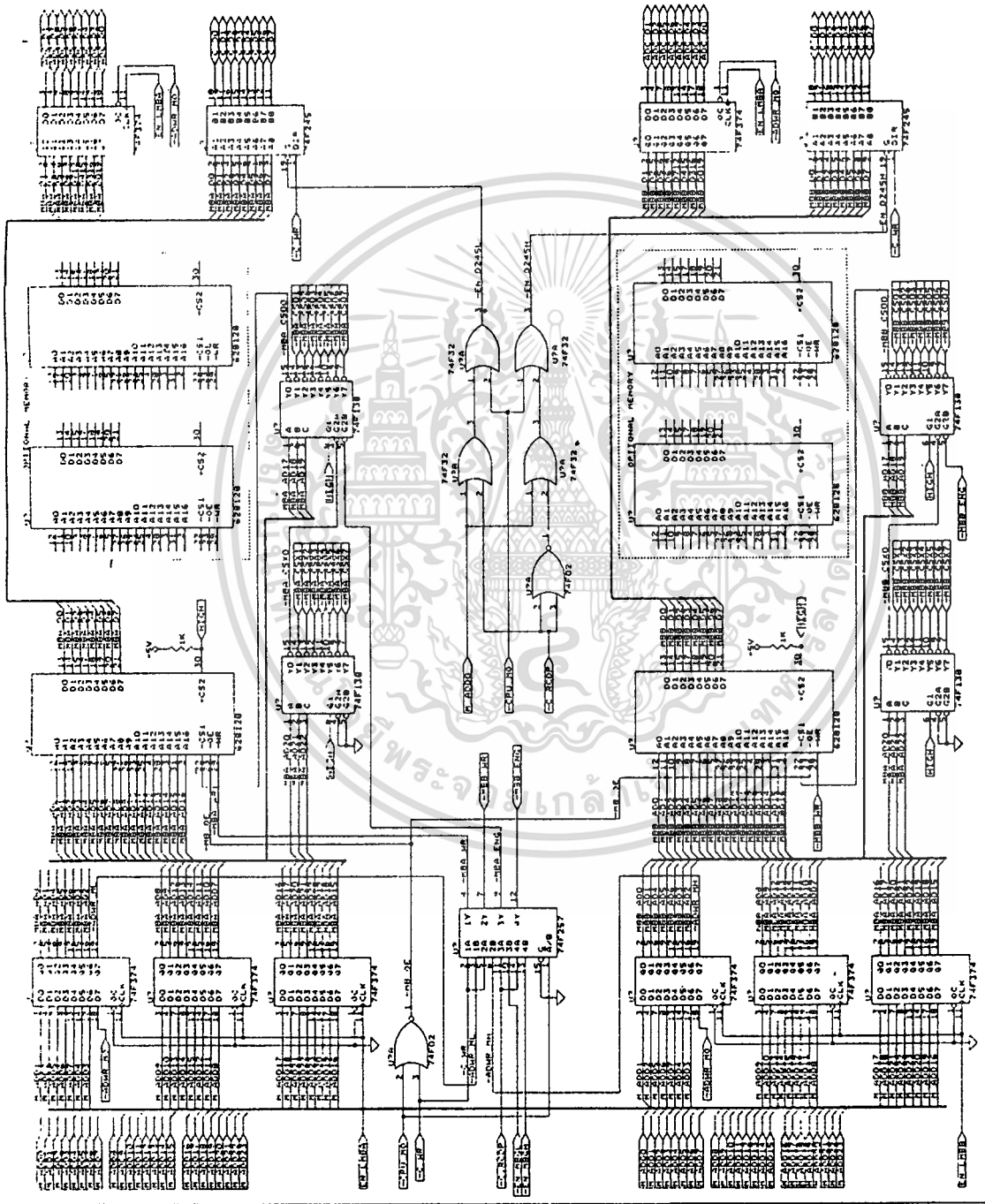
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่รูป ก.3 ว่างจรรยาบรรณอินสทรูเมนต์และวงจรรายกำหนดการขยายได้ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title	SURAMET S.
Size	Analog to Digital and Real time
Document Number	1
MLV	1
Date	August 10, 1994
Sheet	of 1

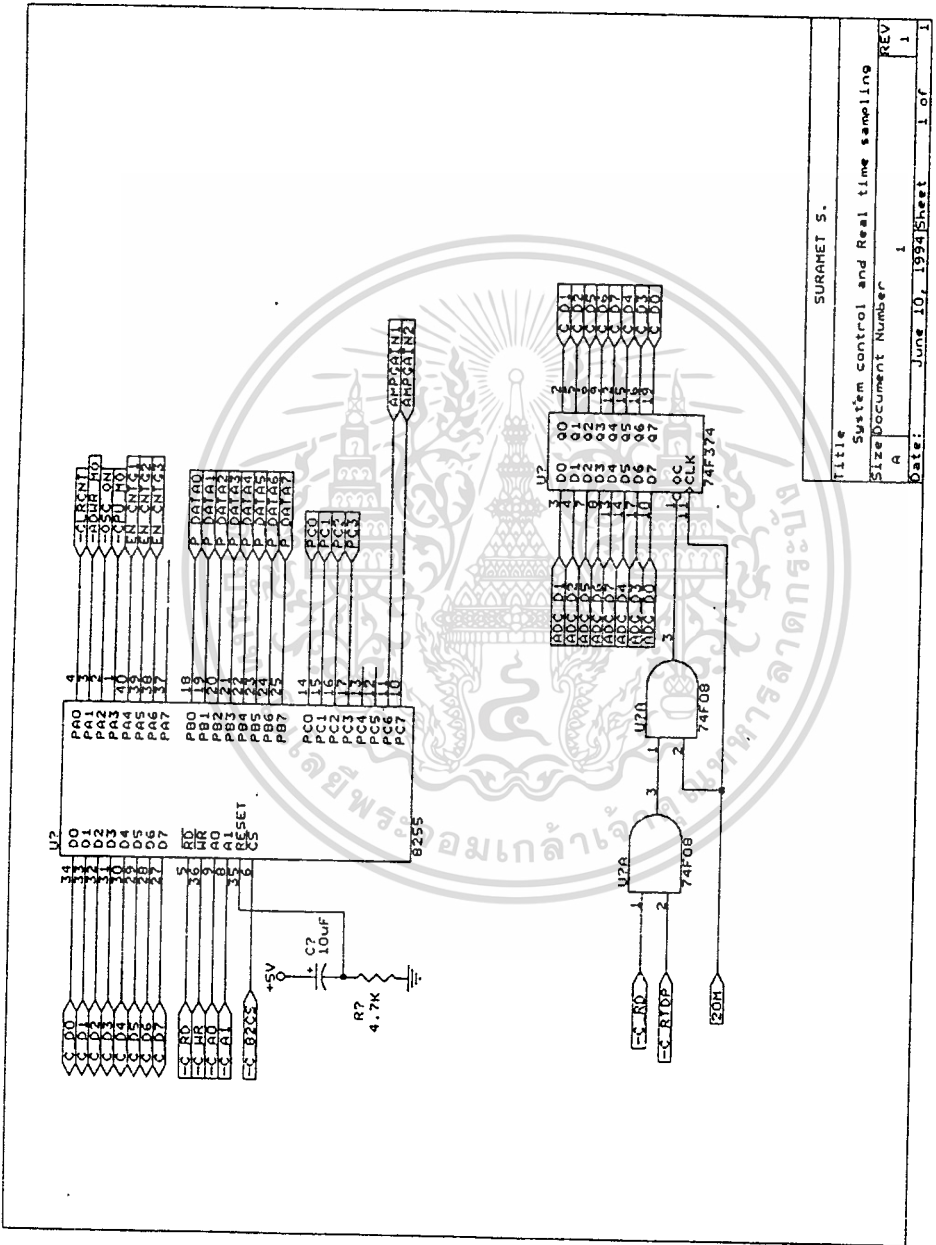
รูป ก.4 วงจรแปลงข้อมูลอนาลอกเป็นดิจิทัล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป ก.7 วงจรหน่วยความจำพร้อมส่วนมัลติเพล็กซ์และส่วน decode

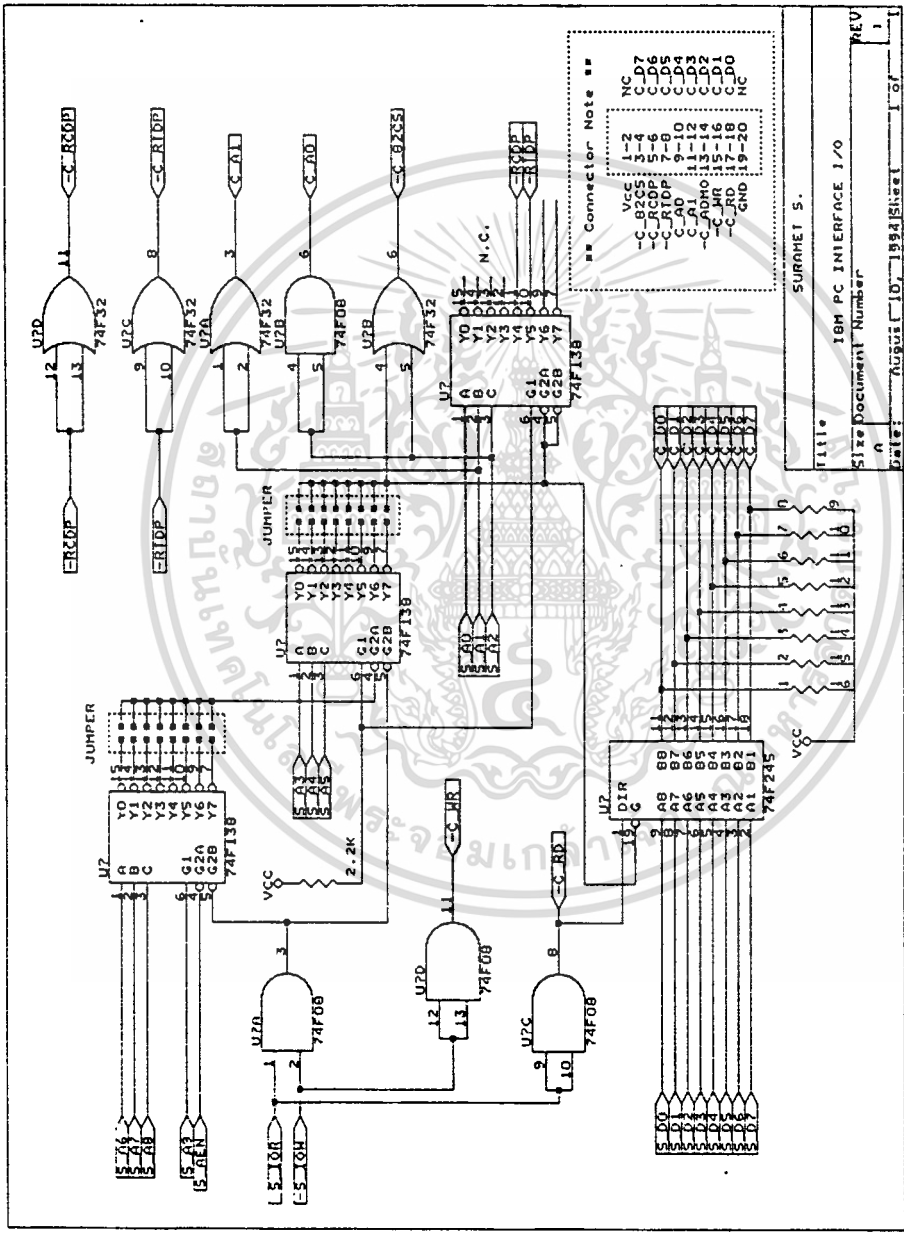
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SURAHET 5.	
Title	System control and Real time sampling
Size Document Number	REV
A	1
Date:	June 10, 1994 Sheet 1 of 1

รูป ก.8 วงจรควบคุมการสังเการะบบ

สารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาได้ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title: SURAMEI 5.
 IBM PC INTERFACE I/O
 Size Document Number: _____
 Date: August 10, 1984 Sheet 1 of 1

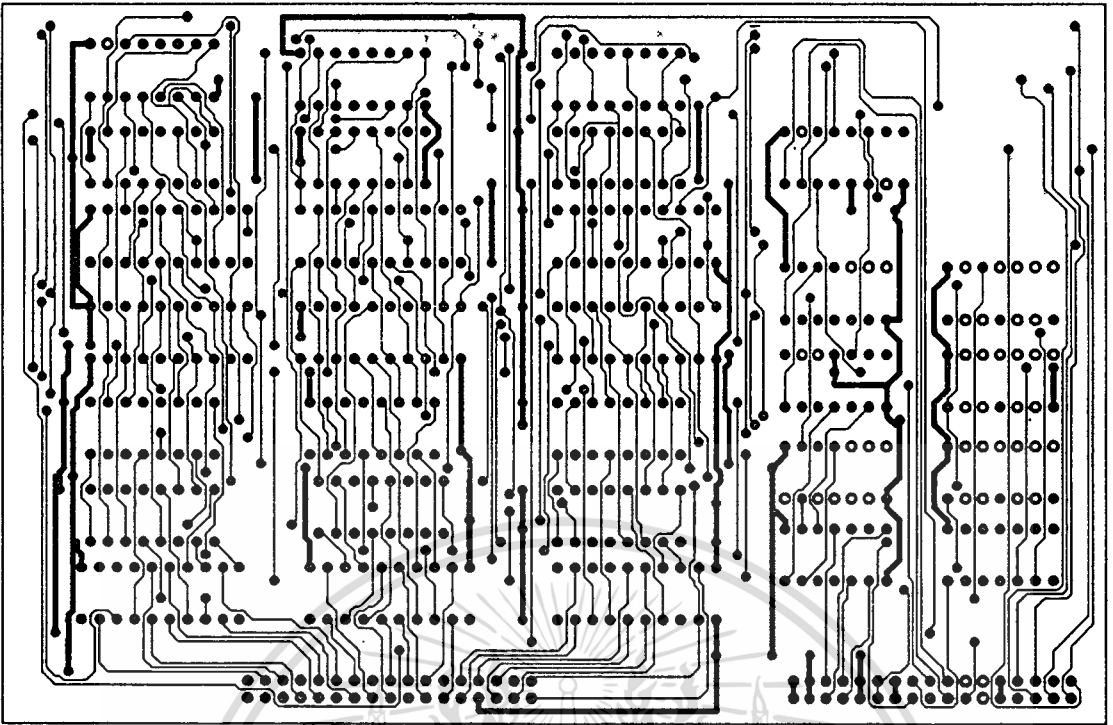
รูป ก.9 วงจรเชื่อมต่อกับระบบคอมพิวเตอร์

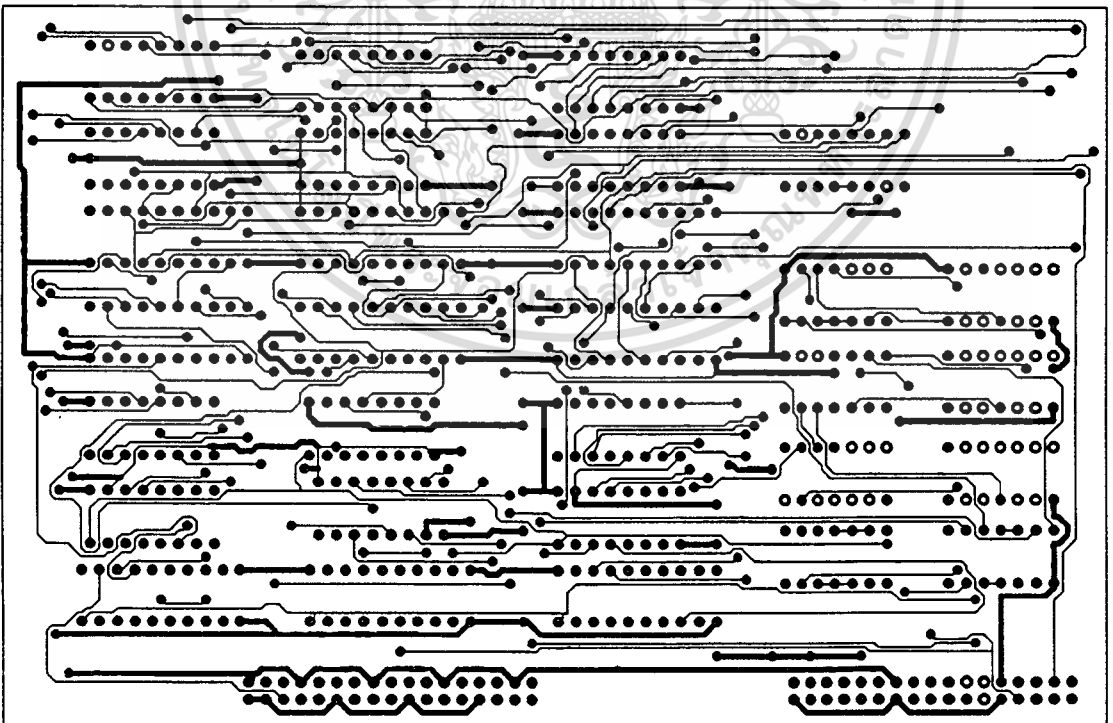
ภาคผนวก ข

ลายวงจรมพิมพ์ที่ใช้ในระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

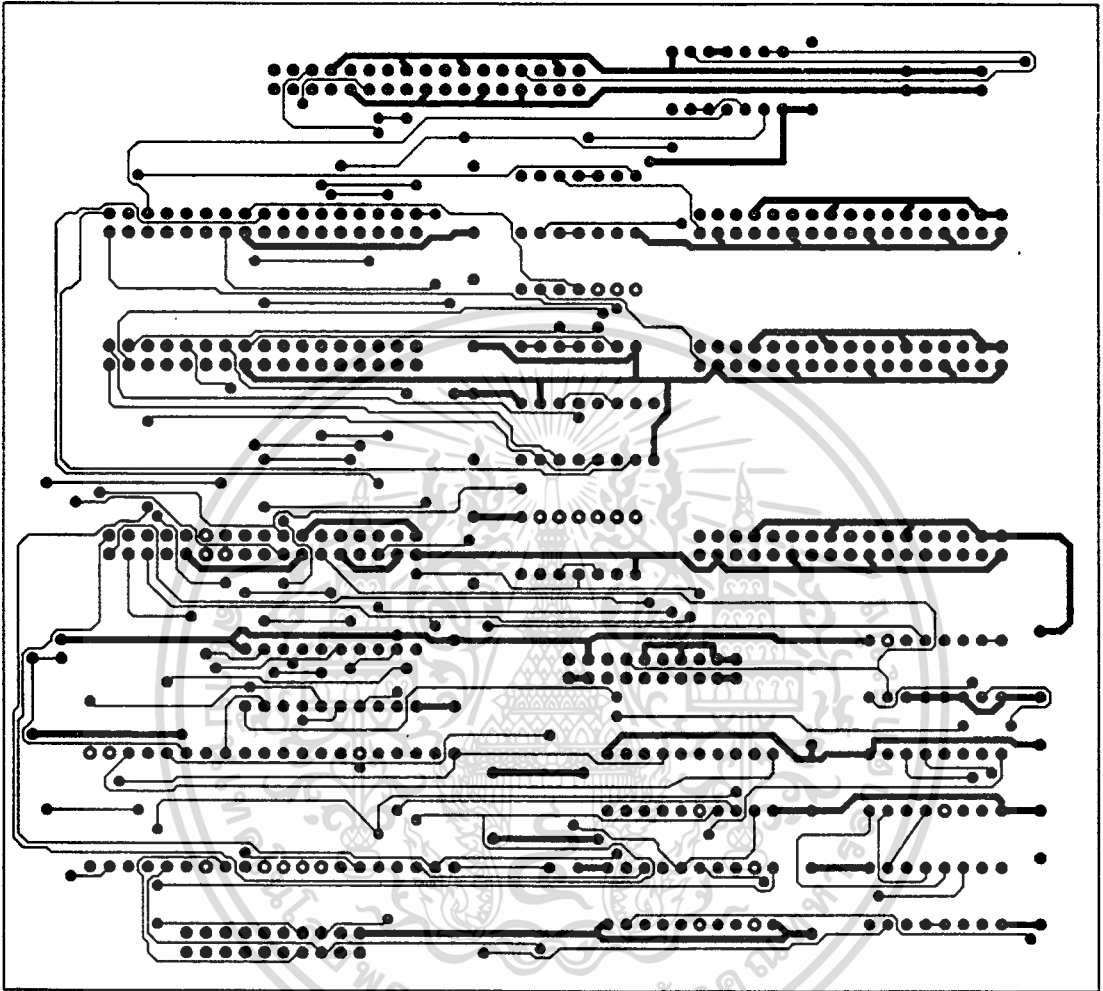

รูป ข.1 ลายวงจรพิมพ์ส่วนกำเนิดสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำและวงจรควบคุม ด้านอุปกรณ์
(เท่าของจริง)

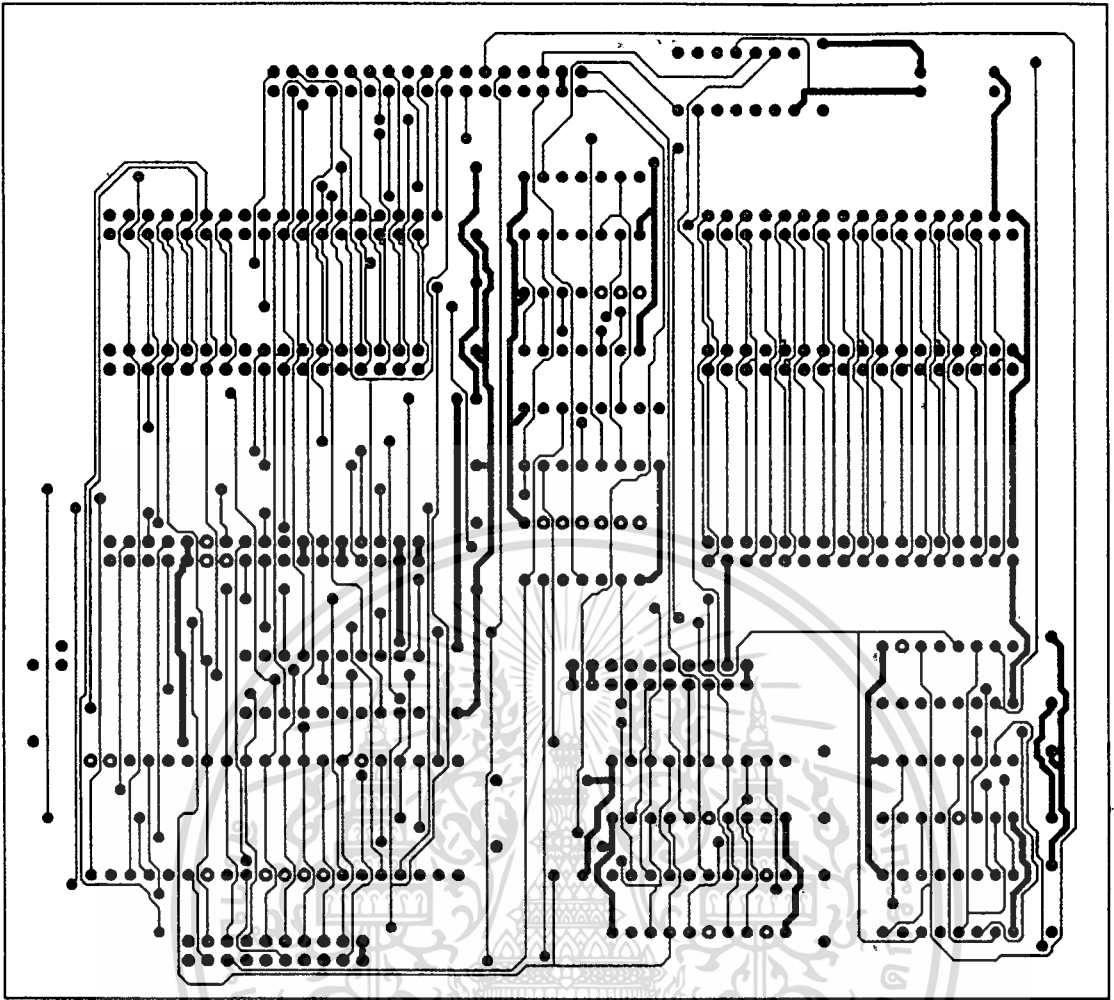

รูป ข.2 ลายวงจรพิมพ์ส่วนกำเนิดสัญญาณตำแหน่งหน่วยความจำและวงจรควบคุม ด้านมดกรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในวิทยาเขตเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

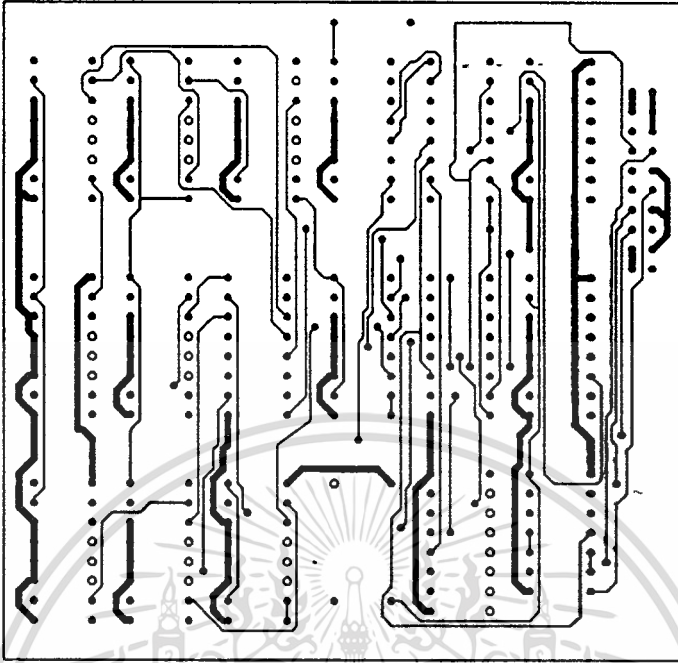

รูป ข.3 ลายวงจรพิมพ์ส่วนแผ่นวงจรหลัก ด้านอุปกรณ์ (เท่าของจริง)

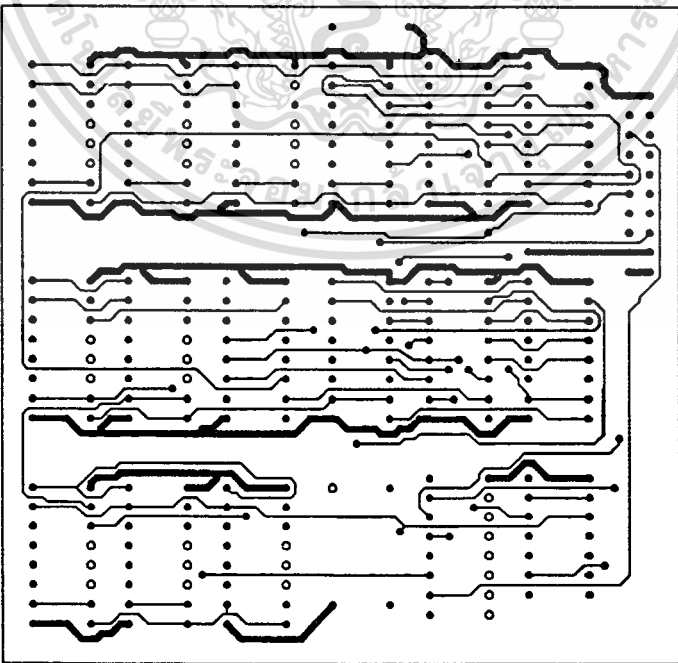

รูป ข.4 ลายวงจรพิมพ์ส่วนแผ่นวงจรหลัก ด้านมัดกรี (เท่าของจริง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

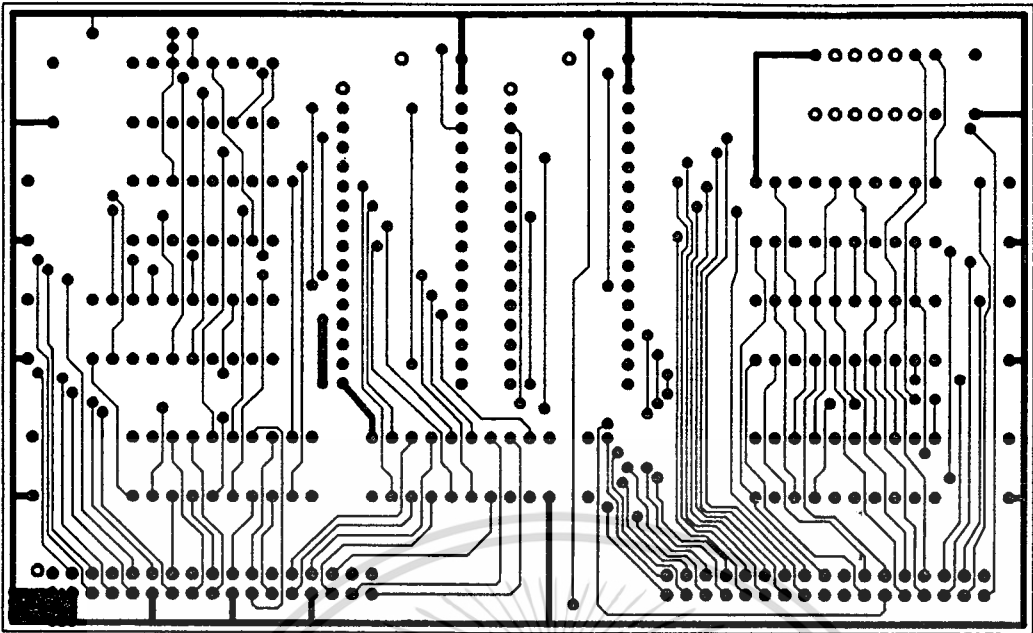

รูป ข.5 ลายวงจรพิมพ์ส่วนกำเนิดความถี่ ด้านอุปกรณ์ (เท่าของจริง)

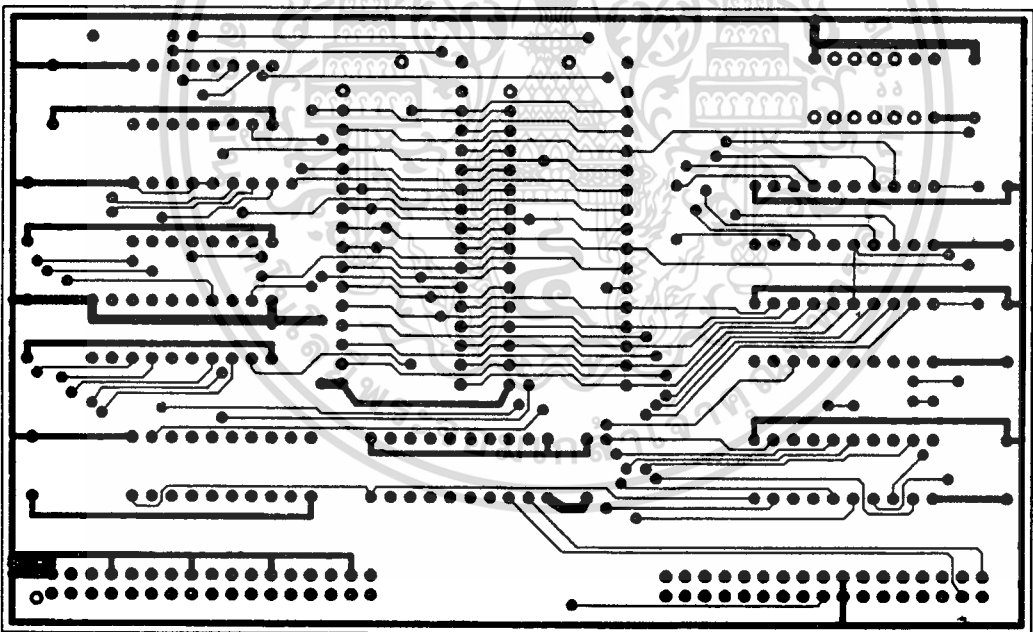

รูป ข.6 ลายวงจรพิมพ์ส่วนกำเนิดความถี่ ด้านบัดกรี (เท่าของจริง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

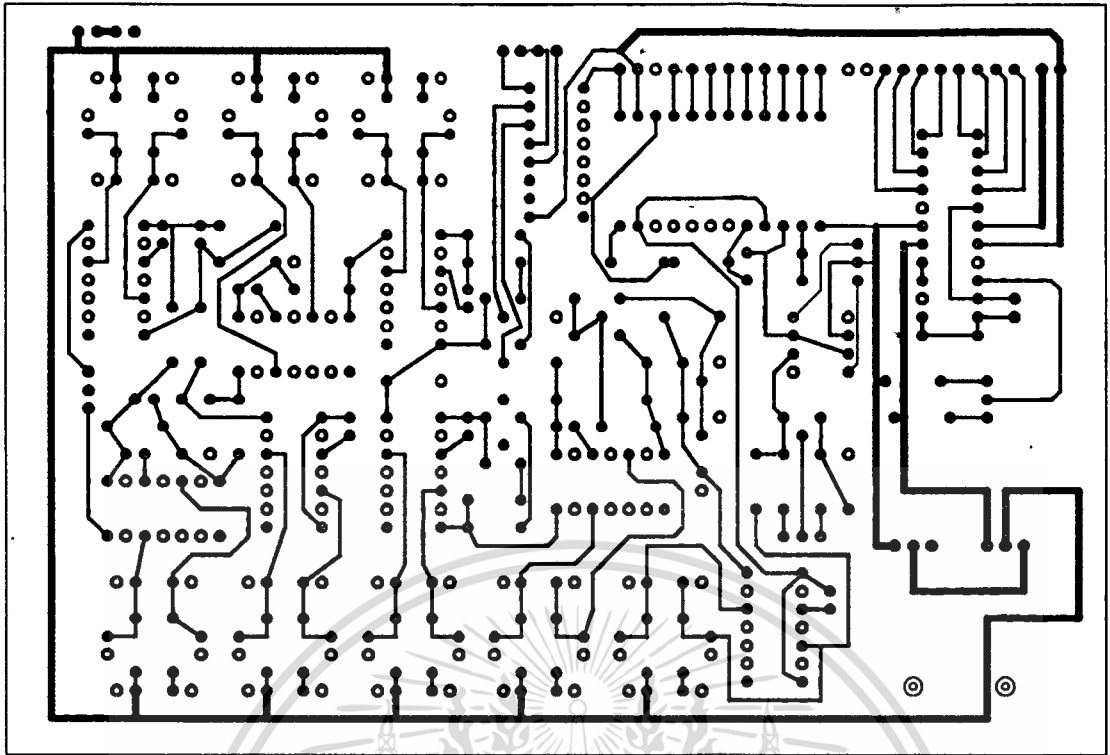

รูป ข.7 ลายวงจรพิมพ์ส่วนหน่วยความจำ ด้านอุปกรณ์ (เท่าของจริง)

รูป ข.8 ลายวงจรพิมพ์ส่วนกำเนิดความถี่ ด้านบัดกรี (เท่าของจริง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป ข.9 ลายวงจรพิมพ์ส่วนนอก ด้านมัทกรี (เท่าของจริง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

#include <windows.h>
#include "hardware.h"
#include <bwcc.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
#include <math.h>
#include <drivinit.h>
#include <print.h>

#include "chromicw.h"
#include "c_defvar.h"

/*-----PROTOTYPE DEFINE-----*/
extern BOOL FAR PASCAL DigProc_help_about (HWND,WORD,WORD,WORD,WORD);
extern BOOL FAR PASCAL DigProc_file_open (HWND,WORD,WORD,WORD,WORD);
extern BOOL FAR PASCAL DigProc_name_new (HWND,WORD,WORD,WORD,WORD);
extern BOOL FAR PASCAL DigProc_name_edit (HWND,WORD,WORD,WORD,WORD);
extern BOOL FAR PASCAL DigProc_name_real (HWND,WORD,WORD,WORD,WORD);
extern BOOL FAR PASCAL DigProc_name_select(HWND,WORD,WORD,WORD,WORD);
extern BOOL FAR PASCAL CloseEnumProc (HWND,WORD);
BYTE ReadIO(LONG Address);
void ClearCounter(void);
void SetCounter(LONG Address);
void StopCounter(LONG Address);
void StartSampling(void);
void EndSampling(void);
void SetFreq(int freq);
void ResetCard(void);
void StartPlayback(void);
void StopPlayback(void);
BYTE ReadRealtime(void);
void SetChannel(int num);

long GraphRefresh(HWND,WORD,WORD);
long DisplayGraph(GRAPHSTR);

/* COMPLEX STRUCTURE*/
typedef struct {
    float real, imag;
} COMPLEX;

/* function prototypes for dft and inverse dft functions */
extern void fft(COMPLEX far *,int);
extern void ifft(COMPLEX far *,int);

/*-----WINDOWS STATIC DATA-----*/
HANDLE hInst;
HWND hD_real_set,hD_help_about;
HMENU hMenuMainWin, hMenuGraphWin, hMenuMain, hMenuGraph;
int State,nTimer,num;
HWND hWndGraph;
HWND hWndClient;
MDICREATESTRUCT MDIStructVar;

/*----- CHROMICS GLOBAL VARIABLE-----*/
extern long RtMemStart=0,RtMemEnd=0;
extern char RtChannel=1;

/*----- Temporary Variable for Test-----*/
extern char *Name[10]={ "Name-0","Name-1","Name-2","Name-3","Name-4",
    "Name-5","Name-6","Name-7","Name-8","Name-9"};
NAMESTRUCT MainVar[255];
GRAPHSTRUCT Mg[255];
//HANDLE Data[255];
unsigned int far *pData,*pData2;
COMPLEX far *fData;

/*----- Dialog Procedure include -- .CDP = C of DigProc -----*/
#include "c_name_n.cdp"
#include "c_name_e.cdp"
#include "c_name_s.cdp"
#include "c_real_s.cdp"
#include "c_file_o.cdp"

```



```

hWndClient = GetWindow (hwnd,GW_CHILD);
ShowWindow (hwnd, cmdShow);
UpdateWindow(hwnd);

```

```

/* hMainAcc = LoadAccelerators (hInstance, "KeyTable"); */

```

```

while (GetMessage(&msg,NULL,0,0))
{ if (!TranslateMDISysAccel (hWndClient,&msg))
  { TranslateMessage(&msg);
    DispatchMessage (&msg);
  }
}
return msg.wParam;
}

```

```

long FAR PASCAL ChromicWndProc ( HWND hWnd, WORD msg, WORD wParam, LONG lParam)
{
FARPROC lpPD_inst_tmp, lpfnEnum;
static HANDLE hBwccLib;
COMPLEX far *pTemp;
static HWND hWndTemp;
int i,a,j,k;
static int offset;
RECT rect;
char cBuf[128],Title[128];
BYTE Value;
LONG num1;
float sd;

CLIENTCREATESTRUCT ClientStructVar;

switch (msg)
{
case WM_CREATE:
  if( (hBwccLib = LoadLibrary("BWCC.LIB")) < 32 )
  {
  MessageBox(hWnd,"Can't Open BWCC.DLL"," ERROR",MB_ICONHAND);
  DestroyWindow(hWnd);
  }
  ClientStructVar.hWindowMenu = hMenuMainWin;
  ClientStructVar.idFirstChild = M_child_first;

  hWndClient = CreateWindow("MDICLIENT",NULL,WS_CHILD|WS_CLIPCHILDREN|WS_VISIBLE,
  0,0,0,0, hWnd, 1,hInst, (LPSTR)&ClientStructVar);

  offset = 0;
  return 0;

case WM_DESTROY:
  FreeLibrary(hBwccLib);
  PostQuitMessage(0);
  return 0;

case WM_TIMER:
  switch(State)
  {
  case 3:
    KillTimer(hWnd,nTimer);
    if(Mg[num].Mem = GlobalAlloc(GMEM_FIXED,1024*sizeof(*pData)))
    {
      if(pData = GlobalLock(Mg[num].Mem))
      {
/*          outportb(0x301,1);
          outportb(0x300,0x4f);
          outportb(0x300,0x0f);
          outportb(0x300,0x0a);
*/          outportb(0x300,3);
          for(i=0;i<1024;i++)
          {
              *pData = (UINT)(ReadIO((LONG)(MainVar[num].Start+i)));
              pData++;
          }
          outportb(0x300,0x0f);
          GlobalUnlock(Mg[num].Mem);
      }
    }
  }
}
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

else
    MessageBox(hWnd,"Cannot Lock Memory !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
}
else
    MessageBox(hWnd,"Cannot Allocates Memory !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
    MessageBox(hWnd,"Sampling Complete !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
    State = 0;
    break;
case 5:
    if(pData = GlobalLock(Mg[num].Mem))
    {
        if(offset >= 1024)
        {
            KillTimer(hWnd,nTimer);
            InvalidateRect(hWndGraph,NULL,TRUE);
            MessageBox(hWnd,"Realtime Complete !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
            State = 0;
            offset = 0;
        }
        else
        {
            for(i=0;i<offset;i++)
                pData++;
            *pData = (UINT)(ReadRealtime());
            offset++;
        }
        GlobalUnlock(Mg[num].Mem);
        GetClientRect(hWndGraph,&rect);
        rect.left = rect.left+(offset*0.95);
        rect.right = rect.left + 10;
        if(offset%10 == 0)
            InvalidateRect(hWndGraph,&rect,TRUE);
    }
    else
        MessageBox(hWnd,"Cannot Lock Memory !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
    break;
}
return 0;

case WM_COMMAND:
    switch(wParam)
    {
        /*----- Service File Menu -----*/
        /* case M_file_new:
            hWndTemp = LOWORD(SendMessage(hWndClient,WM_MDIGETACTIVE,0,0L));
            sDrawOneGraph(hWndTemp);
            return 0;
        case M_file_open:
            lpPD_inst_tmp= MakeProcInstance(DlgProc_file_open,hInst);
            DialogBox (hInst,MAKEINTRESOURCE(D_file),hWnd,lpPD_inst_tmp);
            FreeProcInstance(lpPD_inst_tmp);
            return 0;
        case M_file_save:
            return 0;
        case M_file_save_as:
            return 0;
        case M_file_prn:
            return 0;
        case M_file_prn_setup:
            sPrinterSetupProc( hWnd, msg, wParam, lParam);
            return 0;*/
        case M_file_exit:
            SendMessage(hWnd,WM_CLOSE,0,0L);
            return 0;

        /*
        case M_name_disp:
            //Call DialogBox to get name to display. return value=name handle
            // Keep handle
            MDIStructVar.szClass = "ChromicGraph";
            MDIStructVar.szTitle = "Graph of Data";
            MDIStructVar.hOwner = hInst;
            MDIStructVar.x = CW_USEDEFAULT;
            MDIStructVar.y = CW_USEDEFAULT;
            MDIStructVar.cx = CW_USEDEFAULT;

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

MDIStructVar.cy = CW_USEDEFAULT;
MDIStructVar.style = 0;
MDIStructVar.lParam = NULL;
hWndGraph = SendMessage(hWndClient, WM_MDICREATE, 0,
                        (LONG)(LPMDICREATESTRUCT)&MDIStructVar);
//Set name handle to WindowWord para for ref. to data
SetWindowWord(hWndGraph,0,1);
return 0;
*/

case M_name_new:
lpPD_inst_tmp= MakeProcInstance(DlgProc_name_new,hInst);
DialogBox (hInst,MAKEINTRESOURCE(D_name_new),hWnd,lpPD_inst_tmp);
FreeProcInstance(lpPD_inst_tmp);
return 0;

case M_name_edit:
lpPD_inst_tmp= MakeProcInstance(DlgProc_name_edit,hInst);
DialogBox (hInst,"D_name_edit",hWnd,lpPD_inst_tmp);
FreeProcInstance(lpPD_inst_tmp);
return 0;

case M_name_release:
State = 1;
lpPD_inst_tmp= MakeProcInstance(DlgProc_name_select,hInst);
DialogBox (hInst,"D_name_select",hWnd,lpPD_inst_tmp);
FreeProcInstance(lpPD_inst_tmp);
return 0;

case M_name_display:
State = 2;
lpPD_inst_tmp= MakeProcInstance(DlgProc_name_select,hInst);
DialogBox (hInst,"D_name_select",hWnd,lpPD_inst_tmp);
FreeProcInstance(lpPD_inst_tmp);
return 0;

case M_adc_sampling:
State = 3;
lpPD_inst_tmp= MakeProcInstance(DlgProc_name_select,hInst);
DialogBox (hInst,"D_name_select",hWnd,lpPD_inst_tmp);
FreeProcInstance(lpPD_inst_tmp);
return 0;

case M_dac_playback:
State = 4;
lpPD_inst_tmp= MakeProcInstance(DlgProc_name_select,hInst);
DialogBox (hInst,"D_name_select",hWnd,lpPD_inst_tmp);
FreeProcInstance(lpPD_inst_tmp);
return 0;

/*----- Service Real time Menu-----*/
case M_realtime:
State = 5;
lpPD_inst_tmp= MakeProcInstance(DlgProc_name_real,hInst);
DialogBox (hInst,"D_realtime",hWnd,lpPD_inst_tmp);
FreeProcInstance(lpPD_inst_tmp);
return 0;

case M_max:
hWndGraph = LOWORD(SendMessage(hWndClient,WM_MDIGETACTIVE,0,0L));
GetWindowText(hWndGraph,cBuf,7);
for(a=0;a<255;a++)
{
    if(strcmp(MainVar[a].Name,cBuf) == 0)
    {
        j= a;
        a = 260;
    }
}
Value = 0;
if(pData = GlobalLock(Mg[j].Mem))
{
    for(a=0;a<1024;a++)
    {
        if(*pData > Value)
            Value = *pData;
    }
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        pData++;
    }
    GlobalUnlock(Mg[j].Mem);
}
wsprintf(cBuf,"Maximum Value = %d",Value);
MessageBox(hWnd,cBuf,"Statistic",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
return 0;

case M_min:
    hWndGraph = LOWORD(SendMessage(hWndClient,WM_MDIGETACTIVE,0,0L));
    GetWindowText(hWndGraph,cBuf,7);
    for(a=0;a<255;a++)
    {
        if(strcmp(MainVar[a].Name,cBuf) == 0)
        {
            j= a;
            a = 260;
        }
    }
    Value = 255;
    if(pData = GlobalLock(Mg[j].Mem))
    {
        for(a=0;a<1024;a++)
        {
            if(*pData < Value)
                Value = *pData;
            pData++;
        }
        GlobalUnlock(Mg[j].Mem);
    }
    wsprintf(cBuf,"Minimum Value = %d",Value);
    MessageBox(hWnd,cBuf,"Statistic",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
    return 0;

case M_mean:
    hWndGraph = LOWORD(SendMessage(hWndClient,WM_MDIGETACTIVE,0,0L));
    GetWindowText(hWndGraph,cBuf,7);
    for(a=0;a<255;a++)
    {
        if(strcmp(MainVar[a].Name,cBuf) == 0)
        {
            j= a;
            a = 260;
        }
    }
    num1 = 0;
    if(pData = GlobalLock(Mg[j].Mem))
    {
        for(a=0;a<1024;a++)
        {
            num1 = *pData + num1;
            pData++;
        }
        Value = num1/1024;
        GlobalUnlock(Mg[j].Mem);
    }
    wsprintf(cBuf,"Mean Value = %d",Value);
    MessageBox(hWnd,cBuf,"Statistic",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
    return 0;

case M_sd:
    hWndGraph = LOWORD(SendMessage(hWndClient,WM_MDIGETACTIVE,0,0L));
    GetWindowText(hWndGraph,cBuf,7);
    for(a=0;a<255;a++)
    {
        if(strcmp(MainVar[a].Name,cBuf) == 0)
        {
            j= a;
            a = 260;
        }
    }
    num = 0;
    if(pData = GlobalLock(Mg[j].Mem))
    {
        for(a=0;a<1024;a++)

```

```

{
    num = *(pData+a) + num;
}
Value = num/1024;
sd = 0.0;
for(a=0;a<1024;a++)
{
    sd = sd + (*(pData+a)-Value) * (*(pData+a)-Value);
}
sd = sqrt(sd);
GlobalUnlock(Mg[j].Mem);
}
sprintf(cBuf,"S.D. Value = %f",sd);
MessageBox(hWnd,cBuf,"Statistic",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
return 0;

case 101:
for (a=0;a<=255;a++)
{
    if (MainVar[a].Use == 0)
    {
        i = a;
        a = 260;
    }
}
MainVar[i].Use = 1;
hWndGraph = LOWORD(SendMessage(hWndClient,WM_MDIGETACTIVE,0,0L));
GetWindowText(hWndGraph,cBuf,7);
for(a=0;a<255;a++)
{
    if(strcmp(MainVar[a].Name,cBuf) == 0)
    {
        j = a;
        a = 260;
    }
}
if(Mg[i].Mem = GlobalAlloc(GMEM_FIXED,1024*sizeof(*fData)))
{
    if((pData = GlobalLock(Mg[j].Mem)) && (fData = GlobalLock(Mg[i].Mem)))
    {
        pTemp = fData;
        for(a=0;a<1024;a++)
        {
            fData->real = *pData;
            fData->imag = 0.0;
            fData++;
            pData++;
        }
        GlobalUnlock(Mg[j].Mem);
        fft(pTemp,10); //-----FFT-----
        GlobalUnlock(Mg[i].Mem);
    }
    else
        MessageBox(hWnd,"Cannot Lock Memory !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
for (a=0;a<=255;a++)
{
    if (MainVar[a].Use == 0)
    { k = a; a = 260; }
}

    MainVar[k].Use = 1;
    if(Mg[k].Mem = GlobalAlloc(GMEM_FIXED,1024*sizeof(*pData)))
    {
        if((pData = GlobalLock(Mg[k].Mem)) && (fData = GlobalLock(Mg[i].Mem)))
        {
            for(a=0;a<1024;a++)
            {
                if(pTemp->real > 127.0)
                    *pData = 255;
                else if(pTemp->real < 0)
                    *pData = 0;
                else
                    *pData = (UINT)(pTemp->real);
                pData++;
            }
        }
    }
}
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        pTemp++;
    }
    GlobalUnlock(Mg[k].Mem);
    GlobalUnlock(Mg[i].Mem);
    GlobalFree(Mg[i].Mem);
    if(Mg[i].Mem = GlobalAlloc(GMEM_FIXED, 1024*sizeof(*pData)))
    {
        if((pData = GlobalLock(Mg[k].Mem)) && (pData2 = GlobalLock(Mg[i].Mem)))
        {
            for(a=0;a<1024;a++)
            {
                *pData2 = *pData;
                pData2++;
            }
            pData++;
        }
        GlobalUnlock(Mg[i].Mem);
        GlobalUnlock(Mg[k].Mem);
    }
}
}
}
else
    MessageBox(hWnd,"Cannot Allocates Memory !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
// display
    MainVar[k].Use = 1;
    strcpy(MainVar[k].Name,"FFT ");

    strcpy(Title,MainVar[k].Name);
    sprintf(cBuf," form Graph ");
    strcat(Title,cBuf);
strcat(Title,MainVar[j].Name);
    MDIStructVar.szClass = "ChromicGraph";
    MDIStructVar.szTitle = Title;
    MDIStructVar.hOwner = hInst;
    MDIStructVar.x = CW_USEDEFAULT;
    MDIStructVar.y = CW_USEDEFAULT;
    MDIStructVar.cx = CW_USEDEFAULT;
    MDIStructVar.cy = CW_USEDEFAULT;
    MDIStructVar.style = 0;
    MDIStructVar.lParam = NULL;
    hWndGraph = SendMessage(hWndClient, WM_MDICREATE, 0,
        (LONG)(LPMDICREATESTRUCT)&MDIStructVar);
//Set name handle to WindowVWord para for ref. to data
    SetWindowWord(hWndGraph,0,1);

    MessageBox(hWnd,"fft Complete !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
    return 0;

case 105:
    for (a=0;a<=255;a++)
    {
        if (MainVar[a].Use == 0)
        {
            i = a;
            a = 260;
        }
    }
    MainVar[j].Use = 1;
    hWndGraph = LOWORD(SendMessage(hWndClient,WM_MDIGETACTIVE,0,0L));
    GetWindowText(hWndGraph,cBuf,7);
    for(a=0;a<255;a++)
    {
        if(strcmp(MainVar[a].Name,cBuf) == 0)
        {
            j = a;
            a = 260;
        }
    }

    if(Mg[j].Mem = GlobalAlloc(GMEM_FIXED,1024*sizeof(*fData)))
    {
        if((pData = GlobalLock(Mg[j].Mem)) && (fData = GlobalLock(Mg[i].Mem)))
        {
            *pTemp = fData;

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        for(a=0;a<1024;a++)
        {
            fData->real = *pData;
            fData->imag = 0.0;
            fData++;
            pData++;
        }
        GlobalUnlock(Mg[j].Mem);
        fft(pTemp,10); //-----IFFT-----
        GlobalUnlock(Mg[i].Mem);
    }
    else
        MessageBox(hWnd,"Cannot Lock Memory !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
    for (a=0;a<=255;a++)
    {
        if (MainVar[a].Use == 0)
            { k = a; a =260; }
    }
    MainVar[k].Use = 1;
    if(Mg[k].Mem = GlobalAlloc(GMEM_FIXED,1024*sizeof(*pData)))
    {
        if((pData = GlobalLock(Mg[k].Mem)) && (fData = GlobalLock(Mg[i].Mem)))
        {
            for(a=0;a<1024;a++)
            {
                /*
                if(pTemp->real > 127.0)
                    *pData = 255;
                else if(pTemp->real < 0)
                    *pData = 0;
                else
                    *pData = (UINT)(pTemp->real);
                */
                pData++;
                pTemp++;
            }
            GlobalUnlock(Mg[k].Mem);
            GlobalUnlock(Mg[i].Mem);
            GlobalFree(Mg[i].Mem);
            if(Mg[i].Mem = GlobalAlloc(GMEM_FIXED,1024*sizeof(*pData)))
            {
                if((pData = GlobalLock(Mg[k].Mem)) && (pData2 = GlobalLock(Mg[i].Mem)))
                {
                    for(a=0;a<1024;a++)
                    {
                        *pData2 = *pData;
                        pData2++;
                    }
                    pData++;
                }
                GlobalUnlock(Mg[i].Mem);
                GlobalUnlock(Mg[k].Mem);
            }
        }
    }
}
}
else
    MessageBox(hWnd,"Cannot Allocates Memory !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
// display
    MainVar[k].Use = 1;
    strcpy(MainVar[k].Name,"IFFT ");

    strcpy(Title,MainVar[k].Name);
    wsprintf(cBuf," form Graph ");
    strcat(Title,cBuf);
    strcat(Title,MainVar[j].Name);
    MDIStructVar.szClass = "ChromicGraph";
    MDIStructVar.szTitle = Title;
    MDIStructVar.hOwner = hInst;
    MDIStructVar.x = CW_USEDEFAULT;
    MDIStructVar.y = CW_USEDEFAULT;
    MDIStructVar.cx = CW_USEDEFAULT;
    MDIStructVar.cy = CW_USEDEFAULT;
    MDIStructVar.style = 0;
    MDIStructVar.lParam = NULL;
    hWndGraph = SendMessage(hWndClient, WM_MDICREATE, 0,
        (LONG)(LPMDICREATESTRUCT)&MDIStructVar);

```

```

//Set name handle to WindowWord para for ref. to data
SetWindowWord(hWndGraph,0,1);

MessageBox(hWnd,"ifft Complete !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
return 0;

/*
case 105:
for (a=0;a<=255;a++)
{
if (MainVar[a].Use == 0)
{
i = a;
a =260;
}
}
hWndGraph = LOWORD(SendMessage(hWndClient,WM_MDIGETACTIVE,0,0L));
GetWindowText(hWndGraph,cBuf,7);
for(a=0;a<255;a++)
{
if(strcmp(MainVar[a].Name,cBuf) == 0)
{
j= a;
a = 260;
}
}

if(Mg[j].Mem = GlobalAlloc(GMEM_FIXED,1024*sizeof(*fData)))
{
if((pData = GlobalLock(Mg[j].Mem)) && (fData = GlobalLock(Mg[j].Mem)))
{
for(a=0;a<1024;a++)
{
fData->real = *pData;
fData->imag = 0.0;
fData++;
pData++;
}
GlobalUnlock(Mg[j].Mem);
ifft(fData,10);
GlobalUnlock(Mg[j].Mem);
}
for (a=0;a<=255;a++)
{
if (MainVar[a].Use == 0)
{
k = a;
a =260;
}
}
MainVar[k].Use = 1;
if((pData = GlobalLock(Mg[k].Mem)) && (fData = GlobalLock(Mg[j].Mem)))
{
for(a=0;a<1024;a++)
{
pData = (UINT)(fData->real*100)+128,
pData++;
fData++;
}
GlobalUnlock(Mg[k].Mem);
GlobalUnlock(Mg[j].Mem);
}
}
else
MessageBox(hWnd,"Cannot Allocates Memory !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
// display
MainVar[k].Use = 1;
strcpy(MainVar[k].Name,"IFFT ");
strcpy(Title,MainVar[k].Name);
wsprintf(cBuf," form Graph ");
strcat(Title,cBuf);
strcat(Title,MainVar[j].Name);
MDIStructVar.szClass = "ChromicGraph";
MDIStructVar.szTitle = Title;
MDIStructVar.hOwner = hInst;
MDIStructVar.x = CW_USEDEFAULT;

```

```

MDIStructVar.y      = CW_USEDEFAULT;
MDIStructVar.cx     = CW_USEDEFAULT;
MDIStructVar.cy     = CW_USEDEFAULT;
MDIStructVar.style  = 0;
MDIStructVar.IParam = NULL;
hWndGraph = SendMessage(hWndClient, WM_MDICREATE, 0,
    (LONG)(LPMDICREATESTRUCT)&MDIStructVar);
//Set name handle to WindowWord para for ref. to data
    SetWindowWord(hWndGraph,0,1);

    MessageBox(hWnd,"iff Complete !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
    return 0;
*/
/*----- Service Windows Menu -----*/
case M_wind_titi:
SendMessage(hWndClient,WM_MDITILE,0,0L);
    return 0;
case M_wind_casc:
    SendMessage(hWndClient,WM_MDICASCADE,0,0L);
    return 0;
case M_wind_arra:
    SendMessage(hWndClient,WM_MDIICONARRANGE,0,0L);
    return 0;
case M_wind_clea_all:
    lpfnEnum = MakeProcInstance(CloseEnumProc,hInst);
    EnumChildWindows(hWndClient,lpfnEnum,0L);
    FreeProcInstance(lpfnEnum);
return 0;

/*----- Service Help Menu-----*/
case M_help_about:
    lpPD_inst_tmp= MakeProcInstance(DlgProc_help_about,hInst);
    DialogBox (hInst,MAKEINTRESOURCE(D_about),hWnd,lpPD_inst_tmp);
    FreeProcInstance(lpPD_inst_tmp);
    return 0;

default:
    hWndGraph = LOWORD(SendMessage(hWndClient,WM_MDIGETACTIVE,0,0L));
    if (IsWindow(hWndGraph))
        SendMessage(hWndGraph,WM_COMMAND,wParam,IParam);
    break;

} //---End of WM_COMMAND switch wParam---
break;
case WM_CLOSE:
/*---Post claeer all command to the message queue but now not process ---*/
SendMessage(hWnd,WM_COMMAND,M_wind_clea_all,0L);
/*---Check for opening window. if ture return to Main sytem to process clear all message ---*/
if(NULL!=GetWindow(hWndClient,GW_CHILD))
    return 0;
break;
}
return(DefFrameProc(hWnd,hWndClient,msg,wParam,IParam));
}

long FAR PASCAL ChromicGraphProc( HWND CGP_h, WORD CGP_msg, WORD CGP_wpara, LONG CGP_lpara)
{
    HDC          hDC;
    RECT         UpdateArea;
    PAINTSTRUCT  ps;
    static HWND  hWndClient,hwndFrame;

    static unsigned char MouseLeft=0, MouseRight=0;

    switch(CGP_msg)
    {
    case WM_CREATE:
        hWndClient = GetParent(CGP_h);
        hwndFrame = GetParent(hWndClient);
        return 0;

    case WM_MDIACTIVATE:
        if (CGP_wpara == TRUE)

```

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        SendMessage (hWndClient, WM_MDISETMENU, 0, MAKELONG(hMenuGraph, hMenuGraphWin) );
    else
        SendMessage (hWndClient, WM_MDISETMENU, 0, MAKELONG(hMenuMain, hMenuMainWin) );
    DrawMenuBar (hwndFrame);
//    SendMessage(CGP_h,WM_PAINT,0,0L);
    return 0;

case WM_PAINT:
    if (!IsIconic(CGP_h))
        GraphRefresh(CGP_h,CGP_wpara,CGP_lpara);
//----- Invalid rect are updated now, stop send WM_PAINT -----
//    GetUpdateRect(CGP_h,&UpdateArea,0); // 0=not erase bkg
//    ValidateRect(CGP_h,&UpdateArea);
    return 0;

case WM_QUERYENDSESSION:
case WM_CLOSE:
//    if (IDOK != BWCCMessageBox(CGP_h,"Are you sure to Quit?","Quit
Graph",MB_ICONQUESTION|MB_OKCANCEL))
//        return 0;
    break;

case WM_LBUTTONDOWN:
    MouseLeft=1;
    return 0;
case WM_RBUTTONDOWN:
    MouseRight=1;
    return 0;
case WM_LBUTTONUP:
    if (MouseLeft==1)
        { MouseLeft=0; // clear to prepare for next mouse click
        SendMessage(CGP_h,WM_PAINT,0,CGP_lpara); // lpara <0 mouse left
        }
    return 0;
case WM_RBUTTONUP:
    if (MouseRight==1)
        { MouseRight=0; // clear to prepare for next mouse click
        SendMessage(CGP_h,WM_PAINT,0,-CGP_lpara); // lpara > 0 mouse left
        }
    return 0;

case WM_DESTROY:
    return 0;

case WM_COMMAND:
    switch(CGP_wpara)
    {
        case M_graph_line:
            SetWindowWord(CGP_h,0,1);
            InvalidateRect(CGP_h,NULL,TRUE);
            return 0;
        case M_graph_point:
            SetWindowWord(CGP_h,0,2);
            InvalidateRect(CGP_h,NULL,TRUE);
            return 0;
        case M_graph_bar:
            SetWindowWord(CGP_h,0,3);
            InvalidateRect(CGP_h,NULL,TRUE);
            return 0;
    } // end of WM_COMMAND switch CGP_wpara
    return 0;
}
return (DefMDIChildProc(CGP_h, CGP_msg, CGP_wpara, CGP_lpara) );
}

```

```

/-----/
long GraphRefresh(HWND hWnd, WORD wPara, LONG lPara)
{

```

```

    int            InDataNum=1024;
    HDC            hDC;
    HPEN           hPen,hPenOld;
    HBRUSH         hBrush,hBrushOld;
    RECT           GCClient,GWork,GAll,GZoom, GAllText, GZoomText;
    PAINTSTRUCT    ps;
    GRAPHPARA     gp;

```

```

char          cBuf[10];
long         TempLong=0, a=0;
int          FrameThick=10, TempInt=0,i,j;
int          MouseX=0, MouseY=0, MouseButton=0;

static unsigned long  CursorX1, CursorX2; // curcor location in data unit
if (IPara != 0)
{ MouseButton = (IPara > 0) ? 1 : 2 ;          // negative value is right button
  IPara = (IPara<0) ? -IPara : IPara;
  MouseY=HIWORD(IPara);  MouseX=LOWORD(IPara); //-- mouse x,y in pixel
}
hDC = BeginPaint(hWnd,&ps);
GetClientRect(hWnd,&GClient);
/*--- check for minium frame -----*/

GWork.top   = GClient.top  +FrameThick;
GWork.bottom = GClient.bottom-FrameThick;
GWork.left  = GClient.left  +FrameThick;
GWork.right = GClient.right -FrameThick;

a = (GWork.bottom-GWork.top-FrameThick)/3;

GZoom.top   = GWork.top;
GZoom.bottom = GWork.top+(a<<1);
GZoom.left  = GWork.left;
GZoom.right = GWork.right;

GAll.top    = GZoom.bottom+FrameThick;
GAll.bottom = GAll.top+a;
GAll.left   = GWork.left;
GAll.right  = GWork.right;

GetWindowText(hWnd,cBuf,7);
for(j=0;j<255;j++)
{
  if(strcmp(MainVar[j].Name,cBuf) == 0)
  {
    i = j;
    j = 260;
  }
}
/*-- set para for DisplayGraph routine to show All graph window ---
/*-- and call to display all data graph
gp.hWnd      = hWnd;
gp.hDC       = hDC;
gp.top       = GAll.top;
gp.bottom    = GAll.bottom;
gp.left      = GAll.left;
gp.right     = GAll.right;
gp.GraphType = GetWindowWord(hWnd,0);
gp.BkgColor  = RGB(0,200,0); gp.GraphColor=RGB(0,0,255);
gp.GridColor = RGB(255,0,0); gp.AxiesColor=gp.GridColor;
gp.DataNum   = InDataNum;
gp.hData     = Mg[i].Mem;
gp.MinX = 0;      gp.MaxX=0;      gp.GridX=0;
gp.MinY = 0;      gp.MinY=0;      gp.GridY=0;
gp.CursorX1 = CursorX1; gp.CursorX2=CursorX2;
gp.MouseButton = MouseButton; // Pass mouse botton click
gp.CursorStyle = PS_DASHDOTDOT;
gp.CursorColor = RGB(255,255,255);
/*-- check location off mouse click are in all graph area ? ---
if (MouseButton>0)
{ if ((MouseX>=GAll.left) && (MouseX<=GAll.right) && (MouseY>=GAll.top) && (MouseY<=GAll.bottom) )
  { gp.MouseX=MouseX; gp.MouseY=MouseY; }
  else
  { gp.MouseX=0; gp.MouseY=0; }
}
TempLong=DisplayGraph(gp);
//update new cursor location
if (TempLong != 0)
{ CursorX1 = HIWORD(TempLong); CursorX2=LOWORD(TempLong); }
/*-- set para for DisplayGraph routine to show Zoom graph window ---
/*-- and call to display zoom graph

```

```

if (CursorX2<CursorX1) // if Cursor2 < Cursor1 use automode
{ gp.MaxX=0; gp.MinX=0; }
else
{ gp.MaxX=CursorX2; gp.MinX=CursorX1; }
// gp.MaxX=60; gp.MinX=30;
gp.top      = GZoom.top;
gp.bottom   = GZoom.bottom;
gp.left     = GZoom.left;
gp.right    = GZoom.right;
gp.GraphType = GetWindowWord(hWnd,0);
gp.BkgColor = RGB(0,200,0); gp.GraphColor=RGB(0,0,255);
gp.GridColor = RGB(255,0,0); gp.AxiesColor=gp.GridColor;
gp.DataNum  = lnDataNum;
gp.hData    = Mg[i].Mem;
gp.GridX    = 0; // gp.Min and gp.Max are set
gp.MinY = 0; gp.MinY=0; gp.GridY=0;
gp.CursorX1 = 0; gp.CursorX2=0; gp.CursorStyle=0;
gp.MouseX   = 0; gp.MouseY=0;
gp.MouseButton= 0;
DisplayGraph(gp);

/*----- Clear unused Objects -----*/
EndPaint(hWnd,&ps);
return 0;
}

```

Use : set handle, set graph size and type, bkgcolor,graphcolor,gridcolor,axiescolor
 set number of data, pass start add of plot data
 set scale and grid of x,y or 0=auto

```

*/
long DisplayGraph(GRAPH PARA Gp)
{
HBRUSH      hBkgBrush,hBkgBrushOld;
HPEN        hGraphPen,hGraphPenOld;
HPEN        hGridPen,hGridPenOld;
HPEN        hAxiesPen,hAxiesPenOld;
HDC         hDC;

POINT PlotVar;

char        ScaleMarkSize=3,ScaleMarkStepX=5,ScaleMarkStepY=5;
unsigned int far *lnData;
int         lnDataMax=0,lnDataMin=0,lnDataRange=0;
float      lnStepMarkX =1.0, lnStepMarkY =1.0;
float      lnPlotRatioX=0.0, lnPlotRatioY=0.0;
int        dxWork=0,dyWork=0;
long       a=0, TempMinX=0, TempMaxX=0, TempLong=0, d=0, CursorX=0;
char       b=0, c=0 ;

```

```

/*----- Draw Work Area -----*/
hDC = Gp.hDC;
hBkgBrush = CreateSolidBrush(Gp.BkgColor); //--set work bkg color
hBkgBrushOld = SelectObject(hDC,hBkgBrush);
SetBkColor(hDC,Gp.BkgColor); //--set bk of chr & line
Rectangle(hDC,Gp.left,Gp.top,Gp.right,Gp.bottom);
SelectObject(hDC,hBkgBrushOld);
DeleteObject(hBkgBrush);

```

```

/*----- Transform to plot coordinate -----*/
dxWork = Gp.right - Gp.left;
dyWork = Gp.bottom - Gp.top;

```

```

// Scan for range of indata
lnDataMax = 255;
lnDataMin = 0;

```

```

/* Gp.MinX = (Gp.MinX>Gp.MaxX) ? 0 : Gp.MinX;

```

```

for ( a=1; a<=Gp.DataNum; a++,lnData++)

```

```

{ lnDataMax = (*lnData%255 > lnDataMax) ? (*lnData%255) : lnDataMax ;
lnDataMin = (*lnData%255 < lnDataMin) ? (*lnData%255) : lnDataMin ;

```

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

}*/
InDataRange = 1.1*(InDataMax-InDataMin);

/*----- Set Scale and Grid axes to selected mode -----*/
InPlotRatioX = (Gp.MinX == 0) ? (float)Gp.DataNum : (float)(Gp.MaxX-Gp.MinX) ;
InPlotRatioY = (Gp.MinY == 0) ? (float)InDataRange : (float)(Gp.MaxY-Gp.MinY) ;

InPlotRatioX = ((float)dxWork / InPlotRatioX );
InPlotRatioY = ((float)dyWork / InPlotRatioY );
//-----//
if (InPlotRatioX < 3.0)
{ InStepMarkX = (InPlotRatioX<3.0) ? 5.0 : 1.0 ;
  InStepMarkX = (InPlotRatioX<0.6) ? 10.0 : InStepMarkX ; }
if (InPlotRatioY < 3.0)
{ InStepMarkY = (InPlotRatioY<3.0) ? 5.0 : 1.0 ;
  InStepMarkY = (InPlotRatioY<0.6) ? 10.0 : InStepMarkY ; }

ScaleMarkStepX = (Gp.GridX==0) ? 5 : Gp.GridX;  //-- MarkStep = time of unit
ScaleMarkStepY = (Gp.GridY==0) ? 5 : Gp.GridY;

/*----- Set Graph Axes ---must be pass (0,0) both x,y -----*/
hAxesPen = CreatePen(PS_SOLID,1,Gp.AxesColor);  //--set axes color
hGridPen = CreatePen(PS_DOT ,1,Gp.GridColor );
hAxesPenOld = SelectObject(hDC,hAxesPen);
MoveTo (hDC,Gp.left ,Gp.top);
LineTo (hDC,Gp.left ,Gp.bottom);
LineTo (hDC,Gp.right,Gp.bottom);
/*----- Set Scale mark on Axes and Grids -----*/
if(Gp.MinX==0)
{ TempMinX=1;  TempMaxX=Gp.DataNum;}
// InData=Gp.InData;  }
else
{ TempMinX=Gp.MinX; TempMaxX=Gp.MaxX;}
// InData=Gp.InData+Gp.MinX-1; }

// SelectObject(hDC,hAxesPen);
TempLong = TempMinX;
for (d=1 ; a<Gp.right;d++,TempLong++)
{ c = ScaleMarkSize;
  a = (int)(( float)Gp.left + ( InPlotRatioX*InStepMarkX*(float)d ) );
  if ( (TempLong % ScaleMarkStepX)==0)
  { c=c<<1;
    hGridPenOld = SelectObject(hDC,hGridPen);
    MoveTo(hDC,a,Gp.top); LineTo(hDC,a,Gp.bottom);
    SelectObject(hDC,hGridPenOld);
  }
  MoveTo (hDC,a,Gp.bottom-c);
  LineTo (hDC,a,Gp.bottom+c);
}
b=0; a=Gp.bottom;
for (d=1 ;a>=Gp.top ;d++)
{ c = ScaleMarkSize;
  if (b==ScaleMarkStepY)
  { c=c<<1; b=0;
    hGridPenOld = SelectObject(hDC,hGridPen);
    MoveTo(hDC,Gp.left ,a); LineTo(hDC,Gp.right,a);
    SelectObject(hDC,hGridPenOld);
  }
  MoveTo(hDC,Gp.left-c,a);
  LineTo(hDC,Gp.left+c,a);
  b++;
  a = (int)((float)Gp.bottom - ( InPlotRatioY*InStepMarkY* (float)d ) );
}
SelectObject(hDC,hAxesPenOld);
DeleteObject(hGridPen);
DeleteObject(hAxesPen);

/*----- set Pen for draw graph of data -----*/
hGraphPen = CreatePen(PS_SOLID,1,Gp.GraphColor);
hGraphPenOld = SelectObject(hDC,hGraphPen);

/*----- Plot -----*/
// PlotStepX = range X / 75% of total pixel in x axes
// InData = Gp.InData+Gp.MinX;
switch (Gp.GraphType)

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

{ case 1:          //GT_LINE:
  InData = GlobalLock(Gp.hData);
  PlotVar.x = (int)( (float)Gp.left );
  PlotVar.y = (int)( (float)Gp.bottom - ((float)(*InData%255)*InPlotRatioY) );
  MoveTo (hDC,PlotVar.x,PlotVar.y);
  InData++;
  for (a=1;a<=(TempMaxX-TempMinX);a++,InData++)
  { PlotVar.x = (int)( (float)Gp.left + ( (float)a *InPlotRatioX) );
    PlotVar.y = (int)( (float)Gp.bottom - ( (float)(*InData%255)*InPlotRatioY) );
    LineTo (hDC,PlotVar.x,PlotVar.y);
  }
  GlobalUnlock(Gp.hData);
  break;
case 2:          //GT_POINT:
  InData = GlobalLock(Gp.hData);
  for (a=1;a<=(TempMaxX-TempMinX);a++,InData++)
  { PlotVar.x = (int)( (float)Gp.left + ((float)a*InPlotRatioX) );
    PlotVar.y = (int)( (float)Gp.bottom - ((float)(*InData%255)*InPlotRatioY) );
    if (PlotVar.y<Gp.top)
    { PlotVar.y = Gp.top;
      MoveTo (hDC,PlotVar.x-2,PlotVar.y-2);
      LineTo (hDC,PlotVar.x+2,PlotVar.y+2);
      MoveTo (hDC,PlotVar.x+2,PlotVar.y-2);
      LineTo (hDC,PlotVar.x-2,PlotVar.y+2);
    }
    MoveTo (hDC,PlotVar.x-2,PlotVar.y);
    LineTo (hDC,PlotVar.x+2,PlotVar.y);
    MoveTo (hDC,PlotVar.x,PlotVar.y-2);
    LineTo (hDC,PlotVar.x,PlotVar.y+2);
  }
  GlobalUnlock(Gp.hData);
  break;
case 3:          //GT_BAR:
  InData = GlobalLock(Gp.hData);
  for (a=1;a<=(TempMaxX-TempMinX);a++,InData++)
  { PlotVar.x = (int)( (float)Gp.left + ((float)a *InPlotRatioX) );
    PlotVar.y = (int)( (float)Gp.bottom - ((float)(*InData%255) *InPlotRatioY) );
    PlotVar.y = (PlotVar.y<Gp.top) ? Gp.top : PlotVar.y;
    MoveTo (hDC,PlotVar.x,PlotVar.y);
    LineTo (hDC,PlotVar.x,Gp.bottom);
  }
  GlobalUnlock(Gp.hData);
  break;
case 4:          //GT_PIE:
  break;
}
//-----End of switch GraphType-----
SelectObject(hDC,hGraphPenOld);
DeleteObject(hGraphPen);

/*----- Display Cursor if Gp.CursorX1 >0 -----*/
if (Gp.MouseButton > 0 ) //--- WM_PRINT from press mouse button
{
  //-- transform mouse location to data unit -----
  CursorX = (long)((float)(Gp.MouseX-Gp.left)/InPlotRatioX);
  if (Gp.MouseButton==1) // left button
    Gp.CursorX1 = CursorX;
  if (Gp.MouseButton==2) // right button
    Gp.CursorX2 = CursorX;
  hGridPen = CreatePen(Gp.CursorStyle,1,Gp.CursorColor);
  hGridPenOld = SelectObject(hDC,hGridPen);
  PlotVar.x = (int)( (float)Gp.left + ( (float)Gp.CursorX1*InPlotRatioX) );
  MoveTo (hDC,PlotVar.x,Gp.top);
  LineTo (hDC,PlotVar.x,Gp.bottom);
  PlotVar.x = (int)( (float)Gp.left + ( (float)Gp.CursorX2*InPlotRatioX) );
  MoveTo (hDC,PlotVar.x,Gp.top);
  LineTo (hDC,PlotVar.x,Gp.bottom);
  SelectObject(hDC,hGridPenOld);
  DeleteObject(hGridPen);
  a = (Gp.CursorX1<<16)+Gp.CursorX2 ;
}
else
  a = 0;
//--- return new cursor location HIWORD=X1 LOWORD=X2---//
return (a);
}

```



```

else
    SetCounter(MainVar[num].Start);
StopCounter(MainVar[num].End);
SetChannel(0);
SetFreq(MainVar[num].Freq);
hWnd = GetParent(Dlg_h);
if(!(Mg[num].Mem = GlobalAlloc(GMEM_FIXED | GMEM_ZEROINIT,1024*sizeof(*pData))))
    MessageBox(hWnd,"Cannot Allocates Memory !!","Message",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);

if(!(!nTimer = SetTimer(hWnd,1,-----*/
    MessageBox(hWnd,"No Timers !","Message",MB_OK);
else
{
    // display
    strcpy(Title,MainVar[num].Name);
    wsprintf(cBuf," <%d : %d> Display<%d -
%d>",(int)MainVar[num].Start,(int)MainVar[num].End,(int)MainVar[num].Start,(int)MainVar[num].Start+1024);
    strcat(Title,cBuf);
    MDIStructVar.szClass = "ChromicGraph";
    MDIStructVar.szTitle = Title;
    MDIStructVar.hOwner = hInst;
    MDIStructVar.x
        = CW_USEDEFAULT;
    MDIStructVar.y
        = CW_USEDEFAULT;
    MDIStructVar.cx
        = CW_USEDEFAULT;
    MDIStructVar.cy
        = CW_USEDEFAULT;
    MDIStructVar.style = 0;
    MDIStructVar.lParam = NULL;
    hWndGraph = SendMessage(hWndClient, WM_MDICREATE, 0,
        (LONG)(LPMDICREATESTRUCT)&MDIStructVar);
//Set name handle to WindowWord para for ref. to data
    SetWindowWord(hWndGraph,0,1);
    ShowWindow(hWndGraph,SW_SHOWMAXIMIZED);
Mg[num].Use = 1;
Mg[num].DataType = 0;
Mg[num].ZoomX1=0;
Mg[num].ZoomX2=0;
}
    EndDialog (Dlg_h,TRUE);
return TRUE;

case IDCANCEL:
    EndDialog (Dlg_h,TRUE);
return TRUE;

case IDHELP:
    MessageBox(Dlg_h," Not SUPPORT now! ","ERROR",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
break;

case DCI_name_name:
    num = SendDlgItemMessage(Dlg_h,DCI_name_name,CB_GETCURSEL,0,0L);
    if(MainVar[num].Use == 1)
    {
        ltoa(MainVar[num].Start,TempCharVar,10);
        SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memstart,TempCharVar);
        ltoa(MainVar[num].End,TempCharVar,10);
        SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memend,TempCharVar);
        if (MainVar[num].End <= MainVar[num].Start)
        SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,"--ã*éÁèÀé-é-");
        else
        {
            TempLong1 =MainVar[0].End - MainVar[0].Start;
            SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,itoa(TempLong1,TempCharVar,10));
        }
    }
}
default: /*----- switch Dlg_msg -----*/
return FALSE;
}
return TRUE;
}
*-----c_name_s-----*
extern intState;
extern intnTimer;
extern int num;
extern HANDLE hInst;
extern HWND hWndGraph;

```

```

extern HWND hWndClient;
extern MDICREATESTRUCT MDIStructVar;

BOOL FAR PASCAL DlgProc_name_select (HWND Dlg_h, WORD Dlg_msg, WORD Dlg_wpara, LONG Dlg_lpara)
{
    int maxch=0,a=0,b=0,i;
    int TempIntVar=0;
    float TempFloatVar=0.0;
    char *TempCharVar;
    char TempCharVar1[12];
    BOOL TempBOOL;
    char Title[128],cBuf[128];
    // static DWORD num;
    HWND hWnd;

    static NAMESTRUCT TempName;

    long TempLong=0,TempLong1=0;

    switch (Dlg_msg)
    {
        case WM_DESTROY:
            return TRUE;

        case WM_INITDIALOG:
            num = 0;
            SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_name,CB_RESETCONTENT,0,0L);
            for (TempIntVar=0;TempIntVar<=255;TempIntVar++)
            { if (MainVar[TempIntVar].Use==1)
                SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_name,CB_ADDSTRING,0,(long)MainVar[TempIntVar].Name);
            }
            SendMessage(Dlg_h,CB_SETCURSEL,num,0L);
            ltoa(MainVar[0].Start,TempCharVar,10);
            SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memstart,TempCharVar);
            ltoa(MainVar[0].End,TempCharVar,10);
            SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memend,TempCharVar);
            if (MainVar[0].End <= MainVar[0].Start)
                SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,"--ã*éáÀèá'é--");
            else
            {
                TempLong1 =MainVar[0].End - MainVar[0].Start;
                SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,itoa(TempLong1,TempCharVar1,10));
            }
            CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_20M,DCI_name_13,DCI_name_20M+MainVar[0].Fréq);
            CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_maxch1,DCI_name_maxch8,DCI_name_maxch1+MainVar[0].Ch);
            switch(MainVar[0].Ch)
            {
                case 1:wsprintf(TempCharVar,"20 MHz");break;
                case 2:wsprintf(TempCharVar,"10 MHz");break;
                case 3:wsprintf(TempCharVar,"6.67 MHz");break;
                case 4:wsprintf(TempCharVar,"5 MHz");break;
                case 5:wsprintf(TempCharVar,"4 MHz");break;
                case 6:wsprintf(TempCharVar,"3.34 MHz");break;
                case 7:wsprintf(TempCharVar,"2.85 MHz");break;
                case 8:wsprintf(TempCharVar,"2.5 MHz");break;
            }
            /*---- place the point at location which in TempIntVar----*/
            SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_maxfrq,TempCharVar);
            SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_20M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
            SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
            SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M3,WM_ENABLE,TRUE,0L);
            SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
            if (TempName.Ch >= 5)
                SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
            if (TempName.Ch >= 3)
            {
                SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M3,WM_ENABLE,FALSE,0L);
                SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
            }
            if (TempName.Ch >= 2)
                SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_20M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
    }
    TempName.Ch = MainVar[0].Ch;
    TempName.Fréq= MainVar[0].Fréq;
    break;
}

```

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

case WM_COMMAND:
if ( (Dlg_wpara>=DCI_name_20M) && (Dlg_wpara<=DCI_name_13))
{
    TempName.Freq = (char)(Dlg_wpara-8561); // 8561 must change when reassign dialog id
    CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_20M,DCI_name_13,Dlg_wpara);
    return TRUE;
}
else if ( (Dlg_wpara>=DCI_name_maxch1) && (Dlg_wpara<=DCI_name_maxch8))
{
    TempName.Ch = (char)(Dlg_wpara-8260);
    CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_maxch1,DCI_name_maxch8,Dlg_wpara);
    switch(TempName.Ch)
    {
        case 1:wsprintf(TempCharVar,"20 MHz");break;
        case 2:wsprintf(TempCharVar,"10 MHz");break;
        case 3:wsprintf(TempCharVar,"6.67 MHz");break;
        case 4:wsprintf(TempCharVar,"5 MHz");break;
        case 5:wsprintf(TempCharVar,"4 MHz");break;
        case 6:wsprintf(TempCharVar,"3.34 MHz");break;
        case 7:wsprintf(TempCharVar,"2.85 MHz");break;
        case 8:wsprintf(TempCharVar,"2.5 MHz");break;
    }
    /*— place the point at location which in TempIntVar—*/
    SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_maxfrq,TempCharVar);
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_20M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M3,WM_ENABLE,TRUE,0L);
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
    if (TempName.Ch >= 5)
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
    if (TempName.Ch >= 3)
    {
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M3,WM_ENABLE,FALSE,0L);
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
    }
    if (TempName.Ch >= 2)
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_20M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
    return TRUE;
}
switch (Dlg_wpara)
{
    case IDOK:
        switch (State)
        {
            case 1:
                num = (DWORD)SendDlgItemMessage(Dlg_h,DCI_name_name,CB_GETCURSEL,0,0L);
                MainVar[num].Use = 0; // save setup value of name
                BWCCMessageBox(Dlg_h,"***** Name are Release now *****","Set Release Name",MB_OK);
                EndDialog (Dlg_h,TRUE);
                return TRUE;
            case 2:
                // display
                strcpy(Title,MainVar[num].Name);
                wsprintf(cBuf," <%d : %d> Display<%d -
%d>",(int)MainVar[num].Start,(int)MainVar[num].End,(int)MainVar[num].Start,(int)MainVar[num].Start+1024);
                strcat(Title,cBuf);
                MDIStructVar.szClass = "ChromicGraph";
                MDIStructVar.szTitle = Title;
                MDIStructVar.hOwner = hInst;
                MDIStructVar.x = CW_USEDEFAULT;
                MDIStructVar.y = CW_USEDEFAULT;
                MDIStructVar.cx = CW_USEDEFAULT;
                MDIStructVar.cy = CW_USEDEFAULT;
                MDIStructVar.style = 0;
                MDIStructVar.lParam = NULL;
                hWndGraph = SendMessage(hWndClient, WM_MDICREATE, 0,
                (LONG)(LPMDICREATESTRUCT)&MDIStructVar);
                //Set name handle to WindowWord para for ref. to data
                SetWindowWord(hWndGraph,0,1);
                EndDialog (Dlg_h,TRUE);
                break;
            case 3:
                // ADC

```

```

num = (DWORD)SendDlgItemMessage(Dlg_h,DCI_name_name,CB_GETCURSEL,0,0L);
/*
if(MainVar[num].Start == 0)
    ClearCounter();
else
    SetCounter(MainVar[num].Start);
StopCounter(MainVar[num].End);
SetChannel(MainVar[num].Ch);
*/
ClearCounter();
SetFreq(MainVar[num].Freq);
StartSampling();
//
EndSamping();
hWnd = GetParent(Dlg_h);
if(!((nTimer = SetTimer(hWnd,1,1000,NULL)))
MessageBox(hWnd,"No Timers !","Message",MB_OK);
EndDialog (Dlg_h,TRUE);
break;
case 4:
//DAC
num = (DWORD)SendDlgItemMessage(Dlg_h,DCI_name_name,CB_GETCURSEL,0,0L);
if(MainVar[num].Start == 0)
    ClearCounter();
else
    SetCounter(MainVar[num].Start);
StopCounter(MainVar[num].End);
SetChannel(MainVar[num].Ch);
SetFreq(MainVar[num].Freq);
StartPlayback();
StopPlayback();
EndDialog (Dlg_h,TRUE);
break;
}
return TRUE;

case IDCANCEL:
EndDialog (Dlg_h,TRUE);
return TRUE;

case IDHELP:
MessageBox(Dlg_h," Not SUPPORT now! ","ERROR",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
break;
case DCI_name_name:
num = SendDlgItemMessage(Dlg_h,DCI_name_name,CB_GETCURSEL,0,0L);
if(MainVar[num].Use == 1)
{
ltoa(MainVar[num].Start,TempCharVar,10);
SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memstart,TempCharVar);
ltoa(MainVar[num].End,TempCharVar,10);
SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memend,TempCharVar);
if (MainVar[num].End <= MainVar[num].Start)
SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,"--ââââ--");
else
{
TempLong1 =MainVar[0].End - MainVar[0].Start;
SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,itoa(TempLong1,TempCharVar1,10));
}
CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_20M,DCI_name_13,DCI_name_20M+MainVar[num].Freq);

CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_maxch1,DCI_name_maxch8,DCI_name_maxch1+MainVar[num].Ch);
switch(MainVar[0].Ch)
{
case 1:wsprintf(TempCharVar,"20 MHz");break;
case 2:wsprintf(TempCharVar,"10 MHz");break;
case 3:wsprintf(TempCharVar,"6.67 MHz");break;
case 4:wsprintf(TempCharVar,"5 MHz");break;
case 5:wsprintf(TempCharVar,"4 MHz");break;
case 6:wsprintf(TempCharVar,"3.34 MHz");break;
case 7:wsprintf(TempCharVar,"2.85 MHz");break;
case 8:wsprintf(TempCharVar,"2.5 MHz");break;
}
}
/*--- place the point at location which in TempIntVar---*/
SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_maxfrq,TempCharVar);
SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_20M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M3,WM_ENABLE,TRUE,0L);
SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,TRUE,0L);

```

```

if (TempName.Ch >= 5)
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
if (TempName.Ch >= 3)
{
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M3,WM_ENABLE,FALSE,0L);
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
}
if (TempName.Ch >= 2)
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_20M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
}
break;
case DCI_name_memend:
    GetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memstart,TempCharVar,10);
    TempName.Start = atoi(TempCharVar);
    GetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memend,TempCharVar,10);
    TempName.End = atoi(TempCharVar);
    if (TempName.End <= TempName.Start)
        SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,"--ã*éãÁèã'é--");
    else
    {
        TempLong1 =TempName.End - TempName.Start;
        SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,itoa(TempLong1,TempCharVar1,10));
    }
    break;
default:
    break;
}
default: /*----- switch Dlg_msg -----*/
    return FALSE;
}
return TRUE;
}

```



```

/*---c_sele_n---*/
BOOL FAR PASCAL DlgProc_name_new (HWND Dlg_h, WORD Dlg_msg , WORD Dlg_wpara, LONG Dlg_lpara)
{
    int maxch=0,a=0,b=0;
    int TempIntVar=0;
    float TempFloatVar=0.0;
    char *TempCharVar;
    char TempCharVar1[12];
    BOOL TempBOOL;

    static NAMESTRUCT TempName;

    long TempLong=0,TempLong1=0;

    switch (Dlg_msg)
    {
        case WM_DESTROY:
            return TRUE;

```

case WM_INITDIALOG: รวบรวมไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

for (a=0;a<=255;a++)
{
    if (MainVar[a].Use == 0)
    {
        SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_name,Name[a]);
        a =260;
    }
}
SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_mode,"New Name");
// SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_name,"Test");
SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,"--&é&Á&á'é--");

CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_20M,DCI_name_13,DCI_name_20M);
CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_maxch1,DCI_name_maxch8,DCI_name_maxch1);
SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_maxfrq,"20 MHz");
TempName.Ch =0;
TempName.Freq=0;
break;

case WM_COMMAND:
if ( (Dlg_wpara>=DCI_name_20M) && (Dlg_wpara<=DCI_name_13))
{
    TempName.Freq = (char)(Dlg_wpara-8561); // 8561 must change when reassign dialog id
    CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_20M,DCI_name_13,Dlg_wpara);
    return TRUE;
}
else if ( (Dlg_wpara>=DCI_name_maxch1) && (Dlg_wpara<=DCI_name_maxch8))
{
    TempName.Ch = (char)(Dlg_wpara-8260);
    CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_maxch1,DCI_name_maxch8,Dlg_wpara);
    switch(TempName.Ch)
    {
        case 1:wsprintf(TempCharVar,"20 MHz");break;
        case 2:wsprintf(TempCharVar,"10 MHz");break;
        case 3:wsprintf(TempCharVar,"6.67 MHz");break;
        case 4:wsprintf(TempCharVar,"5 MHz");break;
        case 5:wsprintf(TempCharVar,"4 MHz");break;
        case 6:wsprintf(TempCharVar,"3.34 MHz");break;
        case 7:wsprintf(TempCharVar,"2.85 MHz");break;
        case 8:wsprintf(TempCharVar,"2.5 MHz");break;
    }
    /*-- place the point at location which in TempIntVar---*/
    SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_maxfrq,TempCharVar);
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_20M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M3,WM_ENABLE,TRUE,0L);
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
    if (TempName.Ch >= 5)
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
    if (TempName.Ch >= 3)
    {
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M3,WM_ENABLE,FALSE,0L);
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
    }
    if (TempName.Ch >= 2)
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_20M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
    return TRUE;
}
switch (Dlg_wpara)
{
    case IDOK:
        /*-- Find name in listbox, if not found then record in name table ----*/
        GetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_name,(LPSTR)TempCharVar1,7);
        for (a=0;a<=255;a++)
        { if (MainVar[a].Use == 0)
            { for (b=0;b<=7;b++)
                { MainVar[a].Name[b] = *(TempCharVar1+b); }
                MainVar[a].Use = 1; // save setup value of name
                MainVar[a].Start = TempName.Start;
                MainVar[a].End = TempName.End;
                MainVar[a].Ch = TempName.Ch;
                MainVar[a].Freq = TempName.Freq;
                BWCCMessageBox(Dlg_h,"***** Name are record now *****" "ERROR Set New Name",MB_OK);
                EndDialog (Dlg_h,TRUE);
            }
        }
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        return TRUE;
    }
    }
    if (a==256)
    {
        BWCCMessageBox(Dlg_h,"***** Name Buffer Full! *****\n *** Can't record. Command cancel
        ***","ERROR Set New Name",MB_OK);
        EndDialog (Dlg_h,TRUE);
    }
    return TRUE;

case IDCANCEL:
    EndDialog (Dlg_h,TRUE);
    return TRUE;

case IDHELP:
    MessageBox(Dlg_h," Not SUPPORT now! ","ERROR",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
    break;

case DCI_name_memend:
    GetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memstart,TempCharVar,10);
    TempName.Start = atol(TempCharVar);
    GetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memend,TempCharVar,10);
    TempName.End = atol(TempCharVar);
    if ((TempName.End < (TempName.Start+1024)) || (TempName.End > 65535))
        SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,"--à*éžÁèà'è--");
    else
    {
        TempLong1 =TempName.End - TempName.Start;
        SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,itoa(TempLong1,TempCharVar1,10));
    }
    break;
default:
    break;
}
default: /*----- switch Dlg_msg -----*/
    return FALSE;
}
return TRUE;
}

```

```

/*---c_name_e---*/
BOOL FAR PASCAL DlgProc_name_edit (HWND Dlg_h, WORD Dlg_msg , WORD Dlg_wpara, LONG Dlg_lpara)
{

```

```

    int maxch=0,a=0,b=0;
    int TempIntVar=0;
    float TempFloatVar=0.0;
    char *TempCharVar;
    char TempCharVar1[12];
    BOOL TempBOOL;
    static DWORD num;

```

```

    static NAMESTRUCT TempName;

```

```

    long TempLong=0,TempLong1=0;

```

```

    switch (Dlg_msg)
    {

```

```

        case WM_DESTROY:
            return TRUE;

```

```

        case WM_INITDIALOG:

```

```

            num = 0;
            SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_name,CB_RESETCONTENT,0,0L);
            for (TempIntVar=0;TempIntVar<=255;TempIntVar++)

```

```

                { if (MainVar[TempIntVar].Use==1)
                    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_name,CB_ADDSTRING,0,(long)MainVar[TempIntVar].Name);
                }

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารของบริษัทฯ ใช้เฉพาะเพื่อการใช้งานภายในเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่ไปภายนอกได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

SendMessage(Dlg_h,CB_SETCURSEL,num,0L);
ltoa(MainVar[0].Start,TempCharVar,10);
SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memstart,TempCharVar);
ltoa(MainVar[0].End,TempCharVar,10);
SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memend,TempCharVar);
if (MainVar[0].End <= MainVar[0].Start)
    SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,"--ã*éÁèá'é--");
else
{
    TempLong1 =MainVar[0].End - MainVar[0].Start;
    SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,itoa(TempLong1,TempCharVar1,10));
}
CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_20M,DCI_name_13,DCI_name_20M+MainVar[0].Freq);
CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_maxch1,DCI_name_maxch8,DCI_name_maxch1+MainVar[0].Ch);
switch(MainVar[0].Ch)
{
    case 1:wsprintf(TempCharVar,"20 MHz");break;
    case 2:wsprintf(TempCharVar,"10 MHz");break;
    case 3:wsprintf(TempCharVar,"6.67 MHz");break;
    case 4:wsprintf(TempCharVar,"5 MHz");break;
    case 5:wsprintf(TempCharVar,"4 MHz");break;
    case 6:wsprintf(TempCharVar,"3.34 MHz");break;
    case 7:wsprintf(TempCharVar,"2.85 MHz");break;
    case 8:wsprintf(TempCharVar,"2.5 MHz");break;
}
/*--- place the point at location which in TempIntVar---*/
SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_maxfrq,TempCharVar);
SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_20M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M3,WM_ENABLE,TRUE,0L);
SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
if (TempName.Ch >= 5)
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
if (TempName.Ch >= 3)
{
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M3,WM_ENABLE,FALSE,0L);
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
}
if (TempName.Ch >= 2)
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_20M,WM_ENABLE,FALSE,0L);

TempName.Ch = MainVar[0].Ch;
TempName.Freq= MainVar[0].Freq;
break;
case WM_COMMAND:
if ((Dlg_wpara>=DCI_name_20M) && (Dlg_wpara<=DCI_name_13))
{
    TempName.Freq = (char)(Dlg_wpara-8561); // 8561 must change when reassign dialog id
    CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_20M,DCI_name_13,Dlg_wpara);
    return TRUE;
}
else if ((Dlg_wpara>=DCI_name_maxch1) && (Dlg_wpara<=DCI_name_maxch8))
{
    TempName.Ch = (char)(Dlg_wpara-8260);
    CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_maxch1,DCI_name_maxch8,Dlg_wpara);
    switch(TempName.Ch)
    {
        case 1:wsprintf(TempCharVar,"20 MHz");break;
        case 2:wsprintf(TempCharVar,"10 MHz");break;
        case 3:wsprintf(TempCharVar,"6.67 MHz");break;
        case 4:wsprintf(TempCharVar,"5 MHz");break;
        case 5:wsprintf(TempCharVar,"4 MHz");break;
        case 6:wsprintf(TempCharVar,"3.34 MHz");break;
        case 7:wsprintf(TempCharVar,"2.85 MHz");break;
        case 8:wsprintf(TempCharVar,"2.5 MHz");break;
    }
}
/*--- place the point at location which in TempIntVar---*/
SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_maxfrq,TempCharVar);
SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_20M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M3,WM_ENABLE,TRUE,0L);
SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
if (TempName.Ch >= 5)
    SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

    if (TempName.Ch >= 3)
    {
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M3,WM_ENABLE,FALSE,0L);
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
    }
    if (TempName.Ch >= 2)
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_20M,WM_ENABLE,FALSE,0L);
    return TRUE;
}

switch (Dlg_wpara)
{
    case IDOK:
        num = (DWORD)SendDlgItemMessage(Dlg_h,DCI_name_name,CB_GETCURSEL,0,0L);
//SendDlgItemMessage(Dlg_h,DCI_name_name,CB_GETLBTEXT,num,(DWORD)(LPSTR)TempCharVar);
//strcpy(MainVar[num].Name,TempCharVar);
        GetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memstart,TempCharVar,10);
        TempName.Start = atol(TempCharVar);
        GetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memend,TempCharVar,10);
        TempName.End = atol(TempCharVar);

        //MainVar[num].Use = 1; // save setup value of name
        MainVar[num].Start = TempName.Start;
        MainVar[num].End = TempName.End;
        MainVar[num].Ch = TempName.Ch;
        MainVar[num].Freq = TempName.Freq;
        BWCCMessageBox(Dlg_h,"***** Name are record now *****","Set Edit Name",MB_OK);
        EndDialog (Dlg_h,TRUE);
        return TRUE;

    case IDCANCEL:
        EndDialog (Dlg_h,TRUE);
        return TRUE;

    case IDHELP:
        MessageBox(Dlg_h," Not SUPPORT now! ","ERROR",MB_ICONEXCLAMATION|MB_OK);
        break;
    case DCI_name_name:
        num = SendDlgItemMessage(Dlg_h,DCI_name_name,CB_GETCURSEL,0,0L);
        if(MainVar[num].Use == 1)
        {
            ltoa(MainVar[num].Start,TempCharVar,10);
            SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memstart,TempCharVar);
            ltoa(MainVar[num].End,TempCharVar,10);
            SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memend,TempCharVar);
            if (MainVar[num].End <= MainVar[num].Start)
                SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,"-ã*éãÁèã'é-");
            else
            {
                TempLong1 =MainVar[0].End - MainVar[0].Start;
                SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_memnum,ltoa(TempLong1,TempCharVar1,10));
            }
            CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_20M,DCI_name_13,DCI_name_20M+MainVar[num].Freq);
        }
        CheckRadioButton(Dlg_h,DCI_name_maxch1,DCI_name_maxch8,DCI_name_maxch1+MainVar[num].Ch);
        switch(MainVar[0].Ch)
        {
            case 1:wsprintf(TempCharVar,"20 MHz");break;
            case 2:wsprintf(TempCharVar,"10 MHz");break;
            case 3:wsprintf(TempCharVar,"6.67 MHz");break;
            case 4:wsprintf(TempCharVar,"5 MHz");break;
            case 5:wsprintf(TempCharVar,"4 MHz");break;
            case 6:wsprintf(TempCharVar,"3.34 MHz");break;
            case 7:wsprintf(TempCharVar,"2.85 MHz");break;
            case 8:wsprintf(TempCharVar,"2.5 MHz");break;
        }
        /*— place the point at location which in TempIntVar—*/
        SetDlgItemText(Dlg_h,DCI_name_maxfrq,TempCharVar);
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_20M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_10M3,WM_ENABLE,TRUE,0L);
        SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,TRUE,0L);
        if (TempName.Ch >= 5)
            SendDlgItemMessage (Dlg_h,DCI_name_5M,WM_ENABLE,FALSE,0L);

```



```

Temp1=(char)Address & 0x000000ff;
Temp2=(char)Address & 0x0000ff00; Temp2=Temp2>>8 ;
Temp3=(char)Address & 0x00ff0000; Temp3=Temp3>>16;
outportb (PORTB,Temp1); outportb (PORTC,4);
outportb (PORTB,Temp1); outportb (PORTC,5);
outportb (PORTB,Temp1); outportb (PORTC,6);
outportb (PORTC,0);
return( outportb(MEMPORT,Data));
}

```

```

SetOSC(unsigned char mode) //-- 0 =ON 1=OFF
{
unsigned char Temp1=0;

Temp1=inportb(PORTA);
Temp1= (mode==0) ? Temp1&0xfb: Temp1|0x04; // 0xfb = 1111 1011
outportb(PORTA,Temp1);
}

```

```

SetADC(unsigned char mode) //-- 0 =Write 1=Read
{
unsigned char Temp1=0;

Temp1=inportb(PORTA);
Temp1= (mode==0) ? Temp1&0xfd: Temp1|0x02; // 0xfb = 1111 1011
outportb(PORTA,Temp1);
}

```

```

SetConnectRAM(unsigned char mode) //-- 0 =CPU 1=ADC
{
unsigned char Temp1=0;

Temp1=inportb(PORTA);
Temp1= (mode==0) ? Temp1&0xfe: Temp1|0x01; // 0xfb = 1111 1011
outportb(PORTA,Temp1);
}

```

```

ClrCount()
{
unsigned char Temp1=0;

Temp1=inportb(PORTA);
outportb(PORTA,Temp1&0xfe);
outportb(PORTA,Temp1);
}

```

```

SetFreq(unsigned char Freq)
{
unsigned char Temp1=0;

outportb(PORTB,Freq);
Temp1=inportb(PORTA);
outportb(PORTA,Temp1|0x80);
outportb(PORTA,Temp1);
}

```

```

SetChannel(unsigned char Channel)
{
unsigned char Temp1=0;

outportb(PORTB,Channel);
Temp1=inportb(PORTA);
outportb(PORTA,Temp1|0x40);
outportb(PORTA,Temp1);
}

```

```

{
    HDC          hDC;
    PAINTSTRUCT ps;
    static HWND hWndClient,hwndFrame;

    switch(CGP_msg)
    {
    case WM_CREATE:
        hWndClient = GetParent(CGP_h);
        hwndFrame = GetParent(hWndClient);
        return 0;

    case WM_MDIACTIVATE:
        if (CGP_wpara == TRUE)
            SendMessage(hWndClient, WM_MDIDETACHMENU, 0, MAKELONG(hMenuGraph, hMenuGraphWin) );
        else
            SendMessage(hWndClient, WM_MDIDETACHMENU, 0, MAKELONG(hMenuMain, hMenuMainWin) );
        DrawMenuBar(hwndFrame);
        SendMessage(CGP_h,WM_PAINT,0,0L);
        return 0;

    case WM_PAINT:
        if (!IsIconic(CGP_h))
            GraphRefresh(CGP_h);
        return 0;

    case WM_QUERYENDSESSION:
    case WM_CLOSE:
        if (IDOK != BWCCMessageBox(CGP_h,"Are you sure to Quit?","Quit
Graph",MB_ICONQUESTION|MB_OKCANCEL))
            return 0;
        break;

    case WM_DESTROY:
        return 0;

    case WM_COMMAND:
        switch(CGP_wpara)
        {
            case M_graph_line:
                SetWindowWord(CGP_h,0,1);
                SendMessage(CGP_h,WM_PAINT,0,0L);
                break;
            case M_graph_point:
                SetWindowWord(CGP_h,0,2);
                SendMessage(CGP_h,WM_PAINT,0,0L);
                break;
            case M_graph_bar:
                SetWindowWord(CGP_h,0,3);
                SendMessage(CGP_h,WM_PAINT,0,0L);
                break;
        } // end of WM_COMMAND switch CGP_wpara
        return 0;
    }
    return DefMDIChildProc(CGP_h, CGP_msg, CGP_wpara, GCP_lpara);
}

```

```

/*-----*/
long GraphRefresh(HWND hWnd)

```

```

{
    int          InDataNum=20;
    char         InData[30]={1,22,34,84,33,75,252,8,19,12,190,78,37,6,75,14,36,26,1,0};

    HDC          hDC;
    RECT         GClient,GWork,GAll,GZoom, UpdateArea;
    GRAPHPARA    gp;

    long         a=0;
    int          FrameThick=10;

```

```

hDC = GetDC(hWnd);
GetClientRect(hWnd,&GClient);
GetUpdateRect(hWnd,&UpdateArea,0); // 0=not erase bkg
/*----- check for minium frame -----*/

```

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

GWork.top = GClient.top +FrameThick;
GWork.bottom = GClient.bottom-FrameThick;
GWork.left = GClient.left +FrameThick;
GWork.right = GClient.right -FrameThick;

a = (GWork.bottom-GWork.top-FrameThick)/3;

GZoom.top = GWork.top;
GZoom.bottom = GWork.top+(a<<1);
GZoom.left = GWork.left;
GZoom.right = GWork.right;

GAll.top = GZoom.bottom+FrameThick;
GAll.bottom = GAll.top+a;
GAll.left = GWork.left;
GAll.right = GWork.right - ((GWork.right-GWork.left)/5);

//-- set para for DisplayGraph routine to show All graph window ----
//-- and call to display all data graph
gp.hWnd = hWnd;
gp.hDC = hDC;
gp.top = GAll.top;
gp.bottom = GAll.bottom;
gp.left = GAll.left;
gp.right = GAll.right;
gp.GraphType = GetWindowVWord(hWnd,0);
gp.BkgColor = RGB(0,200,0); gp.GraphColor=RGB(0,0,255);
gp.GridColor = RGB(255,0,0); gp.AxiesColor=gp.GridColor;
gp.DataNum = InDataNum;
gp.InData = InData;
gp.MinX = 0; gp.MaxX=0; gp.GridX=0;
gp.MinY = 0; gp.MinY=0; gp.GridY=0;
DisplayGraph(gp);

//-- set para for DisplayGraph routine to show Zoom graph window ----
//-- and call to display zoom graph
gp.top = GZoom.top;
gp.bottom = GZoom.bottom;
gp.left = GZoom.left;
gp.right = GZoom.right;
gp.GraphType = GetWindowVWord(hWnd,0);
gp.BkgColor = RGB(0,200,0); gp.GraphColor=RGB(0,0,255);
gp.GridColor = RGB(255,0,0); gp.AxiesColor=gp.GridColor;
gp.DataNum = InDataNum;
gp.InData = InData;
gp.MinX = 3; gp.MaxX=15; gp.GridX=0;
gp.MinY = 0; gp.MinY=0; gp.GridY=0;
DisplayGraph(gp);

/*----- Tell Windows that area are updated now, stop send WM_PAINT -----*/
ValidateRect(hWnd,&UpdateArea);

/*----- Clear unused Objects -----*/
ReleaseDC(hWnd,hDC);
return 0;
}

```

```

/*-----
Use : set handle, set graph size and type, bkgcolor,graphcolor,gridcolor,axiescolor
      set number of data, pass start add of plot data
      set scale and grid of x,y or 0=auto
*/

```

```

*/
long DisplayGraph(GRAPH PARA Gp)
{
HBRUSH hBkgBrush;
HPEN hGraphPen,hGridPen,hAxiesPen;
HDC hDC;

POINT PlotVar;
char ScaleMarkSize=3,ScaleMarkStepX=5,ScaleMarkStepY=5;
unsigned char *InData;

```

```

int          InDataMax=0,InDataMin=0,InDataRange=0;
float        InStepMarkX =1.0, InStepMarkY =1.0;
float        InPlotRatioX=0.0, InPlotRatioY=0.0;
int          dxWork=0,dyWork=0;
unsigned long a=0, TempMinX=0, TempMaxX=0, TempLong=0;
char         b=0, c=0, d=0;

InData = Gp.InData;
/*----- Draw Work Area -----*/
hDC = Gp.hDC;
hBkgBrush = CreateSolidBrush(Gp.BkgColor);           //--set work bkg color
SelectObject(hDC,hBkgBrush);
SetBkColor(hDC,hBkgBrush);                           //--set bk of chr & line
Rectangle(hDC,Gp.left,Gp.top,Gp.right,Gp.bottom);
DeleteObject(hBkgBrush);

/*----- Transform to plot coordinate -----*/
dxWork = Gp.right - Gp.left;
dyWork = Gp.bottom - Gp.top;

// Scan for range of indata
InDataMax = 0;
InDataMin = 0;

Gp.MinX = (Gp.MinX>Gp.MaxX) ? 0 : Gp.MinX;

for ( a=1; a<=Gp.DataNum; a++,InData++)
{ InDataMax = ( *InData > InDataMax) ? *InData : InDataMax ;
  InDataMin = ( *InData < InDataMin) ? *InData : InDataMin ;
}
InDataRange = 1.1*(InDataMax-InDataMin);

/*----- Set Scale and Grid axes to selected mode -----*/
InPlotRatioX = (Gp.MinX == 0) ? (float)Gp.DataNum : (float)(Gp.MaxX-Gp.MinX) ;
InPlotRatioY = (Gp.MinY == 0) ? (float)InDataRange : (float)(Gp.MaxY-Gp.MinY) ;

InPlotRatioX = ((float)dxWork / InPlotRatioX );
InPlotRatioY = ((float)dyWork / InPlotRatioY );
//-----//
if (InPlotRatioX < 3.0)
{ InStepMarkX = (InPlotRatioX<3.0) ? 5.0 : 1.0 ;
  InStepMarkX = (InPlotRatioX<0.6) ? 10.0 : InStepMarkX ; }
if (InPlotRatioY < 3.0)
{ InStepMarkY = (InPlotRatioY<3.0) ? 5.0 : 1.0 ;
  InStepMarkY = (InPlotRatioY<0.6) ? 10.0 : InStepMarkY ; }

ScaleMarkStepX = (Gp.GridX==0) ? 5 : Gp.GridX;  //-- MarkStep = time of unit
ScaleMarkStepY = (Gp.GridY==0) ? 5 : Gp.GridY;

/*----- Set Graph Axes ----must be pass (0,0) both x,y -----*/
hAxesPen = CreatePen(PS_SOLID,1,Gp.AxesColor);    //--set axes color
hGridPen = CreatePen(PS_DOT ,1,Gp.GridColor);
SelectObject(hDC,hAxesPen);
MoveTo (hDC,Gp.left , Gp.top);
LineTo (hDC,Gp.left ,Gp.bottom);
LineTo (hDC,Gp.right,Gp.bottom);
/*----- Set Scale mark on Axes and Grids -----*/
if(Gp.MinX==0)
{ TempMinX=1;   TempMaxX=Gp.DataNum; InData=Gp.InData;   }
else
{ TempMinX=Gp.MinX; TempMaxX=Gp.MaxX;  InData=Gp.InData+Gp.MinX-1; }

SelectObject(hDC,hAxesPen);
TempLong = TempMinX; a=Gp.left;
for (d=1 ; a<=Gp.right;d++)
{ c = ScaleMarkSize;
  if ( (TempLong % ScaleMarkStepX)==0)
  { c=c<<1;
    SelectObject(hDC,hGridPen);
    MoveTo(hDC,a,Gp.top); LineTo(hDC,a,Gp.bottom);
    SelectObject(hDC,hAxesPen);
  }
  MoveTo (hDC,a,Gp.bottom-c);
  LineTo (hDC,a,Gp.bottom+c);
}

```

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

TempLong++;
a = (int)( (float)Gp.left + ( InPlotRatioX*InStepMarkX*(float)d ) );
}
b=0; a=Gp.bottom;
for (d=1 ;a>=Gp.top ;d++)
{ c = ScaleMarkSize;
if (b==ScaleMarkStepY)
{ c=c<<1; b=0;
SelectObject(hDC,hGridPen);
MoveTo(hDC,Gp.left ,a); LineTo(hDC,Gp.right,a);
SelectObject(hDC,hAxesPen);
}
MoveTo(hDC,Gp.left-c,a);
LineTo(hDC,Gp.left+c,a);
b++;
a = (int)((float)Gp.bottom - ( InPlotRatioY*InStepMarkY* (float)d ) );
}
DeleteObject(hGridPen);
DeleteObject(hAxesPen);

/*----- set Pen for draw graph of data -----*/
hGraphPen = CreatePen(PS_SOLID,1,Gp.GraphColor);
SelectObject(hDC,hGraphPen);

/*----- Plot -----*/
switch (Gp.GraphType)
{ case 1: //GT_LINE:
PlotVar.x = (int)( (float)Gp.left );
PlotVar.y = (int)( (float)Gp.bottom - ((float)(*InData)*InPlotRatioY ) );
MoveTo (hDC,PlotVar.x,PlotVar.y);
InData++;
for (a=1;a<=(TempMaxX-TempMinX);a++,InData++)
{ PlotVar.x = (int)( (float)Gp.left + ( (float)a *InPlotRatioX ) );
PlotVar.y = (int)( (float)Gp.bottom - ( (float)(*InData) *InPlotRatioY ) );
LineTo (hDC,PlotVar.x,PlotVar.y);
}
break;
case 2: //GT_POINT:
for (a=1;a<=(TempMaxX-TempMinX);a++,InData++)
{ PlotVar.x = (int)( (float)Gp.left + ((float)a*InPlotRatioX ) );
PlotVar.y = (int)( (float)Gp.bottom - ((float)(*InData)*InPlotRatioY ) );
if (PlotVar.y<Gp.top)
{ PlotVar.y = Gp.top;
MoveTo (hDC,PlotVar.x-2,PlotVar.y-2);
LineTo (hDC,PlotVar.x+2,PlotVar.y+2);
MoveTo (hDC,PlotVar.x+2,PlotVar.y-2);
LineTo (hDC,PlotVar.x-2,PlotVar.y+2);
}
MoveTo (hDC,PlotVar.x-2,PlotVar.y);
LineTo (hDC,PlotVar.x+2,PlotVar.y);
MoveTo (hDC,PlotVar.x,PlotVar.y-2);
LineTo (hDC,PlotVar.x,PlotVar.y+2);
}
break;
case 3: //GT_BAR:
for (a=1;a<=(TempMaxX-TempMinX);a++,InData++)
{ PlotVar.x = (int)( (float)Gp.left + ((float)a *InPlotRatioX ) );
PlotVar.y = (int)( (float)Gp.bottom - ((float)(*InData) *InPlotRatioY ) );
PlotVar.y = (PlotVar.y<Gp.top) ? Gp.top : PlotVar.y;
MoveTo (hDC,PlotVar.x,PlotVar.y);
LineTo (hDC,PlotVar.x,Gp.bottom);
}
break;
case 4: //GT_PIE:
break;
} //-----End of switch GraphType-----
DeleteObject(hGraphPen);
return 0;
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้


```
Real.BAS                                REM Routine to Show data Realtime
OUT &H303, &H80
OUT &H300, &HF
```

```
SCREEN 12
COLOR 3
LINE (0, 0)-(0, 450)
LINE (0, 450)-(639, 450)
LINE (639, 450)-(639, 0)
LINE (639, 0)-(0, 0)
```

```
COLOR 7
x = 0
10 c = INP(&H305)
LOCATE 24, 20: PRINT x, c
IF c < 230 THEN
  LINE (x, 350 - c)-(x, 350 - c)
END IF
IF x = 635 THEN x = 0
x = x + 1
COLOR 0
LINE (x, 350)-(x, 1)
COLOR 7
GOTO 10
```

```
Show.BAS                                REM Routine to Show data in Memory
5 INPUT "Enter the frequency code ", a
IF a = 0 THEN 5
OUT &H301, a
OUT &H300, &H4F
OUT &H300, &HF
REM RESET COUNTER
OUT &H300, &HA
OUT &H300, 3
```

```
INPUT "Sampling ready press any key to show data...", a$
```

```
SCREEN 12
COLOR 3
LINE (0, 0)-(0, 450)
LINE (0, 450)-(639, 450)
LINE (639, 450)-(639, 0)
LINE (639, 0)-(0, 0)
```

```
COLOR 7
OUT &H301, 0: OUT &H302, 6: OUT &H302, 0
h = 0
10 FOR a! = 0 TO 255
REM OUT &H301, 0: OUT &H302, 6: OUT &H302, 0
OUT &H301, a!: OUT &H302, 5: OUT &H302, 0
FOR b! = 0 TO 255
REM OUT &H301, 0: OUT &H302, 6: OUT &H302, 0
OUT &H301, b!: OUT &H302, 4: OUT &H302, 0
REM OUT (&H304), b
c! = INP(&H304)
LOCATE 25, 10: PRINT "A="; a!, "B="; b!, c!
REM LINE (x, 350)-(x, 350 - c!)
LINE (x, 350 - c!)-(x, 350 - c!)
IF x = 635 THEN x = 0
REM LOCATE 25, 70: INPUT a$
x = x + 1
COLOR 0
LINE (x, 350)-(x, 1)
COLOR 7
NEXT b!
NEXT a!
```

```

Real.C          /* Routine to Show data in Realtime quicker than BASIC */
#include <graphics.h>
#include <stdlib.h>
#include <stdio.h>
#include <conio.h>

main()
{
int gdriver = DETECT, gmode,errorcode;
int xmax, ymax,x,y;
unsigned char data;
outportb (0x303,0x80);
outportb (0x300,0xf);

initgraph(&gdriver, &gmode, "");
errorcode = graphresult();
setcolor(getmaxcolor());
xmax = getmaxx();
ymax = getmaxy();
line(0,0,0,ymax);
line(0,ymax,xmax,ymax);
x=1; y=1;
do
{
data = inportb(0x305);
data = (data>220) ? 220 : data;
putpixel(x,350-data,y);
x++;
y++;
y = (y>15) ? 1: y;
x = (x>xmax-1) ? 2 : x;
setcolor(0);
line(x,0,x,ymax-1);
} while (!kbhit());
getch();
closegraph();
return 0;
}

```


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้